

MALAYALAM
HYMN-BOOK

ക്രിസ്തീയ ഗീതങ്ങൾ

Seventh Revised Edition, 5000 Copies.

ഞാൻ ഉള്ള നാൾ ഒക്കയും യഹോവെക്കു സ്തുതിപാടും.
സങ്കീർത്തനം ൧൦൪, ൩൩.

MANGALORE
BASEL MISSION BOOK AND TRACT DEPOSITORY
1898

PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE.

അ ട ക്ക റ.

	പാട്ടു.
1. ഞായറാഴ്ചപാട്ടുകൾ	1 — 16
2. മശിഹാഗമനം	17 — 21
3. യേശു ജനനാദി	22 — 41
4. യേശു കഷ്ടമരണങ്ങൾ	42 — 58
5. യേശു പുനരുത്ഥാനം	59 — 65
6. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	66 — 68
7. പെന്തെക്കോസ്റ്റ്	69 — 72
8. സഭാഗീതങ്ങൾ	73 — 81
9. തിരുസ്നാനം	82 — 84
10. സ്ഥിരീകരണം	85 — 88
11. തിരുവത്താഴം	89 — 94
12. മാനസാന്തരം	95 — 100
13. രക്ഷാഗീതങ്ങൾ	101 — 120
14. സ്തുതികൾ	121 — 135
15. പ്രതിജ്ഞകൾ	136 — 146
16. പ്രാർത്ഥനകൾ	147 — 159
17. യേശുവോടെ യോഗം	160 — 176
18. ദിവ്യസമാധാനം	177 — 182
19. ആശ്വാസഗീതങ്ങൾ	183 — 194
20. യാത്രാപ്രബോധനങ്ങൾ	195 — 210
21. കാലഗീതങ്ങൾ	
A. സന്ധ്യകളിൽ	211 — 219
B. ഭക്ഷണത്തിങ്കൽ	220 — 223
C. വക്ഷാരംഭാദികാലമാററത്തിങ്കൽ	224 — 227

	പാട്ട്.
22. ഹസ്താക്ഷണം	228
23. പള്ളിപ്രതിഷ്ഠ	229 — 230
24. വിവാഹത്തിങ്കൽ	231 — 232
25. മരണശുശ്രൂഷ	233 — 242
26. നിത്യജീവൻ	243 — 259
27. വേദാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ	260 — 280
28. ബാലഗീതങ്ങൾ	281 — 293

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരുടെ പട്ടിക	I
ഒരു വാക്യങ്ങൾ	II
വിജ്ഞാപന പ്രാർത്ഥന	XI
പാപസങ്കീർത്തനം	XVII
തിരുവത്താഴത്തിന്നു മുന്പേയുള്ള പാപസങ്കീർത്തനം .	XVIII
വിശ്വാസപ്രമാണം	XIX
കർതൃപ്രാർത്ഥന	XX
ആശീർവാദം	XX
പാട്ടുകളുടെ അകാരാദി	XXI

1. ഞായറാഴ്ചപാട്ടുകൾ.

LORD'S DAY.

ഫ.

Allein Gott in der Höh sei. 122.

ഫ. അതുനന്നത്രേ സ്തുതി,
അവൻ കൃപയെക്കുറേയും!
നാമല്ലോ ഇഷ്ടസന്തതി,
പ്രസാദം വന്ന ഗോത്രം;
കഴിഞ്ഞുതേ പഴയ പോർ,
നാം ആപത്തിന്നു തെറ്റിയോർ;
നിറഞ്ഞു സമാധാനം.

൨. പിതാവേ, നിന്റെ ശക്തിയും
തേജസ്സും ഞങ്ങൾ ഇന്നു
പുകണ്ണു വാഴ്ച കമ്പിടും
നിന്തിരുമുമ്പിൽനിന്നു;
മാറാതു നിന്റെ രാജ്യം,
നടക്കുന്നുണ്ടു നിൻ ഹിതം;
മതി ഈ നല്ല നാമൻ.

൩. ഹാ യേശു ക്രിസ്തു, വാഴുക,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനേകജാതൻ!
നശിച്ചവർക്കു നീ തുണ,
നിന്നാലിണങ്ങി താതൻ;

ദരിദ്രക്കൂട്ടം കേൾക്കേണം,
കനിഞ്ഞുകൊൾക്കൂ നിൻജനം,
വിശുദ്ധമാം കുഞ്ഞാടേ!

൨. സഭയ്ക്കു വേണ്ടും കായ്സ്ഥൻ
സദാത്ഥാ, നീയേ മാത്രം;
അതിനിമേലിൽ മുഴുവൻ
ആയ്ക്കീരുക നിൻ പാത്രം.
നീ യേശുവെ വിളങ്ങിച്ചും,
പിശാചിനോടു പൊരുതും,
ഈ തേറിയോരിൽ ചാഴ്ക്ക!

H. G.

൨.

Herr Jesu Christ, dich zu uns wend. (L. M.) 33.

൧. ഈ അന്ധകാരകാലത്തിൽ
നടുവിൽ പാക്കു, യേശുവേ;
വെളിച്ചവാക്കു സഭയിൽ
ദിനേന നീ നല്ലേണമേ.
൨. നീ എന്നീയേ ഈ ലോകത്തുൾ
നിൻ കൂട്ടം മേന്മാൻ ആരുണ്ടാം?
വിശുദ്ധവചനപ്പൊതുൾ
ഏകേണമേ അവയെല്ലാം.
൩. പിശാചിൻ ഉഗ്രകൈകളിൽ
ഉപ്പെട്ടതേ വിടീക്കുമോ;
അറന്നു ക്രിസ്തുഭക്തരിൽ
രവകാശം ഇല്ലല്ലോ!

൨. ആ കെട്ടു നിന്റെ ചോരയാൽ
അഴിഞ്ഞും അററും പോയല്ലോ;
നിൻ കഷ്ടതാസാദൃശ്യത്താൽ
ഞങ്ങൾക്കും താ ജയം പ്രഭോ!

Fr.

൩.

Nun danket Alle Gott. 134.

൧. എല്ലാവിടത്തിലും—അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്തും
നിസ്സാരൻ നമ്മിലും—മഹത്വകർമ്മം ചെയ്തും
വരുന്ന ദൈവത്തിൻ—ദയാ, കൃതജ്ഞരായി,
ഇപ്പോഴും വാഴൂവിൻ—മനസ്സു, കൈകൾ, വായി!
൨. ഇജ്ജീവകാലം നാം—അസ്മയ, പോർ, വിഷാദം
വെടിഞ്ഞു, നാളെല്ലാം-യഹോവേനിൻപ്രസാദം
എത്തിച്ചു വിണ്ടുതൽ—അറിഞ്ഞു വാഴുവാൻ
നീ ദേഹിയോടുടൽ—ചാവോളം പോറു താൻ.

൩. പിതാ കമാരനും—ആത്മാവു മായവന്നു
ഈ സഭയിങ്കലും—സ്തുതി വളന്നു വന്നു,
അനാദിയായവൻ—ഇപ്പോഴും സർവ്വദാ
മഹത്വം പൂണ്ടവൻ—എന്നൊക്കെ വാഴൂ കാ!

H. G.

൪.

Auf, auf mein Herz. 41.

൧. എഴുന്നണൻ കേൾ, എൻ ഹൃദയം,
കഴുത്തിൽ നിന്നെറിക നിൻ നകം.
അഹോ പ്രപഞ്ചഭാരം ഇന്നയോഗ്രം;
യഹോവാസ്വാസ്ഥ്യം നിന്നാലനുഭോഗ്രം.

൨. വിളിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചോരീലോകത്തിൽ
വെളിച്ചം മൃന്നദിച്ചീയാഴ്ചയിൽ.
ഇന്നത്രേ യേശു ചാവിനെ അടക്കി,
തന്നാത്മാവെ ഇന്നാൾ സഭക്കിറക്കി.
൩. ഇരുളെ വിട്ടിന്നൊളി തേടിയാൽ
ഉരുൾ എന്നി ചെല്ലം നിന്റെ കാൽ.
ഒരാഴ്ച താ പൂരാനും ഉല്പന്നിക്കും,
പുറമേ വേല താനനുഗ്രഹിക്കും.
൪. കർത്താവെ ഇന്നു കരുതാതവർ
വൃഥാ വിയർത്തു പോം അഹരഹർ.
തികഞ്ഞ രക്ഷിതാവിൽ ആനന്ദിക്കു;
അകം വളർച്ചാൻ ദിവ്യ ചൊൽ കടിക്കു.
൫. കായ്യാദികൾ അവങ്കൽ എല്പിക്കാം;
പാരായെ താൻ നിവൃത്തിക്കുന്നെല്ലാം.
ദൈവത്തെ മാനിച്ചാൽ ഉണ്ടാകും മാനം;
അവനെ നിന്ദിപ്പോക്കോ അപമാനം.

H. G.

③.

Die Gnade sei mit allen ! 9.

൧. ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ കൃപ—ഇരിക്ക, യേശുവേ;
എന്നാൽ കറോര നൃപ—ഉപായം വെറുതേ.
൨. ഈ ഞങ്ങളിൽ നിൻവാക്യം—പാപ്പിക്കു ദയയാ;
എന്നാൽ വേണ്ടുന്ന ഭാഗ്യം—ചിന്തുകടരം സദാ.

൩. ഞങ്ങൾക്കു നിൻപ്രകാശം-മതിലായി നില്പിച്ചാൽ,
നശിച്ചു ബുദ്ധിനാശം—നേരേ നടക്കും കാൽ.

൪. ഞങ്ങൾക്കു നിൻ ശ്രീമാരി-ചൊരിക നെഞ്ഞിനും;
നിറെക്കു, വിശ്വധാരി-ഇങ്ങും നിൻ വൻചൊരു.

൫. നമുക്കു ഇളകാത്ത—വിശ്വാസം മനസി;
ഈ നീചരെ മാറാത്ത—നാടെത്തിച്ചാൽ മതി.

H. G.

൬.

O Durchbrecher aller. 161.

൧. നല്ല കാമയായുണൻ
ബോധം കൊള്ളു, മനസ്സേ!
വാക്കും ശ്രദ്ധയും കലൻ
കേട്ടു കെള്ളെന്തുമേ!
മറേതൊക്കയും മറന്നാൽ,
എന്തു നഷ്ടം നേരിടും?
നീ ഇതിന്നു ചെവി തന്നാൽ,
നിത്യലാഭം പ്രാപിക്കും.

൨. ആജ്ഞയല്ല, ഭാരം അല്ല
യേശു ചൊന്ന വചനം,
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന നല്ല
വർത്തമാനവിവരം.
ഭാരം പേരി നടപ്പോരും
ദീനപ്പെടുമ്പോഴായി
ജീവനീർ യഥേഷ്ടം കോരും,
സൗജന്യാൽ പരിക്കും കായി.

൩. നല്ല വെള്ളമോ സമുദ്രം?
മുട്ടം കനി കായ്ക്കുമോ?
സ്വർഗ്ഗത്തോ കടത്തും ക്ഷുദ്രം?
സാത്താൻ ആശ തീർക്കുമോ?
തീനല്ലാത്തതിന്നു വല്ലി
നീരല്ലാത്തതിന്നു പൊൻ
നീട്ടിയാൽ, ഭോഷതപം അല്ലി?
ക്രിസ്തേ വാങ്ങും അറിവോൻ.

H. G.

൭.

Jesus meine Zuversicht. 79.

൧. പ്രിയമുള്ള പുസ്തകം,
നിന്നെ എങ്ങനേ സ്തുതിക്കാം?
മന്നാ, നിന്നെ തിന്നേണം;
നിന്നെ പാലു പോൽ കുടിക്കാം;
പാപവ്യാധിമരണം
നീക്കാനാകും ഔഷധം.

൨. നീ കൊടുക്കും പലിശ
സാത്താനമ്പുകൾ തടുക്കും;
നിത്യപട കൂടുന്ന
ശത്രുസേന നീ അടക്കും,
സർവ്വലോഹങ്ങളെക്കാൾ
മുച്ഛയുള്ള ദേവവാൾ.

൩. ഹാ കടൽ, നിൻ ആഴത്തിൽ
 വെച്ചൊളിച്ചതെത്ര മുത്തു!
 നിങ്കൽ നൂണു തേടുകിൽ
 മല എത്ര പൊൻ കൊടുത്തു!
 വയൽ, നിന്റെ നൽകതിർ
 കൊയ്ക്കാൽ, ഇല്ലതിൽ പതിർ.

൪. ദൈവക്കാരനിൽ ആടുന്ന
 ദാസ്യം നിറഞ്ഞ കാടു!
 ഉച്ചവെയിൽ ആറുന്ന
 നിഴലുള്ള പൂപ്പനാടു!
 നാം ചുമന്ന ഭാരത്തെ
 ഇങ്ങിനക്കി പാക്കുകേ.

൫. നീ നക്ഷത്രവാനരും,
 എത്ര മീൻ പ്രകാശത്തിന്നു!
 വഴി കാണിക്കുന്നതും
 ഒന്നു കപ്പലോട്ടത്തിന്നു!
 ഓളം കാരറും വർദ്ധിച്ചാൽ
 മതി, നീ ഉദിക്കയാൽ.

൬. ശ്രീകണ്ഠാട്ടിൻ സ്തുതികൾ
 പാടി വണ്ണിക്കും സംഗീതം.
 കേട്ടോ, കോടി നാവുകൾ,
 ഇല്ല താനും വിപരീതം.
 ഞാനറങ്ങിപ്പോം വരേ
 പാടുകെന്നിടയനേ.

വ.

Jehovah, Jehovah. 185.

൧. യഹോവേ! യഹോവേ!
 യഹോവേ! നിന്റെ നാമം
 സ്തുതിക്ക യോഗ്യമാം — ആമെൻ, ആമെൻ.
- നിൻ വാക്കിനാൽ ഈ ഭൂമിയും
 വിണ്ണും ചുട്ടുവോളവും
 ഞങ്ങൾ നിന്നെ പാർത്തും
 ഹാ ശുദ്ധ, ശുദ്ധ, ശുദ്ധ, എന്നാർത്തും
 ആരാധിക്കാം; ഹല്ലെല്ലുയാ!
൨. യഹോവേ! യഹോവേ!
 യഹോവേ! നീയേ ജീവൻ;
 വിശ്വാസം നല്ലേണം — ആമെൻ, ആമെൻ.
 ഹാ സർവ്വശക്തനാം പിതാ,
 യേശു പ്രിയ രക്ഷിതാ,
 സത്യത്തിൻ ആത്മാവും
 ആയോനെ ചാഴ്ത്തുകീമനസ്സും നാവും.
 ഹല്ലെല്ലുയാ! ഹല്ലെല്ലുയാ!
൩. വിശുദ്ധൻ, വിശുദ്ധൻ,
 വിശുദ്ധൻ സൈന്യനാഥൻ
 ആകും യഹോവ താൻ — ആമെൻ ആമെൻ.
 ഈ വിശ്വം നിൻ പ്രഭാവത്താൽ
 പരിപൂർണ്ണമാകയാൽ,
 ഈ സഭയിൽനിന്നും
 നിന്നെ സ്തോത്രം വളരുകിന്നും.
 ഹല്ലെല്ലുയാ! ഹല്ലെല്ലുയാ!

ൻ.

I will arise. 212.

എഴുന്ന ഞാൻ — എഴുന്ന ഞാൻ,
എൻ അപ്പനെ ചേൻ
അവനോടു പറയും: അപ്പാ! അപ്പാ!
ഞാൻ മാപാപം നിന്നോടും വാനത്തോടും
ചെയ്തുള്ളവൻ തന്നേ;
നിന്റെ പുത്രൻ എന്ന പേർക്കുയോഗ്രൻ അത്രേ.
എഴുന്ന ഞാൻ — കൂക്കീടും ഞാൻ:
തള്ളിക്കൊല്ലാ, അപ്പാ! എൻ അപ്പാ!

H. G. & Fr.

ഹം.

Seelenbräutigam. 66. *H. G. & Fr.*

൧. യേശു നിന്നെ താ, — എന്നെ വാങ്ങിവാ!
പാപസ്കുക്കും, പാപസ്ഥലം,
എങ്കലുള്ള ദോഷമൂലം
നീ പഠിച്ചിട്ടാൽ — വന്ദിതൻ എന്നാൽ.
൨. ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ — കഴുകെന്റെ കാൽ;
ചിൻ തളിക്ക നിന്റെ രക്തം,
പുതുതാക്കാൻ അതു ശക്തം;
മനോബോധത്തൂലം — സാമം ചൊന്നതൾ.
൩. നീ സമീപത്തിൽ — നിലനില്ക്കയിൽ
നിന്റെ കൺ രംഗാദിനാശം,
മണ്ണിൽനിന്നിഴെക്കും പാശം;
ഇന്നും ഞങ്ങളെ — ഉയരേണമേ.

H. G.

ഫഫ.

Liebster Jesu, wir sind hier. 82.

ഫ. യേശുവേ, നിൻ വാക്യത്തെ
ആശു കേൾക്കാൻ ഞങ്ങൾ വന്നു;
ശുദ്ധസ്വർഗ്ഗജ്ഞാനത്തെ
ബുദ്ധിമുട്ടിനകം തുറന്നു;
കള്ളം നീക്കി, നേരകത്തു
ഉള്ളങ്ങൾ വഴി നടത്തു.

റ. ഭരസ്വമാം അശേഷ മൈ
ബന്ധമുണ്ടു ചിത്തത്തിന്നു;
കെട്ടഴിക്കതേ തൃക്കൈ,
വെട്ടമാക്കുമേവി നിന്നു!
തിന്മ നാക്കി, നന്മ നട്ടു,
വൻപരെ ചൊല്ലെയ്തു തട്ടു!

ന. രാജാചാര്യ, നിൻ കരാറ്
തേജസ്സാകുവാൻ നിന്നെക്കു
കഞ്ഞുകൾ ജനിക്കുമാറ്
നെഞ്ഞു വായ്ക്കുവി തുറക്കു;
വാക്യപ്രാർത്ഥനാസംഗീതം
കൈയാകനുഗ്രഹീതം.

H. G.

ഫറ.

Gott ist gegenwärtig. 190.

ഫ. രാജസന്നിധാനേ — നിന്നു നാം തൊഴാവു!
പൂജായോഗ്യനേ ബ്രഹ്മാവു.

ദൈവം മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു — ഉള്ളെല്ലാം മിണ്ടാതെ
 സേവെക്കൊത്തു ചായ്ക്കു കാതെ,
 തൻ ഹിതം—ആകേണം
 എന്തെതിർ നിന്നാലും,—എന്നു യാചിച്ചാലും.

൨. ഇങ്ങു ദൈവം ഉണ്ടു,—നാമോ പൂഴിച്ചാരും;
 എങ്ങനേ ചെയ്യും തേവാരം?
 ശുദ്ധ! ശുദ്ധ! ശുദ്ധ!—എന്നു പാടി വാഴി
 സ്ഥലത്തിൽ താന്നതെ താഴി
 കെറുബിം—സെറഫിം
 തളരാതെ നിത്യം—ചെയ്യുന്നു നിൻ കൃത്യം.

൩. നിന്നെ മാത്രം കാത്തു—സേവിക്കുന്നു ഭൂതർ;
 ഒന്നേ നോക്കും സിദ്ധഭൂതർ.
 വെല്ലു കള്ളജ്ഞാനം,—മാറുകൾധ്യാനം,
 നല്ല നിന്നിൽ സാവധാനം;
 മനസാ—കർമ്മണാ
 വാക്കിനാലും പിന്നെ—വന്ദിക്കാവു നിന്നെ.

൪. വാണെന്നെന്നെ നോക്കി—പാർക്കു നിന്റെ നേത്രം;
 ഞാനും ആകു നിന്റെ ക്ഷേത്രം.
 മായയെന്നി എങ്ങും—വാഴും സർവ്വവ്യാപി
 ആയ നിന്നെ കൊല്ലീപാപി;
 നില്ക്കിലും—പോകിലും
 നിന്റെ മുമ്പിൽ താഴു;—നീയും എന്നിൽ വാഴു.

H. G.

൧൩.

Herr Jesu Christ, dich zu uns wend. (L. M.) 36.

൧. ഫാ യേശു ആത്മവെട്ടുനേ,
തീർത്താലും മനോരോഗത്തെ!
ദീനങ്ങൾ എണ്ണിക്കൂടുമോ?
സർവ്വഋദ്ധ്യം നിൻ ചൊൽ, ഗുരോ.
൨. ഞാൻ കുഷ്ഠരോഗി, എൻ വിളി:
തൊടാതിരു! തീണ്ടാതിരി!
എന്നാലും കണ്ടവകെല്ലാം
തൊടേണം എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം.
൩. മുടന്തനായ്ക്കിടക്കുന്നേൻ;
നടപ്പാൻ ചൊന്നാൽ ഓടുവേൻ.
പ്രകാശം നീ, കുരുടൻ ഞാൻ,
കല്പിക്കു കണ്ണു തെളിവാൻ.
൪. ചെവിടൻ ഞാൻ, നീ ദൈവച്ചൊൽ
അനുസരിച്ചു വന്ന പോൽ:
എൻ ചെവി നല്ല വിത്തിന്നു
തുറന്നാൽ എത്ര നല്ലതു.
൫. ഞാൻ ഉഴമന്നും, നീ വാത്ത്യാം;
ഗ്രഹിച്ചു വചനം എല്ലാം
കരുത്തനായി പ്രസ്താവിപ്പാൻ
നീ കല്പിച്ചാൽ, പ്രസംഗി ഞാൻ.

H. G.

൧൪.

Portuguese. 44.

൧. ഫേ നിത്യജീവൻ ഒഴുകുന്ന കൂപം!
 നികന്നു ഞങ്ങൾ വന്നു കോതവാൻ;
 ഒഴികുകത്തു ജീവനീർ സ്വരൂപം
 പടച്ചു പാരം പൂണ്ണമാക്കുവാൻ.
൨. നീ താനേ തീർത്ത ഹൃദയങ്ങൾക്കുല്ലാം
 നിന്നെ കുടിപ്പാൻ ദാഹമുണ്ടല്ലോ!
 വാഗ്ദത്തം ഓർത്തിവെക്കു മദ്ധ്യേ ചെല്ലാം,
 നിൻ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കാമല്ലോ!
൩. നീ കൺ തുറന്നു, മാനസത്തിൻ കണ്ണു
 തിരിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്ന വൈദ്യനാം;
 നീ കല്പനസ്സു മാറി, നല്ലവണ്ണം
 നിന്നെ താൻ സ്നേഹിപ്പിപ്പാൻ ശക്തനാം.
൪. നിൻ വാക്കിലിഷ്ടം, ലോകത്തിൽ വെറുപ്പും,
 സഭയിൽ കനിവും ഉണ്ടാക്കുകേ;
 ഇക്കൂട്ടം ഭൂമി തുണും ലോകേ ഉപ്പും
 അതിൻ വിളക്കു ആക്കി സൃഷ്ടിക്കേ.

H. G.

൧൫.

Mit dem Herrn fang Alles an. 83.

൧. യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!
 ശിശുപോൽ അവനെ നോക്കി,
 താഴ്മയിൽ സ്വജ്ഞാനം പോക്കി,
 - അവൻ അത്രെ ബുദ്ധിമാൻ -

കാല്പ്യം വീണു വന്ദിക്കേ,
യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!

൨. യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!
ജീവമാഗ്നേ താൻ നടത്തും;
നിത്യരാജ്യത്തിൽ കടത്തും.
അവൻ അത്രെ ശക്തിമാൻ;
കാല്പ്യം വീണു വന്ദിക്കേ.
യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!

൩. യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!
നിന്റെ കഷ്ടം ആറു വാനും
സർവ്വനഷ്ടം മാറുവാനും
സ്വർഗ്ഗഭൂമി നാഥനാം;
കാല്പ്യം വീണു വന്ദിക്കേ.
യേശുവെ മുന്നിർത്തുകേ!

Fr.

എന്നു.

Alles schweige. 62.

൧. എൻ വിശ്രാമം — നിന്റെ നാമം,
ക്രിസ്തു യേശു എൻ പ്രഭോ!
ശത്രുവിങ്കൽ എന്തു ചേടി?
രക്തത്താൽ നീ എന്നെ നേടി;
എന്റെ കോട്ട നീയല്ലോ!

൨. എങ്ങും, എന്നും, — നീയേ വെണം
വാണം കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൻ;
എന്നും നിന്റെ പൗരോഹിത്യം,

പ്രാത്ഥന നീ കേട്ടു, നിത്യം
ദാനങ്ങൾ വിതറുവോൻ.

൩. എന്നാൽ പിന്നെ — ഞാനും നിന്നെ
മാത്രം ചാരിക്കൊള്ളുവൻ.
പാപമേ! നിന്നെ കേളാതെ,
ലോകമേ! നിന്നെ തൊഴാതെ,
നേരെ മേലോട്ടോടുവൻ.

൪. നീയേ മുററും — എന്നെ ചുറ്റും
ഉള്ളിലും പരീക്ഷിച്ചാൽ,
വേറെ ദൈവം ഇല്ലീക്ഷേത്രം
അങ്ങേക്കെന്നു നിന്റെ നേത്രം
കാണാകേണമേ ക്ഷണാൽ.

൫. നീയേ മുത്തു! — എൻ കരുത്തു
നിങ്കലത്രെ ആകണം;
എന്മനസ്സേകാഗ്രം ആക്ക;
എങ്ങനേ വന്നാലും ലാക്ക
എത്തിക്കെന്നെൻ ആഗ്രഹം

H. G.

2. മ ശീ ഹ ാ ഗ മ ന ഓ.

ADVENT.

എ.

Sieh hier bin ich Ehrenkönig. 120.

൧. ചീയോൻ പുത്രീ, നിൻ രാജാവു
വന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേ!

താണയുള്ള രക്ഷിതാവു
കഴുതപ്പറത്തല്ലേ
സമാധാനം എന്ന ദാനം
എത്തിപ്പാൻ അണഞ്ഞു തേ.

൨. ഞാൻ ശാലേമിൽ അശ്വത്തെയും
എബ്രയിമിൽ രഥവും
സപ്തജാതിചിത്രത്തെയും
അമ്പും വില്പും ഛേദിക്കും;
നീരില്ലാത്ത കഴി കാത്ത
ബലരെ അയച്ചിടും.

൩. എൻ കരാറിലുള്ള ചോര
അടിമയെ മോചിക്കും;
ദാഹമുള്ളോൻ അതിൽ കോര
ശുദ്ധി തൃപ്തിയും വരും.
അവൻ മാത്രം ബലിപാത്രം
എന്ന പോലെ നിറയും.

൪. ശേഷിക്കുന്ന യുദ്ധവർഷം
മിന്നിക്കും നിൻ അമ്പു വിൽ,
അന്നു താ ജയപ്രഹരം
സേവകർക്കു പടയിൽ;
നിൻ വിനീതി നിത്യപ്രീതി
ശാന്തരാജൻ, എൻ മതിൽ.

൫. വാതിൽ ദ്വാരങ്ങൾ, മഹത്വം
ഉള്ള രാജാ പൂകുവാൻ,
ആനന്ദത്തിൻ! അവൻ തത്വം:
നീതിയുദ്ധബലവാൻ,

മൺപിറപ്പും വിൺകുടുംപും
കൊണ്ടെല്ലാവർക്കും പൂരാൻ.

H. G.

ഫവു.

Gott sei Dank in aller Welt. 14.

൧. “ഞാൻ അയക്കാം” എന്നു പ്രാകു
വാനവൻ പറഞ്ഞ “വാക്”
വന്നു മാംസം ആകയാൽ,
വെന്തുൻ സർവ്വലോകത്താൽ.
൨. അബ്രാഹാം പിതൃക്കളും
ആഗ്രഹിച്ചു പാർത്തതും
ഹായയായ്ക്കുറിപ്പു പിൻ,
കായം ആയതറിവിൻ.
൩. മല്ലു കെട്ടും ഇസ്രയേൽ
നല്ല സ്വർഗ്ഗക്കോണിമേൽ
ദൂതരോടു കണ്ട ആൾ,
യുദ്ധക്കോൽ, ഗിദ്ദോന്റെ വാൾ,
൪. മോശത്തുണും പാറയും,
യോശു കണ്ട വീരനും,
ദാവിദിൻ മഹാസുതൻ,
ചാവിലായ സേവകൻ.
൫. വാ, ചീയോന്നു രക്ഷ താ!
ഹൊശിയന്ന! വാഴുക!
ആശ്വസിപ്പതിന്നിപ്പോൾ
വിശ്വസിക്കിൽ നല്ല കോൾ.

- ന. ഇക്കാടൊക്കെ വാഴുവാൻ
നീ കയ്യേറ നൽകുമാൻ;
ആണയിൻ പ്രകാരവും
വാണ്ടുകിയതളും.
- ഒ. അല്പം ഇന്നു നിൻ ശ്രുതി;
കല്പനക്കു മറതി
തിരുവാക്കിൻ മാതൃത്വം
ഇതളും അതുല്യം.
- ച. കെഞ്ചിക്കേണ കൂപ്പിടും
നെഞ്ചു കോവിലാക്കിയും
കാരോ ഗ്രന്ഥശതവെ
പോരിൽ തോല്പിക്കേണമേ!
- ൻ. അന്തം, തേജസ്സോടേ താൻ
സ്വന്തത്തെ അടക്കുവാൻ
വാനിൽനിന്നിറങ്ങുകിൽ
ഞാനും ഏല്ക്കു ലോചനത്തിൽ.

H. G.

എൻ.

Es ist ein' Ros' entsprungen. 118.

- എ. നന്നവില്ലാതെ ക്ലിഷ്ടം — ആയ്ക്കാണു ചെറുവേർ;
മരാമരത്തിൻ ശിഷ്ടം, — ഇശ്ശായി എന്ന പേർ.
അതിന്നിതാ തളിർ — മുളെച്ചതെന്തു ദിഷ്ടം!
ലോകത്തിന്നിതായിർ.

൨. മരങ്ങൾ തീരേ താഴും,—വങ്കാഭേ, നീയും വീഴ്!
ജീവങ്ങൾ കൈ വാഴും-ഈ പുത്തൻ ചുള്ളികീഴ്;
ഇളക്കുന്നു തിരുൾ;—കിഴിഞ്ഞു വേരും ആഴം;
സദാ വളർന്നുതൾ.

൩. നിന്നെ ഹെരോദാ നുള്ളി—തുടങ്ങി വെറുതേ;
കൈസർ മഴവും ചുള്ളി—അറുപ്പതില്ലയേ.
മുറിച്ചാൽ വിത്തുപോൽ—വിതറുന്നോരോ തുള്ളി
വാടാതെ നീളം കോൽ.

൪. ഫലങ്ങൾ നല്ലൊരന്നം—ഇലകൾ ഔഷധം.
നിഴലിങ്കീഴാച്ഛന്നം—ആയ്തേവും പാരിടം.
നമുക്കും, വേണ്ടു കിൽ,—എല്ലാപൊതുക്കൾ
ഈ ജീവവൃക്ഷത്തിൽ.

H. G.

൨൦.

Wie soll ich dich umfassen. 142.

൧. നിന്നെ ഞാനെതിരോറ്റു,—കൈകൊല്ലു തെങ്ങനേ?
മനുഷ്യരുള്ള ചേറു—പുരയ്ക്കു വന്നോനേ!
നിന്നെക്കു കുരുത്തോല—പുഷ്പങ്ങൾ വസ്രവും
ചീയോൻ വിതറുമ്പോല,—ഞാൻ ചെയ്യാനുമിതും

൨. എൻ ഉള്ളിൽ അലങ്കാരം,—ലോകത്തിനാഗ്രഹം
ആയോനേ! നിൻ സല്ലാരം-നീ പഠിപ്പിക്കണം
നിന്നെക്കുന്നിൽ തഴെക്കു—സുഗന്ധമാം സ്തുതി;
നിൻ സേവയ്ക്കായ്ക്കളെക്കു—അടിയൻറെ ചെവി.

൩. എനിക്കു നീ ആശ്വാസം-വളത്തത്തെല്ലാം!
എന്നിൽ മറഞ്ഞുല്ലാസം; — ശത്രുക്കളായി നാം.
കാണാഞ്ഞു സമാധാനം, — നശിച്ചിതാശയും.
നീയോ തികഞ്ഞ ദാനം — ആയ്ക്കു നീ പാപിക്കും.

൪. ഞാൻ ചാമിലകപ്പെട്ടു — നിൻ ജീവൻ തന്നു നീ;
പിശാചിൻ ഘോര കെട്ടു — കിഴിഞ്ഞഴിച്ചു നീ;
നിന്നാലേ തീൻ ദാസ്യം — ഉദിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം;
കഴിഞ്ഞിതെന്റെ ഹാസ്യം-ആയ്ക്കു ദാരിദ്ര്യം.

൫. എന്നോളം, സർവ്വനാഥ,-എന്തിങ്ങിറങ്ങുവാൻ?
എന്റെ എണ്ണുതതാത — അരിഷ്ടം മൂലം താൻ;
നിൻ ചൊല്ലിമുടിയാത്ത — കൃപയും കാരണം.
മേലിൽ വേർപിരിയാത്ത — ഇണങ്ങിതിൻ ഫലം.

൬. ഞരങ്ങുന്നു നിൻ കാന്ത,-നീ വേഗം വരുമോ?
ശത്രുക്കളുടെ ഭ്രാന്ത — വിരോധം തീർക്കുമോ?
ഹാ വരികെൻ ആദിത്യ;-സഭേക്കണ്ഡാം അഴൽ
ഒഴിച്ചയക്കു നിത്യ — സന്തോഷത്തിൻ പകൽ!

H. G.

൨൧.

Vom Himmel hoch. (L. M.) 37.

൧. വാ, സർവ്വലോകരക്ഷിതാ!
കന്യാസുതനായോനേ, വാ!
തികെക്കു സർപ്പത്തോടു പോർ;
എല്ലാത്തം നിന്നെ വാഴ്ത്തുവോർ.

൨. ജഡത്താൽ പുതച്ചേപ്പായാൽ
അല്ല, വിശുദ്ധാത്മാറിനാൽ

- പിതാവിൻ വചനം ജഡം
 ആയുതദവിച്ചതുതുതം.
൩. പിതാവിൽനിന്ന് അവൻ വഴി,
 പിതാവിലേക്കിനി ഗതി;
 പാതാളത്തോളം താണവൻ
 സർവ്വത്തിന്മീതെ ഉന്നതൻ.
൪. യുഗാദികൾക്കുധിപതേ!
 നികൃഷ്ടജാതിക്കുതിഥേ!
 ഈ ബന്ധുക്കൂട്ടം മേൽക്കുമേൽ
 തുണെക്കുക, ഇമ്മാനുവേൽ!
൫. നിൻ തൊട്ടിയിൽ പുതു പകൽ
 ഉദിച്ചു ധൃവീർജ്ജി ജഗൽ!
 ആ പ്രഭയിൽ നടകൊൾപ്പാൻ
 വിശ്വാസത്താൽ ഉറെക്കും ഞാൻ.
൬. നിണക്കു, പ്രിയ രക്ഷക,
 നിണക്കും, നിത്യ ജനക,
 വിശുദ്ധാത്മാവിന്നും സദാ
 പുകൾ വരൂ! ഹല്ലെലൂയാ

H. G.

3. യേശു ജനനാദി. CHRIST'S BIRTH ETC.

൨൨.

Ich kenne Ihn. 3.

പ്രിയ സഭേ!—ഇന്നു തന്നെ
 യേശു ജനിക്കയാൽ—നീണ്ടും വൻ പാപമാൽ.

൨. ദൂതസ്വരം — കേട്ട ജനം
വന്ദിച്ചു മോദത്താൽ — രക്ഷ അടുക്കയാൽ.
൩. എൻ ഉള്ളമേ! — നന്ദി കൊള്ളേ! —
വാഴുക! നിണക്കായി — ജീവൻ ഇങ്ങുളവായി.
൪. ദുഃഖാദിയിൽ, — ഗോശാലയിൽ
ജനിച്ച യേശുവെ — ആധാരമാക്കുകേ.

Fr.

൨൩.

Vom Himmel hoch. (L. M.) 37.

൧. അഹോ! എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും
ഉണ്ടാകും സുഖഭാഗ്യവും
ഉണർത്തിച്ചാനന്ദിച്ചുടൻ
സ്വർഗ്ഗീയ സുവിശേഷകൻ!
൨. മശിഹ ദാവിദിൽ ഇന്ന്
ഉദിച്ചതാൽ സന്തോഷിപ്പിൻ;
ഭൂചക്രത്തെല്ലാജാതിക്കാർ
ഈ ശിശുവിനെ നോക്കുവാൻ.
൩. ക്ഷണത്തിൽ തേടി നോക്കുക
ഭൂലോകത്തിലിറങ്ങിയ
ആ ദൈവലോകസ്തനവെ,
ഈ ജീണ്ണവസ്രധാരിയെ!
൪. അയ്യോ, നൽവസ്രരാജസം
ഈ ലോകർക്കണ്ണിന്നാവശ്യം;
അതു കൂടാതെ മന്നിൽ ആർ
ഈ രക്ഷിതാവെ കൈക്കൊള്ളാൻ?

H. G.

൨൪.

Shirland. (S. M.) 7.

ഈ നാളിൻ വാതയെ — ഗ്രഹിച്ചു വാഴ്ത്തിവിൻ!
 ഇമ്മാനുവേൽ ജനിച്ചതെ — പുകഴ്ത്തി പാടുവിൻ.
 അപൂർവ്വജന്മത്താൽ — ആകാശഭൂമികൾ [രൾ!
 സന്തോഷിക്കും വിശേഷത്താൽ-സ്തുതിക്കു, എന്തു
 പിതാവിൻ ക്രോധത്തിൽ — ഉൾപ്പെട്ട വങ്കലം
 ഈ ചേർന്നവന്ന കുട്ടിയിൽ — സമസ്തം രക്ഷിതം.
 ചാകാത്തൊരു ജനി — നമുക്കു കിട്ടുവാൻ, [ൻ.
 അത്രയും നൊന്തടൻ മുതിർപ്പൊടൻ, ജനിച്ചു താ
 വന്നീ സഭയിലും — ജനിച്ചു പാകു നീ!
 പൂടമിടുകെല്ലാരെയും-സത്യാത്മൻ, നിന്റെ തീ.

H. G.

൨൫.

Wer nur den lieben Gott lässt walten. 100.

൧. എന്നിക്കീ രാത്രിയിൽ മാദേവ
 വാത്സല്യം വന്നുദിച്ചതേ;
 ഈ കാരിൽ സർവ്വഭൂതസേവ
 അനുഭവിച്ചോൻ പുകഴതേ;
 സഹസ്ര സൂര്യന്മാരെക്കാൾ
 വിളങ്ങി മിന്നുന്നുണ്ടീ നാൾ.
൨. എൻ ഉള്ളത്തിന്നും ഒരു പാശം
 ഈ നൽവെളിച്ചം ആകണം;

ചെറു ഗുഹകളേ പ്രകാശം
 ഉലകിൽ എങ്ങും വ്യാപിതം;
 പാതാളശക്തി പാപരാ
 ഇനി നിലെപ്പാൻ വഹിയാ.

൩. തികഞ്ഞ മോക്ഷത്തിൻ പ്രകാശം
 തോന്നാവൂ ഈ വെളിച്ചത്തിൽ.
 ചന്ദ്രാദിത്യർ, നക്ഷത്രാകാശം,
 എല്ലാം ക്ഷയിക്കും വേഗത്തിൽ;
 അന്നേരം തൊട്ടുഹരഹർ
 വിളങ്ങി നില്ക്കും ഈ ചൂടർ.

൪. അതിന്നിടക്ക വേണ്ടും ദീപം
 ആജ്ഞാദിശ്വാസത്തെ അതൾ;
 തീ മൂട്ടി നില്ക്കുകേ സമീപം;
 അകറ്റുകയുള്ളതിന്നിതൾ!
 നിൻ തേജസ്സനു പറ്റുവാൻ
 പ്രകാശമാകകിന്നു ഞാൻ.

1.V. Fr.

൨൬.

Vom Himmel hoch. (L. M.) 37.

൧. കേട്ടാലും ഇടിശബ്ദം പോൽ
 ഇരിട്ടിൽ കൂടി ദൈവച്ചൊൽ:
 മനുഷ്യവംശമേ! ഇതാ,
 വന്നെത്തി ലോകരക്ഷിതാ!

൨. പ്രപഞ്ചചിന്ത നീക്കുക,
 കൺ ചെവിയും തുറക്കുക!

ഉദിച്ചു പുതു വാനമീൻ;
എല്ലാത്തം നോക്കുവാൻ വരിൻ!

൩. ഇതാലേ പാപനാശവും
പിതാവിൻ കൃപയും വരും.
അഹോ! മനുഷ്യരക്ഷയിൻ
സമ്പൂർത്തി താണു വന്ദിപ്പിൻ!

൪. പിന്നേ വിധി നടത്തുവാൻ
മിന്നി വരും ആ നീതിമാൻ;
അന്നാൾ, ഉടപ്പിറന്നവർ
ജീവനകം കടപ്പവർ.

H. G.

൨൭.

In dulci jubilo. 133.

൧. ക്രിസ്തന്റെ തോഴരേ, — സ്തുതിപ്പിൻ കൈവേ!
വേണ്ടത് ഇന്നു ഗാനം; — സന്തുഷ്ട കൂട്ടരായി
കൊടുപ്പിൻ ബഹുമാനം, — മനസ്സു കൈകൾ വായി:
യേശു വന്നിതാ — ചൊൽ ഹല്ലെലൂയ്യാ!

൨. എല്ലാക്കും ത്രാണനം — തികെച്ചീ ജനനം.
അരചൻ കിഴിഞ്ഞു; — അനുഗ്രഹപിതാ
അരിഷ്ടരിൽ കനിഞ്ഞു, — മകനെ തന്നിതാ;
വന്നു നീതിമാൻ — ആയ ദൈവം താൻ.

൩. എൻ ഹൃദയത്തിലും — ഇവൻ പ്രവേശിക്കും;
തൻ കൃപാപ്രവൃത്തി — നടത്തും മെല്ലവേ;
എല്ലാറ്റിന്നും നിവൃത്തി — വരുത്തും എന്നുമേ.
വാ, ഇമ്മാനുവേൽ, — വാഴുകെന്റെ മേൽ.

ഭ. വെളിച്ചമാം സഖേ, — നീ എന്നെ വിടല്ലേ!
താ നിൻ ആശീർവാദം — കനിയും സത്യവും,
പിൻ അകലും വിഷാദം, - സന്തോഷം അണയും.
എൻ ഇമ്മാനുവേൽ, — നല്ല നിന്റെ ചേൽ!

ഒ. ഹേ, ഭൂമികടലും — നക്ഷത്രസൈന്യവും,
കേൾപ്പിൻ എന്റെ നേർച്ച:- എന്തെല്ലാം നേരിട്ടാൽ
എൻ യേശുവോടേ ചേർച്ച-ക്ഷയിക്കയില്ലെന്നാൽ,
ശങ്കനത്രേ ഞാൻ; — എൻ സഹായി താൻ.

H. G.

൨൮.

Meinen Jesum lass ich nicht. 79.

൧. ബെത്ത്ലേഹേമിൽ ജനിച്ച
യേശു ശിശു, എന്നെ കേൾക്കൂ!
പരിശുദ്ധ പുരുഷ,
ഈ അശുദ്ധനെ നീ വേർക്കൂ!
രക്തം തന്നെ കെട്ടുവാൻ
നീ പിറന്നതെൻ പുരാൻ.

൨. ബാലന്മാർക്കൊരമ്മ നീ,
പെണ്ണുങ്ങൾക്കും നല്ല താതൻ,
പുരുഷനു തോഴൻ നീ,
സൃഷ്ടിക്കൊക്കെ ആദ്രജാതൻ,
ജീവജ്യോതി പുഴിയിൽ,
മന്ത്രപുത്രൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ.

൩. എന്റെ മാനസത്തിലും
ഇപ്പോൾ നീ ജനിച്ചു പാകൂ!

നിന്റെ ജ്ഞാനസ്തോഹവും
മറ്റും എൻ അകത്തു വാക്;
നിന്റെ രൂപസാദൃശ്യം
കൂടെ എങ്കൽ കാണെണം.

H. G.

൨൯.

Lobe den Herren den mächtigen. 57.

൧. യേശു ജനിച്ചതു കാരണം അച്ഛനു സ്തോത്രം!
പാടുകവന്നു, വിലക്കു സമ്പാദിത ഗോത്രം!
ഇന്നു തന്നെ — നമ്മുടെ രക്ഷകനെ
ഭൂതലത്തിങ്കൽ അയച്ചു.
൨. മൃത്യുനിഴൽ ഭവി എങ്ങും അമൻ ഭരിച്ചു,
ആടു കണക്കു മനുഷ്യരും തെറ്റിത്തിരിച്ചു;
വന്നിതതാ — യേശു; ഭയങ്കരരാ
നീങ്ങി; വെളിച്ചമുദിച്ചു.
൩. കീഴിലും മേലിലും പാടുവിൻ നമ്മുടെ ദേവം,
യേശുവിലുള്ള മഹത്വവും ജീവനും ഏവം!
കൂട്ടു വരേ — താണടൻ, പാപികളെ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏറ്റിത്തുടങ്ങി.
൪. സിദ്ധരോടവിടേ കൂടി ഉയൻ നാം വാണും
വാഴിയും നിത്യം ആ മാനുഷപുത്രനെ കാണും.
അവനടൽ — ആയവർ ഇന്നു മുതൽ
പാടുക ദൈവമഹത്വം.

Fr. & H. G.

൩൦.

Aus meines Herzens Grunde. 138. 139.

൧. വന്നോ സൽ പരദേശി!
ദരിദ്രൻ പാടുവിൻ!
പ്രപഞ്ചം എന്ന വേശി
പിശാചും ദുഃഖിപ്പിൻ!
സന്തോഷം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ:
ശമിച്ചു ദൈവക്രോധം.
തീർത്താലും പാപയോദ്ധം,
പ്രഭോ, ഭൂലോകത്തിൽ!
൨. വെളിച്ചമിന്നുദിച്ചു;
കഴിഞ്ഞു നീണ്ട രാ;
സ്വജാതിയെ ദർശിച്ചു
വാഗത്തരക്ഷിതാ;
വൻപേടി നീങ്ങലായി;
വിശ്വാസം മണ്ണിൽനിന്നു
പിതാവിൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു
കടപ്പാൻ വഴിയായി.
൩. ഞാൻ പാഞ്ഞിടയരോടും
ആ തൊട്ടി നോക്കുന്നേൻ;
സൽകന്യാകാ തലോടും
ഉടൽ തടവുന്നേൻ;
എൻ മാംസം എല്ലാം നീ;
നിൻരാജ്യനാൾ വന്നാലും!
നിൻ ഇഷ്ടം നടന്നാലും!
ജലിക്കു നിന്റെ തീ!

H. G.

൩൧.

In dulci jubilo. 133.

സന്തോഷിച്ചീടുവിൻ! എല്ലാതം പാടുവിൻ!
 നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടി - വലഞ്ഞ കാലത്തിൽ
 പിതാവുതന്ന കുട്ടി - വിനീതകന്യയിൽ
 മാംസമായിതാ - അല്പയോമെഗാ!
 വിശുദ്ധ! നിൻ ഗൃഹം - പശുക്കൾ ആലയം;
 നീ കരിയ്ക്കത്ത ഞായർ - കളങ്കമില്ലേറോ;
 ഈ ഞങ്ങൾ മൃഗപ്രായർ, - എന്നാലും നിൽ, പ്ര
 നിന്നെ പാഞ്ഞെല്ലാം - ദൈവഭാവമാം. [ഭോ!
 ഇക്കൂട്ടർ പോറ്റി ആർ? - വിടാതേ നീയേ പാർ!
 ഇത്ര നല്ല മിത്രം - മററങ്ങു പ്രാപിക്കും?
 നീ ദുർഗ്ഗണം പവിത്രം - ആക്കേണം കൈയ്യും;
 സ്വർഗ്ഗം എത്തുവാൻ - മാർഗ്ഗമാക താൻ.

H. G.

൩൨.

Der Tag der ist so freudenreich. 192.

൧. ഹല്ലെലൂയ! ഈ ദിവസം
 നമുക്കു രക്ഷ വന്നു!
 സല്ലന്യയിൽ മഹാത്മ്യം
 സർവ്വാധിപൻ പിറന്നു!
 ആത്മം നല്ലോരില്ലായ്കയാൽ
 ഈ പുത്രൻ ജനിച്ചില്ലാഞ്ഞാൽ
 നശിച്ചീ ലോകവാംശം.
 ഹാ, പ്രിയമുള്ള യേശുവേ!
 ഉടുപ്പിറന്ന ജ്യേഷ്ഠനേ!
 സർവ്വസ്തുതി നിൻ അംശം!

H. G.

൩൩.

Gelobet seist du, Jesu Christ. 54.

൧. ഹാ! യേശു ക്രിസ്തു കന്യയിൽ
മന്ത്രനാസ്തിരകയിൽ
സ്തുതിച്ചല്ലോ സുരഗണം;
ഈ ഞങ്ങളും സ്തുതിക്കണം — ഹല്ലെലൂയാ!
൨. അനാദിതാതന്റെ ശിശു
തൊട്ടിയിൽ കാണായിതു;
ഈ ദീനമാംസരകുത്തുൾ
പൊതിഞ്ഞതാ ചൊല്ലാപ്പൊരുൾ-ഹല്ലെലൂയാ!
൩. സ്വർഗ്ഗമിടക്കൽ കൊള്ളാത്തവൻ
കന്നിമാപ്പിൽ പാത്തവൻ!
തന്നിച്ച വിശ്വം താങ്ങുന്നോൻ
തെണ്ണിയായ്ക്കു രുങ്ങിയോൻ — ഹല്ലെലൂയാ!
൪. സദാപ്രകാശം ഈ വഴി
നൂണദിച്ചതേ ഭൂവി;
ജ്വലിച്ചയന്നിരിട്ടിലും
വെളിച്ചമകളെ പെറ്റം — ഹല്ലെലൂയാ!
൫. അതിഥിയായി ലോകത്തിൽ
വാനവൻ കിഴിഞ്ഞതിൽ
വിചാരം എന്തവന്നു? നാം
വിരുന്ന കൂടി ചെല്ലയാം — ഹല്ലെലൂയാ!
൬. നമുക്കു ഭൂതസാദൃശ്യം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹാധനം
ഇത്യാദി എല്ലാം കിട്ടുവാൻ
ദരിദ്രനായിരങ്ങി താൻ — ഹല്ലെലൂയാ!

6. ഈ വാത്സല്യാത്മ്യം എല്ലാം
 ഈ നമുക്കു വേണ്ടിയാം;
 ഇനി അവന്റെ ഭക്തന്മാർ
 മിനക്കെടാതേ വന്ദിപ്പാൻ — ഹല്ലെലൂയ!

H. G.

൩൪.

Valet will ich. 142.

൧. രാജാധിരാജാവിന്നു
 തിരുമുൽക്കാഴ്ചയായി
 കിഴക്കിരിട്ടിൽനിന്നു
 ദൈവോപദിഷ്ടരായി
 യഹൂദദേശം പൂക്കി
 ത്രിശാസ്ത്രിശ്രേഷ്ഠന്മാർ,
 പൊൻ മീർ സാന്ത്വ്യാണി നല്കി
 ശിശുവെ വന്ദിച്ചാർ.

൨. തൃക്കാലിലിറുത്തു ത്രിയും
 ഇപ്പോഴും വെച്ചേക്കാം,
 എന്നാലേ ഞാനും നീയും
 പ്രസാദം വരുത്താം.
 ബെത്തേമിദ്ധുള്ള സത്രം
 പോയെത്തി ചേരുവാൻ
 ഉദിച്ചു സന്നക്ഷത്രം;
 കണ്ടോളാം ആർക്കുവാൻ.

൩. ആ മീരിൻ കൈപ്പാൽ ഏതു?
 വെച്ചാലോ സ്വാദുതേൻ?

വേണ്ടാ, സമ്മാനമേതു
 ഞാൻ കാട്ടി തരുവേൻ:
 ചെന്തെണ്ണിച്ചൊന്ന പാപം
 നീ കാത്താൽ കണ്ണനിർ
 കൈപ്പാകും അനുതാപം
 തന്നേക്കും; അതു മീർ.

ഭ. പൊൻ എന്ന വഴിപാട്ടിൽ
 എന്തത്മമുണ്ടെന്നാൽ:
 പാഴായ ഉള്ളകാട്ടിൽ
 അകപ്പെടായ്ക്കയാൽ,
 നീ ശുദ്ധമുള്ള സ്വണ്ണം,
 മേലേറി വാങ്ങിവാ.
 നവാത്മാ, വശ്യകണ്ണം,
 സ്വർഗ്ഗീയഭാവം താ!

ഉ. ഒടുക്കത്തിൽ സാമ്പ്രാണി
 ഞാൻ എങ്ങനേ വെക്കാം?
 കേട്ടാലും, സർവ്വപ്രാണി
 സ്രഷ്ടാവിൻ സ്തുതിക്കാം.
 നിത്യം വാനോർ സ്വരൂപം
 ചെയ്യും പ്രകാരത്തിൽ,
 അപേക്ഷാസ്തുതിയുപം
 കത്തിക്കു നിൻ തൊഴിൽ.

H. G.

൩൫.

Immer muss ich. 29.

ഹ. അവനുള്ളതെത്ര പ്രേമം,
 ഒട്ടും ഇല്ല പ്രാഭവം,

എന്നു വായിച്ചാലേ ക്ഷേമം
എന്റെ ഉള്ളിൽ പൂരിതം.

൨. ശിശുക്കളും താൻ വിളിച്ചു
കൈയിൽ ചേർത്തു തഴുകി,
ചൊല്ലു കൊണ്ടുനഗ്രഹിച്ചു
ലാളിച്ചെന്നും കരുതി.

൩. ദീനക്കാർക്കു താൻ സഹായി;
നോറു കണ്ടാൽ അലിയും;
ദിക്ഷക്കാരിൽ എത്ര സ്ഥായി,
ദീരുവെ കടാക്ഷിക്കും.

൪. ആർക്കു തോന്നീതനുതാപം
അവനോടിണങ്ങുമേ;
താൻ വെറുത്തതെല്ലാ പാപം,
വെറുക്കാതു പാപിയെ.

൫. കാക്കൽ വീണു കണ്ണീർ വാർത്തു
സ്വസ്ഥയായതോരോ സ്ത്രീ;
താഴ്മയുളളോരോടേ പാർത്തു;
ഗർവ്വിയോടകന്നു നീ.

൬. ഇപ്രകാരം കാതുനോറും
തൃപ്തി കാണാതോതുന്നേൻ;
നിൻ ചരിത്രം പാലും ചോറും,
ഏതു ചൊല്ലും കാലും തേൻ.

൭. നീ എന്നിങ്ങനെ ആ വിശ്വസ്തൻ
ആയുളളാട്ടിൻ ഇടയൻ,
നിന്നെ ആശ്രയിച്ചു സ്വസ്ഥൻ
ആയു മഞ്ഞതീ ശാൻ.

- പ. നിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി
കണ്ണീരോടുകൂടി,
നി സിംഹാസനത്തിരുത്തി
വാഴിച്ചു നിൻ പുത്രരിൽ.
൯. ഏനാം നിന്നെ മറക്കാത്ത
സ്നേഹശക്തി നല്കുകേ;
നിന്റെ ചാവിൽ, പ്രിയ നാഥ,
ഞാൻ മരിക്കാകേണമേ!

H. G.

൩൬.

Herzlich lieb. 209.

൧. നീ അതുതങ്ങൾ പലതും
കാണിച്ചു, പല ദുഃഖവും
അകറ്റി കനിവിലേ;
അസംഖ്യദീനരിൽ തൃക്കൈ
നീ നീട്ടി, സ്വസ്ഥമായ മൈ
കൊടുത്തൊരാജ്ഞയാലേ.
- നീ ഭൂതഗ്രസ്തൻ ക്ഷണാൽ
സ്വൈരം വരുത്തും; നിന്റെ കാൽ
വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നാടൻ
തിര അടങ്ങും മുഴുവൻ,
കാരോളവും—മീൻ കൂട്ടവും വശംവതം,
നീ ചൊല്ലിൽ ഏതും അമരം.
൨. നീ കൺ തുറന്ന അന്ധരും
കേൾപ്പിച്ചോരോ ചെവിടരും
പാടുന്നു സ്തോത്രഗാനം.
ശവങ്ങൾ കേൾക്കും നിന്നൊഴി-

ചാവിന്റെ വാഴ്ത്തു ഇല്ലിനി;
 ഉയിർപ്പു നിന്റെ ദാനം.
 പൈദാഹം വർദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ
 സഹസ്രങ്ങൾക്കു മതവിൽ
 നീ അപ്പം നല്കി ദയയാൽ,
 എല്ലാതും തൃപ്തരായി ക്ഷണാൽ.
 ദരിദ്രതം — അനാഥതം നിത്യജ്ഞതം
 നിൻ സർവ്വപ്രീതി അറിയും.

൩. ഈ ഭൂമിയിൽ അതിഥിയായി
 വന്നാറെ നീ വിനീതനായി
 നിൻ മഹിമയെ താഴ്ത്തി.
 യൊദാങ്കരേ ഇറങ്ങുന്നാൾ
 നിന്നെ പിതാ മറോരെക്കാൾ
 സ്വപുത്രൻ എന്നു വാഴ്ത്തി;
 ആ സ്നാനത്തോടേ നിന്റെ മേൽ
 ആത്മാ കിഴിഞ്ഞിമ്മാനവേൽ;
 നീ ദൈവത്തിൻ മശിഹാ താൻ
 എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം ഒപ്പിച്ചാൻ.
 സർവ്വജ്ഞനേ! — വിശുദ്ധനേ! ദയാലുവേ!
 ജഡത്തിൽ വന്ന ദൈവമേ!

൪. സ്വർഗ്ഗത്തുനിന്നു നീ പുനർ
 വരുന്നതെ നിൻ പകയർ
 ദർശിക്കും ചേടിയോടേ.
 പ്രപഞ്ചം അന്നഴിഞ്ഞു പോം;
 ഞാനോ നിൻമുമ്പിലും തുലോം
 സന്തോഷിക്കും അൻപോടേ.

വിളങ്ങും നിന്റെ ശക്തികൾ;
 സഭയ്ക്കു തോതും അശ്രുക്കൾ;
 കൃപാസനം ഇവയ്ക്കു നീ,
 മറേവയ്ക്കോ: ജപിക്കും തീ.
 എൻ രാജാവേ! — കൃപാനിയേ! വിശ്വസ്തരെ
 എന്നും കടാക്ഷിക്കേണമേ!

Ir.

൩൭.

Wie lieblich klings. 74. 73.

൧. ചെവിയ്ക്കു മധുനാദം:
 “മന്ത്രിൽ ദൈവം ജാതം,
 എന്നിങ്ങനെ രക്ഷിതാ.”
 ദുഃഖിച്ചവർക്കുശ്വാസം
 അലഞ്ഞവർക്കുല്ലാസം
 കൊടുക്കും യേശുപേർ സദാ!
൨. നിൻ ശക്തി അതിപാരം,
 വാക്കോ വിശിഷ്ട സാരം,
 കർമ്മങ്ങൾ വിസ്മയം.
 പിന്നെ നിൻ നോവും ചാവും
 സിദ്ധിച്ചതേതു നാവും
 വണ്ണിപ്പാൻ പോരാ നിശ്ചയം.
൩. നീ ശിശുവാജ്ഞിച്ചു,
 മാവീരനാജ്ഞിച്ചു
 പാതാളമൃത്യുവെ!
 മറ്റുപോർ നിൻ കാല്പിം;

ഇണങ്ങർ പൊങ്കിരിടം
ധരിച്ചു വാഴും എന്നുമേ.

൨. രാജാധിരാജസ്ഥാനം
ലഭിച്ചവന്റെ മാനം
ചൊല്ലുറ കാൽമാം.
ദൈവത്വം മാനുഷത്വം
ഒപ്പിച്ചവൻ മഹത്വം
മുഖങ്ങൾ മൂടി തൊഴു നാം.

Fr.

൩൮.

Horch, wie die Schaar. 32. (L. M.)

൧. കേൾ സ്വർഗ്ഗഭൂതർ ഗീതങ്ങൾ!
കേൾ വാനത്തിൻ നിനാദങ്ങൾ!
മനുഷ്യരക്ഷാകാരകം
വെളിച്ചമേ പ്രകാശിതം!

൨. മഹോന്നതേ മഹത്വവും
ഭൂലോകേ സമാധാനവും
മനുഷ്യരിൽ സമ്പ്രീതികൾ
ഇതോടേ വന്ന കാഴ്ചകൾ.

൩. ഭൂതന്മാർ മറഞ്ഞെല്ലാം
ഉടൻ പുരത്തിൽ കാടി നാം,
തിരഞ്ഞു നല്ല ശിശുവെ
കമ്പിട്ടു വന്ദിച്ചീടുകേ.

Fr.

നൻ.

Gott wird ein Mensch. 205.

൧. സന്തോഷിപ്പിൻ നിദാഗ്രജാതി
 വിള മനുഷ്യനായതാൽ;
 ആകാശത്തിൽ ഇതാ, ചങ്ങാതി
 സമൃദ്ധം പാടി മോദത്താൽ;
 ഇമ്മാനുവേൽ ഇറങ്ങി വന്നു,
 ചതഞ്ഞവർക്കാശ്വാസം തന്നു,
 ആബാലവൃദ്ധതൾ
 ഒഴിക്കും തൻ പൊതുൾ;
 ആദാമുക്തില്ല ദൈവകോപം.
 തല നിവിന്നിനി, ആടോപം
 മുഖെച്ചാനന്ദിക്കാം, — ഉൽകൃഷ്ടജാതി നാം.

൨. ഇമ്മാനുവേൽ പിറപ്പി ഭൂഷം
 ആയുര്യായ വംശം വീണ്ടുതേ;
 ഈ എന്നെയും നീ ഏറ്റ കഷ്ടം
 മുഴുവിശ്വാസിയാക്കുകേ!
 എന്നാൽ ഈ നാവു നിന്റെ ദാനം,
 വലിപ്പം രക്ഷ ബഹുമാനം,
 പിശാചിൻ ദാസ്യം
 ഉണർച്ചാൻ, വണ്ണിക്കും.
 അരുതവൻ ബലത്തിൽ ഭീതി;
 എൻ യേശുവിന്റെ പൂണ്ണനീതി
 എന്തുടി, എൻ മതിൽ — ഇഹപരങ്ങളിൽ.

H. G.

രോ. (ഏവ).

Allein Gott in der Höh. 122.

൧. യോദാനിൽ മുങ്ങി വന്നിതാ
പാപിഷ്ഠർ ഓരോ വശ്ശം;
മദ്ധ്യേ നില്ക്കുന്നു രക്ഷിതാ—
ഹാ, എന്തിനീ സംസർഗ്ഗം?
അവരിൽ എത്ര മലമോ—
അയോഗ്യമോഹ പാപമോ,
ഇവന്നത്രയും പൂണ്ണം.
൨. ഇവങ്കൽ എന്തഴുകെല്ലാം
കഴുകും ജലസ്നാനം?
അഴുക്കു ലോകപാപമാം,
അതിനായി ദിവ്യജ്ഞാനം
ജനിച്ചിട്ടാണു മൂപ്പതു
വളൻ ശേഷം ഏറാതു
രാജാചാർച്ചാഭിഷേകം.
൩. പ്രവൃത്തിസ്ഥാനമേതിലും
വിശിഷ്ടം ക്രിസ്തുവൃത്തി.
എക്കല്പനേക്കും ആശങ്കയും
ഇപ്പേരിനാൽ നിവൃത്തി.
തികഞ്ഞു ചേലാസ്നാനവും
പ്രവൃത്തിയും നിവൃത്തിയും
നിന്നാൽ എല്ലാക്കും ക്രിസ്തു!

രചന.

Lord I hear of showers of blessings. 121.

൧. ലോകരാവകന്ന നല്ല
ധന്യമായ രാത്രിയേ!
നിന്റെ മേന്മ ചൊല്ല വല്ല
ശോഭയാൻ രാത്രിയേ!
രാത്രിയേ — രാത്രിയേ
ഹർഷപൂര രാത്രിയേ!
൨. വൻ തമസ്സിലിങ്ങരണ്ടു
മുതുവിൻ നിഴൽകം
കെട്ടു പെട്ട ജാതി കണ്ടു
ജ്യോതിയെ വിമോചകം,
ജ്യോതിയെ — ജ്യോതിയെ
ജ്യോതിയെ വിമോചകം.
൩. ദേവദേവനിങ്ങയച്ച
സ്മരവിൽ നിറന്നിതാ
മാനഷർക്കുദിച്ച രക്ഷ
നല്ലവാൻ മഹാകൃപാ.
വൻകൃപാ — വൻകൃപാ
വന്നുദിച്ച വൻകൃപാ.
൪. ശോകപൂണ്ണ ലോകമിന്ന
മോദപൂണ്ണ ലോകമായി.
ഭൂമിയെ നിവിൻ നിന്ന
പാടുക പ്രമോദമായി!
മോദമായി — മോദമായി
പാടുക പ്രമോദമായി!

4. യേശു കഷ്ടമരണങ്ങൾ. CHRIST'S SUFFERINGS AND DEATH.

൪൨. (൪൦).

Christus der ist. 9.

൧. പണ്ടു ലകത്തിറങ്ങി — അതാ യഹോവവായി,
ദൈവികരൂപഭംഗി — ഇട്ടേച്ചു, മാംസമായി!
൨. അനിഷ്ടം തൻ ആകാരം; - തൻ വാക്യം ആശ്ചര്യം;
മനുഷ്യരാൽ ധിക്കാരം — ചിരിപ്പും തൻ ഫലം.
൩. അവൻ വഹിച്ചവേദം — സ്വരൂപിച്ചതു നാം;
അവന്റെ പ്രാണച്ഛേദം — നമുക്കു സൗഖ്യമാം.
൪. നാം തെറ്റിപ്പോകും ആടു-പോലുള്ള സേപച്ഛേദം
മിണ്ടാത്ത ബലിയാടു-ഇവനല്ലാതേ ആർ? [ർ;
൫. ആത്മാവെ കുററു കാഴ്ച — ആകീട്ടയിത്തേഴും,
യഹോവാരാജ്യവാഴ്ച — ഈ കൈയിൽ സാധിക്കും.
൬. സ്വരൂപത്തിൻ പകർച്ച — ക്ഷമാ നിമിത്തവും,
യഥേഷ്ടം തൻ കവർച്ച — സമസ്തമായുതം.

H. G.

൪൩. (൪൧).

Ein Lämmlein geht. 195.

൧. ലോകത്തിൻ പാപങ്ങൾ എല്ലാം
വഹിച്ചൊരു കഞ്ഞാടു
നടക്കുന്നുണ്ടവൻ നാം
വരുത്തി എത്ര പാടു!

ചുമന്നു, ദുഃഖിച്ചുഴറി
നടന്നു തന്നെത്താൻ ബലി
കഴിപ്പാൻ പാത്രമാകും;
വരോധം, നിന്ദ, സാഹസം,
വെറുപ്പു, തുപ്പു, താഡനം
സഹിച്ചുടങ്ങി ചാകും.

൨. ഇതാർ എന്നാൽ — യഹോവ താൻ
ഈ സർവ്വഭൂഷജാതി
തൻ പാപം തീർത്തതല്ലവാൻ
വരിച്ചു നൽകാഞ്ഞാതി.
“എന്നിഷ്ട പുത്ര, കേടുവോ:
“നീ ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോ;
“മനുഷ്യനായ്ക്കു റിക്ക;
“എന്നോടവർക്കു മത്സരം;
“എൻ കോപശിക്ഷ കഠിനം;
“നീ സേവിച്ചുദ്ധരിക്ക!”

൩. “അതേ എന്നിങ്കല്ലോ പിതാ
“കല്പിച്ചതത്രേ സാരം;
“ക്ഷണത്തിൽ എന്റെ മേലിതാ
“ചുമത്തെണം ഈ ഭാരം!”
ഹാ, സ്നേഹത്തിൻ അതിശയം,
പിതാവു പുത്രമരണം
സൗജന്യമായ്ക്കു തത്തി!
ജനകൻ ചൊല്ലാൽ കൃശമേൽ
കരേറുവാൻ ഇമ്മാനുവേൽ
താൻതന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തി.

ഭ. കഞ്ഞാടേ, കേൾക്കൂ തൃക്കുഴൽ
 വണങ്ങിച്ചെയ്ത നേർച്ച:
 ഈ എൻ മനസ്സ് നിന്മുതൽ,
 നമുക്കായിതുചേർച്ച;
 അറുക്കു വേറെ ബന്ധനം,
 നിൻ ഭാവി എന്നിൽ ആക്ഷേണം,
 നിന്നുകൊണ്ടി ഞാനും ചാക.
 തുരക്കും എന്റെ ഭ്രമണം;
 അതിപ്പോൾ എന്റെ ആശ്രയം,
 തുമ്പിയിൽ വസ്യമാക.

H. G.

42

ര. (ര. ൨).

Der Pilger aus. 11.

൧. മാരാജ്യത്തിൻ വ്യവസ്ഥ
 കേൾപ്പിച്ചു തീർന്നടൻ
 തൻ അന്ത്യയാത്രാവസ്ഥ
 ഉരച്ചു രക്ഷകൻ.
൨. “യത്രശലേമിൽ ചാല
 ചിരിച്ചു താഡനം
 ചാവോളം കഷ്ടമാല
 എല്ലാം സഹിക്കണം.”
൩. “എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനം
 ഭവിക്കും മൂന്നാം നാൾ.”
 ഇപ്പോഴും അവസാനം
 വണ്ണിച്ചു മുന്നെക്കാൾ.

- ഭ. “ഇതൊന്നും നീ ചെയ്യാല്ല,
പിതാകടാക്ഷത്താൽ,”
എന്നാദ്യശിഷ്യൻ ചൊല്ല
ത്തുടങ്ങിപ്പോകയാൽ:
- ഉ. “സാത്താനേ, നി ഇടച്ചു
എനിക്കു, പിന്നിൽപോ!”
എന്നുത്തരം അമച്ഛ
ആയേകി നീ വിഭോ!
- ന. മനുഷ്യയുക്തി മാത്രം
കരുതും ലോകധീ;
ദൈവികകർമ്മപാത്രം
ആക്കീടും എന്നെ നീ.
- ഈ. ഞാൻ കേട്ടു പിന്തുടന്നു
കഷ്ടിച്ചു ചാർ വരേ—
നീ ശാസിച്ചാൽ അമർന്നു
പഠിക്കാകേണമേ.

H. G.

൪൫. (൪൩).

Freu dich sehr. 158.

൧. ഇത്ര സ്നേഹിച്ചു നിണക്കു
നിത്യം ആക വന്ദനം;
വൈരിയോടു നീ കണക്കു
തീർത്തു ചെയ്തു പകരം.
നിന്റെ കൃഷിൻ അരികിൽ
മുട്ടുകത്തി പാർക്കയിൽ,
വെണ്ടാ ഭൂമിയോടാകാശം—
ഒന്നേ ഉള്ള സ്നേഹപാശം.

൨. രക്ഷിതാ, നിന്നെക്കീ പീഡ
 വന്നപ്പോൾ, ഞാൻ എവിടേ?
 ലോകവിദ്യ പാപകീഡ
 വന്ദിത്വാദിയിൽ അത്രേ;
 നിന്നെ കത്തും പാപമൂൾ
 തോന്നിയില്ലീ നെഞ്ഞിൻ ഉൾ;
 ഇങ്ങനേ വിടാതെ പാപം
 ചെയ്തത് ഇന്നും എന്റെ താപം.

൩. ദോഷം കണ്ടു നോമ്പും ധർമ്മം
 ജപവും തുടങ്ങും നാൾ,
 നീ വിളിച്ചു: “വേണ്ടാ കർമ്മം,
 “ഞാൻ, ഈ യേശു, നിന്റെ ആൾ;
 “സാക്ഷാൽ ഞാൻ പ്രമാണനാൽ,
 “പെന്തെക്കായ കടിഞ്ഞൂൽ,
 “ഉൾതികഞ്ഞ ദൈവസ്നേഹം —
 “ശാപഗ്രസ്തം എന്റെ ദേഹം.”

൪. എന്നു കേട്ടു മാറി ദണ്ഡം;
 അല്ലെനിക്കുധീനൻ ഞാൻ;
 ഇനിമേൽ ഞാൻ നിന്റെ ഖണ്ഡം
 തലയായ തമ്പുരാൻ;
 എന്നെ നോക്കു ചാവില്പം
 നിന്നെക്കൊപ്പമാക്കിലും,
 പുറമുടി നിന്റെ നീതി
 അകപ്പെത്തി നിന്റെ പ്രീതി.

രന്യ. (രര).

Jesu Leiden. 140.

൧. യേശുപാടുമരണം
 യേശുമുറി അഞ്ചും
 നഷ്ടക്കുളോരേഷധം
 ദുഷ്ടതെക്കു നഞ്ചും —
 ചാവിന്നാകും ചാവിതേ
 നാശത്തിന്റെ നാശം
 മത്സരാന്ധകാരത്തെ
 ഭത്സിക്കും പ്രകാശം.
൨. തോട്ടത്തിൽ നിൻ യാചനം
 കാട്ടി യാചിപ്പിക്കും.
 നിൻ വിയപ്പ് രോദനം
 എന്നെ യത്നിപ്പിക്കും.
 ഭൂതന്റെ ആശ്വാസനം,
 യാതന അടുക്കും
 നേരത്തിങ്കൽ, നെഞ്ചകം
 സ്വൈരത്തെ കൊടുക്കും.
൩. പാഴൻ നിന്നെ ചുംബിച്ചാൻ
 “തോഴ” എന്നുരച്ചു;
 തിന്മയേററിട്ടും ഭവാൻ
 നന്മയേ പിണെച്ചു.
 ഗർവ്വം ദ്രോഹം ഉമിനീർ
 സർവ്വം നീ സഹിക്കും.
 കേഹാവിന്റെ കണ്ണുനീർ
 എപ്പോൾ ഇങ്ങൊലിക്കും?

ഭ. ആടി, തല്ലി, മുൾമുടി
 ചൂടിനാർ നിൻ ചെന്നി;
 നൊന്തു കൃശമുത്തു നീ;
 ഞാൻ നിർബന്ധം എന്നി
 നിന്റെ കൃതു പേറ്റാൻ
 എന്റെ ശക്തിയാക.
 പിൻ നിന്നുകൊണ്ടുപോൻ
 ചെന്നീദേഹം ചാക.

H. G.

൪൭. (൪൭).

Herzliebster Jesu. 46.

൧. ശുദ്ധാത്മയേശു എന്തരോ നിൻ ദോഷം!
 മേധാവികൾക്കും നിങ്കൽ എത്ര രോഷം!
 പ്രധാനി കണ്ടു നിന്റെ അപരാധം —
 എന്തോരഗാധം!
൨. അശുദ്ധർ ചുറ്റി തല്ലുന്നു നിൻ ഗന്ധം,
 വിശുദ്ധ ഉഷ്ണം ഇഷ്ടമാം നിൻ ദന്ധം,
 ശിശുക്കൾ ആപ്പ് “ഇവന്നു വേണ്ടു ശുദ്ധം!”
 എന്നെന്നുമൂലം?
൩. പെരുത്ത നിന്ദാകഷ്ടശുദ്ധാരോഹം
 വരുത്തി എന്റെ കാമക്രോധമോഹം.
 ഒത്തുതൻ നല്ലൻ ഏറ്റ പ്രായശ്ചിത്തം —
 എന്റെ നിമിത്തം.
൪. കടങ്ങൾ വീടി ഉടയോന്റെ പാടു;
 ഇടയൻ ചാവാൽ ജീവിക്കേണ്ടതാടു;
 വിടപ്പെട്ടിപ്പോൻ; വൈരിയാകും മിത്രം.
 എന്നൊരു ചിത്രം!

൭. ഇന്നും നിൻ സ്നേഹം ഇല്ലതിന്നോരന്തം;
എന്നും ഞാൻ കാത്തു നീ നടന്ന ചന്തം,
ഒന്നും മററണ്ണാതാക നിന്നെ ചാരി —
നിൻ ശുദ്ധധാരി!

H. G.

൪൮. (൪൬).

O du heilige. 87.

൧. ജീവനാഥൻ ക്രൂശിൽ തന്റെ
വൈരികൾക്കു വേണ്ടിയും
പ്രാത്ഥിച്ചിട്ടിരൊധിപന്റെ
ചാവും ചാവിൻ നാശവും
ആയി മരിച്ചു. ഹല്ലെല്ലയാ, വന്ദനം!

൨. ചെയ്തതിന്നതെന്നറിയാ
കർത്താ നിന്നെ കൊല്ലുന്നോർ;
പാപം ഒക്കയും വെടിയാ
ക്രിസ്താ നന്നെ വിട്ടുന്നോർ;
നിന്നെ കൊന്നേൻ! എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണം!

൩. നിന്നെ ഞാൻ മറന്നു വിട്ടാൽ
എന്നെ നീ മറക്കല്ലേ!
ഞാൻ നിന്നെക്കുലമ്പലിട്ടാൽ
ഭാഗ്യം നീ തരേണമേ!
നീ മേടിച്ചു ലോകം നിന്റെറതാകേണം!

H. G.

രൻ. (൪൭).

Herzlich thut mich. 143.

൧. ഹാ രക്തം നിന്ദ കുതും
ആയ്ക്കു കിരീടത്തെ
അണിഞ്ഞും കാഴ്ചയറും
കുനിഞ്ഞ തലയേ!
പണ്ടത്ര അലങ്കാരം
തേജസ്സം നിൻ അണി!
ഇന്നത്ര പാപഭാരം
കൊണ്ടുള്ള വൻപിണി.
൨. ഈ വായിൽനിന്നുറിച്ചു
വാക്കേഴും കേട്ടു നാം,
ഇപ്പാരിൽ അഭ്യസിച്ചു
ചാവിൽ പ്രയോഗിക്കാം;
“ചെയ്യുന്നതേ അറിഞ്ഞു
കൂടായ്ക്ക കൊണ്ടു, നീ
ഇവകളിൽ കനിഞ്ഞു
ക്ഷമിക്കുകേ” ഇതി.
൩. മനുഷ്യജാതി ഭ്രാതാ:
“അമ്മേ, ഇതാ മകൻ,
ശിഷ്ടാ, ഇതാ നിൻ മാതാ”
ഇതി പറഞ്ഞുടൻ:
“ഏദെനിൽ നീ എന്നോടു
ഇന്നെത്തും നിശ്ചയം,”
എന്നൊരു കള്ളനോടു
സന്തോഷകല്പിതം.

൨. ഹാ “ലമ്മ സബക്കാനി
എലീ! എലീ!” എന്നാൻ;
ഇരിട്ടിൽ സർജ്ജത്താനി
താനം അകപ്പെട്ടാൻ;
“അഹോ എനിക്കു ദാഹം”
എന്നെന്തിന്നീ വിളി?
“സമാപ്തം” നിൻ ഉത്സാഹം
സമാപ്തം മാബലി.

൩. “പിതാവേ, എൻ ആത്മാവെ
നിൻ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചേൻ”
എന്നിപ്രകാരം ചാവെ
ജയിച്ചു കാണുന്നേൻ.
ആ മുൾ തറച്ചു നെറി
കിരീടം അണിയും;
ചിലകുറിഞ്ഞ വെറി
എല്ലാത്തം പുകഴും.

H. G.

③൦. (൪൮).

Gott ist getreu. 184.

൧. നിവൃത്തിയായി! — അതേ നിവൃത്തിയായി!
എൻ യേശു സത്യവാൻ!
മരത്തിലും ആ ഭോഷ്കില്ലാത്ത വായി
ഉറച്ചുരച്ചു താൻ.
മുറവിളി പിണിപ്പുകാം
കണ്ണിരിന്നും ഭവിച്ചുകാം; — നിവൃത്തിയായി!

൨. ഹല്ലെലൂയാ!—സ്വർഗ്ഗസ്ഥനാം പിതാ

ഏല്പിച്ചതേറ്റു നീ.

കരയല്ലേ, മകൻ ജയിച്ചതാ!

ജലിച്ചു ദിവ്യ തീ.

പുകഞ്ഞു പോയി ധാപം കേടും, [യായി!

അവൻ ജയത്താൽ ഞാനും നേടും;— നിവൃത്തി

൩. നിവൃത്തിയായി! വിശ്വാസി നീതിമാൻ

ആയ്ക്കീൻ തൽക്ഷണം.

തികഞ്ഞ നേർ ശുചിയും എത്തുവാൻ

ഉണ്ടോരോ താമസം.

ആ രക്തം പൂഴ്വാം ഏനിക്കും

കില്ലില്ല നിത്യവും വിളിക്കും:— നിവൃത്തിയായി!

൪. നിവൃത്തിയായി!— ആദ്യന്തമായവൻ

വിളിച്ചതോത്തുവോ?

ഈ സർവ്വവും സിംഹാസനസ്ഥിതൻ

താൻ പുതുതാക്കുമോ?

കീഴിൽ കഴിഞ്ഞതു കടന്നു,

എല്ലാറ്റിനും പുതുക്കും വന്നു;— നിവൃത്തിയായി!

൫. നിവൃത്തിയായി!— “വേഗം വരേണമേ”

ഏനാത്മാവിൻ വിളി;

കേൾക്കുന്ന ഞാൻ “വരിക യേശുവേ”

എന്നാശിക്കുന്നിനി.

ഒരുങ്ങി സുരസേന നീയും,

ഒരുങ്ങുന്നു കല്യാണസ്രീയും;— നിവൃത്തിയായി!

H. G.

③൧. (൪൯).

Gottlob es geht. 102.

൧. നിവൃത്തിയായി! അവൻ കഴിഞ്ഞു;
എൻ യേശു കണ്ണടച്ചതേ;
എൻ തലവൻ തല കുനിഞ്ഞു,
ജീവാദിത്വൻ മറഞ്ഞതേ;
ഉയിർ ചാവിനധീനമായി—
ഹാ, നല്ല ചൊൽ, നിവൃത്തിയായി!
൨. നിവൃത്തി! എന്ന് അവൻ ഉരെച്ചു,
അടങ്ങി ജീവവചനം.
ഹാ കുന്തം കൊണ്ടവർ തുളച്ചു
കൃപ നിറഞ്ഞ ഹൃദയം;
ഊഷേറിയോൻ അശങ്കനായി—
ഹാ, സത്യച്ചൊൽ, നിവൃത്തിയായി!
൩. നിവൃത്തിയായി! എൻ പാപഭാരം
ഘനം കുറഞ്ഞു തൽക്ഷണം;
വിഴകുളോകേ പരിഹാരം
കുഞ്ഞാടിൻ രക്തം നിശ്ചയം;
പാതാളബലം ചൂണ്ണമായി—
ഹാ, സ്വാദുചൊൽ, നിവൃത്തിയായി!
൪. നിവൃത്തിയായി! ഹാ, ഭൂതസേന
ആശ്ലേഷിപ്പാൻ കൊതിക്കിലും
അവരെ അല്പ — നീ ദിനേന
ഈ പാപിക്കൂട്ടം തഴുകും;
എൻ നെഞ്ഞും നിൻ കിടക്കയായി—
ഹാ, ആനന്ദച്ചൊൽ, നിവൃത്തിയായി!

൭. നിവൃത്തിയായി! ഉറങ്ങും കാലേ
 ഞാൻ ചായ്ക്കാ ഗുഹകുല്ലിനേൽ!
 നിൻ ദൂതർ ഇങ്ങുമുള്ളതാലേ
 നിന്ദ്രക്കു തക്കതീ ബേഥേൽ;
 തുറന്നു കാണെ സ്വപ്നമായി—
 ഹാ, ജീവച്ചൊൽ, നിവൃത്തിയായി!

H. G.

③൨. (൫൦).

Schmücke dich. 173.

൧. പാപിയേ, നിൻ ദുഃഖം പോക്കി,
 വാഴ്ത്തുകേന്തു ദുഃഖം നോക്കി!
 യേശു രക്തം കണ്ടാലോലേ
 കണ്ണീർ വാർക്കുതുപോലേ;
 നിന്നുകായവൻ കരഞ്ഞു,
 നീ സന്തോഷിപ്പാൻ വലഞ്ഞു.
 നിത്യസൌഖ്യം എവിടുന്നു?
 ക്രൂശിൽനിന്നത്രേ വരുന്നു.

൨. ഹാ, നിൻ വീഴ്ചക്കെത്ര താഴ്ച,
 യേശുവെന്നി വന്നു മാഴ്ച!
 യേശുവെ കൂടാതെ പാപം
 നിൻ തൊഴിൽ, നിൻ കൂലി ശാപം.
 ചാകെന്നുണ്ടു മാവുവസ്ഥ,
 തീർന്നതേ നിന്റെ അവസ്ഥ;
 എവിടേ അന്വേഷിച്ചാലും
 രക്ഷയില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും.

൩. ബലി ദാനം നേച്ച് ധർമ്മം
ആചരിക്കു വൃത്ഥകർമ്മം.
സർപ്പത്തിൻ ന്യായാധിപന
എന്തു കാഴ്ച വെക്കും അന്നു?
വിധിനാളിൽ യേശുരക്ഷം
മാത്രം മറവിന്നു ശക്തം;
നിന്റെ ചാവിനവസാനം
വെച്ചതാകവന്റെ മാനം.
൪. നീ പിശാചിൻ അധികാരം
ആത്മജീവന്റെ സംഹാരം
പാപക്കെട്ടുവ അറിഞ്ഞു
ഉടനേ മനം തിരിഞ്ഞു:
“യേശു എന്നെ ഉദ്ധരിക്ക”
എന്നു താഴ്മയായി വിളിക്ക!
യേശുരക്ഷവും തൻ മെയ്യും
മാത്രമേ നിൻ രക്ഷ ചെയ്യും.
൫. നീക്കു വേണ്ട നിയമ പാപം,
യേശു നല്ലതും അനുതാപം;
താൻ തരുന്നതും വിശ്വാസം;
താൻ നടത്തും യുദ്ധാഭ്യാസം;
താൻ തരും നടപ്പിൽ ശുദ്ധി,
കൃപയാൽ തെളിഞ്ഞബുദ്ധി.
കണ്ടതിന്നി തിരയായ്ക്ക!
പൂർത്തിയെയും തികെക്കായ്ക്ക!
൬. പുത്രനെന്നും നല്ല മാനം,
വണ്ണിക്ക് ആ മികച്ച ദാനം;

യേശു പൂരിപ്പിച്ചു കമ്മം
 ഏറുകൊല്ലതേ നിൻ ധമ്മം.
 അവൻ സാധിപ്പിച്ചു നീതി
 നീക്കം സർവ്വശത്രുഭീതി;
 ആകയാൽ അവന്നു സ്തോത്രം
 പാടുവിൻ, വിശ്വസ്തഗോത്രം!

H. G.

③൩. (൫൧).

Ringe recht. 25.

൧. യേശു തൻ ശിരസ്സു ചാച്ചു,
 പ്രാണൻ അച്ഛന്നേല്പിച്ചാൻ,
 അന്നു സർവ്വപാപം മാച്ചു;
 തലയെ ഉയർത്തും ഞാൻ.
൨. എന്നിമിത്തം തല താഴ്ത്തി,
 ദൈവകോപശാന്തിക്കായി
 പട്ടതോർത്തു നിത്യം വാഴ്ത്തി
 തളരാതാകെന്റെ വായി.
൩. നാഥ, നിന്റെ കൂടേ ചത്തു
 നിന്നെ വിശ്വസിച്ചവൻ,
 വിശ്വസിച്ചു നിന്നകത്തു
 പുക്കോൻ എന്നും ജീവിതൻ.
൪. ആദാം ചത്തു, പേർത്തു നോക്കി
 ജ്ഞാനവൃക്ഷത്തിൽ ഫലം;
 ഈ മരത്താൽ ചാവെ പോക്കി
 കിട്ടും ദൈവമുത്രതപം.

൭. രക്ഷിതാവേ! നിന്നെ വില്ക്കും
ജാതികുലത്ത് തീർന്നിടാ;
നിന്റെ കൃപ പാർത്തു നില്ക്കും
ഉള്ളത്തിന്നു നിന്നെ താ!

H. G.

൫൪. (൫൨).

Dir, dir Jehovah. 105.

൧. അവന്റെ ദഃഖകഷ്ടപ്പാടു
നോക്കിട്ടെൻ ആത്മാ സ്തോത്രം ചൊല്ലുകേ!
ദൈവത്തിൻ പുത്രനാം കഞ്ഞാടു
നിന്നെക്കു വേണ്ടി ചാവു ഏറ്റുതേ;
ശത്രുക്കളെ കനിഞ്ഞു മോചിപ്പാൻ
മറാൻ ഇവണ്ണം ജീവനെ വിട്ടാൻ?
൨. ഹാ, എന്തിരിട്ടു നീ സഹിച്ചു!
ചുമന്നതെന്തു ഭാരം നിൻ ചുമൽ!
നിന്തിരുരക്കും നീ ഒഴിച്ചു,
എനിക്കു വേണ്ടി കാളി നിൻ ഉടൽ;
ഇന്നേ വരേയും സർവ്വദൃഷ്ടതം
അതാൽ നിൻ ഉററ സ്നേഹം അറിയും.
൩. പിതാവിൻ അൻപിന്നെ നിൻ ചാവു
എനിക്കും കാട്ടുന്നു നിസ്സംശയം.
എൻ ആത്മാവേ, സന്തോഷിക്കാവു;
കൃപാനിയമം ഇന്നു മൂർച്ഛിതം.
സ്വവാത്സല്യം എല്ലാക്കും തെളിവാൻ
നിന്നിൽ നിസ്സേഹനായി കാട്ടിനാൻ.

- ഭ. ഞാൻ നിന്റെ, നീ എൻ അധികാരം.
 പിതാവിൻ ഹൃദയത്തിൽ നോക്കുന്നേൻ;
 ഞാൻ ക്ലേശിച്ചാലും ദേഹനാശം
 വന്നാലും തിരുമുമ്പിൽ ജീവിപ്പേൻ.
 ചന്ദ്രാദിത്യാദികൾ ക്ഷയിപ്പതാം;
 ക്ഷയം വരാ കൃപാശ്രിതപ്പെല്ലാം.
- ഉ. മരിപ്പാൻ ഇല്ല ഭീതി ലേശം,
 ശൂശാനം നീ ശുദ്ധീകരിച്ചുതേ.
 മണ്ണായ ഞാൻ കഴിപ്രവേശം
 ചെയ്യാൻ ഇതാ ഒരുങ്ങി, യേശുവേ.
 നിന്നെക്കുറിപ്പ് തന്ന സത്യവാൻ
 എൻ കഴിയിന്നു കല്പമുട്ടും താൻ.
- ന. ഇതാ, ഞാൻ കൊണ്ടുവെച്ച കാഴ്ച,
 സ്തുതിബലി കൈക്കൊൾക്കു എൻ പ്രഭോ!
 പരത്തിൽ നിത്യരാജ്യവാഴ്ച
 വന്നാറേ സ്തോത്രം അങ്ങൊടുങ്ങുമോ?
 ആ നാളിൽ ആർപ്പം വാഴ്ചം കീർത്തിയും
 വാനങ്ങളിൽ പരക്കേ നിറയും.

H. G.

③③. (൫൩).

Nun lasst uns den. 33.

൧. അപ്പിച്ച ക്രിസ്തൻ ജീവനും
 വധിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹവും
 എൻ ആത്മദേഹിദേഹത്തെ
 സല്പണ്ണമാക്കി തീർക്കേ.

൨. അവൻ വിലാസം നേറും
 കലിച്ച രക്തം വെള്ളവും
 മനം തണുക്കുന്ന തളി,
 ബലം പുതുപ്പിക്കും കളി.

൩. തിരുമുഖത്തേ സ്വേദവും
 നിൻ കണ്ണീരും ബേദവും
 വിസ്താരനാൾ എൻ ശരണം;
 സ്വൈരോത്ഭവത്തിൻ കാരണം.

൪. അൻപുള്ള യേശു ക്രിസ്തേ!
 നിന്നിൽ മറഞ്ഞൊതുങ്ങവേ,
 ശത്രുവിൻ അസ്രശത്രുവും
 കൊള്ളാതെ വൃതം മായ്ത്തം.

൫. എൻ പ്രാണൻ പോകുമുളവിൽ
 വിളിച്ചിരുത്തുകരിക്കിൽ;
 അങ്ങല്ലാ വാഴികളുമായി
 നിന്നെ കൊണ്ടാടുകേ ഈ വായി.

H. G.

③൬. (൫൪).

O Herzensangst. 65.

൧. ഊർദ്ധ്വാദയം — അയ്യോ, അങ്ങസ്തമിച്ചു!
 വഴിപട്ടാങ്ങു യിരായോൻ മരിച്ചു!
 ദൈവം ഉണ്ടോ? ഹാ, എന്തൊരു വിചാരം!
 ചൊല്ലാമോ എന്റെ വേദം?

൨. വിരേക ഭൂ! — മലകളെ പിളർപ്പിൻ!
 മറകളെ! തറകളും തകർപ്പിൻ!

ദൈവാലയം—നീ ഇനി ശൂന്യസ്ഥാനം—
 വേദിപ്പിൻ, ഉഴി വാനം!

നല്ലിടയൻ—തൻ കൂട്ടത്തിന്നായ്ക്കുതു,
 സ്വന്തത്തിനായി ഘോരമാം വിപത്തു!
 ഈ മരണം—എൻ ശാപത്തെ ഒടുക്കും,
 എൻ ജീവനെ പുതുക്കും.

ശവക്കുഴി—പിടിക്കുന്നില്ല നിന്നെ,
 എൻ പാപത്തെ പിടിക്കും; ഞാനോ പിന്നെ
 നിന്നോടുടൻ ഉയിർത്തു നിന്നെ തേറും
 ഒന്നിച്ചു മീതേ കേറും.

തല്ലാലത്തോ കനിഞ്ഞിതിൽ വസിക്ക,
 എൻ ഹൃദയം നിൻ കഴിയായിരിക്ക!
 ഇതിന്നകം—ഞാൻ യേശു നിന്നെ ആഴ്ത്തും
 നിൻ ചാവെ നിത്യം വാഴ്ത്തും.

H. G.

39. (30.)

O Traurigkeit. 51.

൧. ഹാ, ദുഃഖനാൾ! ഹാ, കൂർത്ത വാൾ!
 ശൂന്യനത്തിൽ വിശ്രാമം
 കൊള്ളുന്നേക നല്ല ആൾ;
 അച്ഛനേകകാമം.

൨. സുഖപ്രദം ശവാപ്പണം!
 മരിച്ചു പാപശാന്തി
 ചെയ്ത നിന്നാൽ പൂരിതം
 ഞങ്ങളേ വിശ്രാന്തി

൩. എൻ രക്ഷയ്ക്കായി പറഞ്ഞ വായി!
നീ ചൊന്നതിപ്പോൾ പോതും;
വെളിക്കാവു ജീവനായി
കാത്തു കൈക്കൊല്പോതും!
൪. അൻപിൻ അഴൽ ജപലിച്ചുടൽ
ഒടുക്കം കണ്ടു ശീതം;
എന്മനസ്സു നിന്തണൽ
ഭയക്കേകേ സമ്പ്രീതം.
൫. ഹാ, ജീവക്കോൻ! എൻ പകലോൻ!
പിന്നെന്നും വാഴാ ചാവു;
നിന്നിൽ ഞാൻ ശയിക്കുന്നോൻ
ചേന്നുദിപ്പാറാവു.

H. G.

ഭൂവ. (൨൭൧).

O Welt sieh hier. 73.

൧. ഹേ ലോകമേ! നിൻ നാഥൻ
വൻകൃശിൽ അങ്ങുസ്തണ്ഡൻ
നിൻ ത്രാണിചാവിലായി;
നിന്ദാദികൾ ധിക്കാരം.
കൈകാലിലുള്ള ദ്വാരം
കൊണ്ടോൻ അശേഷം ശാന്തനായി.
൨. കണ്ടോ എന്തൊരു ചേദം:
തൃദേഹം മൃത്യുസ്വേദം
രക്ഷാഭിഷിക്തമായി;
വിനീതമാം തൻനെത്തു.

മാദ്യഃഖത്താൽ നിറഞ്ഞു
പിളർന്ന ഭാരം ഹേതുവായി.

൩. നിന്നെക്കിതാർ വരുത്തി?
ആർ നിന്റെ കൃത്യചെത്തി?
ആർ നിന്നെ കൊന്നുവോ?
അശേഷവും അസ്തമം
നിന്നിൽ ഇല്ലാ, നിൻ കൃത്യം—
നിദ്ദോഷമുള്ളതായല്ലോ!

൪. ഈ ഞാനേ എന്റെ പാപം
വരുത്തിട്ടുണ്ടി ശാപം,
ചെരുത്ത ദണ്ഡനം;
എൻ കുറ്റമല്ലാത്തതു
നിൻ പീഡകൾക്കു ഹേതു
നിൻ ചാവിനുള്ള കാരണം!

൫. ഞാൻ തന്നെ കുറ്റക്കാരൻ.
വല്ലാത്ത മോശക്കാരൻ.
കുലക്കയോഗ്യൻ ഞാൻ;
അന്യായമായി കുമെപ്പും
കൈകാലുകൾ തുളപ്പും
എനിക്കു വേണ്ടും പങ്കുതാൻ.

൬. എൻ പാപകടത്തിന്നു
നീ തന്നെ ജാമ്യൻ നിന്നു,
കുലയും എല്ലാറായി:
നീ ശാപമായ മൂലം
എൻ ആശീർവാദം സ്തൂലം;
നിൻ നോവിനാൽ ഞാൻ സ്വസ്ഥനായി.

൭. ഇതാലേ കുത്താ ഞാൻ
 കൃതജ്ഞൻ ആകും എന്നും.
 നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ
 എൻ ദേഹി ദേഹ പ്രാപ്തി.
 നിൻ സേവകയായി പാർപ്പി
 ഉള്ളോളം ഞാൻ സമർപ്പിച്ചേൻ.

W.

5. യേശു പുനരുത്ഥാനം. CHRIST'S RESURRECTION.

3൯. (൫൩.)

Preis dem Todesüberwinder. 160.

൧. ചാവിനെ ജയിച്ചു വീര!
 മാവിശേഷം നിൻ പണി;
 സല്പണത്താൽ ദോഷം തീര
 ഗൊല്ലൊഫാവിൽ ചത്തു നീ;
 ഭിന്നദേഹത്തെ കഴി
 തന്നിൽ ഇടുടൻ, ശരീരേ
 നീതിക്കായുയിർത്ത പിൻ
 ഭിതി നീങ്ങി; വാഴ്ത്തുവിൻ!
 ൨. പൂട്ട വേണ്ട ആത്മദാതാ:
 കൂട്ടരെ കാണാൻ വരും.
 ദൈവപുത്രനെ സല്ക്കാരം
 ചെയ്യാൻ ആർ ഒരുങ്ങിടും?

കുറം ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടും,
മുറം ഈ പുതു പ്രകാരം
രാത്രിഭോജനം ചെയ്യാൻ
പാത്രത്തെക്കുറിക്കും ഞാൻ.

H. G.

നാ. (൫൭).

Bornianskys. (8. 7.) 162.

൧. ചാവിൻ കെട്ടിനെ അഴിച്ചു
ഏഴുനീറ മാന്മാ!
ഭൂമിദേവനെ ജയിച്ചു
ഘോരമാക്കും നായകാ!
വാഴുക സർവ്വേശ്വര!
ഞാനും സേവിക്കാമല്ലോ;
ശ്രീശാസ്ത്രം നിന്റെ രാജ്യമുദ്ര
എങ്കൽ ഇടുക പ്രഭോ!
൨. ചേർത്തടുത്ത പാപഭാരം
നീ ഇറക്കിക്കളഞ്ഞാൽ,
നിന്നെ വിട്ട വൃദ്ധിചാരം
ക്ഷമിച്ചിട്ടു മാറിയാൽ,
ഞാൻ നിന്നെക്കു തോന്നുവോളം
പിന്നെ ചെല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ,
സാത്താൻ മാംസവും ഭൂഗോളം
തോല്പിക്കാം നിൻ കൊടിയിൽ.
൩. ഞാൻ ശുശ്രൂഷത്തിൽ കിഴിഞ്ഞാൽ,
നിൻ ശവത്തെ ഓക്കുന്നേൻ;
ഉള്ളമേ, നീ കെട്ടിഴിഞ്ഞാൽ
അഞ്ചു കൈയിൽ എല്പിപ്പേൻ.

മാംസത്തെ പൊടിക്കു കീടം —
 എഴുന്നീല്ക്കും നാൾ വരും,
 ഓരോ വീരനോർ കിരീടം,
 സൈന്യത്തെല്ലാം സ്തുതിയും.

H. G.

നൃപ. (ഭവ്യ).

Auf, auf, mein Herz. 137.

൧. ജനാദികൾക്കുലത്താ — വിനാശത്തിന്നാറാൻ,
 കഴിയിൽ നിന്നു കത്താ — മിഴിച്ചുതമിച്ചു താൻ.
 ശൂശാനം വിട്ടുടൻ — പിശാചു നിബ്ബലൻ
 എഴുന്നവന്റെ കാൽ കഴുത്തമകുയാൽ.
൨. ഹാ, സാരമുള്ള കാഴ്ച! — അസാധ്യകാരിയേ!
 ഭയത്തിന്നൊക്കു താഴ്ച — ജയത്താൽ വന്നതേ;
 പാതാളലോകക്കാർ — യാതൊന്നുമേ വല്ലാർ;
 വിരോധികൾക്കുശലം — ആരോഹത്താൽ ഹതം!
൩. ഹിംസിച്ച് രക്ഷിതാവെ — ഗ്രസിച്ചുനന്തരം
 നിൻ ഉഗ്രബിംബം, ചാപേ, — അനുഗ്രഹപ്രദം.
 തല നടന്നതിൽ — അലം പിഞ്ചെല്ലുകിൽ;
 തലക്കു പിഞ്ചെല്ലേവാർ-കലക്കും തെറ്റുവോർ.
൪. തുടൻ നിത്യം കൂടേ — നടപ്പാൻ ഇഷ്ടമായി;
 പടക്കുളങ്ങകൂടേ — കടത്തും ധളവായി.
 ഉയൻ ശിരസി — ഇയന്ന പൊന്മുടി
 യശസ്സിഹമ്പരം — വശത്തിങ്ങാകണം.

H. G.

നൂറ. (൫൯).

Auferstanden, auferstanden. 19.

൧. ജീവനോടുതമിച്ചു വന്നു
രക്ഷിതാ സ്വയം;
ഈ വിശേഷമേ പരന്നു
എങ്ങും കേൾക്കുന്നു.
൨. ജീവനായവൻ പാതാളം
വിട്ടു മൂന്നാം നാൾ;
ചാവിൻ കേടിന്നടയാളം
ഈ ഉയിർത്ത ആൾ.
൩. മൃത്യുവിന്നി ഘോരമല്ല,
തീർന്നതിൻ ബലം;
ഭൃത്യക്കോ കർത്താവിൽ നല്ല
ആശ്രയം ഹിതം.
൪. എന്നെയും, കർത്താവേ വന്നു,
രക്ഷിക്കേണമേ!
എന്റെ കാവലെ തുറന്നു
സ്വൈരം തരികേ!
൫. ആദാമിന്റെ ജീവഭംഗം
മാറി സൗഖ്യം താ;
വാദം തീർത്തു നിന്റെ വംശം
വാഴിക്കേ സദാ!
൬. അന്നു നിന്റെ മെയ്യുഹത്ഥം
ആകേ കൈക്കൊല്പാൻ,
ഇന്നു നിന്റെ ആത്മതത്വം
പൂണാകേണം ഞാൻ.

നൂ. (നൂ).
 Christus der ist. 9.

൧. ഹാ വാഴ്, യുദ്ധവീര,—പാതാളനാശകാ!
 നീ കഴി വിട്ടു, ധീര!—അതാൽ ഹല്ലെലൂയാ!
൨. മാറാനെ നീ ജയിച്ചു—നിന്ദപ്പെടുകയാൽ,
 എൻസംശയം ക്ഷയിച്ചു;—ഞാൻ വാഴ്ത്തു ഭാരാൽ.
൩. ഫലിച്ചു സമാധാനം,—ഭയം നശിച്ചുതേ;
 വിമുക്തമാം സന്താനം—ജയം കൊണ്ടാടുകേ!
൪. നീ കൊണ്ടാരു കവച്ചു—പകുക്കു ദാസരിൽ;
 കാണാക ഉൾവളച്ചു—എല്ലാ പ്രജകളിൽ.
൫. സർപ്പാചാര്യം മൂടും—നിന്റെ ശവക്കുഴി.
 പിന്നെന്തു ചെയ്തു കൂടും—എൻ വൈരികൾക്കിനി?
൬. എനിക്കു നിത്യരക്ഷ—നിന്നാൽ സമ്പാദിതം;
 നീ മാത്രം, എൻ അദ്ധ്യക്ഷ,—സുഖത്തിൻ്റെ പ്പിടം.
൭. നിൻകൂടേ ഞാനും ചെല്ലും,—ഒരിക്കൽ കഴിയിൽ;
 എൻ ചാവിനെ നീ വെല്ലും—ഉയിർപ്പുണ്ടാടുവിൽ.
൮. കാണാക നിൻ പുതുക്കം—എൻ ഉള്ളകത്തിലും;
 വരുത്തുകേ ഒടുക്കം—ഉൾക്കാവിനൊക്കയും.
൯. പിൻ എന്തെന്നിങ്ങു ഹാനി?—മടങ്ങി ചാവിന്നുൾ,
 മുന്നോടി എൻ സേനാനി,—സദാ ജയിച്ചതൾ!

H. G.

നൂ. (നൂ).
 Ich kenne ihn. 3.

൧. ഉത്ഥാനനാൾ—ഉദിക്കയാൽ,
 ഉത്സവം ഘോഷിപ്പിൻ!—ഗാനങ്ങൾ പാടുവിൻ!

൨. പാതാളത്തെ—മാകാലനെ
 യേശു ജയിച്ചുടൻ—ബദ്ധരെ വീണ്ടുവൻ.
 ൩. മൺകുഴിയിൽ—ഇറങ്ങുകിൽ,
 നിർദ്ധം പൂണ്ടു നാം—നാഥനെ പിഞ്ചെല്ലാം.
 ൪. വിശ്വാസത്താൽ—ഉറെക്കും കാൽ.
 ജീവകിരീടവും—വെന്നുവർ അണിയും. *Fr.*

൬൫.

Ringe recht. 25.

൧. ശ്രേഷ്ഠവീരൻ യേശുമാത്രം
 ചാവിനെ ജയിക്കുവാൻ.
 ജ്യേഷ്ഠനായവൻ തൻഗാത്രം.
 ജീവിപ്പിച്ചു കാട്ടിനാൻ.
 ൨. ധൂർത്തരാകും ശത്രു ഗണം,
 ആത്തി പൂണ്ടു കൊന്നുപിൻ
 ഭ്രൂഹർത്തിൽ മൂന്നുദിനം
 പാത്തേഴുന്നതോക്കുവിൻ.
 ൩. പാത്തലത്തിൽ പേയിൻ വാഴ്ച
 ചീത്തുരത്തു കാങ്കിലും
 ജീവകോന്റെ ജീവകാഴ്ച
 കാങ്കിലെല്ലാം പോയിടും.
 ൪. ചാവവന്നു തേജസ്സുള്ള
 ദേഹസാധ്യമായ ചേൽ
 ഭൈരവ ദേഹം അറുന്നല്ല
 ദ്രോവിന്നൊത്തതാകും മേൽ
 ൫. തോന്നും പൂണ്ടു സ്തോത്രം നല്ല
 ഘോരമോടേ കാട്ടുവിൻ

ചാമിന്നല്ല കേടിന്നല്ല
ജീവനത്രെ വാഴ്ചയിൻ.

ന. ആ ദിനം നിൻ തേജസ്സാകേ
പൂണ്ണമങ്ങു കൈക്കൊള്ളാൻ
ഈ ദിനം നിൻ ജീവസ്വതേ
അംശം തരിനോക്കു ഞാൻ.

N.

6. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം. CHRIST'S ASCENSION.

നന. (നൃപ).

Vor dem Auserwählten. 201.

൧. കാണെടോ! അപൂർവ്വഭൂതം!
പാങ്ങർ മുമ്പിലേ ജീമൂതം
തേരു പോലേ, കേറിയാൻ
യേശു എന്ന സല്ലമാൻ.
നരപുത്രനായിരങ്ങി,
പരമേശനായടുങ്ങി
ചെന്നു ജയഘോഷത്തിൽ
തൻ പിതാവിന്തേജസ്സിൽ.— [നമഃ!
ഹൊശിയന്നാ ജയ, ഹല്ലെലൂയാ ജയ—നമോ
൨. വിണ്ണിൽ ഓരോ കാഴ്ചം തീർത്തു,
മണ്ണിൽ വെച്ചു നീളേ വീർത്തു
പാക്കും തൻ സഭാം ഉടൻ
ചേക്കും സത്യരക്ഷകൻ.

അശ്വമേരി താനിറങ്ങും —

വിശ്വം ലോകമങ്ങടങ്ങും.

മൃണ്ണമായി പേബലം,

മൃണ്ണം അന്നു മാ ജയം.

[നമഃ!

ഹൊശിയന്നാ ജയ, ഹല്ലെലൂയാ ജയ — നമോ

H. G.

നൂൺ. (നൂൺ).

Gen Himmel. 18.

൧. പരത്തിൽ ഏറി ചെന്നതാ -- ഹല്ലെലൂയാ,
മശിഹാ ലോകരക്ഷിതാ — ഹല്ലെലൂയാ!

൨. പിതാവലത്തിരുനപ്പോൾ — ഹ.
വിശ്വത്തെ താങ്ങി യേശു തോൾ — ഹ.

൩. ആകാശം, ഭൂമി, വിൺ, കടൽ — ഹ.
കൈകാധാരം തൻ ചുമൽ — ഹ.

൪. കായ്സ്ഥനെ ഇറക്കുവാൻ — ഹ.
കാണാതാകേണ്ടി വന്നു താൻ — ഹ.

൫. കാണാക, പോയ രൂപത്തിൽ — ഹ.
സഭയ്ക്കു നേരമായിതിൽ — ഹ.

൬. പിതാപുത്രാത്മാവിന്നതഃ — ഹ.
എന്നേക്കുമേ നമോ നമഃ — ഹ.

H. G.

നൂൺ. (നൂൺ).

Wie schön leucht't uns. 200.

൧. ഹാ, ശ്രേഷ്ഠവീര യേശുവേ!

ഈ ലോകത്തിന്റെ ദ്രോഹത്തെ

വഹിച്ചു നീ അശേഷം;
 ഭരക്ഷയെ സമ്പൂർണ്ണമായി
 നിവൃത്തിച്ചിട്ടാത്രസ്ഥനായി
 ധരിച്ചു ദിവ്യവേഷം.
 ഹഷം! — ഹഷം! — ആത്മദാതാ!
 ഏന്റെ ഭാതാ! ജീവൻ ചാവു
 രണ്ടും നിന്റെ കൈകൾ ആവു!

൨. സഭയ്ക്കു നീ തല പ്രഭോ!
 ശരീരം ഞങ്ങളും ഗുരോ!
 വളർത്തുകേ വിശ്വാസം!
 സന്തോഷം, ശുദ്ധി ജീവനം
 പ്രകാശം താ മനോബലം,
 ടെക്കും സ്വർഗ്വാസം!
 നാഥ! — താത! — ദിവ്യനീതി
 നിത്യപ്രീതിപൂർണ്ണാശ്വാസം
 നല്കി, ഉള്ളിൽ ചെയ്തു വാസം!

൩. ഞങ്ങളും സ്വർഗ്ഗാരോഹണം
 ഭവിപ്പാൻ നീ ആകർഷണം
 പ്രയോഗിക്കു ദിനേന;
 ഈ ലോക മായാഡംഭരം
 ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ധൈര്യവും
 വളർത്തുക വേഗേന;
 മായ — മായ — മററും ഏതു
 ഭ്രാന്തിമേതു പരിഹാരം
 ചെയ്തു, നില്ലെന്നിടാധാരം!

൨. നീ ശരണമായ്ക്കുന്നതാൽ,
 നിൻ സുവിശേഷ ശുദ്ധ പാൽ
 ഭുജിക്കിൽ പുഷ്പി ഏറ്റും.
 മനുഷ്യവാക്കുതട്ടിയായി;
 മേലോട്ടു ഞങ്ങളെ നിൻ വായി
 ക്ഷണിച്ചുതത്രെ തേറ്റും.
 പിന്നെ — നിന്നെ — ഹൊശിയന്നാ
 ഹല്ലെലൂയാ എന്നു പാടും
 നാളിൽ എതിരേറ്റു ചാടും.

H. G. & Fr.

7. പെന്തകോസ്റ്റ്.

PENTECOST.

൬൯. (൬൫).

Seelenbräutigam. 66.

൧. ദേവശുദ്ധാത്മാ!
 മേവിക്കൊൾവാൻ വാ!
 മാംസമായ നിത്യം ആട്ടി,
 കൺ കാണാത്ത സത്യം കാട്ടി,
 താഴ്മയുളളോരേ
 വാഴിക്കേണമേ!
൨. ചത്തോർ ഉള്ളത്തിൽ
 കത്തിച്ചുതുകിൽ,
 കാരോ, നിന്നാൽ അഗ്നിസ്നാനം,
 ശുദ്ധവാക്കെടുക്കും ജ്ഞാനം.

വാൾ, നീ വെട്ടുകേ!

നാൾ, ഉദിക്കുകേ!

൩. സ്നേഹം സൃഷ്ടിക്കേ,
ദേഹം നിണക്കേ
ഇഷ്ടവാസമായിരിപ്പാൻ,
ശിഷ്ടപാപത്തെ ജയിപ്പാൻ
കാവു പോൽ പിടി
നാവു കൺ ചെവി.

൪. ചിത്തഭൂമിയിൽ
വിത്തു പോലേ നിൽ;
മതി എന്നിൽ നിൻ ആശ്വാസം.
ചാവേ വാ! വാ, പരിഹാസം!
ലോകത്തിൽ ഭയം
ഏകനാൽ ജിതം.

H. G.

൭൦. (നൃത്ത്).

Wie schön leucht't uns. 200.

൧. വന്നാലും ഹേ വിശുദ്ധാത്മാ!
വിശ്വസ്തരിൽ പ്രകാശം താ,
ഉദിക്ക ജീവാദിത്യം—!
കാരുണ്യപൂർണ്ണജ്യോതിയേ!
എന്നുള്ളം സ്തുടമാക്കുകേ,
തമസ്സിനെ വിജിത്യം.
സത്യം—പത്മം—നിത്യപ്രീതി
പൂർണ്ണനീതി വേണ്ടുവോളം
പൂരിക്കേണം ഭൂമിഗോളം.

൨. നീ സർവ്വജ്ഞാനനിധിയാം;
 അതേ, ഇറക്കുക എല്ലാം,
 എന്നാലേ വന്നാശ്വാസം.
 ഈ മന്നിലുള്ള ഭക്തരും
 ആ വിണ്ണിലുള്ള ഭൂതരും
 ഒന്നിച്ചു ചെയ്ത വാസം.
 പിന്നെ — നിന്നെ — ഞങ്ങളെയും
 യോഗംചെയ്യും, സ്നേഹമൂലം
 ശേഷം കൂട അനുകൂലം.

൩. പ്രകാശിപ്പിക്ക ഞങ്ങളെ,
 നേർവഴിയിൽ നടത്തുകേ,
 ഇങ്ങേതും ഇല്ല ജ്ഞാനം.
 വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വൈർയ്വരും
 അനന്തംകാലേ ധൈര്യവും
 ഇതൊക്കെ നിന്റെ ദാനം.
 ചേദം — ഭേദം — മറ്റും ഏതു
 ഭയമേതു നീ പഠിക്ക,
 നിന്റെ ന്യായവും വിധിക്ക.

൪. നിൻ ആയുധങ്ങൾ ശക്തിയും
 പോരാട്ടത്തിന്നുത്സാഹവും
 നിൻ ഭക്തരിൽ വളർത്തു!
 നീ തലവൻ എന്നുണ്ടായാൽ
 ഉറെച്ചു നില്ക്കും ശിഷ്യർകാൽ;
 നീ ശത്രുവെ അമർത്തു.
 ദോഷം — രോഷം — സംഹരിച്ചു
 ഉദ്ധരിച്ചു, സമാധാനം
 ആകെ ഭൂമിയോടു വാനം.

൭. വിശുദ്ധിയിങ്കൽ ജീവനം
 കഴിപ്പാൻ നല്ല സന്തതം
 എനിക്കീയാത്മശക്തി;
 പ്രപഞ്ചം ഒരു നേടുകിൽ
 ആദായം ഒട്ടും ഇല്ലതിൽ,
 വിശിഷ്ട ലാഭം ഭക്തി.
 നഷ്ടൻ — ഭ്രഷ്ടൻ — ആയുസ്സാലു,
 വേദപാലും നിന്റെ കോലും
 എന്നും മുട്ടുന്നില്ല പോലും.

Fr. or Fr. M.

൭൧. (൬).

Allein Gott in der Höh'. 122.

൧. സിനായ ലെക്ക യഹോവാ
 കാർമ്മേഘത്തുള്ളിറങ്ങി;
 അശുദ്ധർ അഞ്ചുവാൻ ഇതാ,
 ഇരിട്ടിൽ തീ വിളങ്ങി.
 “നിൻ ദൈവത്തെ നീ സ്നേഹിച്ചാൽ
 “അനുഗ്രഹമുണ്ടല്ലാഞ്ഞാൽ
 “നീ ശാപത്തുൾ അടങ്ങി.”
൨. ഇതൾ ജയിച്ചതേതെന്നാൽ
 പ്രമാണമല്ല — സ്നേഹം.
 സ്വർഗ്ഗാഗ്നി ജ്ഞാതിശ്ശങ്കിയാൽ
 നിറഞ്ഞ ശിഷ്യഗേഹം,
 അപ്പോൾ സ്തുതികൾ കേൾപ്പാറായി —
 നൽകിയ ഏറേ കാണാറായി —
 സഭാ ആത്മാവിൻ ദേഹം.

൩. തുദേഹത്തിൽ ഓരസ്ഥിയും
 ഒടിപ്പാൻ പാടില്ലാഞ്ഞു.
 സഭെക്ക് ഒടിഞ്ഞു ഉൾപുറവും:
 ആ വാക്യം തേഞ്ഞു മാഞ്ഞു.
 നീ പുതു പെന്തെക്കൊസ്ത താ:
 നാനാ വരങ്ങൾ ഏകാത്മാ!
 നിൻ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചാഞ്ഞു.

H. G.

൭൨. (നൃപ).

Ich kenne ihn. 3.

൧. മശിഹാത്മാ! — ഇറങ്ങി വാ!
 പ്രീതിയും ജ്ഞാനവും — പാറ്റിക്സെല്ലാരിലും!
 ൨. എന്നതൂതം! — ശിഷ്യഗണം —
 പ്രാപിച്ച ഭക്തിയും — ധൈര്യവും ശക്തിയും.
 ൩. എന്നിലും നീ — വിശുദ്ധ തീ
 നല്ല നാളിൽ താൻ-തക്കൊരു സാക്ഷി ഞാൻ.
 ൪. അപേക്ഷയിൽ — ഉത്സാഹിക്കിൽ,
 ആത്മാവിൻ നൽവരം — ഇങ്ങും സമർപ്പിതം.

Fr.

8. സഭാഗീതങ്ങൾ. CHRIST'S KINGDOM.

൭൩. (നൂൽ).

Die Sach' ist dein. 189.

൧. ഇമ്മാനുവേലിന്റെതല്ലോ
നാം കോലും കായ്മം;
നിന്നുതന്നെയും വിഭാ,
ഇക്കാര്യം സാധിക്കാം.
മണി പൊടിക്കുമ്പിന്നാൽ
അതിന്റെ പാപ്പ വാളുഞ്ചാൽ;
മൺ മൂടി മഴ ഏല്ക്കുകിൽ,
ദ്രവിച്ചു പോകും നേരത്തിൽ
പുതുത്തളിർ — മുള്ളച്ചെഴും കതിർ.

൨. നിർഭാഗ്യമേറു തല താൻ
നടന്നു കയറി;
അംഗങ്ങൾ തന്നോടെത്തുവാൻ
നടത്തുന്ന വഴി.
സൗഭാഗ്യം, ക്രിസ്തു, നിന്നെക്കാൾ
ആശിഷ്ഠിയില്ല നിന്റെ ആൾ.
ചാവേറു ഞാനും ജീവിക്കും,
ദ്രവിച്ചു പൊട്ടി വിളയും.
പടം കളം — ഏദൻ പ്രവേശനം.

൩. ഇപ്പാരെ പിന്നിട്ടേറിയോൻ
എല്ലാരെ ഏറുവാൻ,

ഇളപ്പജാതി തേടുന്നോൻ
അംഗങ്ങൾ ആക്കുവാൻ.
അതിന്നു വേണ്ടും ലോഷണം
കഴിക്കും പ്രേരിതഗണം
എല്ലാടവും നിയോഗിച്ചും
ഭർമ്മന്ത്രണം വിരോധിച്ചും—
ജയകർത്താ — ശുഭസമാപ്തി താ!

H. G.

൭൪. (൭൦).

Ich will's wagen. 198: 199

നിന്റെ സ്നാനം, രക്ഷപാനം, — മാംസഭോജനം,
ആത്മദാനം, ക്രൂശിൻജ്ഞാനം, — ശുദ്ധവചനം;
ഈ വക ഇരിക്കയിൽ,
യേശു നീ തൃസഭയിൽ
ഇന്നും താഴ്ന്നു എന്നി വാഴ്ന്നു — കൊള്ളുന്നു ദൃഢം.
എല്ലാം ആടി വീണു വാടി — ചിന്നിപ്പോകിലും,
യേശു ഇന്നും ഉന്നി നിന്നും — തഞ്ചി ശേഷിക്കും.
രാജാ താൻ ഇരിക്കവേ
ആരു പോൽ അറവനടേ
അവകാശം മൂലനാശം — ചെയ്യാൻ തുനിയും?
മൂലക്കല്ലും — കുത്തും തല്ലും — മററും കൊല്ലയാൽ,
ഈ മതിലും ഉക്കു നില്ക്കും — ആരും തട്ടിയാൽ.
സർവ്വശത്രുക്കൾക്കുശലം
പാറമേലേ ആലയം
കെട്ടഴിറ്റാൻ തച്ചിടിപ്പാൻ — തേടുന്നു ബലാൽ.

൨. ഒളിയമ്പു, വാക്കിൻ വമ്പു,—ജ്ഞാനവഞ്ചന,
ഭക്തിമായ, ചിത്രച്ഛായ, — മൃഗങ്ങൾ, കൈവല
മറെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചാൽ
അല്പമാം, വിശ്വാസത്താൽ
നിന്നു കൂടും; നമ്മെ മൃഗം—യേശു പലിശ.
൭. ശത്രു കേരി, നമ്മെചേരി-പാറിക്കൊള്ളും നാൾ
കല്ലു മാറി, ഉമി പാറി, — ശിഷ്യം നല്ല ആൾ;
നമ്മെ വക്കം ചിലരും
ഇങ്ങേ വലയിൽ പെടും.
സത്യരോദം കണ്ണിച്ഛേദം—ചെയ്യുന്നൊരു വാൾ.
൩. ലോകച്ചേർച്ച ജഡത്തേർച്ച കിട്ടുമായ്ക്കൂടും;
ശേഷം തങ്കം ഒത്ത സംഘം—തീയിൽ തെളിയും.
എങ്ങും ഐക്യമത്രമാം.
അന്നു മക്കളായ നാം
ജ്യേഷ്ഠനോടും അച്ഛനോടും — ഒന്നായ്മയ്ക്കും.

H. G.

൭൫. (൭൧).

Fahre fort. 111.

൧. നിലനിൽ!,:—ചീയോൻ എന്ന പദ്യം!
ജാതികൾ കടൽത്തരംഗം
പോലലെച്ചു പൊങ്ങിലും,
നിന്റെ പാറെക്കില്ല ഭംഗം;
സർവ്വശക്തിനിട്ടോരടിയിൽ — നിലനിൽ!,:—
൨. ശ്രദ്ധിക്ക!,:—ചീയോനേ നീ ശത്രുവിൻ
സർപ്പകൗശലം സമ്പ്രേക്ഷ
ബുദ്ധിയും ധരിച്ചു ചിൻ,

ശ്രദ്ധി ലോകത്തിനുപേക്ഷ

ഓത്തു, വ്യാജഹീനമാണ്നിറ—ശ്രദ്ധിക്ക*!;:—

൩. മിന്നുക!;:— ചിന്നിക്കു ഇരിട്ടിൻ കൂർ,

ഭൂരേ കാട്ടു നിൻ പ്രകാശം,

കുന്നിൽ വെളിപ്പെട്ടു ഊർ!

വെളിമക്കൾക്കൊരു പാശം

ആയു മഞ്ഞാകുമ്പിളേറ്റുക—മിന്നുക!;:—

൪. താണു പോ!;:— താഴ്ന്നിൽ ഏറ്റുനാൾ വരും.

ഇന്നു പത്തും നാളു നൂറും

തെറ്റി സ്നേഹം തണിയും;

കഷ്ടം ദേവ്യം അവർത്തം

കാരോനാൾ മുഴക്കം എങ്കിലോ-താണുപോ!;:—

൫. വിശ്വസി!;:— സത്യവാൻ നിൻ വാഴുന്നോൻ.

നീ രാജാവിൻ രക്ഷയല്ല,

ഞാൻ നിൻ രക്ഷയായ കോൻ;

ജീവൻ ഞാൻ, നീ ജീവകുല്ല,

ഭക്തനെ തുണാക്കും എന്നിതി—വിശ്വസി!;:—

H. G.

൭൬. (൭൨).

Herz und Herz. 161.

൧. നെഞ്ഞിനോടു നെഞ്ഞു കൂടി

ദൈവനെഞ്ഞിൽ ചാരുവിൻ!

താനല്ലോ വൻപാപം മൂടി;

ഉററ സ്നേഹം കാട്ടുവിൻ!

* (മത്തായി ൧൦, ൧൬.)

ഇല്ലവൻ വിനാ പിതാക്ഷം,
താൻ ശിരസ്സംഗങ്ങൾ നാം;
ഗുരു താൻ, നാമോ ഭ്രാതാക്ഷം;
താൻ നമുക്കുവന്നു നാം.

൨. ദൈവമക്ഷം ഒക്കേ വന്നു
നിയമം പുതുക്കുവിൻ!
സ്നേഹത്താൽ ജയിച്ചുവന്നു
സത്യം ചെയ്തടുത്തുവിൻ!
താൻ കനിഞ്ഞു രക്ഷം തന്നു,
പ്രാണങ്ങൾ വിട്ടേച്ചല്ലോ;
ശിഷ്യനേ, സഹോദരനു
വേണ്ടി നീയും ചാകെടോ!

൩. തന്റെ കൃശിനെ ചുമന്നു
ഉരരെ വിട്ടുപോയ ആൾ
ചെന്നതിൽ നാം ചിന്നടന്നു
പോതുക മററാരെക്കാൾ!
നോക്കി കൊള്ളുവാന്റെ താഴ്വ,
നല്ല തല്ലുപെക്കിടം;
നിന്നിലും അവൻ തൻ വാഴ്വ
സ്ഥാപിപ്പാൻ ഉണ്ടാഗ്രഹം.

൪. നിന്റെ കൂട്ടം, ഇഷ്ട തോഴ,
ദയയാൽ ഒന്നാക്കുകേ;
സർവ്വരെയും നിന്നെ, കോഴ
എന്നി, സ്നേഹിപ്പിക്കുകേ;
നിന്റെ അന്ത്യപ്രാത്ഥനക്കു
പൂർത്തിയെ വരുത്തുവാൻ

രക്ഷച്ചേർച്ച നിൻ സഭക്കു
മൂലഭാവമാക്കു താൻ.

ഒ. നീ പിതാവിനോടു ചേർന്നു
ഒന്നിച്ച പ്രകാരത്തിൽ,
തങ്ങളെ നിന്നെക്കു നേർന്നു
തന്നവർ എല്ലാവരിൽ
വാണു, നീ തികഞ്ഞ സ്നേഹം
ചേരും ഐക്യം സൃഷ്ടിച്ചാൽ,
ലോകങ്ങൾ: “ഇവർ നിൻ ദേഹം”
ആയിളങ്ങും സത്യത്താൽ.

ന. ശീലോവേ, നിൻ സമാധാനം
നല്ലകിങ്ങേ യുദ്ധത്തിൽ!
ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്നധ്വാനം
സ്നേഹത്താൽ മറപ്പിക്കിൽ,
നിന്നെ ചൊല്ലി ഏറെ കഷ്ടം
ഒക്കയും മത്രത്തു പോം.
സഭ നിന്റേതെന്നു സ്പഷ്ടം
ലോകത്തിന്നും ആം തുലോം.

H. G.

൭൭. (൭൩).

Ich denk' an. 42.

൧. പുരാണസാക്ഷികൾക്കു കത്തും
വരാത്താ വീണ്ടും ഇങ്ങുണർ!
മതിൽക്കൽ ഏറി രാപ്പുകൾ പുറത്തും
എതിർത്തും ആത്മം നില്ലു കാവലർ!

൨. ഇന്നാട്ടിൽ നീ അയച്ചിട്ടൊരു സൈന്യം
വന്നാലും സുവിശേഷകർ;
പെരുത്തിരിട്ടതികുമിച്ചുദൈന്യം
കുത്തിനറവാക നിൻ ചുടർ.
൩. എല്ലാവരും കൊളുത്തു നിന്റെ ജാല;
ഉല്ലാസം ദുഃഖികൾക്കു താ;
തുറക്കു ഹീനജാതിക്കും നിൻ ശാല,
ഇറങ്ങി വാനങ്ങൾ പിളന്നു വാ.
൪. സമീപത്തോ ചീയോൻ നെടുമ്പ്രവാസം?
ബഹിസ്ഥരെ പൂകിക്കേണം.
അനുഗ്രഹിക്ക ദാസരേ പ്രയാസം
മനുഷ്യരിൽ സമ്പ്രീതി കാണേണം.

H. G.

ഐ. (൭൪).

Ein feste Burg. 186.

൧. വക്രോട്ടയായു ധങ്ങളും
ആരെന്നാൽ: ദൈവം തന്നേ;
ഞെരിക്കുങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും
രക്ഷിക്കും വന്നിരുന്നേ.
- മുതുമാറാലൻ — ഇപ്പോൾ കോപിഷുൻ —
ബലം കൌശലം — പലവും തൻ വശം;
അതുല്യൻ താൻ ഇപ്പാരിൽ.
൨. മനുഷ്യശക്തി നഷ്ടമായി,
ഈ ഞങ്ങൾ വേഗം തോറു.
ഹേ, ദൈവക്കൈയേ! ദൈവവായി!
തടുത്തിക്കൂട്ടം പോറു!

നീയേ രക്ഷിതാ—യേശു മശിഹാ.

സൈന്യങ്ങൾ പ്രഭോ!—മറാതം തുണയോ?
പടകളും നീ കാക്കും.

൩. പിശാചുകൾ ജഗത്തെല്ലാം

നിറഞ്ഞിരേക്കു തേടി

വന്നാലും പേടി അല്പമാം;

ഈ ഞങ്ങൾ അത്രേ നേടി.

ഓരോ ഗോഷ്ടിയും—സാത്താൻ കാണിക്കും.

എല്ലാമേ ബലാൽ; വിധിക്കപ്പെട്ടതാൽ

ചൊല്ലൊന്നവനെ വീഴ്ത്തും.

൪. ആടാതെ നില്ക്കു വചനം!

അരുതവർക്കോശാരം;

സദാത്മാവോടോരോ വരം

നമുക്കായുപകാരം.

പോയ്ക്കാകും മുതൽ,—മകൾ പെൺ ഉടൽ;

അതു വിടേണം; ചെറുതവർ ഫലം,

നമുക്കിരിപ്പു രാജ്യം.

H. G.

൭൯. (൭൭).

Meinen Jesum lass. (7. 6.) 79.

൧. ഏക കൂട്ടം ആം ഇതാ,

ഇടയന്നും ഏകൻ താനും.

ലോകത്തിങ്കൽ നീങ്ങും രാ,

യേശുനാൾ ഉദിച്ചു കാണും.

അവൻ ചൊല്ലിത്തന്നതും

ആകവേ നിവൃത്തിക്കും.

൨. കാവലാളി, കണ്ടോ നീ?
ഉദയം അണഞ്ഞു വന്നു;
ജാതികളിൽ ദിവ്യധീ
സുവിശേഷത്താൽ പരന്നു;
ഭൂതസങ്കരം ഇതാ
യേശു ആകാം രക്ഷിതാ.

൩. നല്ലമേയ്ക്കനാം വിഭോ!
രാവെ പകലായി ചമെക്ക!
ചരിന്നഭിന്നമായോരോ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ ഇണെക്ക!
ദീനർ ഹീനർ പേടിയാ;
യേശു പാപിരക്ഷിതാ.

൪. സൂര്യന്റെ പ്രഭാവത്താൽ
രാത്രി എങ്ങും അസ്തമിക്കും;
മരുമാസി ദാഹത്താൽ
തേടി ജീവനീർ കുടിക്കും;
അന്ധനിൽ നൽ വെളിച്ചം
യേശു വാക്കാൽ ഉദിതം.

൫. ഗൃഹകൾ തുറന്നതേ;
അസ്ഥികൾക്കിടക്കം വന്നു;
കാളം ഉഴുതി, ഭൂതനേ,
ചൊല്ലു: കർത്താവും പിറന്നു.
“ഇന്നദിക്കു വെളിച്ചം!”
എന്നു യേശുകല്പിതം.

൬. തേജസ്സുള്ള നാൾ അതാം.
യേശു സൂര്യനായ് വിക്കും;

ജോതിയന്നു പൂണ്ണമാം
പ്രീതി എങ്ങുമേ ഭരിക്കും.
യേശു ചൊന്ന വാക്കെല്ലാം
എങ്ങുമേ നിവൃത്തിയാം.

Fr.

പുറം. (൭൬).

Jerusalem, Jerusalem. 154.

൧. യരുശലേം, യരുശലേം,
ഉയന്നു ഉൾ പണ്ടേ!
അന്നല്ലോ നീ ദൈവാലയം,
ഭൂമികൾ സ്വർഗ്ഗമേ!
ഇന്നോ സ്വമകളോടയ്യോ
നീ ശാപഗ്രസ്തയാം.
യരുശലേം, യരുശലേം!
നിൻമൂലം കേഴും നാം.
൨. യഹോവാസ്തുതിപ്പാടുകൾ
ചീയോനിൽ നാസ്തിയായി.
കന്നിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ
സുതക്കാർ ആസ്തിയായി.
നീ ഏകയായി ശേഷിച്ചവൾ,
വൈധവ്യ നാമയാം
യരുശലേം, യരുശലേം!
നിൻമൂലം കേഴും നാം.
൩. യരുശലേം, യരുശലേം,
നിൻ രക്ഷ കാത്ത് കൊൾ!

വധിച്ചൊരു കുഞ്ഞാടിനെ
 ആധാരമാക്കിപ്പോൾ!
 അനന്തചിക്ഷം മാനസം
 തൃക്കണ്ണിനിഷ്ടമാം;
 ഭർത്താവെ നേടാൻ താമസം
 ചെയ്തീടിൽ കേഴും നാം.

Fr.

വൃഥ.

Sei uns gesegnet. 207.

൧. വാഴുക വിശ്വചരാചര രാജാ,
 വാഴുക സർവ്വഗുണാർക്കു ഭാതാ.
 ദേവവചസ്സിഹമാം സധരൻ!
 എന്തൊരഗാധ കൃപാധന കൂപം,
 എന്തു മനോഹര സ്നേഹസ്വരൂപം!
 താനൊരുവൻ മനുജാർത്തിഹരൻ.
 വാനവുമൃഗീയുമൊത്തു കരിക്ക!
 ദേവനിയുക്തമാർത്തു വദിക്ക:—
 “ജാതികളെ ബഹു ഭാഗ്യ വിശേഷം
 കേൾക്കുവിനനിതു ശാപമശേഷം.
 ആദമിനാലുളവായിതു മാൽ;
 ഭാഗ്യ സുഖങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനാൽ”.
൨. നിത്യ പിതാവു സുതന്നുകൊടുത്തു
 ജാതികലങ്ങളെ; ഭൂതരടുത്തു
 ചേർത്തു വരുന്നവരെയധുനാ.
 എത്തുമവർ ജനകൻ തിരുമുമ്പിൽ
 വാഴ്ത്തുമവർ തിരുനാമവുമുൻപിൽ

നന്ദന നാമവുമങ്ങു സദാ.
കാട്ടുക വേലയിലുററാത ഭക്തി,
യേശു നമുക്കു നിരന്തര ശക്തി;
പോരിനു നായകനാ വിജയൻ താൻ
ചേകവനിങ്ങു ജയം യുധി നല്ലാൻ-
ഇന്നുവരേ തുണചെയ്തു പിതാ;
മേലിലുമുണ്ടാം തന്റെ കൃപാ.

J. Ch.

9. തിരുസ്നാനം. BAPTISM.

വൃ. (൭൭).

Ich habe nun. 103.

൧. പിതാപുത്രാത്മാവദിധാനം
ഞാൻ ചൊല്ലി സ്നാനപ്പെട്ടവൻ;
അതാലേ ഞാൻ അവൻ സന്താനം,
വിശുദ്ധജാതി ചേന്നവൻ;
ക്രിസ്തങ്കൽ നട്ടു പോയ നാൾ
തന്നോടും എഴുന്നീറ്റയാൾ.
൨. പിതാവില്ലാതെ ഞാൻ അനാഥൻ
ആയാറെ ഇന്നു പുത്രനായി;
കുമാരനോടൊരനുജാതൻ,
സർവ്വാവകാശി കൂടയായി;
പിന്നെ സദാത്മാവായവൻ
എന്നേക്കും എന്റെ കായ്കസ്ഥൻ.

൩. ഈ സ്നേഹത്തിന്നൊരൊത്ത സ്നേഹം
ഞാൻ കാണിയാതിരിക്കുമോ?
മനസ്സു ദേഹി ഹീനദേഹം
നിന്നകിതൊക്കയും പ്രഭോ!
പിശാചിൻ ഇഷ്ടം സേവയും
ഞാൻ ചെയ്തയില്ലൊരിക്കലും.
൪. ഈ നിഷ്ഠയും നീ ഒരു നാളും
ഇളക്കയില്ലെന്നറിയാം.
പരിച ചട്ട തൊപ്പി വാളും
നീ ആകയാൽ ജയിപ്പതാം;
ഞാൻ പുത്രൻ എന്നതേ ദിനം
മനസ്സിൽ ഇങ്ങു റെക്കണം.
൫. ഇരിട്ടിനില്ലൊരധികാരം,
ഇല്ലൊരു ചേച്ചു ഇനിമേൽ.
നിന്നാൽ ഒടുങ്ങി അന്ധകാരം;
വിളങ്ങി വാ ഇമ്മാനുവേൽ!
നടുപ്പിൽ ദോഷം പററിയാൽ,
നീ കഴുകേണം എന്റെ കാൽ.

H. G.

വൃന്ദ. (൭൯).

Liebster Jesu. 82.

൧. ഏക രക്ഷിതാ, പ്രഭോ!
ഞങ്ങൾ ഇങ്ങു കൂടി വന്നു;
ശിശുകൾക്കു നീയല്ലോ
രാജ്യത്തെ പറഞ്ഞുതന്നു.

കുട്ടിക്കാക നിൻ വാഗത്തം,
നികലേക്കുതിൻ നടത്തം.

൨. ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നിതാ:
ഏല്പിച്ചതെ നീ എടുക്ക;
തേജസ്സോടെ മിന്നി വാ,
നിന്റെ കനിയെ പെരുക്ക.
കേൾ, ഇതെന്നും നിന്റുന്മാക
ജീവിച്ചാത്മപുത്രൻ (ത്രി) ആക.

൩. യേശുവേ നിൻ രക്തത്താൽ
കഴുകീ അശുദ്ധദേഹം;
ആത്മദാനം വാക്കിൻ പാൽ
ഇവ നല്ലകേ നിൻ സ്നേഹം;
പുനർജന്മം നീ കൊടുക്ക,
കുട്ടി നിന്നെ കൊണ്ടുടുക്ക.

൪. ആടു മേയ്ക്കുകിടയ,
അംഗമാക്കിതെ, ശിരസ്സേ!
സന്ധി എത്തിക്കരച,
സൂര്യ, നീക്കിതിൻ തമസ്സേ.
ദൂഷ്യം ഒക്കേ ചെത്തി തള്ളി,
കൊമ്പിനെ വളർ വള്ളി!

൫. നികലേ സമർപ്പിതം
ആക ഞങ്ങളെ അവസ്ഥ.
പൂരിക്കിങ്ങേ ആഗ്രഹം,
അപ്പനോടു ചൊൽ മദ്ധ്യസ്ഥ!
പേർ വിളിപ്പതെ തികെക്ക,
ജീവപുസ്തകേ വരേക്ക.

വൗ. (ഘഠ).

Wachet auf, so ruft. 204. *204.*

൧. ഹല്ലെലൂയാ! ആമെൻ, ആമെൻ!
പിതാപുത്രാത്മാ എന്നീ നാമം
ചൊല്ലി കഴിച്ചു സ്നാനത്തെ.
ജീവമാഗ്നത്തിൽ ഗമിപ്പാൻ
തൃവാക്യം ഉള്ളത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ
തുണയക്കേണം ഈ ശിശുവേ! *
പിതാ, സഹായം നീ!
പുത്ര, നിൻ ശുദ്ധ തീ
കരിക്കേണം
പാപങ്ങളെ!
ദിവ്യാത്മാവേ,
ശുദ്ധീകരിക്കീ കണ്ഠനെ! †

Fr.

10. സ്ഥിരീകരണം. CONFIRMATION.

വൗ. (ഘഠ).

Wachet auf, so ruft. 204.

൧. മൃത്യുവെ ജയിച്ചു കർത്താ!
ഈ ബാലക്കും നീയേ ഉദ്ധർത്താ,
തരക്കത്താൽ മേടിച്ചല്ലോ.

* അല്ലെങ്കിൽ — ശിഷ്യരെ.

† അല്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധീകരിക്കു ഇവരെ.

നിന്റെ ആത്മാ ജീവൻ ശക്തി
ഈ കൂട്ടത്തിൽ നിവ്യാജഭക്തി
വളർത്തേണം സൽ പ്രഭോ!
നിൻ കൈകൾ അവാർ മേൽ
ഇരിക്കിമ്മാനുവേൽ!
ഇന്നും എന്നും
ഈ ബാലരെ
നീ ആകവേ
നിൻ സ്വന്തമാക്കിക്കാക്കുകേ!

൨. ജന്മകാലമേ തുടങ്ങി
നിൻ വാത്സല്യാത്മ്യം വിളങ്ങി
ഈ ദാസരിൽ കൃപാനിയേ!
നിൻ കരറിൽ സ്നാനത്താലേ
ഈ കൂട്ടം ചേർത്തു, പാപത്താലേ
ഉണ്ടായ നഷ്ടം തീർത്തുതേ.
ഹാ! പ്രിയയേശുവേ!
അയോഗ്യ ശിഷ്യരെ
നീയേ നോക്കി,
ഈ മാനസം
നിൻ ആലയം
ആക്കേണം ഇനി സന്തതം!

൩. നിന്നെ പറ്റി ചേൺ നില്പാൻ
വിടാതെ എന്നെ നീ ഗ്രഹിച്ചാൻ
പ്രസാദിച്ചാലുമിങ്ങമോ.
ചീറിയാലും ശത്രുസേന
ജഡം പ്രപഞ്ചവും ദിനേന
കടാക്ഷിക്കേ ജയപ്രഭോ!

നാൾതോറും ജന്മം താ!
 സന്തുഷ്ട ചേതസാ
 നിന്റെ നേമം
 നിവൃത്തിപ്പാൻ —
 സദാപുരാൻ —
 തുണെച്ചാൽ പ്രാപ്തൻ ആകും ഞാൻ.

ഭ. നാഥ! നീ മേടിച്ചിവർക്കും
 നിന്നെ വിട്ടേക്കിൽ മറവർക്കും
 സംഹാരം ഒരു പോൽ ദൃഢം.
 ആകയാൽ നിൻ ബലത്തെയും
 തന്നാലും ജ്ഞാനധൈര്യത്തെയും —
 ഉറെക്കു ഞങ്ങൾ ആശയം.
 വിശ്വാസയാചന
 കഴിപ്പാൻ തോന്നിപ്പോ!
 അന്തർത്തികൾ
 കിരീടത്തെ
 നല്ലേണമേ,
 വിശ്വസ്തർക്കുള്ള രാജാവേ!

Fr.

വൃന്ദ.

Sieh hier bin ich. 120.

ഹ. താത നിന്നടുക്കേ വന്നു
 നില്ക്കു മീറു വജ്ജനം
 നിന്റെ മകളായിരുന്ന,
 നിന്മഹത്വ വാർത്ത

ആം വളർച്ച — നല്ലയർച്ച
ഏകി നല്ലനഗ്രഹം.

൨. രേശുവേ ഇവർക്കിരിക്ക
മേയ്ക്കനായി സന്തതം,
ഈ അജങ്ങളും ഗ്രഹിക്ക
മേഷപന്മധുസ്വരം
നിന്റെ പ്രീതി—സർവ്വഭീതി
നീക്കുവാനലം ദൃഢം.

൩. സർവ്വദാ സദാത്മദേവ,
സൽപവിത്രജീവനേ
നിന്മനപ്രസാദസേവ
ചെയ്തമാറിവർക്കളെ
നിന്റെ ഗേഹം—ആകിയേവം
ഉൾക്കരുത്തു കൂട്ടുകേ.

൪. വന്നു നിന്നു ചെയ്ത നേർച്ച
കാപ്പതിന്നു ദൈവമേ,
നീ തുണെക്കു, നിന്റെ ചേർച്ച
നല്ലിയിസുതർക്കളെ
ജന്മദേശ — സംപ്രവേശ
ഭാഗ്യനാൾ വരുംവരേ.

J. Ch.

വൃ.

Dublin. C. M. 22. 20. 21

൫. അനുഗ്രഹിക്ക ദൈവമേ,
നിൻ സ്വന്തമാക്കുക,

ഈ പ്രിയമുള്ള മക്കളെ;
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൨. ഇന്നോളമുററു ലാളനം
ബഹുത്വമായ്പാ,
നീ ചെയ്തയാലേ വന്ദനം
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൩. ഈ തൈകൾ പൂത്തു സൽഫലം
തരാൻ വളർത്തുക.
സുഭദ്രമായ് തില്പുക
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൪. വിശ്വാസമുള്ള ജീവനിൽ
സ്ഥിരീകരിക്കുക;
നിൻ വേല ചെയ്തിവർകളിൽ
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൫. പരീക്ഷകൾ വരുംപഥി
ജയം കൊടുക്കുക;
തടുത്തു കൊല്ലുധോഗതി
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൬. വിശുദ്ധി നീതി ഭക്തികൾ
സദാ പെരുക്കുക.
കൊടുക്കു ബുദ്ധിശക്തികൾ
അനുഗ്രഹിക്കുക.

൭. നിൻ നാമ സ്തോത്രകാരണം,
സഭക്കു ഭൂഷണം,
ആയ്ക്കിത്തരുൾ ജീവനം
അനുഗ്രഹിക്കേണം.

൮. ഇഹം പരങ്ങളിൽ സദാ
സൽഭാഗ്യമേകുക
ഇവർക്കു ദേവ നീ പിതാ
അനുഗ്രഹിക്കുക.

J. Ch.

൮൮.

(കുട്ടികൾ പാടേണ്ടതു.)

രാഗം: നല്ല കാമ്പായുണൻ. 161.

൧. ദേവ സന്നിധാനെ നിന്നു
പൂണ്ണ നന്ദി പൂണ്ടു നാം,
സ്തോത്ര ഗീതമോടെയിന്നു
മോദമാൻ വന്ദിക്കാം!
എണ്ണമില്ല വൻ ദയയെ —
നമ്മിലില്ല യോഗ്യത —
ഇന്നെയോളവും നമുക്കു
തന്നതൊക്കു വൻകൃപാ.
൨. എണ്ണമറയിങ്ങേ പാപം
മായ്ക്കു യേശു ചോരയാൽ;
ക്രൂശിലേക്കു നീക്കി ശാപം
നല്ലകാശിയാകയാൽ
മക്കളായി ജീവകാലം
നിന്റെ സേവ ചെയ്തുവാൻ
ഇച്ഛയുണ്ടു ഇങ്ങു പാരം,
ആകുമേകു നീ പുരാൻ!

ന. ബാലരെങ്ങിന്നു നാഥാ
 നിന്നെ വാഴ്ത്തി സ്തുതി
 ധൃപമോറ്റു പ്രിയ താതാ
 നല്ലയെന്നുമാത്മ തീ!
 ഇന്നു നേൻ നേച്ചു ഞങ്ങൾ
 അന്തമെത്തുവോളവും
 കാക്കമാറ്റു താ വരങ്ങൾ;
 ഏക സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യവും.

T. Z.

11. തിരുവത്താഴം. LORD'S SUPPER.

പുൻ. (പ്രമ.).

Schmücke dich. 173.

൧. കോപം നിന്നോടില്ലെന്നിട്ടു
 പാപഗുഹയെ നീ വിട്ടു,
 മാനസം, വെളിച്ചത്തോടി
 പൂണുകൊരു നല്ല മോടി.
 രക്ഷിതാ നിമന്ത്രിക്കുന്നു:
 തൽക്ഷണം ഉണ്ടാം വിരുന്ന.
 മന്നം വിണ്ണം താൻ ഭരിക്കും
 മന്നൻ നിങ്കലേ വസിക്കും.

൨. മല തൂക്കിയും വിവാഹം
 പോലെ വേണ്ടതേ സന്നാഹം.

മുട്ടി കേൾ കൃപാകരാരം:
 പൂട്ടിക്കാണരുതു ദ്വാരം,
 ഗർവ്വലേശവും വിലക്ക,
 സർവ്വം അവന്നാജ്ഞരുക.
 യേശുവേ, പ്രവേശിക്കെന്നു
 ആശു ചൊല്ലെതിരേ ചെന്നു.

൩. മിത്രം കാഞ്ചീയെൻ നിർവാഹം,
 എത്ര നിന്നെ ചൊല്ലി ദാഹം;
 തനിചാകിൽ ഉണ്ടു കരുതു,
 നിന്നിലുള്ളതുണ്മാൻ കഷ്ടതു.
 മാരി പോലിതിൽ ചൊരിഞ്ഞു,
 പൂരികൊഴിവിൽ വഴിഞ്ഞു,
 നൂണു ജീവിപ്പിക്കു ചിത്തേ
 വീണറങ്ങും നിന്റെ വിത്തേ.

൪. ജീവന്നാവൂത് ഈ ആഹാരം,
 ചാവടുത്താൽ എൻ സംസ്കാരം;
 മാംസരക്തത്താൽ നിൻ ദേഹം
 ആം സഭയിൽ പുതു സ്നേഹം;
 സേവിപ്പാൻ പുതു സനുഷ്ടി,
 ഭാവിദേഹത്തിന്നും പുഷ്ടി!
 വിണ്ണിലും നകരകൂട്ടു
 മണ്ണിൽപോലേ നിന്റെ സൂത്രം.

H. G.

നം. (വുമ.).

Gott sei gelobt. 197.

൧. തൻ ജഡരക്തം ഉണ്ണുവാനും തന്നെ,
 തൃപ്തി നല്കിയ മകനു
 നാം സ്തുതിയും ചുകഴ്ചയും കഴിക്കും;
 നീ അതേ അനുഗ്രഹിക്ക—കനികേ കർത്താവേ!—
 ആശ്രയം എല്ലാ ഞ്ഞെരുക്കത്തിൽ,
 യേശുവേ, മാതാമറിയയിൽ
 ഉത്ഭവിച്ച ദേഹവും
 നിൻ വിശുദ്ധരക്തവും—കനികേ കർത്താവേ!
൨. ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ആ വിശുദ്ധദേഹം
 ദണ്ഡിപ്പിച്ചതത്രെ സ്നേഹം.
 ജീവൻ എനിക്കു തന്നതോ നിൻ ചാവു;
 ഇന്നും നിന്നെ ഓപ്പാറാവു—കനികേ കർത്താവേ!
 നിന്റെ രക്തം, എന്തു വിസ്മയം,
 ഒക്കേ വീട്ടി ഞങ്ങളേ കടം;
 സർവ്വപാപം കഴുകി
 കനിവെന്നതിൻ വിളി—കനികേ കർത്താവേ!
൩. ഞങ്ങൾ ഒരുപ്പോലായിനിൽക്കുമ്പോൾ,
 എങ്ങും ഐക്യത്തെ തിരഞ്ഞു,
 നേരെ നടപ്പാൻ കാക്കുകിങ്ങേ പാദം,
 നല്ലകേ നിൻ ആശീർവാദം—കനികേ കർത്താവേ!
 നിൻ സദാത്മാവെന്നും ഞങ്ങളെ
 ശുദ്ധസത്യത്തിൽ നടത്തുകേ;
 ഞങ്ങൾ നിന്റെ പന്തിയിൽ
 ചേരാകേണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ—കനികേ കർത്താവേ!

H. G.

൯൧. (൮൪).

Malan's. 188.

൧. ദൈവക്കുഞ്ഞാടായുള്ളോവേ!
നീയേ വഹിച്ചിങ്ങേ അരിഷ്ടം.
ഈ വംശത്തെ പിതാവിനിഷ്ടം
ആകീടാൻ ചാവിൽ പെട്ടുതേ;
രാജപചൗരോഹിത്യവും
വന്നിട്ടു നിന്റെ പേർ ഉയർത്തി
ഒന്നിച്ചു തേജസ്സു വളർത്തി,
ഞങ്ങൾ സദാ നിന്നെ തൊഴും.
ആമെൻ, പ്രഭോ! ആമെൻ!

൨. എനിക്കു നിന്നെ നല്ലണം
എൻ യേശുവെന്ന ജീവാഹാരം;
കുടിപ്പിക്കുന്നെ രക്ഷസാരം,
നീ സത്യപാനഭോജനം.
നീയേ മരുന്നു, വൈദ്യൻ നീ,
നീയേ എടുത്തതെൻ ഇളപ്പം;
സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു വന്നൊരപ്പം,
സ്വപ്നീയനാക്കുന്നെ നീ!
ആമെൻ, പ്രഭോ! ആമെൻ!

H. G.

൯൨. (൮൫).

O Lamm Gottes. 119.

൧. ഹാ, ദൈവത്തിൻ കുഞ്ഞാടു,
മരത്തിൽ തൂങ്ങി ചത്തോനേ!

അസൂയ നിന്ദ പാടു
 അന്തം വരേ പൊറ്റത്തോനേ!
 നീ ചേരി സർവ്വ പാപം;
 അല്ലാഞ്ഞാൽ പററും ശാപം;
 കനിഞ്ഞു കൊൾക്കേ ഹോ യേശു!

൨. എൻ പാപം ഒക്കേ മേദം
 ചെയ്യാൻ നിൻ രക്ഷമാം സാരം
 ഒഴിച്ചു, വന്ന ഭേദം
 അവാച്യമാം ഉപകാരം.
 കൈക്കൊൾക്കേ നിത്യാചാര്യ
 കരയില്ലാത്ത ഭാര്യ!
 കനിഞ്ഞു കൊൾക്കേ ഹോ യേശു!

൩. നീ എൻ കഴിയിൽ കൂടി
 എൻ ജ്യേഷ്ഠഭാവത്തെ കാട്ടി,
 എൻ ദ്രോഹം ഒക്കേ മൂടി,
 നീ എൻ വിരോധിയെ ആട്ടി:
 എന്നിനി നിത്യം പാടും.
 ഇടയൻ നീ കഞ്ഞാടും.
 കനിഞ്ഞു കൊൾക്കേ ഹോ യേശു!

H. G.

൯൩. (൯൮).

Marter Gottes. 180.

൧. ദിവ്യരക്ഷം! നീ പടെച്ചശാന്തി
 ശിഷ്യരിൽ മറപ്പതാർ?
 എങ്കിലും കൃതജ്ഞരായി ശുഷ്കാന്തി
 കാട്ടി സേവിക്കുന്നതാർ?

അല്ലയോ ഗുരോ! ഈ ആത്മാഹാരം
എല്ലാപാട്ടിലും മധുരസാരം
എന്നതെ ദിനം ദിനം
നീ പ്രകാശിപ്പിക്കണം!

൨. മനസ്സിൽ പൂക്കു പാപരോഗം
ഒക്കേ മാറിക്കളവാൻ
ശ്രീമേൽ മേടിച്ചു സ്വർഗ്ഗഭോഗം
തമി കാണിക്കേ ഭവാൻ!
രക്തത്താൽ തളിച്ചു ബലിപീഠം,
വാക്യേഷു മൂറി മുൾകിരീടം
ഇന്നും ചാകുന്നേരത്തും
കാട്ടിയാൽ ഗുണം വരും.

൩. ഇങ്ങാനിച്ചു നില്ക്കുന്നടിയങ്ങൾ
കൈയടിച്ചു നേൺല്ലാം:
അങ്ങുനേററ കഷ്ടമരണങ്ങൾ
സഖ്യതെക്കാധാരമാം.
ഞാനീയായിട്ടെന്നും ആകുമേച്ചു;
നിൻ സ്തുതിക്കാത്തു മതിച്ചീ നേച്ചു,
ആമേൻ എന്നും പണ്ടേ പോൽ
സമാധാനം എന്നും ചൊൽ.

H. G.

ൻര.

Wie wohl ist mir. 194.

൧. “ഹേ ദാഹിക്കുന്ന ഏവരുമേ
“ജലത്തോടെത്തിച്ചേരുവിൻ!

“ഔദാര്യാമായ ഭോജനത്തെ”
 “കൃതജ്ഞപൂർവ്വം വാങ്ങുവിൻ!
 “എൻ ശുദ്ധരക്തം മാത്രം മറ്റും
 “നിൻ പാപഭാരം തീർപ്പാൻ പറ്റും
 “എന്നന്തരംഗേ വിശ്വസി.
 “നിൻ ഘോര പാപം ഇനി കാക്കാ,
 “നിൻ ക്രൂരകർമ്മം എണ്ണിച്ചേക്കാ
 “എന്നിനി നിത്യം ആശ്വസി.

൨. “ഇന്നും എൻ മാംസരക്തഭോജ്യം
 “നിൻ ആത്മജീവനാകുമായി
 “തരുന്നതാൽ എൻ പിതൃരാജ്യം
 “അനുഭവിക്കു നിശ്ചലായി.”

ഈ സ്നേഹ വിളി ഇന്നും കാത്ത്
 അന്യോന്യം തമ്മിൽ കൈകൾ കോത്ത്,
 വിരഞ്ഞു ചെല്ലു പന്തിയിൽ.
 അതാൽ കൃതജ്ഞരായിരുന്ന
 പിതാ സുതാത്മാവായവനു
 നാം സ്നേഹം ചൊല്ലു താഴ്മയിൽ.

N.

12. മ ാ ന സ ാ ന്ത ര ള് . REPENTANCE.

൯൫. (൮൩).

Straf' mich nicht. 136.

൧. എന്നെ നിന്റെ കോപത്തിൽ
 ശിക്ഷിയാതെത്തു,

ഇജ്ജനം ചെറുപ്പത്തിൽ
കെട്ടതെന്നറിഞ്ഞു,
കോപത്തി - വേഗം നീ
ക്ഷാന്തിയാൽ തടുക്ക, - രക്ഷത്തിൽ കെട്ടുക.

൨. ചെയ്ത പാപത്താൽ എല്ലാം
ഉണ്ടെനിക്കു നാണം;
കെട്ടു പോയതിന്നും ആം
നിന്നാൽ അത്രേ ശ്രാണം.
ഞാൻ പതിർ, - നീ ഉയിർ;
ചത്തതെ നിൻ വാക്കും - നോക്കും പുതുതാക്കും.

൩. ഈ ചത്തത്തുടഞ്ഞതും
ചെയ്ത നീ ആശ്വാസം;
ശുന്യദീനനെഞ്ചിലും
വന്നു കൊൾക വാസം.
പിന്നെ ഞാൻ - വാഴ്ച വാൻ,
ദിവസേന പററും - ചേറും നീ അകറ്റും.

൪. നല്ല പുതിയാത്മാവെ
ഈ പിണത്തിൽ ഉതി;
അതിൽ ഇന്നി നേടുകേ
വല്ലൊരനുഭൂതി.
നീയല്ലോ - എൻ പ്രഭോ,
മീനകുന്ദകമ്പി; - നിന്നെ ഞാനും നമ്പി.

H. G.

ൻനു. (ഘൃ).

Valet will ich. 142.

൧. കാരുണ്യജ്യോതിയായ
മശീഹ യേശുവേ!
മനുഷ്യജാതി മായ
അകറ്റം സത്യമേ.
എൻ പാപത്തെ ക്ഷമിച്ചു
സന്തോഷത്തെയും താ!
നീ മാത്രമേ ജയിച്ചു;
ഞാൻ ഒന്നും സാധിയാ.
൨. ഈ ഭൂഷണായ പാപി
അറിഞ്ഞു നിൻ ബലം,
ഇപ്പോഴേ അനുതാപി
ആയ്യിന്നു ശരണം;
അബദ്ധം എൻ വിരോധം,
നികൃഷ്ടം എൻ പണി,
സുന്ദരനായ നിന്റെ ക്രോധം,
ഉചിതം എൻ പിണി.
൩. കുടുങ്ങി നില്ക്കും കാട്ടു
ഞാൻ എങ്ങനേ വിടും?
ഉഴന്നു പോയോരാട്ടു
മററാർ അന്വേഷിക്കും?
നിന്നെക്കു നല്ല പോക്കു
തെളിഞ്ഞു മുമ്പിനാൽ,
നീ എന്നെ ഒന്നു നോക്കു,
ക്ഷമിക്കിരക്കയാൽ!

ഭ. പിതാവേ, ഉദ്ധരിച്ചു,
അകൃതം ക്ഷമേ
ഞാൻ ന്യായമായിച്ചു
പകെപ്പാനാക്കുകേ.
എൻ ഉള്ളിൽ നിന്റെ വാക്കു
കടാക്ഷരം എല്ലാം
വേരുന്നി നില്പാനാക്കു;
എന്നാൽ സുഖം ഉണ്ടാം.

H. G.

ൻറ. (വ്യവ).

Ach, was bin ich ohne. 93.

൧. യേശുവെന്നി ഞാനിങ്ങനേ?
ഹീനൻ അന്ധൻ നഗ്നനേ;
ലേശം എന്നിൽ സ്നേഹമേതു
ഇല്ല ദൈവം ഒഴികേ;
മട്ടില്ലാത പാപകോടി
വിട്ടു ഞാൻ തുക്കുക്കൽ കാടി.

൨. ഇല്ല ഞാൻ ചെയ്യാത്ത ദ്രോഹം,
ആജ്ഞയൊക്കെ തട്ടിനേൻ,
നല്ലതെന്നു തോന്നി മോഹം,
ചത്തു മോഹിച്ചുടിയേൻ.
സത്യത്തോടു ഞാൻ മറുത്തു;
നിത്യകാരുണ്യം വെറുത്തു.

൩. പാപി ചാകേണം എന്നല്ല
നീ വിളങ്ങിച്ചാത്തരം.

ശാപം നിങ്കൽ ഏറ്റു, നല്ല
പാപശാന്തിക്കുണ്ടിടം.

ഗർവ്വം താണു, ഞാൻ വലഞ്ഞു,
സർവ്വം പറയാം കരഞ്ഞു.

൨. എൻ കടങ്ങൾ ഞാനേ വീട്ടി
തീർക്കാം എന്നു ചൊല്ലാമോ?
വങ്കണക്കു തൂക്കെ നീട്ടി
കൂശിൽ ഒപ്പിച്ചില്ലയോ?
രക്തത്താൽ എൻ പാപം തീര
മുക്തമോ? ചൊല്ലാറു വീര!

൩. ആശ്വസിപ്പിക്കുകലങ്ങി
ശങ്കിച്ചാടും മാനസം!
വിശ്വസിച്ചു ഞാൻ തുടങ്ങി,
താ വിശ്വാസകേവലം.
ആശി നീ ചരംവരെക്കും
യേശുവേ! ഞാൻ വീണിരക്കും!

H. G.

ൻവ. (വൃന്ദ).

Wareham. 49.

൧. വൈകാതെ അണഞ്ഞു മാപാപിയേ വാ;
ആകാശത്തിൽ നിന്നു വിളിച്ചതിതാ:
“വിസ്കാരദിനത്തിൽ നിലെപ്പാൻ നീ ആർ?
“സംസാരം വെറുത്തു, മേലേവ നീ പാർ!”

൨. വൈകാതെ കൂപെക്കു തിരഞ്ഞെടു ചെൽ;
ആകാത്തവർക്കു കാരുണ്യക്കുടൽ.

വില കൊടുക്കാതെ കോരിക്കൊള്ളാം;
അലക്കുകിൽ മാറ്റം കളങ്കം എല്ലാം.

൩. വൈകാതെ ഇരിട്ടെ വെടിഞ്ഞു മെയ്യായി
സ്വീകാരം ഉരെപ്പാൻ തുറക്കു നിൻ വായി;
എല്ലാം പറഞ്ഞാലും അവൻ മുഷിയാ,
വല്ലാത്ത മകങ്കൽ കനിഞ്ഞ പിതാ.

൪. വൈകാതെ വരികിതു കാരുണ്യനാഥ!
പ്രകാശം അടുത്തതു മുന്നേതെക്കാൾ.
നീ ഇന്ന് അവന്നൊച്ച കേളാതെ പോയാൽ
ചാവിൻ നിഴലുൾ ഇടറുന്നു നിങ്കൽ.

൫. വൈകാതെ നിൻ രക്ഷകനെ കുറിക്കാൾ!
ആകാംക്ഷയോടല്ലോ വിളിക്കുന്നിപ്പോൾ:
“ഒന്നല്ല ദുഃഖങ്ങൾ പിണെച്ചു പൂരാ,
നീ നല്ല സന്തോഷം ഇന്നെങ്കിലും താ!”
H. G.

൯൯. (൯൦).

Die Gnade sei. 10.

൧. ഹാ യേശു, എന്റെ പാപം
നിന്നെച്ചു വന്നു ഞാൻ,
നീ തന്ന അനുഗ്രഹം
ശമിപ്പിക്കെമ്പുരാൻ!

൨. ഈ പാപി ചെയ്ത ദോഷം
അനേകം കാകയാൽ,
അസഹ്യമാസ്തിൻ രോഷം;
ഭയം നിൻ വിധിയാൽ.

൩. ഹാ യേശു, കൃപ കാട്ടി,
എൻ ദുഃഖം തീർത്തു താ!
മാവൈരിയെ നീ ആട്ടി,
അകത്തു പാട്ട്യാൻ വാ!
൨. നിൻ ക്രൂശിൽ എൻ സങ്കേതം,
നിൻ രക്തം ആശ്രയം;
ലഭിക്കേണം ഈ പ്രേതം
നീന്നോടു വിശ്രമം.

Fr.

ഹാറ.

Ach, was bin ich ohne. 93.

൧. പാഹിമാം എൻ യേശുനാഥ!
ചെയ്തു പാപം ഓർക്കുന്നേൻ.
വാക്കും, എന്റെ ഭാവം, വേല
സർവ്വമോത്തു കേഴുന്നേൻ.
എന്റെ ദോഷ ഭാവം മൂലം
സിദ്ധിച്ചിങ്ങു നിന്റെ രോഷം.
൨. പാഹിമാം എൻ യേശുനാഥ!
എന്റെ പാപം കണ്ടു നീ.
ക്രൂശിന്മേൽ തികെച്ച രക്ഷ
നല്കി നീക്കുകെന്റെ ഭീ.
നിന്റെ കൃഗ്രഹനിക്കു നിത്യം
ആകും ഏകജീവ വൃക്ഷം.
൩. പാഹിമാം എൻ യേശുനാഥ!
വന്നു പാകെൻ മനസേ!

പാപബന്ധം നീക്കിമാറ്റാ!
 ശുദ്ധമാക്കുൻ ചിത്തത്തെ.
 എങ്കിലാകും ഞാൻ നിൻസ്വന്തം
 നീ എന്നിങ്ങും നിത്യദാഗ്ദ്ധം.

S. E.

13. രക്ഷാഗീതങ്ങൾ. REDEMPTION.

൧൦൧. (൯൧).

O Durchbrecher. (8. 7.) 161.

൧. ആദം ജന്മമായിരുന്ന
 ശാപമുത്തുഗ്രസ്തന്മാർ,
 നിങ്ങളിൽ കൃപാസമ്പന്ന
 ദൈവമക്കളായതാർ?
 ആദ്യജാതൻ കൈ പിടിച്ചു,
 അവൻ രക്ഷസ്സാനതത്വം
 കൂടിച്ചത്തോക്നായി ലഭിച്ചു
 പുനജ്ജന്മത്തിൻ പൊരുൾ.

൨. ആത്മദേഹം കൈ പൂക്കു
 പാപം എന്ന ദുർദ്വിഷം;
 ദേവസാദൃശ്യനാകു
 ഒന്നേ പാപബോധകം.
 ദൂരേ വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടും
 യാത്രക്കാവതും കണ്ടോ?

ദുഷ്ടശ്രേഷ്ഠ ഭോഷിച്ചിട്ടും
വിട്ടിട്ടില്ല ഫരവോ.

൩. ചെങ്കടൽ! നിന്നെ സ്തുതിക്കാം
വീണ്ടെടുത്ത ഇസ്രയേൽ.
അഗ്നിയുണ്! നിന്നാൽ ജയിക്കാം,
നിന്നാൽ നില്ക്കാം കരമേൽ.
പെട്ടകത്തിൽ തിരച്ചോഷം
ഇടിശബ്ദം കേട്ടു നാം
പേടിയാഞ്ഞു, ബാഹ്യദോഷം
സ്വസ്ഥം ഉൾ എന്നറിയാം.

൪. നീരു ചോരയോടും കൂടേ
ആത്മാവേ, നീ സാക്ഷി താ!
നീതിമുടി ഞങ്ങൾ ചൂടേ
ശത്രുവെ തടുപ്പാൻ വാ!
സൂക്ഷിക്ക പ്രഭോ നിൻ വീടു;
ദയ ചെയ്തു പാർക്കിതിൽ!
ഞങ്ങളാൽ നിൻ അൻപിൻ ഇഴുട്ടു
ആം വരേ, ചെയി നിൻ തൊഴിൽ!

H. G.

൧൦൨. (൯൨).

Ob Trübsal uns. 130.

൧. ഉണ്ടിനി വിസ്കാരം — കല്യാണഗൃഹേ,
ക്ഷണിച്ചവൻ ദ്വാരം — തുറന്നുവേ.
കർത്താവിൻ നിയുക്തി — കൊണ്ടെത്രജനം
കേൾപ്പിക്കുനീ ഉക്തി: — ഉണ്ടിനിയിടം.

൨. ഉണ്ടിന്നി വിസ്കാരം — മാപങ്കുനിയതിൽ,
തീരാത്ത സല്ക്കാരം — കിട്ടേണമെങ്കിൽ
ഭജിക്കിൽ ആശ്വാസം — കണ്ടെത്തും ഉടൻ,
ചെയ്യും സ്ഥിരവാസം — പ്രവേശിച്ചവൻ.
൩. ഉണ്ടിന്നി വിസ്കാരം, — അകത്തു പിതാ
വാത്സല്യവിചാരം — നടത്തും സദാ;
തൻ പുത്രൻ മരിച്ചു — പിഴ മറവാൻ;
ഭരിപ്പാൻ ഉത്ഥിച്ചു — സ്വപ്നോക്തം പൂക്കാൻ.
൪. ഉണ്ടിന്നി വിസ്കാരം — ക്ഷുധാർത്തനെല്ലാം, .
നാം എത്ര നിസ്സാരം — എന്നിട്ടും വരാം;
എൻ നാവു വറുത്തു — പെട്ടീടും ദിനം
ഇരിക്കീ പുകഴ്ത്തു: — എന്നിക്കും ഇടം.

Fr.

൧൦൩. (൯൩).

Valet will ich. 142.

൧. കത്താബിലിക്കോരാട്ടു — താൻ നോക്കും, എന്നിതി
പണ്ടിസ്രയേലുനാട്ടു — പരന്ന സംഗതി;
അതിന്നായോരച്ഛാരം — മൊറിയപട്ട്തം;
അതിൽ വാഗ്ദത്തസാരം — അറിഞ്ഞിതാബ്രഹാം.
൨. സൽപുത്രൻ ആടുരൂപം — മലയിൽ കേറിയാൻ,
പിതാ വാളുനിയ്യുപം — എടുത്തു കൊണ്ടെന്നാൻ;
ഇവന്റെ നിത്യപ്രീതി — മൃത്യുവിൽ ചാകുമോ?
ചത്തോനെ ദേവനീതി — കഴിയിൽ വിടുമോ?
൩. സദ്രക്ഷിതാ കിഴിഞ്ഞു — എൻ മാംസരക്ഷത്തിൽ,
ആദാമുനായി കഴിഞ്ഞു — ഉറങ്ങി പോടിയിൽ.

ഇപ്പോൾ രണ്ടാമത്താദം — നമുക്കു തലയാം;
അവന്റെ ശക്തപാദം — പിശാചെ ചൂണിക്കാം.
H. G.

ഹാൾ. (നർ).
Wo ist Jesus. 28.

൧. കുററു പോയി ശിക്ഷ വിട്ടു
കണ്ടു തുറന്നതേ;
പാപമോചനം വന്നിട്ടു
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നുള്ളമേ!
൨. എൻ കടങ്ങൾ കോടി കോടി
വീട്ടിപ്പുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
നല്ല ജാമ്യൻ സ്നേഹിച്ചോടി
താൻ കൈ ഏറ്റതിൻ ഫലം.
൩. ഘോരമായ ഗൃഹമരിദ്രം
ഭൂമിയിൽ പരക്കയാൽ
ഈ ജനം മഹാദരിദ്രം
ആയി ശത്രുക്കൾശലാൽ.
൪. വന്നിതാ ഇരുന്ന കേഴും
നാൾ മുതൽ എത്ര ധനം!
ഏഴുപത്തിരട്ടിയേഴും
ക്ഷമ ഉണ്ടുണ്ടിനം!
൫. ഉണ്ടിതാ ഈ ചത്തവന്നു
ജീവിപ്പാനും സംഗതി;
സർവ്വം താൻ ഇളച്ചു തന്നു,
നിത്യമാക എൻ സ്തുതി.

H. G.

൧൦൫. (൯൫).

Weil ich Jesu. 77.

൧. ക്രിസ്തന്നാടായ്ക്കുന്നതാൽ
ഞാൻ സന്തോഷിക്കും ബലാൽ;
എന്നെ സ്നേഹിച്ചും ഗ്രഹിച്ചും,
എന്റെ നാമവും വിളിച്ചും,
സല്ക്കരിച്ചും മുഴുവൻ
പോറ്റുന്നുണ്ടാരിടയൻ.

൨. യേശു കൈയിൽ ശാന്തകോൽ
നിർമ്മാണമെന്നു പോൽ.
നല്ല മേച്ചൽ പാലും പോറ്റും
തന്നു പോറ്റും ദിനം തോറ്റും;
ദാഹം തോന്നുമളവിൽ
വെള്ളം കാട്ടും ഉറവിൽ.

൩. ഇത്ര ഭാഗ്യം ഉള്ള ഞാൻ
എന്തു മൂലം ദുഃഖിപ്പാൻ?
പല നല്ല നാളിൻ ശേഷം
കളയേണ്ടി പോം ഈ വേഷം;
പിന്നെ എന്റെ പാപ്പിടം
യേശുവിന്റെ മാറിടം.

H. G.

൧൦൬. (൯൬).

Wie herrlich ist's. 107.

൧. ഘനം പെരുത്തത് ഏവനും ഈ സ്ഥാനം:
ഇടയശ്രേഷ്ഠന്നാടായ്ക്കിതക;

ഈ ഒന്നിനത്രേ ഉള്ള നിത്യമാനം:
കത്താടിനു പിന്നാലെ ചെല്ലുക.
മറെങ്ങു കണ്ടെത്താത്തതും
നല്ലാടു തൻ ഇടയനോടു പ്രാപിക്കും.

മേൽപ്പാനിതാ കരിത്ത പൂലും നെല്ലും
നല്ലറവും കളിത്ത ചോലയും;
ചെന്നായെ പേടിയാതെ എങ്ങും ചെല്ലും;
സദാ തൻ കൂട്ടം യേശു പാലിക്കും;
അനന്തജീവൻ തൻ വരും;
അസംഖ്യമാമിടയൻ കയ്യിലേ ധനം;

ലോകത്തിലാകുമ്പോൾ ഉമി പിണ്ണാക്കും
അതിൻ അടിമകൾക്കു ഭോജനം;
ഇല്ലങ്ങു തൃപ്തി എത്തുന്നൊരു ലാക്കും;
ദിനപ്രതി വരുനോരോ ഭയം;
ആർ നല്ല നാൾക്കു ഇച്ഛിച്ചാൽ
ഈ നല്ലിടയനോടു ചേരുക ക്ഷണാൽ.

ഇപ്പോൾ തികഞ്ഞസൗഖ്യം ഇല്ല താനും;
ജയിച്ച ചാവിനെ എൻ ഇടയൻ;
ഞാൻ മന്ദഹാസത്തോടുറങ്ങുവാനും
ഉണർച്ചതിന്നും കരുതുന്നവൻ;
ഞാൻ പാഴ്ന്ന ചാവിൻ ദേശത്തിൽ,
ഏററം സ്തുതിക്കും ഇടയന്റെ മടിയിൽ.

H. G.

൧൦൭. (൯൭).

Nun freut' euch. 125. / 24

൧. ഘോഷിച്ചു കൊണ്ടാനന്ദിക്കേ,
നിൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്ക;
പ്രിയ ക്രിസ്ത്യാനക്കൂട്ടമേ,
നിൻ രക്ഷയെ സ്മരിക്ക;
അവൻ ജയം മഹാത്മ്യം;
മൊഴികെത്താത് ആ സല്യം;
അതിൻ ക്രയം അസംഖ്യം.

൨. ഞാൻ പേയിന്നത്രേ അറിയാൻ,
ചാവിങ്കൽ അകപ്പെട്ടു,
വൻ പാപത്തോടെതിർത്തു ഞാൻ
അഴിഞ്ഞതില്ലാ കെട്ടു.
എൻ ശക്തിയാൽ ഗുണം വരാ;
നരകഭീതിയാൽ സദാ
എന്നെ വലിച്ചു ശത്രു.

൩. അനാദിദൈവമോ ഉടൻ
ഇരപ്പനിൽ കനിഞ്ഞു;
രക്ഷിപ്പതിന്നു നന്മകൻ
പോരുനോന്നെന്നറിഞ്ഞു:
“അഗതികൾക്കു നീ ഗതി,
“നീ ചാവെ കൊല്ലുവാൻ മതി,
“ചിൻ ഒക്കേ ജീവിപ്പിക്ക!”

൪. എന്നിങ്ങനേ കല്പിക്കയാൽ
മകൻ കിഴിഞ്ഞു വന്നു;

എൻ ഭ്രാന്താവായി കന്യയാൽ
 ഈ ഭൂമിയിൽ പിറന്നു;
 തൻ ഉക്കു മൂടി കാട്ടിനാൻ
 പിശാചിനെ അടക്കുവാൻ
 ദരിദ്രവേഷം പൂണ്ടു.

ഉ. എന്നോടവന്റെ മൊഴിയോ:
 “നിന്നുകൊണ്ടി ഞാൻ പിന്നെയും;
 “നീ എന്നെ മാത്രം പററിക്കോ!
 “പിതാവല്ലോ ഇന്നെയും.
 “എനിക്കു നീ, നിന്നെ ഞാൻ;
 “നമ്മെ ഇനി വേറാക്കുവാൻ
 “ആ വൈരിക്കെന്നും കൂടാ.”

ന. “എൻ രക്ഷം ചിന്നി പകയർ
 “ഈ ജീവനെ പരിക്കും;
 “അതാൽ ഉയിർപ്പതേ നരർ.
 “ഈ വാക്കു നീ ഗ്രഹിക്കും.
 “എൻ ജീവൻ കൊല്ലം ചാവിനെ;
 “എൻ പുണ്യം മൂടും പാപത്തെ;
 “ഇതത്രേ നിന്റെ രക്ഷ.

ഉ. “പിതാവെ ചേരാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 “മെയ്തോടേ ഞാൻ കടക്കും;
 “അങ്ങന വാണ സഭയിൽ
 “സദാത്മാവെ ഇറക്കും.
 “അവൻ നിന്നെക്കയർ തതും;
 “എൻ നീതിശുദ്ധിസത്യവും
 “എല്ലാം നിൻ സ്വന്തമാക്കും.

പ. “ഞാൻ ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും
 “ചെയ്തെങ്ങും അറിയിക്ക,
 “അതാൽ പിതാവിൻ രാജ്യവും
 “തേജസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്ക!
 “അയ്യോ നിധിക്കു കേടുണ്ടാം
 “മനുഷ്യവെപ്പുകൾ എല്ലാം,
 “എൻ ശിഷ്യ, നിരസിക്ക!”

H. G.

ശാഖ. (൯൯).

From Greenland. 146.

൧. പിതാവേ, നിന്റെ ദാനം—സ്തുതിക്കു ന്യായമാം.
 നിന്നോടു പുത്രസ്ഥാനം-എല്ലാക്കും പ്രാപിക്കാം;
 അതിന്നായാദ്രജാതൻ—മരത്തിൽ തൂങ്ങിയാൻ;
 കിഴിഞ്ഞു സർവ്വനാഥൻ—തൻ ദാസ്യംകൊണ്ടിയാൻ.
൨. ആ നചരത്തേ തച്ചൻ—തൻ അഞ്ചാ വിളിയാൽ
 പിതാവെത്തെയ്ക്കു ചുറ്റും—ആകി ചമെക്കയാൽ,
 പുത്രാത്മാ ഞങ്ങളുടെ—അഞ്ചാ വിളിക്കുകേ;
 കണ്ണീരിന്നോടും കൂടെ —ഹൃദി ഞരങ്ങുകേ!

H. G.

ശാൻ. (൧൦൦).

Wie schön leucht' uns. 200.

൧. പ്രകാശിച്ചുതന്നോദയം,
 അജ്ഞാനരാത്രിയെ സ്പഷ്ടം
 തെളിച്ചൊരു നക്ഷത്രം.
 ഹേ ദാവിദ്യത്രയിശ്ശാശ്ശേർ!

അത്യന്തമൃപയുള്ള നേർ!
 എൻ രാജാ നീ, എൻ മരതം!
 ചിതം മിതം—പാപനാശം
 നിൻ പ്രകാശം—സിദ്ധസത്വം;
 സീമയില്ല നിൻ മഹത്വം.

൨. ചിതാമൃതനെ പുത്രനേ!
 ഞാൻ ഒന്നിനെ ഗ്രഹിച്ചതേ
 ഈ രത്നമണി മാത്രം!
 സ്വർഗ്ഗീയ സിദ്ധർ ആകവേ
 തൃണാദിയും സൂതികുവേ
 ഞാനോ അതിന്നു പാത്രം?
 എന്നാൽ നിന്നാൽ—പാപികൾക്കും
 ദ്രോഹികൾക്കും—നീങ്ങി ക്രോധം;
 ഇല്ല ദാസരിൽ വിരോധം.

൩. നീ മുഖം ചാച്ചു നോക്കിയാൽ
 എന്നുള്ളം നിൻ പ്രസാദത്താൽ
 വക്കോളം നിറവാകും.
 നിന്നെ മറന്നു ദോഷത്തിൽ
 ഉൾപ്പെട്ടു വേറേ നോക്കുകിൽ
 വലഞ്ഞു മാഴ്ചി ചാകും.
 താണു കാണു—എൻ നിർവാഹം,
 എൻ ദാഹം,—ജീവാഹാരം
 താ, നിൻ സുവിശേഷസാരം!

൪. വാക്കാത്മാ രക്ത ദേഹവും,
 മുൻ നിന്നയാത്ത ക്ഷമയും
 നീ ഏറ്റ തന്നെനിക്കും;

നീ എവിടെ വസിക്കുമോ
അങ്ങത്രേ ഞാനും എൻ പ്രഭോ!
സൂര്യാ! എപ്പോൾ ഉദിക്കും?
ശാന്ത കാന്ത!— ഇഹലോകം
പൂണ്ട ശോകം — തീൻ ശേഷം,
നിത്യമാകും എൻ ആശ്വേഷം.

H. G.

൧൧൦. (൧൦൧).

Der beste Freund. 101.

൧. ഭൂവി ചങ്ങാതികൾ ചുരുക്കം;
സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ടാത്തതമൻ.
വേദേ തുണ വിടും ഞെരുക്കം
കണ്ടാലേ അണയും ഇവൻ.
തുണക്ക യേതു താൻ മതി,
എന്നിനിമേലിൽ എൻ മതി.
൨. മനുഷ്യർ ഉഷ്ണൻ പോലെ ആടും;
എൻ യേതു പാറ തുല്യനാം.
അനിഷ്ടനാടും ശൂന്യകാടും
അവന്നതൊക്കും പോൽ എല്ലാം.
സുഖദുഃഖങ്ങളും ശരി;
തുണക്ക യേതു താൻ മതി.
൩. ആരാൽ എനിക്കൊരുപകാരം
അവനെ തോഴനാക്കു ഞാൻ,
എന്നീ വഴി ഭൂലോകേ സാരം;
എനിക്കോ നല്ലതേ ചെയ്യാൻ

- തനിക്കാംപോരുമെൻ സഖി;
തുണെക്കു യേശു താൻ മതി.
൨. അവൻ എനിക്കു നല്ലുണ്ണാടി,
വിടാതെ കാട്ടും ശുദ്ധനേർ;
എനിക്കു വേണ്ടി ചാവിൽ ചാടി,
വിമോക്ഷാവെന്നവന്റെ പേർ;
കടങ്ങൾ വീട്ടി തൻമുതി
തുണെക്കു യേശു താൻ മതി.
൩. തൻ ഉള്ളം താൻ എനിക്കു തന്നു
തൻ ദേഹവും, നല്ലൊരു നാൾ
തൻ കോവിലെല്ലെന്ന കൊണ്ടു വന്നു
എന്നേക്കും പാറ്റിക്കുന്നയാൾ
ഇപ്പാങ്ങൻ ആകയാൽ അറി:
തുണെക്കു യേശു താൻ മതി.

H. G.

ഹഹഹ. (ഹാഹ).
Gelobt sei Gott. 30.

൧. മകനും അച്ഛനും സ്തുതി!
തികഞ്ഞ പാപനിഷ്ഠിതി
പകയക്കേകി കരുതി; — ഹല്ലെലൂയാ!
൨. മരത്തിൽ തുങ്ങി നന്മകൻ,
ശിരസ്സു താഴ്ന്നു ചത്തുകൻ,
നിരന്നു നമ്മോടുനതൻ, — ഹല്ലെലൂയാ!
൩. പിശാചിന്മേൽ മഹാജയം,
ശൂശാനം വിട്ടു, പൂരിതം;
വിശാലലോകം തൻ വശം; — ഹല്ലെലൂയാ!

- ഭ. മരിച്ചെഴുന്നാൽ മഹാൻ
പിരിഞ്ഞ പിൻ വിളങ്ങുവാൻ
വരികിൽ, ഞാനും ഭാഗ്യവാൻ — ഹല്ലെലൂയ! !
- ഭ. അതിനായെന്നിൽ സത്യാത്മാ!
മതി നേരാക്കി സർവ്വഭാ,
പഥി നടത്തി വാഴുക; — ഹല്ലെലൂയ! !

H. G.

ഫഫറ. (ഫറ).

Ich bete an die Macht. 104.

- ഫ. മശിഹയിൽ വിളങ്ങും സ്നേഹം
ഞാൻ വിസ്മയിച്ചാരാധിപ്പേൻ;
കൃമിക്കു തന്നതിൽ — സന്ദേഹം
കളഞ്ഞു റച്ചാനന്ദിപ്പേൻ.
എൻ അഹംഭാവം നീ വിഴങ്ങും;
ഞാൻ സ്നേഹകുടലുള്ളിൽ മുങ്ങും.
- റ. പടച്ച മുന്തിലും എൻ നാമം
വരച്ച ജീവപുസ്തകേ;
യുഗാന്തത്തിൽ വരും വിശ്രാമം
അപ്പോഴും നിശ്ചയിച്ചു മേ.
എത്ര ദിനം നിൻ അധികാരം
അത്രയും എന്റെ മേൽ വിചാരം.
- ന. നിൻ രൂപത്തിൽ മനുഷ്യവംശം
അന്നെന്നെയും നിർമ്മിച്ചു നീ.
എനിക്കാദാമ്യപിഴയംശം
ഉണ്ടായതെ വഹിച്ചു നീ.

നീ മത്സ്യപുത്രനായ സ്ഥാനം
എത്തിച്ചെറിക്കു ദിവ്യമാനം.

- ഭ. ഞാൻ മീതെ ദിവ്യനാസ്തുവിപ്പാൻ
നീ ദീനനായി ഭൂമിയിൽ;
ഞാൻ അഞ്ചാ എന്നതെ വിളിപ്പാൻ
നീ സംശയിച്ചു മൃത്യുവിൽ;
എനിക്കനുഗ്രഹം നിൻ ശാപം:
ഞാൻ ദൈവനീതി നീയോ പാപം!
- ഒ. ചാവോളം പൊത്തും കരഞ്ഞും
വിയർത്തുമുള്ള സ്നേഹമേ!
ഈ അൻപില്ലാത്ത എന്റെ നെഞ്ഞും
നിൻ ജ്വാലയാൽ കൊളുത്തുകേ!
എപ്പോഴും എങ്കൽ ഉണ്ടുപേക്ഷ,
അതിൻ ചികിത്സ നിൻ അപേക്ഷ.
- ന. ഇരിക്ക നീ എൻ അവകാശം,
ചരാചരത്തിൽ എൻ മുതൽ,
എൻ രാത്രിയിങ്കൽ ഉൾ പ്രകാശം
എൻ ഓട്ടം തീർന്നാൽ എൻ പകൽ!
നിന്നോടു വാങ്ങും പുതുദേഹം
അതെന്നും വാങ്ങും നിന്റെ സ്നേഹം.

H. G.

എമ്മ. (൧൦൪).

Theuerster Immanuel. 81. 177

൧. യേശു പാപിരക്ഷകൻ,
എന്നു സൗഖ്യവർത്തമാനം

വഴി തെറിയോക്കടൻ
ചൊല്ലവിൻ!— ഹാ നല്ലഗാനം!
ആയതോതുവൻ സദാ;
യേശു പാപിരക്ഷിതാ.

൨. പക്ഷഭേദം ഇല്ലിതിൽ:
പാപിയെ അംഗീകരിക്കും,
എന്നു തന്റെ വാക്യത്തിൽ
ഏവരോടും അറിയിക്കും;
ആണയിട്ടു ചൊന്നവൻ:
“നോക്ക, ഞാൻ നിൻ രക്ഷകൻ”!

൩. തെറിയോയ ആടിനെ
നല്ലിടയൻ തിരയുന്നു;
നഷ്ടം ഭൂഷ്മായതെ
രക്ഷിപ്പാൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു.
നമ്മെ മറക്കാത്തവൻ
യേശു പാപിരക്ഷകൻ.

൪. പാപിക്കൂട്ടം വരുവിൻ,
വിളി കേട്ടുടൻ, എപ്പോഴും!
വാങ്ങരിക്കാക യേശുവിൻ
വങ്കനീവു ഹൃദയനേതം;
തേരി നണ്ണവിൻ സദാ:
യേശു പാപിരക്ഷിതാ.

൫. ഈ നിസ്സാരൻ വന്നു തൻ
പാപം ഏറ്റുപറയുന്നു;
പണ്ടു ഞാൻ നിൻ പകയൻ,
വീണിന് അഭയം ചൊല്ലുന്നു.

ഉണ്ടാശ്വാസം ഒന്നിതാ:
യേശു പാപിരക്ഷിതാ.

ന. ഡെയ്യും കൊല്ല നാം എല്ലാം!
പാപം എത്ര ചുവന്നാലും,
ഹിമത്തോളം മെള്ളയായാ
യേശു ജലരക്തത്താലും.
ചാവിലും ഈ സാക്ഷി താ:
യേശു പാപിരക്ഷിതാ.

H. G.

മമൾ. (൧൦൫).

God save the Queen. 115.

൧. യേശു പേർ ക്രിയയും —
ശിശുവും വൃദ്ധനും — ശ്രുതി കൊണ്ടാർ.
സ്നേഹം നിറഞ്ഞവൻ, — ദേഹത്തോടുതടവൻ,
ഗേഹത്തിൽ പാർത്തവൻ — സ്തുതിപ്പൊരുൾ.

൨. ദാനം പകർന്നവൻ,
മാനം കുറഞ്ഞവൻ, — സർവ്വത്തിൻ കോൻ,
സകലർ ജീവിപ്പാൻ — അകന്നിതച്ഛനെ
പകർന്ന രക്ഷത്തെ — പവ്വതാഗ്രേ.

൩. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേറിയ
മാർഗ്ഗത്തിൽ പിന്നട — ശിഷ്യകലം.
വേറു വീടില്ലയേ, — ചേറു വിട്ടോടി നാം
കേറുക പ്രാപിപ്പാൻ — ഇഷ്ടപരം

H. G.

ഫഫൗ. (൧൦൬).

Kommt und lasst uns. 31.

൧. രക്ഷകൾ വരുന്ന കുന്നു
നിത്യം എന്റെ ഉൾക്കൂടുന്നു
പാത്തു മാഴ്ചി ആശിക്കുന്നു,
പദ്യം മഹാചിര്യോൻ!

൨. സർവ്വം പടച്ച കത്താ
ഏകനായെനിക്കുലർത്താ
തത്സഭക്കു യേശു ഭർത്താ
വിശ്വവും നന്നാക്കിയോൻ.

൩. മാറുന്നില്ലവൻ ചങ്ങാതം,
ഇല്ല താനും പക്ഷപാതം,
സർവ്വം അഗ്നിയാലേ സ്നാതം
ആയിട്ടത്രേ രക്ഷിപ്പോൻ.

൪. എന്തു പോൽ ഇനി കലക്കം?
താൻ അറിഞ്ഞു നല്ല തക്കം,
അവനോടു വന്നിണക്കം;
നിത്യം ഞാൻ ആനന്ദിപ്പോൻ.

H. G.

ഫഫ൬. (൧൦൭).

Ich habe nun den Grund. 102.

൧. വിടാതെ കണ്ടെന്റെ നങ്കൂരം
ഉറച്ചൊരു നിലമിതാ:
വിരോധിസ്സേ ഹത്താലേ കൂരം
ആം പാടുപ്പെട്ട രക്ഷിതാ!

ലോകാരംഭത്തിൻ മുമ്പെയും
ഉള്ളീ നിലം സ്ഥിരപ്പെടും.

൨. എല്ലാ വിചാരത്തെ കടന്നും
ഉണ്ടാത നിത്യകാരുണ്യം;
ഉഴന്ന പാപിക്കായ്ക്കുന്നും
കണ്ടോ തൻ വത്സലഭജം!
വരികിലും വരായ്യിലും
തൻ ഉള്ളം നമ്മിൽ അലിയും.

൩. ശിക്ഷിക്കയല്ല വന്റെ ഇഷ്ടം;
നമുക്കു രക്ഷ നിശ്ചിതം.
അതിന്നായി പുത്രൻ എൻ അരിഷ്ടം
ഏറിട്ടടുത്തതീ ജഡം;
അതിന്നായി പൂക്കു വാനത്തിൽ,
തീ കത്തിക്കുന്നു ഭൂമിയിൽ.

൪. ഹാ, ക്രിസ്തരക്ഷം സർവ്വപാപം
എടുത്ത സ്നേഹാഗാധമേ!
നിന്നാൽ മറഞ്ഞതെല്ലാ ശാപം;
മുറിക്കും സൌഖ്യം വന്നതേ.
ക്ഷമിക്കിനി! ക്ഷമിക്കിനി!
എന്നുണ്ടാ രക്ഷത്തിൻ വിളി.

൫. ഈ വിളി എന്നും ഞാൻ നിന്നെച്ച,
വിശ്വാസത്തോടേ തേറുവേൻ;
എൻ ദോഷങ്ങൾ എന്നെ വലച്ചു
ഏങ്കിൽ പിതാവെ നോക്കുവേൻ;
അവന്നു പുത്രകാരണാൽ
ഉള്ളം വഴിഞ്ഞു കൃപയാൽ.

ഫഫെ. (ഫഠയ).

Nun lob mein' Seel. 202.

വിശ്വാസത്തിനാധാരം
 എൻ പോറ്റി യേശു മാത്രമേ;
 തൻ സുവിശേഷസാരം
 ഈ നെഞ്ഞും വായും ഘോഷിക്കേ!
 ഇതിന്നശങ്കും ബുദ്ധി, — പ്രമാണം ഇല്ലതിൽ;
 നശിച്ചു വാക്കിൻ ശുദ്ധി
 ലോകകു ബോധിക്കിൽ.
 ഇല്ലാ സ്വസ്ഥോപദേശം — സദോദരം ഒഴികേ;
 അതാലേ നീങ്ങും ക്ലേശം, — സന്ദേഹം തീർന്നതേ.
 ഉറപ്പിക്കെൻ വിശ്വാസം!
 കർത്താ, നിൻ വാക്കു മോഷ്ടിപ്പാൻ
 വിടാതൊരു പ്രയാസം
 സാത്താൻ എന്നിൽ കഴിക്കുന്നാൻ.
 തുറക്കെ എന്നെ വലിച്ചാൽ, — ആടാതെ കാട്ടുവാൻ;
 വിശുദ്ധാത്മാ ഭരിച്ചാൽ
 ആനന്ദിപ്പടിയൻ.
 നിന്നോടിതാ ഞാൻ പററും; — വിടായ്ക്ക എന്നെയും!
 നീ ഭീരുത അകറ്റും, — നിഷ്കുഷയെ തരും.
 വിശ്വാസത്തിൽ ഉറെച്ചു
 നില്പാൻ, ഉപദ്രവത്തിലും
 ക്ലേശത്തിലും തുണച്ചു
 വന്നാലും ചാവിൻ നേരത്തും!
 വിശ്വസ്തനായെൻ കാട്ടം — തീർപ്പാൻ അടുക്കു നീ;
 ഇരിക്കെന്മേൽ നിൻ നോട്ടം,
 ശോധിക്കെന്നെ നിൻ തീ.

ഉറങ്ങി പോം പയ്യന്തം — നീ ഏനെ കാക്കേണം,
വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തം-ആകാതമത്രാണനം!

hr.

ഫഫവ. (ഫറൻ).

Ashley. 24.

൧. സ്വവംശം യേശു രക്ഷിപ്പാൻ
വിളങ്ങി ഭൂമിയിൽ;
രക്ഷിക്ക മാത്രം ആ മഹാൻ
നടത്തുന്ന തൊഴിൽ.

തേജോമാനം സ്കോത്രം ത്രാണം
ആട്ടിങ്കുട്ടിക്കെന്നും ആവു!
യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവു!
ഹല്ലെലൂയ, വാഴൂ വിൻ!

൨. മനസ്സോടല്ല ശിക്ഷിക്കും,
തലോം ക്ഷമിപ്പവൻ,
വിശ്വാസമറ ഏവക്കും
പരൻ ന്യായാധിപൻ — തേജോമാനം: — :

൩. ഇന്നേ വരേ അവൻ തൃക്കൈ
നിന്നക്കാന്തിട്ടുപോൾ,
വിശ്വാസത്തെ ആ പേരിൽ വൈ,
നിൻ രക്ഷ ഏറ്റു കൊൾ! — തേജോമാനം: — :

൪. വിധിപ്പാൻ എത്ര താമസം!
അവാച്യം നിൻ കൃപാ!
എനിക്കും യോശുവാജ്ഞം
എല്ലാം തികെച്ചു താ! — തേജോമാനം: — :

H. G.

ഫഹൻ. (ഫഹ).

Hannover. 127.

൧. മശീഹ പുരാൻ — എൻ രക്ഷകനാം;
എൻ കെട്ടുകൾ താൻ — അഴിച്ചതെല്ലാം;
അശേഷം എൻ ദീനം — വഹിച്ചതവൻ;
ആ ഏകനധീനം — ആയു ന്നടിയൻ.
൨. തനിച്ചു ഇനി — മാസംഘത്തിലും
ആ നാമത്തെ ഞാൻ — സദാ പുകഴും;
ഉണ്ടിങ്ങലംഭാവം — നീ സ്നേഹിക്കയാൽ;
നിൻ നാമപ്രസ്താവം — വളർത്തുകെന്നാൽ.
൩. ഹാ, യേശു നിൻ പേർ — ധരിച്ചവരിൽ
ഏകപ്പെട്ടതിലും — നീ ആക മതിൽ;
ഞാൻ നിന്നെയുണർന്നു — കാണാകം വരേ
ആത്മാവിൽ പുണർന്നു — നില്ക്കാകേണമേ.

Fr.

ഫഹ. (ഫഹ).

L. M. 35.

൧. മശീഹരക്ഷണീതിയും
എൻ ഭൂഷണം എൻ അങ്കിയും,
ഇവറിൽ ദൈവമുമ്പിൽ ഞാൻ
നിന്നെച്ചേർന്നിവിതവാൻ.
൨. പരീക്ഷകൻ പടൈക്കെല്ലാം
ഇവറിൽ നല്ല ധൈര്യമാം;
ഭൂലോകം പൊട്ടി വീഴുകിൽ
സന്തോഷിപ്പിക്കും ഈ തുകിൽ.

൩. പുനരുത്ഥാനനാളിൽ
ആരോഹണം ഭവിക്കയിൽ,
എൻ അലങ്കാരവസ്ത്രമോ
നിൻ രക്തനീതിയേ വിഭോ!
൪. ന്യായവിസ്താരവേളയിൽ
മഹാജനങ്ങൾ അഞ്ചുകിൽ,
മശിഹാരക്തനീതിയാൽ
ഞെട്ടാതെ നില്ക്കും എന്റെ കാൽ.
൫. അഹോ നിദാഗ്രലോകരേ!
ഈ യേശു രക്തനീതിയെ
ധരിച്ചു വിശ്വസിക്കയാൽ
ഒഴിക്കാം പാപിഷളു മാൽ.

Fr.

14. സ്തുതി കൾ.

PRAISES AND THANKSGIVINGS.

൧൨൧. (൧൧൨).

Nun lob mein' Seel. 202.

൧. ഇപ്പോൾ യഹോവാനാമം
എപ്പോഴും വാഴ്ത്തുകെന്മനം!
അവന്നു നിന്നിൽ കാമം
ഉദിച്ചതത്രെ അത്ഭുതം!
നിൻ ദ്രോഹത്തെ പൊറ്റത്തും-ആകാശമാറിയും
തന്മടിയിൽ ഇരുത്തും, — കഴുകൾ പോലെയും

ജീവത്വം പുതുതാക്കും; — ഭായ്യാദിയോടു നേർ
 ഈ ദാസനെയും കാക്കും. — യഹോവയുടെ

[പേർ.

൨. യഹോവാകമ്മം ന്യായം.

കൃപാലുവാകും ദീനരിൽ;

മനസ്സിൽ അഭിപ്രായം

പ്രസിദ്ധമാക്കി ലോകത്തിൽ;

വിരോധികൾക്കു ക്ഷമാന്തി, — സഭയ്ക്കു വാത്സല്യം,

സർവാപരാധശാന്തി — സ്വയാഗത്താൽ കൃതം.

സ്വഭവത്തിൽ തൻ പ്രീതി—വാനോളം ഉന്നതം;

അഖണ്ഡം നീക്കം വീതി — പൂർവാപരായതം.

൩. മനുഷ്യർ ഒക്കെ ചൂഴ്ന്നി,

ക്ഷണത്തിൽ വാടും പൂല്ല്യൻ പൂ.

ഉണങ്ങി പോം ഈ ചൂഴ്ന്നി

ജലിക്കും വല്ല നാൾ ഈ ഭൂ.

യഹോവാപ്രീതിസത്യം — എന്നേക്കും നിന്നിടും,

അവന്റെ ആധിപത്യം — വിടാതെ വർദ്ധിക്കും.

ഒടുങ്ങും എതിരാളി, — വിരേക്കും ദുഷ്ട പേയി.

ഹേ, യേശുവിൻ കൂട്ടാളി! — കർത്താവെ സ്തോത്രം

[ചെയി!

H. G.

൧൨൨. (൧൧൩).

Wie mir deine. 165.

൧. എന്റെ രക്ഷകൻ പാടി

തൻ സ്തുതി ചെയ്യാതയ്യോ

എത്ര നാൾ കഴിച്ചു പാടി!

പുത്രനിതു പറുമോ?

ദൈവഹൃദയം വിശാലം;
അവൻ രക്ഷ കുറയാ.
ശേഷം ക്ഷയം തല്പാലം,
ദൈവസ്നേഹമേ സദാ.

൨. കഞ്ചുകം ചിറകിൽ ചേർത്തും
കൊണ്ടും കഴു പോലവേ
അച്ഛൻ കൈ ഈ എന്നെ ചേർത്തും
മെച്ചം മൂടി കാത്തുതേ.
മുറും എന്നിലുണ്ടകുതും,
തെറ്റൊന്നവനിൽ വരാ.
ശേഷം ക്ഷയം അനിതും,
ദൈവസ്നേഹമേ സദാ.

൩. മിത്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അല്ല
ശത്രുവെന്നറിഞ്ഞവൻ
ചിത്രമേ എനിക്കു നല്ല
പുത്രനെയും രത്നവൻ!
അകരെക്കുടപ്പാൻ പാലം
തകുതില്ല് അവൻ വിനാ.
ശേഷം ക്ഷയം തല്പാലം,
ദൈവസ്നേഹമേ സദാ.

൪. സ്വർഗ്ഗത്തോളം എന്റെ കാതിൽ
മാർഗ്ഗം ചൊല്ലി മന്ത്രിച്ചും,
ബന്ധം നീങ്ങുമാറാവാതിൽ
അന്ധകാരം തോന്നിച്ചും,
ഉള്ളു വാണു പേയിൻ ജാലം
തള്ളുന്നുണ്ടു സത്യാത്മാ.

ശേഷം ഒക്കയും തല്പാലം
ദൈവസ്നേഹമേ സദാ.

൭. ദൂതർ ചുറ്റി എന്നെ കാക്കും;
ഭൂതസംഘം സേവിക്കും;
തല്പൽ എന്നെ നല്ലനാക്കും,
അല്ലലും ഉറപ്പിക്കും;
ചാവിനാലും എന്നെ നിത്യം
ജീവിപ്പിക്കും നിത്യപാ.
ശേഷം ഒക്കയും അനിത്യം,
ദൈവസ്നേഹമേ സദാ.

H. G.

൧൨൩. (൧൧൪).

Jesu meines Lebens. 167.

൧. എല്ലാ ദ്രവ്യത്തിൽ വിശിഷ്ടം
തൃപ്തിയാക്കുന്ന പ്രഭോ!
യാവന്നായി നിൻ രസം ഇഷ്ടം,
വേറൊന്നവൻ തേടുമോ?
ഇങ്ങും അങ്ങും മേലും കീഴും
തിരഞ്ഞാലും ആശ വീഴും;
ദൂരേ നിന്നെ കണ്ടവൻ
ചേടിയെ ജയിച്ചവൻ.

൨. നിന്നെ വാങ്ങി എല്ലാം വില്ക്കും
സാധുവിന്നു ലാഭമായി;
ബന്ധു വിടുമ്പോൾ നീ നില്ക്കും;
കാട്ടിൽ കേൾക്കും നിന്റെ വായി.

നിന്റെ ആത്മാവോടു പററും
ഏദയത്തെ എന്തുകററും?
നിന്നെ കൈപിടിക്കുവാൻ
നിലനിന്നു നൊന്ത കാൽ.

൩. ഭാഗ്യനിറവുള്ള ദോ,
വന്നു പാർക്കിയുള്ളത്തിൽ!
പുത്രൻ മൂലം എങ്കൽ മേവ
ശുദ്ധമാക്കു നിൻ കുടിൽ!
നമ്മെ കെട്ടുകേ വിശ്വാസം
ചില നേരം ചില മാസം,
പിൻ കല്യാണനാളിൽ നാം
എന്നുമേ സന്തോഷിക്കാം. H. G.

ഫൗ. (൧൧൫).

Nun lasst uns Gott. 17.

൧. ഔദായ്യാഥൻ തന്ന
വരങ്ങളാൽ പ്രസന്ന
ഏദയരായി സ്തുതിച്ചു
നാം പാടുകൊരുമിച്ചു!

൨. നമുക്കു ദേഹി ദേഹം
സമ്മാനിച്ചത് ആ സ്നേഹം,
അവനെ രക്ഷിപ്പാനും
കരകുണിപ്പേതാനും.

൩. ദേഹത്തിന്നുണ്ടാഹാരം;
ആത്മാവിൽ ഇന്നു പാരം
ആകാശകുലം കണ്ടിട്ടും,
അതിന്നും സൗഖ്യം കിട്ടും.

൨. നമുക്കു വൈദ്യൻ വന്നു,
സ്വജീവനെയും തന്നു.
സ്നേഹിച്ചു യേശു ചത്തു;
ഇതേ കൃപാസമ്പത്തു.
൫. തൻ വാക്കുത്താഴം സ്നാനം
മൊഴിക്കെത്താത്ത ദാനം;
വിശുദ്ധാത്മാവിൻ വാസം
തികെക്കും എൻ വിശ്വാസം.
൬. സമ്മാനം പാപക്ഷാന്തി,
സമ്മാനം രോഗശാന്തി,
സമ്മാനം സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി,
ഈ നല്ലൊരു സമാപ്തി!
൭. ഞാൻ യേശുവിങ്കൽ ചായ്ക്കു,
അതൊന്നും മറക്കായ്ക്കു;
കർത്താവേ, നിൻ പട്ടാങ്ങു
കൊണ്ടെന്നും എന്നെ താങ്ങു!

H. G.

൧൨൫. (൧൧൬).

Ein Band. 52.

൧. ഗുണസമ്പൂർണ്ണമെന്നു — സ്തുതിക്കപ്പെടേണം.
സ്വസ്വഷ്ടിയിൽ പ്രസന്നൻ
നാനാ കൃപാസമ്പന്നൻ-താൻ, എന്നു സമ്മതം.
൨. നമ്മോടവന്റെ കർമ്മം—മഹാത്മ്യം എല്ലാം;
അവൻ നടത്തം മർമ്മം;
ഒടുക്കം കൈ ശർമ്മം; — എന്നാശ്രയിക്കു നാം.

൩. ജപിച്ചവൻ ശുഷ്കാന്തി, — വിശുദ്ധനാം തുലോം.
 ഏന്നിട്ടും ഏറ്റം ക്ഷാന്തി;
 കുറവിനൊക്കെ ശാന്തി -- തന്നാലെ വന്നു പോം.
൪. തൻ ആത്മാ, തന്റെ രക്തം-അതാകേ സാധിക്കും.
 ആ കൈ തുണെക്കു ശക്തം;
 ആ വാത്സല്യം അപ്രകാരം, - എന്നോക്കും ശത്രുവും.
൫. പരക്കു നിന്റെ ജ്ഞാനം — മശിഹ യേശുവേ!
 നിൻ നാമമേ പ്രധാനം,
 അതിന്റെ വർത്തമാനം — എല്ലാതരം കേൾക്കുകേ!
൬. നിൻ ഭാഗ്യമുള്ള വാഴ്ച — നടത്തുകഴിയിൽ!
 ഭവിക്കു ഭോഷ്കിൻ താഴ്ച;
 ഉദിക്കു നിന്റെ കാഴ്ച — ദാഹിച്ച ശിഷ്യരിൽ!

H. G.

൧൨൬. (൧൧൭).

Lobe den Herren, den. 57.

൧. തോഴരേ, രക്തം ഒഴിച്ചു തരും ബലിയാടും
 സിംഹവുമായി ജയിച്ചവനെ സ്തുതി പാടും!
 ഐക്യതയായി — ഭൂതലേ നമ്മുടെ വായി
 യേശുവിൻ നാമത്തെ പാടും!
൨. രോഗികളെ ഗുണമാക്കിയ തന്നുടെ ഉക്തി,
 ശാപത്തിൽ ആണ നരകി വരുത്തിയ മുക്തി,
 സ്നേഹബലം, നിമ്ബലനീതിജയം,
 രക്തജഡങ്ങളേ ഭക്തി!
൩. ഞാനും അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞതു കണ്ടു പിടിച്ചു
 ചിത്തമലിഞ്ഞെഴുന്നീറ്റു തിരഞ്ഞു വരിച്ചു;

സ്നേഹകരാർ — ചെയ്തൊപ്പിച്ചവനാർ?
യേശു മശിഹ തനിച്ച!

ര. ദാസ്യം ഭക്തി വളർത്തുക വേണമേ കർത്താ!
ശുദ്ധപരിവൃത്തയാൽ തിരുക ഭർത്താ!
നിൻ ദയയാ—സൗമ്യതയാൽ മറിയ,
നിത്യശുശ്രൂഷയാൽ മർത്താ!

ഒ. വാഴ്ച വിൻ എങ്ങും അടങ്ങിയ സേവകഭൂതർ!
കൂട്ടവകാശികളായ പരസ്ഥയഹൂദർ!
എന്റെ മനം—ആടിനെ പൂജിക്കണം;
കൂട സിംഹാസനഭൂതർ!

ന. വെട്ടിയു യിത്ത കഞ്ഞാടു: ധനം ബലജ്ഞാനം
ശക്തി അനുഗ്രഹസ്തോത്രജയം ബഹുമാനം
എന്നിവനിൻ — പാത്രമാം, സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ
നമ്മുടെ ആദ്രവസാനം!

H. G.

൧൨൭. (൧൧൮).

Lobe den Herren, o meine. 126.

൧. ദേഹിയും ദേഹവും കൂടും മട്ടും —
ദേവഗുണത്തെ വാഴ്ച വൻ;
ഭൂമി സമുദ്രം ആകാശത്തട്ടും
മൃന്നലകം പടച്ചവൻ!
ഇളകി പോം ചരാചരം;
നിശ്ചലം നിൻ സിംഹാസനം. ഹല്ലെലൂയാ!

൨. മന്ത്രികൾ എന്നി മഹാപ്രഭുത്തി
രാപ്പകൽ താൻ എടുക്കിലും,

വിണ്ണവരോടു സദാനിവൃത്തി
 കൊണ്ടു സുഖിച്ചമന്ദിഴും.
 വാനസുഖത്തെ വിട്ടുടൻ
 ദീനരെ നോക്കി പോം പരൻ. ഹല്ലെലൂയാ!
 വൈരിഗണത്തെ പൊറ്റുക്കും ശാന്തി
 ആർക്കാനും ചൊല്ലി കൂടുമോ?
 ഒടുവിൽ സകല ശത്രുഭ്രാന്തി
 നിൻ സ്തുതിയായുതം വിഭോ!
 ഊമരിപ്പോൾ മഹാജനം —
 ഞാൻ സ്തുതി പാടും തൽക്ഷണം-ഹല്ലെലൂയാ!

H. G.

ഹരവു. (ഹൃന്).

Mit dem Pfeil. 5.

ദൈവം എൻ പ്രശംസ, — എന്റെ സ്തുതിയും,
 പുത്രനാൽ തൻ വംശ — ചേർച്ച വീണ്ടിടും.
 ദൈവം എന്റെ ദരംശം, — താണവർ പിതാ;
 സ്വർഗ്ഗലോകഭ്രംശം — എന്നുമേ വരാ.
 ഇസ്രായേലിൻ പാറ — കോട്ടയാക്കു നാം;
 സർവ്വതാപം ആറ — തതകു രക്ഷയാം.
 ഉറെഴും ചങ്ങാതി — മുറും ഇടയൻ,
 കുറും തീർക്കും വാദി — മുറും ആയവൻ.
 പകൽ എൻ ഉത്സാഹം, — രാവിൽ എൻ കളി,
 ചാവില്പും എൻ ദാഹം — ആക പോററി നീ.

H. G.

ഫറൻ. (ഫരം).

Lobe den Schöpfer. 45.

൧. നമ്മുടെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുക യോഗ്യം;
നമ്മെ സ്നേഹിപ്പുവനെ തൊഴുവിൻ!
ജീവനം ബുദ്ധി മഹത്വം ആരോഗ്യം
ദൈവവരങ്ങളാം, പുകഴുവിൻ!
൨. ദാനങ്ങളിൽ വലുതൊന്നു നിനക്കു:
വാനത്തിൽനിന്നയച്ചുള്ള മകൻ.
ഇത്ര തന്നിട്ടു പിന്നെന്തു തരായ്ക്കൂ,
പുത്രനോടൊക്കെ സമ്മാനിച്ചവൻ?
൩. ലോകാചവാദം വിശാചിടും ക്ലേശം
രോഗഹിംസാദികൾ ബാധിക്കിലും,
സത്യപ്രാധിക്യത്താലേ ആവേശം
നിത്യം ഉണ്ടാകയാൽ മാൽ തന്നീടും.
൪. കിണ്ടം ഉരത്തു തുറന്ന പാതാളം
കണ്ടുവെന്നാകിലും, എന്തു ഭയം?
ഭൂതൻ ഒരുങ്ങി മഹാദിനക്കാളം
ഉത്തമം, അപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടുഭയം.
൫. രക്ഷകൻ താൻ സകലം പുതുതാക്കും;
ലക്ഷണം ഉണ്ടതിന്നെന്നകതാർ:
ആതന്നെ ഇന്നെന്നിക്കുള്ളവും നാക്കും,
ഭൂതരോടന്നു സ്മരിക്കും ഇപ്പാർ.

H. G.

൧൩൦. (൧൨൧).

Dublin. C. M. 22. 216.

൧. നല്ലൊച്ചയത്രേ യേശു പേർ
ശിഷ്യന്റെ ചെവിയിൽ;
അതെല്ലാ സൗഖ്യത്തിന്നും വേർ,
ഭയം നീക്കം മതിൽ.
൨. മുറിക്കുതേ ചികിത്സിക്കും,
അകറ്റും സങ്കടം;
വിശക്കിൽ അതു മന്നയും,
തളന്നാൽ വിശ്രമം.
൩. എൻ മേയ്ക്കൻ ഭർത്താ സ്നേഹിതൻ
വഴി പട്ടാങ്ങുയിർ
പ്രഭു ഗുരു പുരോഹിതൻ,
നീയാകെൻ ഉൾക്കളിർ!
൪. ഇന്നേ സ്തുതി ചെറുതുമോ;
നിസ്സാരം അൻപെല്ലാം;
നിന്നെ ഞാൻ കാണുമ്പോൾ വിഭോ
എൻ സ്നേഹം സാരമാം.
൫. തല്ലാലത്തോ ഞാൻ നിന്റെ നേർ
കൃപയും ഘോഷിക്കും.
ആശ്വാസമാക നിന്റെ പേർ
എനിക്കു ചാവിലും.

H. G.

എന്നു. (എ.എ.)

Ich habe nun den. 103. *103.*

൧. പിതാവു സ്നേഹത്താൽ പാത്രം,
പകെച്ചു നമ്മെ സ്നേഹിച്ചാൻ;
പാപിഷ്ടക്കായി ചാകം ഗാത്രം
വഹിച്ചാൻ ഇങ്ങയച്ചിട്ടാൻ
തൻ മാറിൽ വാണ പുത്രനെ,
ഹാ, സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴമേ!
൨. പിതാ നമുക്കു തന്ന ബാലൻ
സ്നേഹിച്ചിഴിഞ്ഞു കൃശതിൽ;
മരിച്ചുയിർത്ത ചാവിൻ കാലൻ
സ്തുതിക്കു യോഗ്യൻ സഭയിൽ;
കിഴിഞ്ഞുയർന്നു സത്യവാൻ
കൃപാസമ്പന്നൻ എൻ പൂരാൻ.
൩. വിശുദ്ധസംഘത്തെ പടെച്ചു
ഭരിപ്പതും പവിത്രാത്മാ;
അവനതിൽ കൃപാ നിറെച്ചു
സ്വശക്തി ഏകുന്നാൻ സദാ;
സ്തുതിക്കു പാത്രമാം അവൻ,
എന്നേക്കും എന്റെ കാൽസ്ഥൻ.
൪. പിതാപുത്രാത്മാവെന്ന നാമം
സ്തുതിക്കു നാം അഹരഹർ!
ത്രിയേകദൈവത്തെ വിശ്രാമം
വരാതെ വാഴ്ത്തു വിണ്ണവർ;
ഈ ചേർ സദാ നമുക്കെല്ലാം
ആശ്വാസാനന്ദമേതുവാം.

൧൩൨. (൧൨൩).

Himmel, Erde. 13.

൧. ഭൂ സമുദ്ര വാനവും
അതിലുള്ള സൈന്യവും
സ്നേഹബുദ്ധിശക്തിക്കു
സാക്ഷിയായി നില്ക്കുന്നതേ.
൨. പാപമററ ലോകത്തുൾ
ഒളിയോടു ചേർന്നിതൾ
ദൈവശബ്ദം കേൾപ്പാറായി
വഞ്ചിച്ചങ്ങും സർപ്പവായി.
൩. ജലസ്നാതഭൂമിയിൽ
സ്നേഹചിഹ്നം പച്ച വിൽ;
ഗുണദോഷാൽ നിത്യപോർ,
ചാവു കൊണ്ടു ജീവിപ്പോർ.
൪. മൂന്നാം ലോകം കണ്ടതാർ?
പൂകുന്നോർ വിശുദ്ധന്മാർ.
കാണതില്ലതിൽ കടൽ,
കാണു രാവില്ലാപ്പകൽ.

H. G.

൧൩൩. (൧൨൪).

Falloonstreet. (C. M.) 8.

൧. ഭൂവാസികൾ എല്ലാം
യമോവെ വന്ദിപ്പിൻ!
താൻ ഏകസത്യദേവനാം
എന്നോത്താനന്ദിപ്പിൻ!

അച്ഛന്നു സ്കോത്രം — ഹല്ലെലൂയാ!
 പുത്രന്നു സ്കോത്രം — ഹല്ലെലൂയാ!
 ആത്മാവോടും ഏകദൈവം
 ആയവനെ വാഴ്ത്തേണ!

താൻ നല്ലവൻ സദാ;
 തൻ സത്യം ഒപ്പിപ്പാൻ
 കരുണ എന്നും കറയാ;
 താൻ ഏകനാം മഹാൻ. അച്ഛന്നു:—:

H. G.

മത്ത. (മഥ. 97).

Jesus Christus herrscht. 97.

യേശു ക്രിസ്തൻ ലോകപാലൻ;
 പാപിസൈന്യം ജീവൻ കാലൻ
 സർവ്വം തങ്കാലിഴാം.
 അന്ത്യശത്രുവിൻ സംഹർത്താ,
 യേശു മാത്രം വിശ്വകർത്താ,
 എന്നു ചൊല്ലും നാവെല്ലാം.
 ഭൂതഭൂതൻ അധികാരി
 ഏവനും ക്രിസ്താനുസാരി,
 താഴ്മയായ്ക്കുണങ്ങണം.
 താൻ വിളിച്ചുടൻ: “ദാസോഹം!”
 തന്നെ കണ്ടുടൻ: “ധന്യോഹം!”
 എന്നു സ്വർഗ്ഗേ സമ്മതം.
 താരസംഘം ഭൂവാകാശം
 നീളേ ഇവനവകാശം;

വാഴുന്നണ്ടിവൻ ചെങ്കോൽ.
ഇവനോടു പോർ അകാശ്ചം;
ജീവന്റെ മഹത്വം ആയ്ക്കും,
നിത്യം ഇവൻ വാഴ്ത്തു പോൽ.

ഭ. ഭൂതഭൂതർ ഉല്പസിപ്പിൻ!
നീതിപ്രാപ്തരേ സ്തുതിപ്പിൻ!
വാഴ്ത്തുകേ വിണ്ണോടും പാർ!
യേശു ദേവം എന്നി ധന്യൻ,
വാത്സല്യത്തിലും അനന്യൻ;
വാഴ്ത്തുകേ എൻ അകതാർ!

H. G.

൧൩൫. (൧൨൩).

Wachet auf, so ruft. 204.

൧. പാടുവിൻ കർത്താവിൻ കീർത്തി!
സ്വർഗ്ഗമികൾ മുഴുത്ത പൂർത്തി
സ്തോത്രങ്ങളാൽ മുഴങ്ങണം!
പ്രിയനിൽ നാം പ്രീതിപാത്രം,
സ്വരക്കുത്താൽ മേടിച്ച ഗാത്രം,
സമ്മോദമായി വണങ്ങണം!
രാജാധിരാജാവേ!
വിശുദ്ധ കുഞ്ഞാടേ!
കേൾക്കൂ ഈ ഗാനം!— നിൻ നാമവും
നിൻ ക്രിയയും—വണ്ണിക്കും ഞങ്ങളേവരും.

൨. സർവ്വഭൂതസൈന്യനാഥ,
സർവ്വാന്തർജ്ജാനി സാധുതാത!

സാനന്ദം നിന്നെ വാഴ്ന്നോം
 കൃപാമൃതം ആശ്രയിച്ചു
 കൃതാർത്ഥരാജ്യം വിശ്രമിച്ചു,
 കൃതജ്ഞരായി പാടുനോം.
 ധർമ്മാനന്ദാനന്ദം
 കർമ്മാന്തയാഗവും
 നിരപ്പാക്കി. — ഈ ഞങ്ങളിൽ
 നീ വാഴകിൽഫലം മഹത്വം അന്തർത്തിൽ.

P. Ch.

15. പ്രതിജ്ഞകൾ. V O W S.

ഹൃദയം. (ഹൃദയം).

Herzlich lieb. 209.

ഹൃദയം. ഏനേക്കും നിന്നെ സ്നേഹിച്ചാൻ,
 ഏനെ വിടാതെത്തന്നാൻ
 നിന്നെനിവാലേ പോറും!
 ആനന്ദരൂപിയില്ലാതെ,
 വാനങ്ങൾ കൂട കിട്ടുകിൽ
 നീ ഇല്ലാത്തതാൽ ഞാൻ നോറും.
 ഈ നെത്തുടഞ്ഞു പോകിലും
 നിന്നെപ്പോലും നിന്നെ തേടിയും
 ഉദ്ധാരകത്തെ തുലോം
 ആധാരമാക്കി ചത്തു പോം.
 യേശു പ്രഭോ! ഏനേവനേ! എന്നാഥനേ!
 ഏനെ ലജ്ജപ്പെടുത്തല്ലേ!

൨. ഈ ദേവി ദേഹം മറെല്ലാം
 എൻ ദേവ! നിന്റെ സ്വന്തമാം,
 എനിക്കു മാത്രം കാണം.
 നിസ്സാരമാം ഫലത്തെ ഞാൻ
 സംസാരത്തിൽ വളർത്തുവാൻ
 നോക്കീട്ടും ഉള്ളു നാണം.
 നിൻ വള്ളിത്തോട്ടം കാക്കുകേ!
 വൻകള്ളർ ഉണ്ടനേകമേ;
 വിപത്തിങ്കട്ടം കുറയാ.
 ക്ലേശാദിപീഡയിൽ സദാ
 യേശു പ്രഭോ! വിശുദ്ധശാലകാക തുൺ,
 ശിശുക്കൾക്കുക്കുമേറും ഉൺ!

൩. ഒടുക്കം എന്റെ ദേവി പാർ
 വിടുമ്പോൾ നിന്റെ ദൂതന്മാർ
 അബ്രാമിനങ്കത്താക്കേ.
 ഉറങ്ങുവാനോ എന്നുടൽ
 മറകഴിച്ചു വൻപകൽ
 വരേയും മെല്ലേ കാക്കേ.
 ഉടൻ മഹത്വമാസ്തിക്കൈ
 പടച്ചോരന്റെ പുതുമൈ
 മിഴിച്ചു സത്വപകലോൻ,
 വിഴക്കേ നിന്നെ നോക്കുവോൻ.
 യേശു പ്രഭോ! ഈ ദാനങ്ങൾ നീ ഏകിയാൽ
 സദാ വണങ്ങുവൻ തൃക്കാൽ.

H. G.

൧൩൭. (൧൨൮).

Wenn ich ihn nur. 71.

൧. ഒന്നാകെന്റെ പാനം
ഒന്നേ ഭക്ഷണം,
ഒന്നു മാത്രം എൻ അദ്ധ്വാനം,
ആത്മജീവലക്ഷണം:
എന്റെ പാപഭാരം
ഏറ്റു നീക്കിയോനേ എൻ വിചാരം!
൨. മങ്ങാതെന്റെ കാഴ്ച
പ്രിയരക്ഷിതാ
നീ സഹിച്ച ക്രൂരതാഴ്ച
നോക്കി നില്ക്ക സർവ്വഭാ!
ശാപവൃക്ഷം ഏറി
എന്റെ ആത്മനാശം നീയേ പേറി.
൩. യേശു നിന്റെ സ്നേഹം
എന്റെ ദ്രോഹവും
എന്നും മറക്കല്ലീ ദേഹം!
ഞാൻ ഇരക്കും മുമ്പേയും,
തെറ്റി പോയ ആടു
വീണ്ടെടുത്തു നിന്റെ ദുഃഖപ്പാടു.
൪. ഞാൻ നിൻ അപകാശം
എന്നും നിൻ മുതൽ;
എന്നെ നല്ല സ്നേഹപാശം
കൊണ്ടു കെട്ടി നിൻ വിരൽ.
ചാകും നാൾ വരെക്കും
എന്നെ താങ്ങും അൻപു ഞാനുരെക്കും.

G. or Ir.

ഹനു. (ഹനു).

Seelenbräutigam. 66.

൧. ജീവപ്രഭുവേ — രക്ഷിതാ നീയേ!
 എല്ലാം ആദാമിൽ നശിച്ചു;
 നല്ല നാളിൽ നീ ജനിച്ചു
 ചത്ത ജാതിക്കായി — ജീവനുറവായി.
൨. സ്നേഹാധികൃത്തിൽ — ചോര മൃത്യുവിൽ
 പ്രോക്ഷിച്ചും നീ ശാപത്തിന്നു
 മോക്ഷം വരുത്തേണ്ടതിന്നു
 ശാപമായുടൻ, — എന്നെ വീണ്ടുവൻ!
൩. രാജാ നിൻ ബലം — ഞാൻ വണങ്ങണം.
 നിധി പോലേ നിന്റെ വാക്കും
 വിധിയും എല്ലാം വശാക്കും;
 നിന്നുടെ ബലി — മാത്രം എൻ ഗതി.
൪. ആസ്തിയുക്കയിർ — നാസ്തി നിൻ എതിർ.
 ശുചിയില്ല ഭ്രസംസാരേ;
 തുച്ഛിയില്ല ലോകാചാരേ;
 നിൻ ഉടന്തി — ഏറുകെൻ വഴി.

H. G.

ഹനു. (ഹനു).

Wie könnt ich sein. 142.

൧. ഞാൻ എങ്ങനേ മറക്കും
 എന്നെ ഓക്കുന്നോനെ?
 ഞാൻ എങ്ങനേ വിലക്കും
 എൻ ആത്മവൈദ്യനെ?

ഞാൻ രോഗിയാക്കിയിട്ടുണ്ടു,
നീ ശാന്തി തന്നവൻ;
കാരുണ്യസത്യം വന്നു
നിന്നാൽ എൻ രക്ഷകൻ!

൨. ഈ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ കാത്തു
നിസ്സേഹനാകുമോ?
കനിഞ്ഞു കണ്ണീർ തോർത്തു
തന്നോനെ തള്ളുമോ?
എൻ ലജ്ജ നീ ചുമന്നു
കൃഷിയിൽ തറച്ചവൻ;
പിന്നാലേ ഞാനും വന്നു
അസാരനാം ഭടൻ.

൩. നിൻ സേവയിൽ എൻ ദേഹം
വെച്ചേക്കാം നാഥനേ!
നിന്നിൽ വാടാതെ സ്നേഹം
ഉണ്ടാകൂ യേശുവേ!
മരിച്ച കാലം വന്നാൽ
നീ ശേഷിക്കും ധനം;
കല്യാണം കോലുമന്നാൾ
വിശ്വാസം സഫലം.

Fr.

മരം. (മന്ത്രം).

Ich hab' mich ergeben. 70. *Mische* 43

൧. ഞാൻ ഒന്നിനെ നേർന്നു
സർവ്വാത്മാവിനാൽ:
എൻ യേശുവോടു ചേർന്നു

മേവേണം ആദരാൽ;
അവങ്കൽ നിന്നു പേൻ
ജീവിച്ചുകാക്കയാൽ.

൨. പുരാ എത്ര നാളും
അസത്തിൻ പിതാ
എൻ മെയ്യും ഉള്ളും ആളും!
ഉയിർപ്പുന്നറിയാ!
കൈപ്പാകും ചാവെക്കാളും
ജീവൻ യേശു വിനാ!

൩. ഇഹത്തിങ്കൽ അല്പം
ഗ്രഹിച്ച ഗുണം
എനിക്കു ചാകും തല്പം
വിളങ്ങിക്കും ക്ഷണം;
പിൻ ഓതും ലക്ഷം കല്പം
പ്രഭുഗുണഗണം.

H. G.

൧൪൧. (൧൩൨).

Erhebt Euch von. 72. 218.

൧. ഭൂവി പുരാണയുദ്ധം
വർഷിക്കും മേല്ക്കുമേൽ;
നാഡം തോറും അതിക്രമം
ആയ്ക്കാണം പേയിൻ ചേൽ;
ഒരേ സ്ഥലം വിശുദ്ധം:
നിൻ നെഞ്ഞിമ്മാനവേൽ!

൨. ആ നെഞ്ഞിനോടു ചാരി
അത്താഴം ഉങ്കെയാൽ
തന്നാഥനനുസാരി
ആവാൻ ഉറെച്ചു കാൽ;
കൊടുവെയിൽ വന്മാരി
മാലില്ലു രണ്ടിനാൽ.

൩. അപ്പോഴേ സമാധാനം
നിറഞ്ഞു പോരിനൾ;
മറന്നു പോയദ്ധ്വാനം,
ചിന്നിട്ടു തോറിനൾ;
ഭൂമി നിന്നാലും വാനം
തരം നിറപ്പെട്ടാൽ.

൪. അവന്റെ ആത്മയാഗം
സ്നേഹത്തിനാം അതിർ,
എന്നോക്കിൽ അനുരാഗം
തഴച്ചൊരുക്കി
അവന്നായ്യാണത്യാഗം
ചെയ്തെണ്ണം: ഇതുയിർ.

H. G.

൧൪൨. (൧൩൩).

Meinen Jesum lass. 79.

൧. യേശുവെ ഞാൻ വിടുമോ?
ആയവനെങ്ങാനും പാരിൽ
തുല്യൻ വേറെ ആൾ ഉണ്ടോ?
ദിവ്യപുണ്ണത മററിൽ?

ലക്ഷം നിധികൾ ഉണ്ടാം,
യേശുവെ വരികു നാം.

൨. സ്വർഗ്ഗത്തിൻ പ്രകാശത്തുൾ
യേശുവെ കൂടാതെ ഏതു?
യേശു വെളിച്ചപ്പൊരുൾ,
യേശു താൻ ആനന്ദമേതു,
ജീവന്റെ പ്രകാശമാർ?
യേശുവിൻ മുഖത്തെ ചാർ.

൩. ജീവൻ പോം കിടക്കയിൽ
യേശു മാത്രം എന്നാശ്വാസം.
ന്യായവിധി നേരത്തിൽ
ഉത്തമനും എന്തു വാസം?
യേശു നിന്നെ ഞാൻ വിടാ;
എന്നെ വിടല്ലേ സദാ!

H. G.

൧൪൩. (൧൩൪).

Höchster Priester. 40.

൧. വീണ്ടെടുപ്പിനായെന്നിങ്ങ യാഗം
ആകിയ മഹാപുരോഹിത!
എന്റെ ഉള്ളിലും നിൻ അനുരാഗം
കൊണ്ടു ബലി നീ നടത്തുക.

൨. സ്നേഹത്തിൽ ജനിച്ചതേ അല്പാതെ
സ്നേഹം ഏതിനെയും കൈക്കൊള്ളാ;
നിന്റെ കൈയിൽ കൂടി നടക്കാതെ
ഉള്ളതൊട്ടും അച്ഛനെടുക്കാ.

ആകയാൽ എൻ ഇഷ്ടം വെട്ടിക്കൊന്നും,
ഏദയം പരിച്ചും അതളി,
എന്റെ വേദനാവിളികൾ ഒന്നും
കൂട്ടാക്കാതെ ചെയ്ത നിൻ പണി.

ബലിപിന്തിങ്കൽ കനൽ കൂട്ടി
എന്നെ കെട്ടി വെച്ചു മുഴുവൻ,
ശേഷമില്ലാതോളം അഗ്നി മൂട്ടി
ദഹിപ്പിക്കു പ്രിയ രക്ഷകൻ!

അച്ഛനിങ്ങനേ ബലി തരുകയും;
ഗ്രാഹ്യമാം നിൻ ക്രിയയും എല്ലാം;
ഇപ്രകാരം ഭൂമി മേൽ എനിക്കും
ദൈവത്തിന്നു യാഗം അർപ്പിക്കാം.

H. G.

൧൪൪. (൧൩൫).

Jesu, meine Freude. 193.

യേശുവെന്റെ മോദം,
നല്ലപ്പോൾ വിനോദം — ദുഃഖേ ആശ്രയം.
ഹീനതം ചത്തോരം
നീക്കുന്നെന്നും കോരം — ജീവനാമൃതം.
നീ വിട്ടാൽ, — ലോകാശയാൽ
മൺ പൊന്നാദി പ്രാപിച്ചിട്ടും
എന്തു സൗഖ്യം കിട്ടും?

തൃക്കൈ എന്നെ മൂടും,
പോരിൽ ഇങ്ങു കൂടും — ചാവില്പം വിടാ;
ചീറുകാടിപാമ്പു

വിശ്വസിച്ഛ്യാനു — ചാല പേടിയാ;
 യേശുവിൽ — ഒരുങ്ങുകിൽ,
 ഭൂപാതാളം അത്മാനന്ദം
 എന്നോടത്രേ വൃതം.

൩. ലൌകികാലങ്കാരം
 നീ എന്നിങ്ങ ഭാരം — എന്നെ വിട്ടു പോ!
 ലോകാദായം നഷ്ടം,
 ക്രൂശിൽ ഉള്ള കഷ്ടം — ലാഭമല്ലയോ!
 നിന്നെക്കാൾ — ആർ രക്ഷിക്കാൻ?
 യുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ പാടും,
 സിദ്ധരിൽ കൊണ്ടാടും.

H. G.

൧൪൫.

Ich will dich lieben meine Stärke. 224.

൧. നീ എന്റെ ശക്തി എന്റെ ക്ഷേമം,
 എൻ അലങ്കാരം നീയല്ലോ!
 നിന്നെക്കായുജ്ജ്വലിച്ചെൻ പ്രേമം
 കാംക്ഷക്കു യോഗ്യനാം പ്രഭോ!
 ലക്ഷോപി സൃഷ്ടകാന്തിയെ
 ഞാൻ തേറും എന്നുമേ.
൨. നീ എന്റെ ജീവൻ എന്റെ ത്രാണം,
 എപ്പോഴും നിന്നെ സ്നേഹിച്ചേൻ.
 നീണെക്കു സ്നോത്രം ബഹുമാനം!
 നിൻ പ്രഭയിൽ നടക്കുന്നേൻ.
 ഞാൻ ശുദ്ധ സ്നേഹ കാംക്ഷയിൽ
 ചെല്ലും നിൻ പാതയിൽ.

൩. ഞാൻ അന്ധനായ്ക്കുലത്തും ചുറ്റി,
 ഞാൻ തേടീട്ടും കണ്ടീലല്ലോ!
 വിരോധി ഞാൻ പ്രപഞ്ചം പറ്റി,
 ആലോലനായി കഴഞ്ഞമോ!
 എൻ അന്ധകാരം നീക്കിത്താ,
 നിൻ ജ്യോതിയാൽ കത്താ.

൪. അയ്യോ ഞാൻ കാലം വൈകിവാണു,
 ഈ ശ്രേഷ്ഠനെ ആശ്ലേഷിപ്പാൻ.
 വിശുദ്ധ പ്രാണനെ നീ തന്നു,
 എൻ ഉള്ളം സൗഖ്യമാക്കുവാൻ.
 ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ചേർന്നതാൽ,
 നീ താങ്ങി കൃപയാൽ.

൫. നീ, യേശു! എന്റെ അന്തർാമി,
 ഉന്മേഷത്തെ വരുത്തിയോൻ.
 ഹാ ത്രാഹി ത്രാഹി ദിവ്യസ്വാമി!
 കടാക്ഷത്താൽ നടത്തും കോൻ!
 നിൻ വാക്യം എനിക്കു ദധം,
 ഫലിക്കും ഔഷധം.

൬. എൻ കണ്ണുകൾക്കു നല്ല ദൃഷ്ടി,
 ദരിദ്രനേകു ദിവ്യച്ചേൽ
 ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കും ആത്മവൃഷ്ടി,
 പെയ്യിക്കുലൻ നെഞ്ഞിന്മേൽ.
 എൻ ചിത്തേ ചാഞ്ചര സർവ്വദാ
 നിന്മേലെ രക്ഷിതാ.

൭. വിശുദ്ധ യേശുവേ എൻ സ്നേഹി!
 കൃപാസമ്പൂർണ്ണ ദൈവമേ!

നിസ്സേഹമായ എന്റെ ദേവി
നിൻ പ്രേമത്താൽ നിറെക്കുകേ.
നിൻ ക്രൂശിൽ തേറ്റു ഞാൻ മുദാ,
എൻ ജീവൻ നീ സദാ.

Fro.

ഹർഷ.

O Durchbrecher aller. 161.

൧. എന്റെ രക്ഷിതാവെ, നിന്നെ
വിട്ടുപോകയില്ല ഞാൻ.
വിട്ടുപോകിലിങ്ങു പിന്നെ
ആരെയുള്ളു ചേരുവാൻ!
ദൈവപുത്രനെന്നറിഞ്ഞു
നിന്നെ ഞാൻ മഹാഗുരോ
ജീവവാക്കിനെ വെടിഞ്ഞു,
ഞാനകന്നു പോകുമോ?
൨. നിന്നെ ഞാൻ മറന്നിരുന്നു,
നിന്നിലില്ല വിസ്മൃതി.
ഞാനലഞ്ഞുഴന്നിരുന്നു,
വന്നു തേടി എന്നെ നീ.
ഞാൻ പകെച്ചിരുന്ന കാലം
അൻപിനോടെ ചേർക്കുവാൻ
തൃക്കരങ്ങളെ വിശാലം
ആയുരന്നിതേ ഭവാൻ.
൩. സർവ്വശക്ത, നിൻ നിശ്ചിതം
ആശ്രയിച്ചു പാർക്കുവാൻ.

ദിവ്യവാത്ത് തൃക്കുഴൽ
ഉററുതന്നു കേൾക്കുവാൻ.
നിന്റെ നന്മപ്രകാശം
എപ്പോഴും ലഭിക്കുകിൽ
പോതമീ മനോവിലാസം
ഇങ്ങനിക്കു ജീവനിൽ.

J. Ch.

16. പ്രാർത്ഥനകൾ. PRAYERS.

൧൪൭. (൧൩൩).

O Durchbrecher aller. 161.

൧. ഏതു പാശവും തകർക്കും
നല്ലിടയനാം പ്രഭോ!
തോലപി താഴ്ചയുള്ളവർക്കും
നിത്യസൗഖ്യം നീയല്ലോ.
പഴയാദാമെ എതിർത്തു
തീർക്കു നിൻ ശിക്ഷാവിധി;
പിൻ അരിച്ചുരെ നിവിർത്തു
തടവിൽനിന്നുദ്ധരി!

൨. സൃഷ്ടിയോടിതാ മയക്കും
ഇഹറു നോവു ഞങ്ങളിൽ
ഏറ വർദ്ധിച്ചു ഞരക്കും
ചെവികൊല്ലു വേഗത്തിൽ.

ആത്മാവിന്നു നിത്യാദായം
 വേണ്ടി വന്നിതെങ്കിലും
 ഇന്നും ഞങ്ങൾ ലോകമായും
 ഭൂമിചൊട്ടു സേവിക്കും.

൩. ഞാൻ പോരാടുകൾനിബ്ബന്ധം
 കൊണ്ടുടൻ സർവ്വാത്മനാ!
 ഇന്നു നീ പ്രപഞ്ചബന്ധം
 തീരേ ഇങ്ങിരിച്ചു താ!
 പാപധൂളിയിന്നുയർത്തി
 സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തുക!
 ദിവ്യവിത്തിനെ വളർത്തി,
 സപ്പബീജം കളക.

൪. ജഡത്തിന്നുതത്ര സ്വൈരം.
 വേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്തു നീ;
 ദോഷത്തിൽ വളർ വൈരം,
 ചുട്ടു കത്തുക നിൻ തീ;
 എങ്കിൽ ആത്മാവിന്നുല്യാസം
 പൂരിപ്പാൻ അടുത്തു വാ,
 നിന്നെ ഞങ്ങളെ വിശ്വാസം
 പിടികൂടി കൈ വിടാ.

൫. രാജാ വാഴ്ക്കു വീര വെല്ല,
 കല്പിക്കുകശാസനം,
 രാജ്യപ്പോർ നടത്തി ചെയ്തു,
 നിഷ്കർഷിതനും;
 പുതു നിയമത്തിൻ ചോര
 കഴിയിന്നു ബലരെ

ഉദ്ധരിച്ചു ഞങ്ങൾ ഫോറ
പീഡ മുറുറു മാറുകേ.

ന. രാജ്യത്തിന്നാകാത്ത അംശം
ഒക്കെ ക്രൂശിപ്പിച്ചതും,
ചാവിൻ ചേച്ചുയാൽ നിൻ വംശം
പൂകിക്കേദൻ തോട്ടത്തും;
ഇല്ല താമസം നിന്നെക്കു,
വീരൻ എന്നല്ലോ നിൻ പേർ;
നിന്നെ ഞങ്ങൾ വന്മയക്കു
നീങ്ങി കാണും സ്വപ്നനേർ.

H. G.

ഹർവ്വ. (൧൩൭).

Nun lob mein Seel'. 202.

൧. കത്താവേ, ജീവാദിത്യ,
നിൻ കരുണാവെളിച്ചം താ!
ഇരിട്ടിനെ വിജിത്യ —
മനസ്സിൽ വാഴ്ചതിന്നു വാ!
തൃക്കൈ എന്നെ പിടിച്ചു — നേർവഴിക്കാക്കുകേ;
ചാവിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ചു — ജീവങ്കൽ സ്ഥാപിക്കേ;
എന്നാലേ എൻ നടപ്പും — പ്രകാശത്തുടേ ആം,
എൻ ഓർമ്മക്കേടും തപ്പും — നീ മാറു നുണ്ടെല്ലാം.

൨. എൻ മാറ്റം, നീ അകന്നാൽ,
വളഞ്ഞു പോകും പാമ്പിൻ ചേൽ;
നിൻ വാഴ്ചയോ നടന്നാൽ
നേരേ കരേറും മേല്ക്കുമേൽ.

അതാലേ നീ കനിഞ്ഞു — ജീവപ്രകാശമേ,
എൻ അന്ധതാ പിരിഞ്ഞു -പോവാറാക്കേണമേ!
നിന്നാൽ എൻ ആത്മക്കണ്ണു—തെളിയുമളവിൽ
ഉടൽ നിന്ന പുകണ്ണു — നടക്കും പകലിൽ.

൩. ഇപ്പാരിൽമേവും നാളും
നിന്നോടും നിന്നിൽനിന്നും ഞാൻ
നിൻ ദീപവും നിൻ ആളും
ആയെങ്ങുമേ വിളങ്ങുവാൻ,
ദിവ്യസ്വഭാവതത്വം — നീ എന്നിൽ നടുക്കേ!
നിൻ ആത്മാവിൻ മഹത്വം-എങ്കന്നു ശോഭിക്കേ!
വിശുദ്ധ, നിന്റെ രൂപം - കാണാകെൻ നടയിൽ;
ഞാൻ നല്ല സ്തുതിയുപം — കാട്ടാക ഉണ്ണയിൽ.

Ir.

൧൪൯. (൧൩൮).

Herzlich lieb. 209.

൧. കത്താവേ, ലോകരക്ഷിതാ!
വരുന്ന എന്നെ കൃപയാ
നീയല്ലയോ ക്ഷണിച്ചു.
അകൃത്യഭാരം എന്റെ മേൽ
ഇരിപ്പുനുകത്തിന്റെ ചേൽ
അമൻ പീഡിപ്പിച്ചു;
നീ മാറാഞ്ഞാൽ നശിച്ചു ഞാൻ,
പോരാ നിന്മുഖിൽ നില്ക്കുവാൻ,
മരണചാത്രം ഞാൻ ഇതാ!
എന്നെ കനിഞ്ഞു ചേൻവാ

മശിഹാവേ! നീ എന്നൊളി, ആശ്വാസം നീ,
കെടുക എന്നിൽ ശാപത്തി!

പിഴന്നുകൊണ്ടു താൻ
എൻ ആത്മാവെ തണുപ്പിച്ചാൻ
തകർത്തിന്റെ കേമം.

ആ ഭാരം പണ്ടു നീയല്ലോ
ചുമന്നെടുത്തതെൻ വിഭോ,
കാത്താലും നിന്റെ പ്രേമം;
ഒഴികു പാപത്തിൻ ഘനം,
മദ്ധ്യസ്ഥ ചെയ്യാശ്വാസനം;
എനിക്കു ജീവൻ ക്ഷേമവും
നിൻ ചാവിനാലല്ലോ വരും.

മശിഹാവേ! നീ ദയയാ തുണയ്ക്കു വാ
പിശാചിന്മേൽ ജയത്തെ താ!

നീ മാത്രം എന്റെ ആശ്രയം,
സൗഖ്യത്തിനുള്ള ആലയം
എൻ ആത്മവൈദ്യൻ നീയേ.
നീ മാത്രം പൂർണ്ണനീതിമാൻ,
ദൈവത്തിൻ കോപം നിന്റുവാൻ
ചാവെ ജയിച്ചു നീയേ.

നീ എൻ സങ്കേതം ശരണം
എൻ കോട്ട എൻ കൃപാസനം,
മദ്ധ്യസ്ഥൻ നീ — നീ ഇടയൻ,
പിതാവിൻ പ്രിയനാം മകൻ.

മശിഹാവേ! എൻ പാറയേ! എൻ തോഴനേ!
വിശ്വാസവൃദ്ധി നല്ലകേ!

൧൫൦. (൧൩൯).

Herr Christ der. 117.

൧. കൃപാദിത്യപ്രകാശം, — വിശുദ്ധ തന്മൂലൻ!
നീ മൃത്യുവിൻ വിനാശം, - നീ ലോകജീവൻ താൻ!
ഹാ സത്യമുള്ള വാക്കു
പിതാവെ വെളിവാക്കു;
നീ ചൊല്ലു, കേൾപ്പൂ ഞാൻ!
൨. ഹേ ഞങ്ങളേ മദ്ധ്യസ്ഥ! - നീ സൽപ്രവാചകൻ,
പിതാവിൻ ഹൃദയസ്ഥ - വിചാരദർശകൻ.
ഗുരുക്കളിൽ നീ ശിഷ്യൻ.
എന്നെ ദൈവോപദിഷ്ടൻ
ആകേണം മുഴുവൻ.
൩. പുരോഹിതന്റെ കർമ്മം - വണങ്ങി വാഴ്ത്തണം,
നീ ചെയ്തതൊക്കെ ധർമ്മം - നിൻ ചാവേ ഉത്തമം;
എൻ പാപം സംഹരിച്ചു
നമ്മെ സംയോജിപ്പിച്ചു
ഉള്ളോന്നാ മരണം.
൪. നിന്നെ രാജസ്ഥാനം - എന്നേക്കും ഉണ്ടല്ലോ;
നിൻ നാടു: ഭൂമി, വാനം, - പാതാളവും വിഭോ!
എന്നാലും സഭ മാത്രം
നിൻ തേജസ്സിന്നു പാത്രം;
എനിക്കും എത്തുമോ?
൫. അനന്ത്യ, നീ എൻദേഹം - അമൻ വാഴേണം.
എനിക്കു നല്ല സ്നേഹം - രാജാചാതുർപ്പദം!
ഞാൻ നിന്നെ പ്രവചിച്ചു

സൂതിബലി കഴിച്ചും
അരചനാകേണം.

H. G.

എ.എ. (൧൯൦).

Herr, wie du willst. 124.

൧. തോന്നുന്ന പോലെ എന്നിൽ ചെയി
ചത്താലും ജീവിച്ചാലും;
പ്രഭോ! ഈ ആശ്രിതനെ കൈ
കൊണ്ടെന്നും താങ്ങിയാലും!
ഇരിക്ക നിന്റെ കാതണ്യം,
മറൊക്കെനിക്കും സമ്മതം,
നിൻ ഇഷ്ടം നടന്നാലും!
൨. വിശ്വാസ്യഹൃദയത്തെ താ;
നിൻ വാക്കു സ്നേഹിപ്പിക്കു;
എൻ ആഗ്രഹങ്ങളെ സദാ
നിൻ നേരേ നീ തിരിക!
എൻ രക്ഷക്കുള്ളതൊക്കെയും
ദിനസ്രുതി നീ എത്തിക്കും;
അനീതി കെട്ടഴിക്ക!
൩. ഒരിക്കൽ നിന്റെ ആജ്ഞയാൽ
വിടേണ്ടി പോം ഈ ലോകം,
അതോ നടക്കു പ്രീതിയാൽ
അന്നതതിങ്ങു ശോകം!
നിന്നക്കു മെയ്യയിർ തരാം;
ഏല്പിച്ചവരെ കാക്കെല്ലാം;
നല്ലന്തം ഏകകു ആമെൻ!

Ir.

ഫുറ. (ഫുറ.).

Fahre fort. 111.

൧. ത്രാഹിമാം:, : രാജാവായ യേശുവേ!
നീ എൻ അപരാധഭാരം
മാച്ചു നീക്കി തീർത്തുതേ;
നീ തളിച്ചു രക്തസാരം
മലം ആണ്ടൊരുള്ളിൽ യുക്തമാം — ത്രാഹിമാം:|:
൨. ത്രാഹിമാം:, : സന്ധിയില്ലീ ലോകത്തുൾ,
കഷ്ടം എന്റെ വിശ്വകർമ്മം
ഇല്ലതിൽ ഒരുപൊരുൾ;
നീ കന്നിച്ചു പണ്ഡിതൻ
എന്റെ ശുന്യത്തിന്നു നിറവാം — ത്രാഹിമാം:|:
൩. ത്രാഹിമാം:, : ശത്രുവിൻ പരീക്ഷയിൽ
അടിയന്നു നീ സങ്കേതം
എങ്കിൽ, അസ്രം തുറകിൽ
വേണ്ട ഭീതി, ഇല്ല വേദം.
ജയം നിന്നിൽ ഞാനും പ്രാപിക്കാം-ത്രാഹിമാം:|:
൪. ത്രാഹിമാം:, : മൃത്യുവെത്തുമുഖിൽ
യേശു കണ്ണിലേ പ്രകാശം
ഉള്ളത്തിന്നുദിക്കുകിൽ,
ചാവെന്നല്ല — ആന്ധ്യനാശം.
അന്നന്യോന്യം കണ്ടു മോദിക്കാം — ത്രാഹിമാം:|:

Fr. M.

൧൫൩. (൧൪൨).

Dir dir, Jehova. 105.

൧. പിതാപുത്രാത്മാവായ നാഥ!
 നിണക്കുയോഗ്യർ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങല്ലാം!
 മനസ്സുശുദ്ധമത്രേ താത,
 നീ വന്നാലോ ഈ ക്ഷേത്രം ശുദ്ധമാം.
 എല്ലാ ജഡം നിൻ രക്ഷ കാണണം
 എന്നുള്ള ചൊല്ലുണ്ടാക പൂരണം.
൨. അഞ്ചാവിളി ചവിടും ഭക്തി,
 നിൻ ഇഷ്ടത്തെ ഗ്രഹിക്കും ഇന്ദ്രിയം,
 തന്നെ ജയിപ്പാൻ പുതു ശക്തി
 ഹിതം നടത്താൻ ഉഷ്ണം ഏകണം.
 നീ ഇല്ലാഞ്ഞാൽ ഇതൊന്നുമേ വരാ;
 ചതഞ്ഞ നെഞ്ഞിൽ പൂക്കു നിന്നെ താ!
൩. നിന്നോടകന്നു പോയ ക്ലേശം
 നീ മാറ്റുവാൻ ആശ്വാസം ചൊന്നതും;
 ബോധികു ഞാൻ നിൻ ഉപദേശം,
 ഗ്രഹികു തേടിയാൽ വേദപ്പൊതും!
 നിൻ ക്രോധം നീങ്ങി ശിക്ഷ തീർന്നതേ
 ദിനേന നിശ്ചയം വരുത്തുകേ.
൪. സഭക്കു യേശു അടിസ്ഥാനം,
 അതിൻ പണി തികെക്കും നിൻ വിരൽ;
 നീ കൽമനസ്സു പൊടിമാനം
 ആകീട്ടതാകും ജീവനുള്ള കൽ.
 നിന്നോളം വർദ്ധിപ്പികു നിന്റെ മെയി
 ഈ ഞങ്ങളാലും വീടുവേല ചെയി!

൫. സാധുക്കൾക്കുകനുവാദം

ഈ ഭൂമിയെ ക്ഷണാൽ അടക്കുവാൻ;
പിശാചിൻ തലമേൽ നിൻ പാദം
ആക്കീട്ടു ലോകത്തെ ഭരിക്കു താൻ;
എങ്ങും പ്രഭോ പരക്കു നിൻ പുകൾ,
നിവൃത്തിയാക വായിൻ മൊഴികൾ!

Ir.

൧൫൪. (൧൯൩).

Auf, vereinigt. 164. *൧൯൩*

൧. യേശുവേ, നീ സ്നേഹശക്തി
ലോകത്തിൽ വരുത്തിയോൻ.

ന്യായമായ ദാസഭക്തി
ആർ നിന്നെക്കു കാട്ടുവോൻ?
മുന്തിരിക്കു കൊമ്പായിട്ടും
ഞങ്ങളിൽ ഫലം പോരാ;
എത്ര ശിഷ്യർ നിന്നെ വിട്ടും
കെട്ടും പോയി തമ്പുരാ!

൨. നീ വിശ്വാസത്തിന്നുറപ്പും
കാല്ക്കു നല്ല സ്വൈരവും;
അത്തിയിൽ നീ കൊമ്പും ചപ്പും
മാത്രം കണ്ടാൽ ശപിക്കും;
ആകയാൽ തളച്ചു പോക്കി
ഭാരം മെല്ലേ ചേരുവാൻ
ദൂരവേ മഹത്വം നോക്കി,
ഞാനും ആക ശക്തിമാൻ.

൩. ഏറു കൊല്ല നിന്റെ ക്ലിഷ്ടി
 ആകെനിക്കും സല്പതി;
 അല്പരെ-നീ ചെയ്ക്കോരിഷ്ടി-
 കെല്പരാക്കുവാൻ മതി.
 രാജൻ, നിന്നെ ലോകം ദേഹം
 സാത്താനും വിരോധിച്ചാൽ
 ജയം കൊള്ളും നിന്റെ സ്നേഹം
 പാമ്പെ കൊല്ലും നിന്റെ കാൽ.

H. G.

൧൫൫. (൧൪൪).

L. M. 36.

൧. ഓ യേശു എന്നിടയന്നേ!
 നിൻ ആടു ഞാൻ നിൻ ശിഷ്യന്നേ!
 ഉണ്ടായ ചാവു പാപവും
 നീ തീർത്തതൾ അശേഷവും.
൨. എൻ ആശാപൂർത്തി നീയല്ലോ;
 എന്നുള്ളിൽ വാഴുക പ്രഭോ!
 നീ പാക്കിൽ ദുഃഖം നാസ്കിയായി
 എപ്പോഴും വാഴൂം എന്റെ വായി.
൩. പിശാചിന്റെ പരീക്ഷകൾ
 മനശ്ശരീരപീഡകൾ
 മറോക്കിലും വേണ്ടാ ഭയം;
 എൻ യേശുവിന്നുണ്ടേ ജയം.
൪. സന്ദേഹം പോ! പോ ചഞ്ചലം!
 വിശ്വാസികിതനചിതം;
 ആശിച്ചു വിശ്വസിച്ചതും
 ആ സത്യവാൻ നിയുത്തിക്കും.

Fr.

ഫിന്ന. (൧൪൫).

Wie gross ist. 175.

൧. ഹേ, കൃഷിനേൽ തറച്ച മിത്ര!
എല്ലാ ഭയഭയഃഖത്തിലും
വേണ്ടും ചികിത്സ നിൻ പവിത്ര
ഘോരം, ദുഷ്ടി, ചെവിയും.
ആശ്വാസമറവകൂടത്ത
കാതണ്ണുപൂണ്ണഘോരം,
എഞ്ചായ ചാവെയും തടുത്ത
മഹാത്മനെഞ്ഞെൻ ആശ്രയം.

൨. പാപിഷ്ഠർ ചുങ്കക്കാതമന്നു
തിരഞ്ഞിട്ടെത്തി കണ്ടല്ലോ!
ആ നെഞ്ഞെന്നിക്കും നീ തുറന്നു
നിൻ സമാധാനം താ, ഗുരോ!
നീർ ചോരയും ഒലിച്ച പക്ഷം
കഷ്ടാനുഭവുന്മാർക്കിടം;
ആശ്വാസകാരണങ്ങൾ ലക്ഷം,
അതിൽ ഞാൻ രുചി കാണേണം.

൩. നിന്നെ നോക്കാത്ത കണ്ണു സ്പഷ്ടി
മോഹഭയങ്ങൾക്കുപുറം;
ശിമോനെ എതിരേറ ദുഷ്ടി
എതിർത്താൽ അത്രേ സാധിക്കും.
നിൻ ഒളിവിൽ ഞാൻ ഒളി കാണും,
നിൻ കണ്ണീർ കാത്ത് കാതൽ കരയും;
കൺജാലയാൽ നീ എങ്കൽ വാണം
ശുദ്ധീകരിച്ചു മരുളും.

ഭ. പണ്ടിത്ര ദീനക്കാർ ചാച്ച
 ചെവി എനിക്കും ചായ്ക്കേണം;
 നാൾ തോറും ഞാൻ നിൻ ചോര മാച്ച
 കടക്കണക്കു ചൊല്ലേണം;
 സ്വീകാരപ്രാർത്ഥനാസ്തുതിക്കു
 നിത്യം തുറക്കുകേ ചെവി;
 അയക്കു ദാസന്റെ ധ്വനിക്കു
 “ആരും, ആമെൻ” എന്ന മാറൊലി.

H. G.

ഫ്രീ. (൧൪൬).

Die Gnade sei. 9.

൧. ഭൂവിങ്കൽ എല്ലാ നാളും
 എൻ പ്രാർത്ഥന ഇതാ:
 നിന്നെക്കത്രേ ഈ ആളും!
 തുണെക്കു രക്ഷിതാ!
൨. ഉദാസസ്ത്യാകാലേ
 തുക്കെ എൻ ശരണം;
 നിൻറവനെ നീ ചാലേ
 തുണെപ്പാൻ വരണം.
൩. പ്രയത്നം ഫലിപ്പാനും
 തുണെക്കു യാചിപ്പേൻ:
 നിന്നെക്കത്രേ ഈ ഞാനും,
 നിന്നാലേ സാധിപ്പേൻ.
൪. പ്രപഞ്ചചതിയാലേ
 ഭൂമിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ

കത്താവേ, കൃപയാലേ
നീ എന്നെ കാത്തു കൊൾ!

ഒ. പാപങ്ങൾ കത്തുന്നോറ്റം
നിൻ രക്തം ആശ്രയം;
എനിക്കീ തേറൽ പോരും
തെല്ലില്ല സംശയം.

ന. പ്രാത്ഥിപ്പാൻ എൻ വിശ്വാസം
തളൻ നാളിൽ നീ
എത്തിക്കുമോ ആശ്വാസം;
കൊളുത്തുകാത്മതീ!

ഒ. ദീനങ്ങളാൽ വലഞ്ഞും
കരഞ്ഞും നില്ക്കുവേ:
നിന്നക്കീ മെയ്യും നെഞ്ഞും!
തുണെക്കു യേശുവേ!

ച. പിശാചു, ദുഷ്ടലോകം
ചേർന്നിട്ടുക്കുമ്പോൾ
ഇല്ലടിയന്നു ശോകം,
അമർക്കും യേശുകോൽ.

ൻ. ചാവിങ്കൽ യേശുനാമം
തൻ അഞ്ചു മുറിവും
എൻ ആശ്രയം എൻ കാര്യം;
ചത്താലും ജീവിക്കും.

പദവ.

Mit dem Herrn fang alles an. 83.

യേശുവേ വരേണമേ!
 ഈ ഇരട്ടകാനനത്തിൽ
 എന്റെ പാപ് വൻവിപത്തിൽ;
 ഇല്ല ബന്ധുവാതമേ;
 ആശ്രയം തരേണമേ,
 യേശുവേ വരേണമേ!
 യേശുവേ വരേണമേ!
 ശക്തിയില്ല ബുദ്ധിയില്ല,
 ശത്രുവോടൊരാവതില്ല
 ഇജ്ജനത്തിനേതുമേ;
 ഊക്കു നീ തരേണമേ,
 യേശുവേ വരേണമേ!
 യേശുവേ വരേണമേ!
 തോറു തോറു ഞാൻ വലഞ്ഞു
 ദേഹിയാകവേ കഴഞ്ഞു
 ചാവതിന്നു മുന്നമേ
 രക്ഷ നീ തരേണമേ;
 യേശുവേ വരേണമേ!
 യേശുവേ വരേണമേ!
 എന്റെ ജീവനായിരിക്ക
 എൻ പ്രകാശമായ്ക്കുവിക,
 പോരുന്ന നാൾ വരേ.
 നീ ജയം തരേണമേ
 യേശുവേ വരേണമേ!

J. Ch.

മുറുൻ.

Morgenroth. 58.

൧. യേശുവേ — യേശുവേ
നിന്റെ പ്രേമവന്മയെ
കാക്കുമാശയം ഹിമതപം
ആണ്ടു മൃത്യുവിന്റെ തത്വം.
ഏറിരിപ്പതെങ്ങിനേ!

൨. ഈ മനം — നിശ്ചലം
ജീവപ്രേതസന്നിഭം
ആയിരിക്കിലെന്റെ വാസം
എങ്ങു ചേർച്ച? നിഷ്പ്രകാശം
ആയ കല്ലറകൾ.

൩. യേശുവേ — ജീവനേ
ഊതുകെന്റെ മാനസേ
സ്നേഹവഹിയെ ജ്വലിച്ചു
കത്തുമാറതിൽ നിറെച്ചു
കൊല്ല ജീവനാഥനേ!

൪. സർവ്വദാ — ചേതനാ
പൂണ്ണനായി നിൻകൃപാ
ഞാൻ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും
ജീവനീരൊഴുക്കുവാനും
വരം താ നിൻ ആത്മനാ.

൫. ഏനനം — സന്തതം
നിന്റെ ആത്മമന്ദിരം
ആയുവിഷു പ്രിയ നാഥ!
എന്റെ നാവു സ്തോത്രഗാഥ
പാടണം നിരന്തരം.

J. Ch.

17. യേശുവോടേ യോഗം.

UNION WITH CHRIST.

ഹന്നാ. (൧൭൭).

Wenn ich ihn nur. 71.

൧. യേശു മാത്രം വന്നാൽ
അവൻ നില്ക്കയിൽ
എന്നെ മടിയിൽ ചുമന്നാൽ
മൃഷ്ടം വന്നു മനസ്സിൽ;
എന്നാൽ ഇല്ല ദോഷം
ചാകവോളം നിത്യമാം സന്തോഷം.

൨. ആയവൻ ഇരിക്കിൽ
വേറെ വേണമോ?
കള്ളൻ കാണവ പഠിക്കിൽ
വഴിപോക്കൻ ഞാനല്ലോ!
എൻ ചുരം ഇടുക്കും;
വീതിമാറ്റത്തിന്നു കേടൊടുക്കും.

൩. അവന്നുള്ള ദിക്കു
എന്റെ ജന്മം താൻ;
അവകാശം എന്നെനിക്കു
കാരോ കാഴ്ച കാണിച്ചാൻ;
കാത്തും മറന്നിട്ടും
ഉള്ളനേകർ അങ്ങു കണ്ടു കിട്ടും.

H. G.

ഹന്ന. (ശബ്ദം).

Valet will ich dir. 142.

൧. എല്ലാത്തന്നിന്നെ വിട്ടാൽ-ഞാൻ വിട്ടുപോകുമോ?
 ഭൂലോകർ ചിരിച്ചിട്ടാൽ—നിന്നെ മറക്കുമോ?
 എനിക്കായത്ര ദീനം—നിന്നിൽ സമർപ്പിതം;
 എനിട്ടു സ്നേഹാർഹിനം—ആകായ്ക്കു എന്നനം.
൨. സിംഹാസനേ ഇരുന്നു-ഈ ആണ്ടു കൾ എല്ലാം;
 വിധിപ്പാനായ്ക്കുതന്നെ—നൃപാധിപൻ നീയ്ക്കും.
 നിൻ ഇഷ്ടമോ ക്ഷമിക്കു;-സാത്താൻ ആദാമുക്കും
 നിന്നെ പരിഹസിക്കു—നടപ്പായേ വരും.
൩. എനിക്കോ നീ സമീപം-വന്നെത്തിസൽപ്രഭോ!
 ഉള്ളിൽ കത്തിച്ച ദീപം—മാറാൻ കെടുകുമോ?
 നിൻസ്നേഹനിത്യത്താലേ-നീ ദ്രോഹിസൈന്യത്തെ
 ജയിക്കും, ആകയാലേ—ഞാനും പൊറുക്കാമേ.

H. G.

ഹന്ന. (ശബ്ദം).

Eins ist Noth. 171.

൧. ഒന്നാവശ്യം എന്നു വേദം,
 ഒന്നു തേടാകേണമേ;
 ലോകമായാ ആത്മവേദം
 ഒന്നേ തെറ്റിക്കരുതേ.
- പ്രപഞ്ചഗുണങ്ങളിൽ എത്ര പ്രകാശം
 മിന്നുകയും ഹായയും, അത്രയും നാശം;
 എല്ലാറെയും വിട്ടു കടക്കയിൽ നാം
 ആ ജീവകിരീടം എടുത്തു കൊള്ളാം.

൨. അപ്രകാരം യേശുക്കു കൽ
കത്തിരുന്നു മറിയാ;
വീട്ടുകാര്യം തീരണ്ടാക്കൽ
ഒട്ടും ചിത്തത്തിൽ വരാ.
തിന്നേണ്ടതിനല്ല താൻ തൃപ്തി വരുത്താൻ
ഈ പുരുഷൻ ഇന്നു ബൈത്ഥാനായടുത്താൻ,
എടുത്തു വിലക്കിയ സദ്ര ഇതേ
ആവോളം ഭജിക്കും എന്നോർത്തതത്രേ.

൩. ധീരവീരരെയോ തേടി
യേശു തൻ പ്രയാണത്തിൽ?
*കാന്തയെ മരിച്ചു നേടി,
കൈക്കൊണ്ടാൻ ആ ഞായററിൽ.
ശ്രമിച്ചു നശിച്ചു ബലാൽ പൊരുതോടി,
കാണേണം, എന്നിട്ടും കാണാത്തവർ കോടി;
തോമാവതിബുദ്ധി ശിമോനടെവാൾ
എത്താത്തതിൽ എത്തി ആ മശലയാൾ.

൪. യേശു കണ്ണെ നോക്കും ദൃഷ്ടി
യേശു ചൊൽ പുകു ചെവി
ഈ വിധത്താൽ പുതുസൃഷ്ടി
ആർക്കും എളുതാം ഭവി.
കെരൂബസെരാഫിം ഭരിക്കും രഹസ്യം
കുഞ്ഞങ്ങൾക്കു മാത്രം രമാത്മചരസ്യം.
മനുഷ്യനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏറിക്കൂടാ,
കരേറും ഇറങ്ങിയോൻ ഹല്ലെലൂയാ.

H. G.

* സഭയെ.

ഹനു. (പര).
 Das ist unbeschreiblich. 131. 132

൧. ക്രിസ്തൻ അൻപ് അവാച്ചും-നാം എല്ലാരിലും;
 എങ്കിലും തൻ ജാമ്യം — മാനം കുറയും.
 ശാപപുത്രല്ല, — ദൈവവംശവും
 മെല്ലവേ ആ നല്ല — ആശ്രയം വിടും.
൨. നിൻ ഏകാന്തഭക്തി — എങ്ങും ഭുജിക്കും;
 ഈ പ്രപഞ്ചസങ്കീർത്തി — ഉള്ളിൽ മിശ്രിതം;
 പിന്നെയും ഭൂവാസം — ചെയ്യാൻ വരികിൽ,
 നീ തരും വിശ്വാസം — കാരണമോ ഇതിൽ?
൩. ഇങ്ങേ അമങ്കാരം — സംശയം മദം
 എല്ലാം നി വിസ്കാരം — ചെമ്മേ ചെയ്തേണം;
 നീയല്ലാതെ ത്രാതാ — ഞങ്ങളില്ലല്ലോ;
 നീ പിതാ, നീ മാതാ, — ന്യായത്തിൻ വിഭാ.
൪. ശോധന കഴിച്ചു — സർവ്വവികൃതി
 കള്ളവും പഠിച്ചു — ശിക്ഷയും വിധി!
 പരിശുദ്ധ പാത്രം, — അഗ്നി തൊട്ട നാ,
 നിത്യം നിന്നെ മാത്രം — ചേരും ആശ, താ.
- H. G.

ഹനു. (പര).
 O, du fröhliche. 87.

൧. ക്രിസ്തപേർ ധരിച്ചു ജാതി
 പ്രഭവിന്റെ പിൻ നട!
 ദൈവപുത്രനിൽ അനാദി
 കാലത്തിങ്കൽ തോന്നിയ
 മനഃപൂർവ്വം:: നിങ്ങളിൽ കാണാനുണ്ടോ?

൨. ദൈവരൂപം ഉണ്ടായിട്ടും
ദേവജാതൻ എങ്കിലും
ലോകരാൽ തന്നിക്കു കിട്ടും
മാനവും മഹത്വവും
കൊള്ളുപോലേ::ചേർത്തു കൊണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ!
൩. തന്റെ തേജസ്സാകു മൂടി
വന്മ താഴ്ന്നി മാംസത്തിൽ,
മാനഭംഗത്തോടും കൂടി
ദാസനായ്ക്കൻ ദാസരിൽ,
ശ്രീഹിനോളം::താണു താണു വന്നല്ലോ!
൪. ആകയാൽ പിതാ കൊടുത്ത
ഊർദ്ധ്വലോകം ശ്രേഷ്ഠ പേർ.
ശിഷ്യരും ഇപ്പോൾ ഉടുത്ത
താഴ്ന്ന തേജസ്സിനു വേർ; [ത്രേ നേർ!
മുൻമരിച്ചു, പിൻ ഭരിച്ചു-കൊള്ളും മാർഗ്ഗം അ
H. G.

എന്നു. (൧൫൨).

Zeuch uns nach. 61.

൧. നിൻ വഴിയേ — ആകർഷിക്കേ!
നിന്നെ ഞങ്ങൾ പിൻചെല്ലും,
ഇമ്മാനുവേൽ! — നീ കൂട്ടർ മേൽ
വരും വിരോധം വെല്ലും.
൨. നിൻ വഴിയേ — ആകർഷിക്കേ!
ഇങ്ങിലു ബുദ്ധി ചെറുറും,
നീ കാട്ടാഞ്ഞാൽ — പ്രമാദത്താൽ
പകൽ റാഴിക്കു തെറുറും.

൩. നിൻ വഴിയേ — ആകുഷ്ടിക്കേ!
 പറക്കണം ഈ ഈയം!
 നീ മാറുകിൽ — ദേഹാദിയിൽ
 സമസ്തമാം ആത്മീയം.

൪. നിൻ വഴിയേ — ആകുഷ്ടിക്കേ!
 പക്ഷെ രാജ്യഭാരം!
 കീഴേതിന്നാം — ഇനി സ്ഥാനം;
 ക്രിസ്തോടേ വാഴ്ക്കു സാരം.

H. G.

ചുരുക്കം. (൧൫൩).

C. M. 20.

൧. പകുത്ത സ്നേഹം ശിഷ്യനിൽ
 കർത്താവിന്നിഷ്ടമോ?
 ഓർ ആദിത്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ,
 നിന്നെക്കു രണ്ടുണ്ടോ?

൨. നീ യേശുവിനു കാന്തയായി
 ഇരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കിൽ
 ഇച്ഛിക്കത്തക്കതെന്തുണ്ടായി
 ഈ ലോകസ്നേഹത്തിൽ?

൩. നിൻ പാപം ഒക്കെ മൂടുവാൻ
 തൻ രക്തം വീണിതു;
 മനസ്സു പുത്തനാക്കുവാൻ
 തൻ വാക്കുയച്ചിതു.

൪. ജഡത്താൽ കഴിയാത്തതെ
 തൻ ആത്മാ പൂരിക്കും;

തുണെക്കും താൻ വിശ്വസ്തരെ
എല്ലാ പടയിലും.

൭. മനസ്സെ മുറുപ്പും കാത്തു കൊൾ,
ജീവനതുറവായി.
കത്താവിന്നാകേ വെക്കുമ്പോൾ
താൻ ആകേ നിന്റേറതായി.

H. G.

൧൬൭. (൧൫൪).

O, du fröhliche. 87.

൧. പരമണ്ഡലത്തിലുള്ള
തേജസ്സെൻ പ്രത്യാശയാം;
യേശുവെന്ന കനിവുള്ള
രാജാവെൻ ധനം എല്ലാം;
കൺ കാണാതെ — ആത്മാ വിശ്വസിച്ച്തേ.
൨. ലോകസൗഖ്യമായി ഭവിക്കും
നൂറു വത്സരത്തിലും
ക്രിസ്തനോടേ സഞ്ചരിക്കും
ഒരു നാളും നേരവും
ഏറേ നല്ല; കാണാത്തുരിക്കെൻ പ്രഭോ!
൩. ദാഹം തീർക്കുവാൻ നദിക്കു
കാടിപ്പോം തളൻ മാൻ;
ദാഹമുണ്ടുമോ എനിക്കു,
ശക്തി പോര കാടുവാൻ;
ചേർത്തു കൊണ്ടു തൃപ്തൻ ആകു ദാസനെ.

H. G.

എമ്പതു. (൧൫൫).

Mein Herzens-Jesu. 122. 12;

൧. യേശു വിനാ സൽക്രിയകൾ
സാധിക്കയില്ല ആർക്കും;
ആദാമുന്നില്ല നന്മകൾ,
അകത്തു പാപം പാർക്കും.
ദയാലു യേശു നിൻ ബലം
എനിക്കു താ; പിൻ നൽഫലം
ഈ ദ്രാക്ഷക്കൊമ്പു കായ്ക്കും.
൨. യേശു വിനാ ജീവിപ്പതാർ?
ജീവാഞ്ചി താനേ മാത്രം.
അവൻ വിനാ എൻ അകതാർ
ചാകാത ചാവിൻ പാത്രം.
കർത്താവെൻ ഉള്ളിൽ പാർക്കിൽ
അവൻ ഇഹപരങ്ങളിൽ
എൻ നിത്യജീവൻ തന്നേ.
൩. യേശു വിനാ കണ്ണൊഴിയും
തെളിവു ഇല്ല ലേശം.
പുറത്തോരൊളി തിരയും
എല്ലാത്തം കാണും ക്ലേശം.
നീ എൻ വെളിച്ചമേ വിഭോ,
എന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമോ,
ഇരിട്ടിൽ വേണ്ടാ പാപ്പ!
൪. യേശു വിനാ നടക്കും കാൽ
ഒരോ വഴിക്കൽ ചെല്ലും,
പിതാവിനെ ചേരായ്ക്കാൽ

ഹലം വരാതു തെല്ലും;
അതാലേ കത്താ യേളുവേ,
എൻ വഴിയായ്ക്കരണമേ!
എന്നാൽ സുഖേന എത്തും.

ഒ. യേളും വിനാ മരിച്ചവൻ—
അയ്യോ— എന്നേക്കും ചത്തു;
അവനിൽ ആശ്രയിച്ചവൻ
ഉറങ്ങും തൻ അകത്തു.
വിശ്വസ്തരെ ഉണർത്തുവാൻ
എൻ യേളു മാത്രം ശക്തിമാൻ.
നീ മാത്രം രക്ഷ ക്രിസ്തു!

G. or H.

ഹന്നൻ. (ഹൃദയം).

Herzlich lieb. 209.

ഹ. രക്ഷാത്മമായ യേളുവേ,
എൻ ശ്രേഷ്ഠ പങ്കു നീ സഖേ!
നീ സാധുവിൻ സന്തോഷം;
എന്നോടു നീയും രഞ്ജിപ്പാൻ
നിന്നോടു ചേർന്നു പറി ഞാൻ,
ക്ഷമിക്കു സർവ്വ ദോഷം.
നീ കാട്ടി രക്ഷയിൻ വഴി
കേൾപ്പിച്ചു നിന്റെ വായ്മൊഴി;
വലക്കെ നീട്ടി ദയയാ
എന്നെ വലിച്ചു രക്ഷിതാ.
യേളു വിഭോ! വെളിച്ചമേ— വിളങ്ങുകേ!
വഴിക്കു നടത്തേണമേ!

൨. എൻ ഉള്ളം നിങ്കൽ ചാഞ്ഞുതേ;
 ആകാശഭൂമി കൈവേ
 വീണാലും എന്തു താപം?
 വാനങ്ങളെയും കിട്ടിയാൽ
 നിന്നെ അതിൽ ലഭിക്കാഞ്ഞാൽ
 ശേഷിപ്പതേ വിലാപം.
 അശേഷഭൂമി എൻ ധനം,
 അതിന്റെ ശോഭ തൽക്ഷണം
 എനികുധീനം എങ്കിലോ
 നിന്നെ കൂടാതെ സാരമോ?
 ക്രിസ്തു പ്രഭോ! നീ മാത്രമേ—എന്നേക്കുമേ—
 എന്റെ നിധി ആകേണമേ.

൩. അതിന്നായത്രേ നിന്നെ ഞാൻ
 നീ എന്നെയും അടക്കുവാൻ
 വരിച്ചതെൻ ഉല്പാസം.
 നീ മാത്രം എന്റെ ആശ്രയം
 എൻ പാപ കോട്ട ആലയം
 എൻ ആശ എൻ ആശ്വാസം.
 ഞാൻ നിന്നെ കാണുവോളവും
 നിൻ നന്മ ശക്തി ക്രിയയും
 ഇരിക്കെൻ അധരങ്ങളിൽ,
 അതെന്നും ആക എൻ തൊഴിൽ.
 ഹാ യേശുവേ! എന്നെ സ്വദാ—നീ കാക്കുക!
 വന്നാലും പ്രിയ രക്ഷക!

എം. (എം).
 Bleibt bei dem. 161.

൧. നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു വന്ന
 യേശുവോടു ചാക്കുവിൻ!
 നിങ്ങളുടെ മാൽ ചുമന്ന
 ദുഃഖിതനെ സേവിപ്പിൻ!
 എല്ലാം പാറി പോകും കാലേ
 നില നില്ക്കും ഇപ്പോൾ;
 എങ്ങും ഇരുൾ വാഴും നാളേ
 തേജസ്സിൻ കത്താറു താൻ.
൨. നാം സ്നേഹിച്ചവർ മരിക്കും;
 വിശ്വസിച്ചവരിലും
 ശക്തി മങ്ങി അന്തരിക്കും;
 മല്ലന്മാരും തളരും.
 ലാളിച്ച മാതാവിൻ നാറു
 താങ്ങും തന്തയിൻ കരം
 മക്കൾക്കില്ലെന്നാക്കും ചാവു
 അല്പമുള്ള താമസം.
൩. എല്ലാം പാകം, ഭ്രമഹത്വം —
 അതിൻമോടി അഴിയും;
 മാനം കീർത്തി ശ്രീ പ്രഭുത്വം
 നില്ക്കയില്ലെന്നറിയും;
 പൂക്കൾ പോൽ ഇതൊക്കെ വാടും;
 പൂൽ കണക്കേ ഉലരും,
 ശൂന്യമാകും ശുഭ നാടും,
 സർവ്വവും വെന്തവിയും.

൨. യേശു എന്നും നില്ക്കും താനും,
 വാക്കിൽ പുളുി ഒഴിയാ;
 ഉറു തേറിയോരിൽ കാണും
 ദിവ്യരക്ഷ ശോഭയാ;
 ആകയാൽ അവന്നടുക്കേ
 പാത്തു കഷ്ടപ്പെട്ടവർ
 നിശ്ചയിച്ചതിൽ പതുക്കേ
 പൂക്കു മോദിക്കും പുനർ.

Fr.

എഫ. (൧൫൮).

Bei dir, Jesu, will. 161.

൧. യേശുവോടേ നിത്യം പാക്കും
 സേവ ചെയ്തും അടിയേൻ;
 ആട്ടി തെറ്റിപ്പാനും ആർക്കും
 കഴിവില്ലെന്നറിവേൻ.
 അവൻ ജീവനാൽ എനിക്കും
 ജീവബലം സാധ്യമായി;
 കൊമ്പു വൃക്ഷത്താൽ ലഭിക്കും
 ശക്തിയാൽ ഫലിക്കും കായി.

൨. അവനാൽ ഉണ്ടാകും സുഖം
 കവിഞ്ഞൊന്നു കാണുമോ?
 ദിവ്യകൈ ഒഴിക്കും ദുഃഖം,
 സ്വസ്ഥം എത്തിക്കുന്നല്ലോ.
 ഭീതി തീർപ്പതിന്നിയാളും
 പോതം എന്നത് എന്തതം;
 അവൻ വാക്യം കൂത്ത വാളും,
 പലിശ അവൻ കരം.

൩. യേശു അൻപിനെ സ്മരിച്ചു,
അതുല്യപ്രകാരമേ
പാപികായി താൻ മരിച്ചു,
ശാന്തികായി സ്വരക്ഷത്തെ
തന്നവനെ സ്നേഹിപ്പാനും
സേവിപ്പാനും ഹരിതം താൻ.
കളിക്കാരെ പിഞ്ചെലപാനും
വല്ലാ, ഞാൻ നിൻ അടിയാൻ.
൪. യേശുവേ, നിൻ കാല്ക്കൽ ഞാനും
പാപ്പും അന്തത്തോളമേ.
ദുഃഖവും സന്തോഷം താനും
നമ്മെ വേറാക്കരുതേ!
നിന്റെ നോക്കുന്നിക്കാദായം
വിളിയും പ്രമാണമാം.
വിശ്വസിച്ചവൻ സഹായം
നില്ക്കിലേ സുഖേന ചാം.
൫. ഭൂമിനങ്ങൾ അന്തരിക്ഷം
കാലേ നീ ഉദിക്കണം!
മൃതുചാലിൽ സഞ്ചരിക്കും
ആളെ നീ ഭരിക്കണം!
കേൾപ്പിക്ക ആശ്വാസവാദം:
“ഭീതി വേണ്ട — ശരണം
“ഞാനല്ലോ, ഇടറും പാദം
“ഉന്നിച്ചീടുമെൻ കരം.”
൬. അന്ത്യനാഴിക അടുത്താൽ,
മൃതു ചീറും അളവേ

കേൾവി ചെയ്ത കണ്ണടച്ചാൽ,
 പേടി ഒട്ടും അതതേ!
 കഷ്ടയാത്ര തീർന്ന ശേഷം
 യേശുവെ നിരന്തരം
 കാണുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ വേഷം
 പൂണും ഞാൻ അനാരതം.

Fr.

൧൭൨.

Gott sei Dank. -13.

൧. ദൈവം സ്നേഹമൂലം ആം —
 നല്ല ദാനങ്ങൾ എല്ലാം
 വെളിച്ചവിതാവിനാൽ
 ഇങ്ങെ ചേരും ആദരാൽ.
൨. യേശു നിന്റെ സ്നേഹത്തെ
 ഞങ്ങളോളം നീട്ടുകേ;
 സപ്പ്തതിൻ വിഷം എല്ലാം
 നിന്നെക്കൊണ്ടു കളയാം.
൩. സാത്താൻ ഞങ്ങളിൻ മെയ്ക്കൽ
 ആക്കിയ കായിന്ദ്ര ചേൽ
 വേരറ്റുത്തെടുക്കേണം,
 യേശു, നിന്റെ മരണം.
൪. സ്നേഹത്താൽ നീ ആടുംപോർ
 പോലെ ഉണ്ടോ പൊരുതോർ
 അന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ
 ശ്രീശങ്കീശ നിന്റെ തോൾ.

൭. ലോകർ ഒരു ദേവ്യക്ഷിത
യേശുവേ നിൻ ക്ഷാന്തിയിൽ
നില്പാറാക്കി, ഞങ്ങളെ
സ്നേഹരാജ്യത്താക്കുകേ.

H. G.

എൻ.

C. M. 20.

൧. ആകാശ വില്ലു നോക്കിയാൽ,
മനം സന്തോഷിക്കും;
പിതാവു സപ്തവണ്ണത്താൽ
തൻ അൻപെ കാണിക്കും.
൨. ന്യായാധിപന്റെ ദാക്ഷിയിൽ
പ്രസാദമായിപ്പാർ;
ഒഴിപ്പിക്കും ആ പച്ചവിൽ:
മിന്നൽ, മഴക്കും, കാർ.
൩. പരത്തിൽ ഒർ സിംഹാസനം
പൊൻവില്ലും ഉണ്ടല്ലോ;
വിശ്രാമം, ശാന്തി, ആനന്ദം,
തരാതിരിക്കുമോ?

H. G.

എഴ്. (൨൭൩).

Ach mein Herr Jesu. 47.

൧. എൻ നാഥനാകും യേശു നീ വരാതെ—
നിൻ തിരുരക്തം പ്രതിവാദിക്കാതെ—
നികൃഷ്ടരിൽ അരിഷ്ടൻ എന്തുവേണ്ടു!
എങ്ങു പോകേണ്ടു?!

൨. ഞാൻ ആധി പൂണ്ടു മാവിലാപത്താലെ —
മരിച്ചിതപ്പോൾ സ്നേഹാധികൃത്താലെ —
തൃക്കയിനാലീദോഷിയെ പിടിച്ചു,
നീ ഉദ്ധരിച്ചു.
൩. എൻ കോട്ട പാറ ആശ്രയസഹായം!
നിൻ ശുദ്ധ വിളികൊണ്ടു മകുത്തായം
വന്നതിനാലെ — ഭാഗ്യമൂലം, താത —
നീ വാഴ്ത്താത!

Kno.

൧൭൫. (൨൭൪).

Treuer Herr Jesu Christ. 113.

൧. പരറുള്ള താതനെ — ചാര നില്പേ!
ഉററുന്നിന്നൊടിന്നേ — ചേർക്കെന്നെ
ലാളിച്ചിട്ടാകിലും — ശാസിച്ചിട്ടാകിലും
ഏററു കെന്നെ.
൨. തുറവൻകാട്ടിനൾ — നേരം വീണാൽ
ചുറ്റിലും കൂരിതൾ — നേരെ തുറാൽ,
വീങ്ങിത്തളങ്ങിയും — ഏങ്ങിത്തരങ്ങിയും,
ഏററു കെന്നെ.
൩. ദേഹത്തിൻ രോഗത്താൽ — സ്വാരം അറാൽ,
ദേഹി വൻ ശോകത്താൽ — ഭാരപ്പെട്ടാൽ,
കേടു വർധിക്കിലും — പേടിച്ചുതകിലും
ഏററു കെന്നെ.
൪. കാര്യക്കേടുകൾ — നേരിടുകിൽ
ഭായ്യാപുത്രാദികൾ — വേരിടുകിൽ

മൃത്തമരത്തിലും — തുപ്പുവെട്ടിയിലും
ഏറ്റുകെണം.

ഒ. ഉഷക്കുള്ള കണ്ടയോ — താറിപ്പോയാൽ
തുന്പിട്ടുതേങ്ങയോ — കായ്ക്കാ എന്നാൽ
നാണം കെട്ടിയിലും — നാണിയം മാഴ്ചിലും
ഏറ്റുകെണം.

ന. ഉപ്പിന്നു കാരത്തെ — കൂട്ടം നന്നേ;
ദീപത്തിനെണ്ണയെ — ഉഴറ്റം അന്നേ.
താഴെ കൂതേണിയാം; ആഴെ കിട്ടേണിയാം
ഏറ്റുകെണം.

ഒ. നീചക്ര ഇശനേ — ചേരേ നില്ലേ !
നേശക്ര നേശനെ — ചേർക്കെണം !
കൂട്ടിൽ ഇട്ടിയിലും — ശുലത്തിൽ ആക്കിലും
ഏറ്റുകെണം.

D.

എന്നു.

Rock of ages.

൧. യേശുവേ, നൽ പാറയേ !
നിന്നിൽ ഞാൻ ഒളിക്കുകേ !
നിൻ വിലാവിൻ രക്തത്താൽ,
ഒലിച്ചുള്ള വെള്ളത്താൽ
നീക്കുകെന്റെ പാപ ഭീ;
ശുദ്ധനാക്കുകെന്ന നീ.

൨. എൻ പ്രയത്നം പോരതാൻ
നിൻ നിയോഗം കാക്കുവാൻ

കണ്ണനീർ വൈരാഗ്യവും
മണ്ണിലോരോ കമ്ബവും
കെരളം എൻ ദ്രോഹത്തെ
നീക്കുവാൻ അശക്തമേ.

൩. ഒന്നുമില്ലെൻ കൈകളിൽ
തേറ്റു നീൻ ക്രൂശത്തിൽ.
നഗ്നൻ ഞാൻ, നീ വസ്ത്രം താ!
എൻ ഗതി നിൻ കരുണാ.
ഉള്ളിൽ ദാഹം പൊങ്ങുന്നു
വെള്ളത്തിനായി ഓടുന്നു.

൪. യേശുവേ, നിൻ വെള്ളത്താൽ
എന്നെ വെടിപ്പാക്കാഞ്ഞാൽ
തീരം ഞാനൊരന്ധനായി,
ചാകം ഞാൻ അഗതിയായി.
യേശുവേ, നൽ പാറയേ!
നല്ലറവിൽ ചേർക്കുകേ!

൫. മൃത്യുവിങ്ങടുകവേ,
അന്ത്യശ്വാസം വിടവേ,
അകരെ ഞാനെത്തുകിൽ,
നിന്നെ അങ്ങു കാണുകിൽ
യേശുവേ, നൽ പാറയേ!
നിന്നിൽ ഞാൻ ഒളിക്കുകേ.

L.

18. ദിവ്യസമാധാനം.

DIVINE PEACE.

എ. (എം).

Friede, ach Friede. 110.

- എ.** ക്രിസ്തുപിതാവു തന്നെ സമാധാനം
 ഈ ലോകവരങ്ങളിൽ അന്യവരം,
 ചഞ്ചലമാനസത്തിന്നൊളിസ്ഥാനം
 പരാഭവകാലത്തിലുള്ള ജയം.
 അച്ചാരമിതൊന്നു ഭവാൻ അടിയന്നു
 കല്പിച്ചതിനാൽ നിനയാത്തതു വന്നു.
- ഉ.** സന്ധി പുകഴ്ത്തിയ ദൂതരെ വെച്ചു
 യഹൂദയിൽ അവതരിച്ച ശിലോ;
 എങ്ങും അപൊസ്തലക്കൂട്ടമയച്ചു
 നിൻ രക്തഫലം പറയിച്ച ഗുരോ!
 ആ ദാസരെ കൊണ്ടു പരത്തിയ ജ്ഞാനം
 സ്ഥിരീകരിക്കേണമേ എൻ സമാധാനം.
- ന.** മത്സരദോഷമറിഞ്ഞറിയിച്ചു
 വിട്ടുനവന്നുണ്ടൊരു സന്ധികരാർ.
 ക്രിസ്തുനുകത്തടി ഏറ്റു വഹിച്ചു
 സമീപവർ സന്ധിപുരം പുകവാർ.
 അപ്പോഴേ തുടങ്ങുക നൂതന ഗാനം:
 “നീ വാഴുക, എന്നുമേ എൻ സമാധാനം”.

ഫ്രൈ. (എഫ്.)

Friedrich wandelt. 12.

൧. ധന്യരാർ? വിശ്വാസത്താൽ
നീതി വന്ന ജാതി.
ഏതും സാധ്യം അവരാൽ;
ഇല്ലാത്തവലാതി.
൨. അവരാൽ വരാത്തതെ
യേതു താൻ വരുത്തും;
ദിക്കില്ലാത്ത നഷ്ടരെ
തന്നിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും.
൩. സത്യാത്മാവവർക്കു താൻ
കാരുണ്യം എന്നേക്കും.
“നീ മകൻ, നിൻ അപ്പൻ ഞാൻ”
എന്നെല്ലാം ഉരക്കും.
൪. പൂരിക്കുന്നിതവരിൽ
ദൈവസമാധാനം;
ഇങ്ങേ യുദ്ധഭൂമിയിൽ
ഉണ്ടവർക്കു വാനം.
൫. കഷ്ടത്തിൽ പ്രശംസിക്കും,
ഹിംസിച്ചാൽ പൊറുക്കും;
ബലിയായി സ്വജീവനം
ആദരാൽ കൊടുക്കും.
൬. നാളെ ഉള്ള സങ്കടം
ഇന്നെണ്ണാതിരിക്കും;
ഭാവിതേജസ്സിൻ ധനം
ഇന്നനുഭവിക്കും.

ഒ. നിശ്ചയം അവർക്കു
നല്ലമകുത്തായം;
അനുജക്കൊന്നാം മകൻ
സ്വപ്നം കൊടുക്കു ന്യായം.

ച. ദൈവമുമ്പിൽ മതിയോ
തോഴനേ നിൻ മുണ്ടു?
ദിവ്യനീതിയങ്കിയോ —
ചോദിക്കുന്നാൽ ഉണ്ടു.

H. G.

എൻ. (എൻ).

Schmücke dich. 173.

എ. നിത്യജീവൻ നിന്റെ സേവ
മർത്ത്യരിൽ ജനിച്ച ദേവ!
നിന്നെ തേടുകെൻ ഉദ്യോഗം,
നിന്നെ കാക്കെ ശ്രേഷ്ഠഭോഗം.
ഇന്നും ലോകേ അസ്ഥകാരം —
വെള്ളി പോൽ നിൻ അവതാരം;
വേഗത്തിൽ നീ വന്നെനിക്കും
നീതിസൂര്യനായുദിക്കും.

ഉ. സ്വപ്നം പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചം,
സൗഖ്യത്തിന്നും ഇല്ല തഞ്ചം.
നീ ഉണർന്നുവോൾ ഞാൻ പാടും,
നിത്യം ഉത്സവം കൊണ്ടാടും.
തീർപ്പുള്ളകടലുടേ
ചെന്നു നില്പോരോടു കൂടേ

വീണ മീട്ടി എന്നന്നേക്കും
നിന്റെ കീർത്തിയെ ഉരേക്കും.

H. G.

പ്രൗ. (പ്രൗഢ).

So führst Du doch. 183.

നീ എത്ര നന്നായി സ്വന്തരെ നടത്തും;
നന്നാകിലും എത്ര അശോചരം.

വിശുദ്ധൻ നീ, വിശ്വസ്തൻ എവിടത്തും;
നീ ചെയ്തതിൽ കാണാൻ ഒരഭിപ്രായം.

നിന്നോളം കുട്ടികൾ വരും വഴി
വളഞ്ഞും കൂടക്കൂട കാണുകയും —

ഞാൻ നോക്കിയാൽ തല കലുക്കിലും —
നിൻ വഴി നേർ, നിൻ നോട്ടവും ശരി.

ഈ ബുദ്ധി ചേർപ്പതൊന്നു നീ അകറ്റി
വടക്കും തെക്കും ആക്കി പാർപ്പിക്കും.

ഓരോ നരകം ചുമന്നു ദാസ്യം പററി
ഞരങ്ങുവോക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം തരും.

ഇവർ പിരിപ്പതൊന്നു കെട്ടിയും
ഇടിപ്പതെ നീ തീർത്തും അതളി;

ഇവക്കു തത്വം ആയതേ ചരി,
ഈ ജീവൻ ചാവു എന്നു കല്പിക്കും.

നിൻ പുസ്തകത്തിൽ മാച്ചു പോയ ആളും
ഈ ലോകശ്രുതിയിങ്കൽ സത്യവാൻ;

“നിസ്സാരൻ പോയോ” എന്നു ചൊല്ലും നാളും
നിൻ സന്നിധാനേ മെല്ലേ എത്തും താൻ.

പരിശസ്ത്ര നിരസിച്ച് നീ,
പാപിഷ്ഠരോടിതന്ന ഭക്ഷിക്കും;
മഹാപ്രസംഗം വൃതമാജ്ഞതം,
കാര്യച്ചൊല്ലാൽ കത്തും നിന്റെ തീ.

ഭ. ഇതാ ദിവ്യത്വം പൂണ്ടതിതു സർവ്വം
എന്നുള്ളതും നിന്നെക്കില്ലാത്തതാം.
അല്പസന്തുഷ്ടനാക്കി ലോകഗർവ്വം
വെറുത്തു, മാംസത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം.
ചിലപ്പോൾ കാട്ടും നിന്റെ കാരീന്ദ്രം,
ചിലപ്പോൾ അമ്മൈക്കൊത്ത മാധുര്യം,
“ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞെൻ നിൻ നിരൂപണം”
എന്നോർത്ത നാൾ: അതന്യമാകൂതം.

ഭ. ഹാ, കൊന്നും ഉയിർപ്പിച്ചും വാഴുവാനേ,
നീ മാത്രമേ എനിക്കു വേണ്ടും ആൾ!
കളിക്കും കുട്ടിയോടും കളിപ്പോന്നേ,
വിരോധിയെ മുടിപ്പാൻ കൂത്ത വാൾ!
ഞാൻ ദിവ്യം മാനുഷം സ്വർഗ്ഗീയം മൺ
ഈ വിപരീതമായതറിവാൻ,
നിൻ ഇഷ്ടം ഏറ്റു സ്വേച്ഛ വിടുവാൻ,
എന്മേൽ വിളങ്ങുകേ വിശുദ്ധ കൺ!

H. G.

ഫവ്വ. (എസ്).

Mein Glaub' ist. 172.

ഫ. വിശ്വാസം എന്റെ ആശ്രയം,
ഈ ദാസനില്ല സുകൃതം,
പ്രശംസ ഇല്ലെനിക്കു.

ബലങ്ങൾ അല്ല കൃപയേ
മലത്തിൽ നിന്നെടുത്തതേ
സ്ഥലം ഉണ്ടായി സ്തുതിക്ക.
കൃപാനിധി സമ്പാദിക്കിൽ
നിദാഗ്രം ഇല്ലീ ജന്മത്തിൽ.

൨. വന്നുള്ളതും വരുന്നതും
ഇന്നുള്ള ദുഃഖസംഘവും
ഗുണത്തിന്നാം സമസ്തം.
ജയം പിശാചിന്നോ വരാ,
ഭയം കെടുകുൻ നീ സദാ,
തൃക്കൈയല്ലോ വിശ്വസ്തം.
തെരിഞ്ഞെടുത്ത പ്രിയനെ
പിരിപ്പാൻ കൂടാ ആർക്കുമേ.

൩. അഹോ, പിശാചിൻ കലശൽ
സഹോദരർക്കു രാപ്പകൽ
എത്ര അസഹ്യഭാരം!
നൽസാക്ഷ്യം ആട്ടിൻ രക്തവും
തൽപ്രാണന്റെ ഉപേക്ഷയും
ജയത്തിന്നേററം സാരം.
എൻ ചാവിലും നിൻ പേരിനെ
ഈ നാറിൽ സ്ഥിരമാക്കുകേ.

H. G.

ഫവുറ. (എം. ൫).

Marter Gottes. 180.

൧. ഒന്നിനെ ഇപ്പോൾ എല്ലാറെറക്കാളും
തൃപ്തിക്കാഗ്രഹിക്കുന്നേൻ;

ഒന്നു കൂടി എങ്കിൽ എല്ലാ നാളും
മണ്ണിലും സന്തോഷിപ്പേൻ:
തൻ പിതാ കൊടുത്ത പാനപാത്രം
അൻപിനാൽ കുടിച്ചു ശുദ്ധഗാത്രം
പാപബലിയാക്കിയ
ആളെ നിത്യം നോക്കുക.

൨. ശാപവൃക്ഷം ഏറി താൻ കുഞ്ഞാടു
പോലെ തുണ്ടും ആകൃതി,
പാപികൾക്കു വേണ്ടി പെട്ട പാടു
ഒക്കേ നില്ക്കുമെന്നസി.
ദാഹിച്ചുന്നീയെന്നെ കൂടെ തേടി,
മോഹിച്ചെന്നെ കൂലിയാക്കി നേടി,
പിൻ നിവൃത്തി എന്നിതി
ചൊല്ലി എന്നെ കരുതി.

൩. ഇന്നി എന്റെ കുററം നിന്റെ സ്നേഹം
മേലാൽ ഞാൻ മറക്കുമോ?
നിന്റെ ആത്മം വെള്ളം രക്ഷം ദേഹം
സർവ്വം തന്നെ നീ പ്രഭോ!
പേടിച്ഛോടും ആടിനെ നീ പണ്ടു
തേടി പിന്തുടർന്നിട്ടിന്നു കണ്ടു,
ആകയാൽ എന്നേക്കും ഞാൻ
യേശു, നിന്റെ അടിയാൻ.

൪. എന്റെ നെഞ്ഞിൽ നിൻ മധുരനാമം
മൂടു വെച്ചു പാറിയാൽ
നിന്നിൽ മാത്രം ചെല്ലും എന്റെ കാമം,
നിന്നെക്കെന്നേ ഓടും കാൽ;

നീയുമായി എല്ലാം ചെയ്തും എൻ അംഗം;
നീ കൊന്നാലും അൻപിന്നിലു ഭംഗം,
നിന്നിൽ ചാക എന്റെ മൈ
ഉള്ളം ഏല്ക്കുകേ തൃക്കൈ!

H. G.

19. ആ ശ്വാസ ഗീതങ്ങൾ. .CONSOLATIONS.

മവുന. (മന്ത്രി).

Die Gnade sei mit. 9.

൧. കൃപ എല്ലാവരോടും
ഉണ്ടായിരിക്കുക,
നാം തേടി സേവിച്ചോടും
കർത്താവിന്റെ കൃപ.
൨. നിൻ കരുണ ആധാരം
ആയില്ല! അല്ലായിൽ
അസാധ്യം എൻ സഞ്ചാരം
ഇടുക്കുമാറ്റത്തിൽ.
൩. ഞാൻ സംശയം ഒഴിച്ചു
കൃപയെ തേറിയാൽ,
വിശ്വസ്തനെ ആശ്രിച്ചു
നിലെക്കും എന്റെ കാൽ.
൪. കരുണ താങ്ങി പണ്ടും,
താങ്ങുന്നു നമ്മെയും.

കഴിഞ്ഞു കഷ്ടം രണ്ടും,
നീണ്ടും മൂന്നാമതും.

ഉ. പട തോല്പാതിരിപ്പാൻ
കൃപ അത്യാവശ്യം;
വിശ്വാസത്താൽ ജയിപ്പാൻ
കഴിവ് അതിൻ വരും.

ന. കത്താവിനായി സന്യാസം
ചെസ്സാൻ കൃപകുതാം;
വധിക്കുതിൻ അഭ്യാസം,
പിന്നാവതുണ്ടെല്ലാം.

ഒ. ഞെരുക്കുനാൾ അത്യന്തം
വീറുള്ള രക്തത്താൽ
നാം ജീവനാൾ പയ്യന്തം
ജയിക്കും ആദരാൽ.

പ. പ്രഭോ, ഇരിട്ടിൽ പാക്കും
സഭയെ കേൾക്കുക!
കൃപ ഉണ്ടാകെല്ലാക്കും
എനിക്കും നിൻ കൃപ!

H, G.

ഫവൺ. (൧൩൭).

Schwing dich auf. 141.

ഫ. വേദിയായ് വിശ്വസി!
വാൻ തുറന്നിട്ടിന്നും,
ആശിപ്പാനും സംഗതി
ഉണ്ടിരപ്പതിന്നും.

“ചെവിയെ നടുള്ളവൻ
താൻ കേളാതിരിക്കും”
എന്ന് അജ്ഞാനത്തെ മകൻ
തൽക്ഷണം ഒഴിക്കും.

൨. മൂട്ടി നില്ക്കു വാതുകൾ,
കേൾപ്പിക്കു നിൻ ഖേദം!
ഉതകുന്ന് അവാൻ കുടൽ;
വേഗം കാണും ഭേദം.
മക്കളെ അടിച്ച പിൻ
മുറമ്പനം കൊടുക്കും,
മരിപ്പിച്ച ശേഷം നിൻ
ജീവനെ പുതക്കും.

൩. നീ ജയിക്കു ക്ഷാന്തിയാൽ,
സ്വസ്ഥമായിരിക്കു,
മെല്ലേ ഓരോ നാളിൻ മാൽ
പേറുവാൻ പഠിക്കു;
തോറു പോകാ ഇസ്രയേൽ
ഭീരുവായെന്നാലും,
ഊക്കനായ യേശുമേൽ
ഊന്നി നീ നിന്നാലും.

൪. കൂട്ടു നല്ലതാം മരം.
പച്ച വിട്ടുണങ്ങി
എങ്കിലും, ഓരോ പഴം
തേടിയോർക്കടങ്ങി.
ദൈവം കണ്ണുനീർ എല്ലാം
അന്നല്ലോ തുടക്കും;

വേണ്ടുകിൽ പൊറുക്കലാം
ആ ദിനം വരേക്കും.

H. G.

ഫവുദി. (ഫവുവ).

Ob Trübsal uns kränkt. 130.

൧. ചെത്തോരപരായ — സമൃദ്ധം എല്ലാം,
പിശാചിന്റെ ഞായ — വിചാരിച്ചു നാം
ഈ ജനം പ്രയാസം — എന്നോർമ്മ വിടാ;
ഉണ്ടീയോരാശ്വാസം — യഹോവ പിതാ!
൨. ആകാശത്തു പുള്ളു — സമുദ്രത്തു മീൻ —
പുഴുക്കുപുക്കും ഉള്ളു — തല്ലാലത്തു തീൻ;
മകന്നൊരുനാളും — നലം കുറയാ;
സമസ്തവും ആളും — യഹോവ പിതാ!
൩. അടുക്കു താപം — ഒടുക്കുകിടർ,
ചത്താലും വിലാപം — വേണ്ടാത്തുണർ.
നീ ജ്യേഷ്ഠകടാക്ഷി — ആയ്ക്കേപുക്കും സദാ
ആത്മാവിൻ ഈ സാക്ഷി: — യഹോവ പിതാ!
൪. നിറഞ്ഞു സന്തോഷം — മറഞ്ഞു ഭയം, —
മാസംഘത്തിൻ ഘോഷം-ചെവികൊള്ളെണം;
അവർ സുതയാഗം — സൂതിച്ചു തദാ
പാടിടും ഈ രാഗം: — യഹോവ പിതാ!

H. G.

ഫവ്വ. (ഫൗൺ).

Nur frisch hinein. 64.

൧. തുനിഞ്ഞു വാ — ഇതിൽ നീ മുഴുകാ!
നിന്നെ ചെങ്കടലും അഞ്ചി വാങ്ങും;
നിന്നെ അവൻ തരംഗം മദ്ധ്യേ താങ്ങും. [വാ.
യഥോപമാഗ്ഗം ആർക്കും ബോധിയാ - തുനിഞ്ഞു

൨. പടജ്ജനം — തലപിന്തേരണം.
“എപ്പോൾ അയ്യോ ഒഴിഞ്ഞു പോമീയുദ്ധം”
എന്നാടിയാൽ അരചന്ന വിരുദ്ധം.
മുറിഞ്ഞും പട്ടം നില്ക്കുന്ന ബലം — പടജ്ജനം.

൩. അറ്റം അടൽ, — ശമിക്കും വങ്കടൽ,
നികരും താഴ്വര പതുങ്ങും കുന്നു;
തൽസന്നിധൗ ത്രിലോകം ഇളകുന്നു.
നിന്നെവൻ നിഴൽ, പരർക്കുൾ;-അറ്റം അടൽ.

൪. ഇടയൻ താൻ — ഒരാടു ചേറുവാൻ
മുമ്പൽ പുരാണമേ കഴിച്ചു ഭാസം.
മരിക്കിലും തുണെക്കുവന്നല്ലാസം;
വഴിയും കാട്ടി ചാവെ വെല്ലുവാൻ-ഇടയൻ താൻ.

H. G.

ഫവ്വ. (ഫൗൺ).

Seht den Himmel. 75.

൧. നെഞ്ചേ, എന്തു വിഷാദം?
കേട്ടോ പക്ഷി നിന്നാദം!
കണ്ടോ പച്ച വയൽ!
കാക്കിക്കണ്ട സമസ്തം

നിന്റെ ജനകഹസ്തം
നിങ്കൽ ഏകീകരിക്കും മുതൽ.

൨. മാരി പെരു നിണക്കും,
വാരി നീയുൾ അടക്കും;
പാരിൽ വെക്ക നിങ്കാൽ;
വിണ്ണിൽ എത്ര വിളക്കു!
എണ്ണമറ്റ ചരക്കു
നണ്ണിയാൽ, വരും നല്ല കശാൽ.

൩. പോരാ പോൽ ഇതു സർവ്വം;
ചേഗം താഴുന്നു ഗർവ്വം,
ചാവണഞ്ഞു തിതാ.
ഏതെന്നോരവകാശം
യേതാ മാത്രം; ഈ പാശം
വാനിന്നിങ്ങിരിക്കി പിതാ.

൪. യേതാ ശുദ്ധപിറപ്പു,
സ്നേഹം ആൻ നടപ്പു,
നോവു മൃത്യുജന്മം
ചേർപ്പി പ്രാത്ഥന വാഴ്ച —
കേൾ നിണക്കിതു കാഴ്ച!
എങ്കിൽ ഒട്ടു പ്രസാദിക്കണം.

H. G.

ഫവുവ. (൧൭൧).

Schwing dich auf. 141.

൧. പാരി നിന്റെ ദൈവത്തെ
ഏറി ചേരാൻ നോക്ക!

പാരിൽ വീണ ഭുഃഖിയേ,
പാരിച്ചാത്തി പോക്ക!
വൈരികൗശലം കണ്ടോ?
മുന്നം ക്രിസ്താശ്വാസം
തന്നതാട്ടിയാൽ അല്ലോ
വന്നതപഹാസം!

൨. ഭുഷുനന്തതേ ജയം
കഷ്ടം വധിച്ചാലും;
തോറ്റു പോവതേ ജഡം.
കാറ്റു ചാവിനാലും
തുറ്റം സഭയെ തൃക്കൈ;
നിന്നു ഞാൻ എതിർക്കും
അന്നയിക്കും എന്റെ മൈ,
ഇന്നു നെഞ്ചുയിക്കും.

൩. ശിക്ഷിതക്കേ ബോധിക്കും
രക്ഷിതാവിൻ സ്നേഹം;
സങ്കടാഗ്നിയാൽ ചൂടും
തങ്കം പോൽ തൻ ദേഹം;
ശങ്ക വേണ്ട ഒട്ടുമേ!
രക്തം തുകി മാങ്ങി
ഭക്തരാക്കി തീരേന്താരെ
ശക്തൻ നിത്യം താങ്ങി.

൪. ദേവനോടെന്നെ ഉടൻ
ഏവൻ പോൽ പിരിക്കും?
യേശുവെന്നെ വീണ്ടവൻ;
കൂട്ടുവോർ മരിക്കും;

ഏതുമ്പോൾ ജയം വിധി.
തേരി നാമും വെല്ലും;
ചേരിൽ നിന്നെഴുന്നിനി
ഏരി മുന്നൽ ചെല്ലും.

H. G.

ഫവൻ. (എഫ്).

Gott sei Dank in. 13.

൧. ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു വഴിയെ
ദുർഗ്ഗമായ്ക്കാങ്കിലും
യേശു മാഗ്ഗം കാണിക്കും.
൨. ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!
വൈരി പോരിന്നോങ്ങുകേ,
ധൈര്യമേകും ആയുധം
സദാപിശാസവേടകം.
൩. ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!
ദോഷമുത്തരികുവേ,
സർപ്പത്തെ ചതെക്കുവാൻ
യേശു ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിയാൻ.
൪. ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!
അച്ഛൻ നിന്നെ ശിക്ഷിച്ചേ
തന്റെ ഹൃദി ക്ഷമയും
നിന്റെ അംശമായ്ക്കും.
൫. ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!
രക്ഷനാൾ അണഞ്ഞുതേ;

ശത്രുസൈന്യം അഴിയും;
നിത്യം നീ സന്തോഷിക്കും.

H. G.

ഫൻ. (ശ്വന്ദ).

Was Gott thut das. 155.

൧. യഹോവാ കമ്ം സൽകൃതം,
ശുഭം തുലോം തൻ ഇഷ്ടം;
എൻ കായ്ത്തെ അവൻ ക്രമം
ആക്കുന്ന വഴി ശിഷ്ടം.
എൻ ദൈവം താൻ— വിശുദ്ധിമാൻ,
നിസ്സംശയം തൻ വാക്കും;
വിപത്തിൽ എന്നെ കാക്കും.
൨. യഹോവാ കമ്ം സൽകൃതം,
മതി തൻ അഭിപ്രായം;
അനാദികാലനിഷ്ഠയം
എനിക്കും ഇന്നു ന്യായം.
ഉറങ്ങിലും— താനുണരും,
ഗർഭിച്ചു കോളും കാറും
വിധേയമാക്കി മാറും.
൩. യഹോവാ കമ്ം സൽകൃതം,
എൻ കമ്ം കൈ നഷ്ടം.
മകനു തക്ക ശാസനം
എനിക്കുതാമോ കഷ്ടം?
അതതതേ,— എൻ അച്ഛനേ!
അഭ്യാസം തീൻ പിന്നിൽ
ഞാനാശ്വസിക്കും നിന്നിൽ.

H. G.

ഫൻഫ. (എഴ).

Freiheit, die ich. 132.

൧. ക്ഷാന്തിയേ ആവശ്യം — ശിഷ്യന്മാർക്കെല്ലാം;
 ഭൂമിസൗഖ്യം നശ്യം — ദുഃഖം മിക്കതാം;
 സമ്പത്തിങ്കൽ ധൃഷ്ടം — നമ്മുടെ മനം;
 ആപത്തിൽ നികൃഷ്ടം — വീരർക്കു കനം.

൨. പക്ഷേ നല്ല ക്ഷാന്തി — സ്വതവേ വരും
 എന്നൊരു വിശ്വാസി — അരുതേവർക്കും.
 നിൻ പ്രയത്നം ജ്ഞാനം — മറ്റും നിഷ്ഠലം;
 ക്ഷാന്തി ദൈവദാനം — ആത്മാവിൻ ഫലം.

൩. അച്ഛൻ ശിക്ഷിയാത്ത — പുത്രൻ ആരു പോൽ?
 ഗണിക പൊത്ത — ആർക്കു കൊള്ളും കോൽ;
 ദൈവം സ്നേഹിപ്പോരെ — ശാസിക്കുന്നെല്ലാം;
 താൻ കൈക്കൊള്ളുന്നോരെ — തല്ലുകയുമാം.

൪. നിത്യാപേക്ഷയാലേ — ക്ഷാന്തി സാധിക്കും,
 ദേവവാക്യം ചാലേ — ഉണ്ടാൽ വളരും;
 യേശു മാർപ്പിൻ ഊന്നും — പോൾ ഭയം വരാ.
 ആകയാൽ ഈ മൂന്നും — ശീലിക്കേ സദാ.

൫. യേശു, നിൻ വിശ്വാസി — പ്രാപിക്കും വരേ
 വേണ്ടുവോളം ക്ഷാന്തി — നിത്യം നല്ലമേ.
 അന്നു പുതുവേഷം — പൂണും ഹൃദയം,
 നിൻ പണി അശേഷം — നന്നെന്നോതുവൻ.

H. G.

ഫൻറ. (എ).
 Gott ist getreu. 184.

൧. വിശ്വസ്തൻ ആം, — അതേ വിശ്വസ്തൻ ആം
 എൻ ദൈവമായവൻ.

എല്ലാറ്റിലും — സുഖദുഃഖത്തിലും

എന്നെ തുണെപ്പവൻ.

ഭൂവാനങ്ങൾ കലുണിയാലും

[ൻ.

സമുദ്രം പൊങ്ങി കോപി ചാലും, - നില്ക്കും അവ

൨. വിശ്വസ്തൻ ആം, — വിശ്വസ്തസഖിയായ്

എന്നെ സ്നേഹിച്ചവൻ.

ശത്രുഗണം — ഓടിക്കും തൽക്ഷണം

എൻ പ്രിയ രക്ഷകൻ:

സഹലമാക്കും തന്റെ വാക്യം,

സുഭാഗ്യമാക്കും എൻ നിർഭാഗ്യം — അവൻ കരം.

൩. വിശ്വസ്തൻ ആം, — അവൻ കൃതം എല്ലാം

ഗുണത്തിനായ്ക്കതും;

പ്രയാണത്തിൽ തളച്ചുപ്പെട്ടോരിൽ

ആശ്വാസം പൊഴിയും.

മനുഷ്യനല്ല നിത്യനാഥൻ,

ചരിക്കുമോ സത്യാഭിതാതൻ? — അതതതേ!

൪. വിശ്വസ്തൻ താൻ, — പുത്രന്റെ ദാനത്താൽ

ദുഷ്ടതം പോക്കിനാൻ.

ഈ ദുഷ്ടരിൽ — അറപ്പിച്ച പുത്രനാൽ

മുത്യാദിയെ വെന്നാൻ.

കനിഞ്ഞു ചെയ്ത പരിഹാരം

അരിച്ചു ക്ഷണം ഉപകാരം; — മറക്കല്ലേ!

വിശ്വസ്തൻ താൻ, — സദാ എൻ തമ്പുരാൻ
എന്നെ കടാക്ഷിക്കും.

സ്വരാജ്യത്തിൽ — വിശുദ്ധസംഘത്തിൽ
എന്നേക്കും പാർപ്പിക്കും.

അഴക്കകൾ അശേഷം മാറ്റം, [ൻ.

ക്രിസ്തങ്കൽ സർവ്വതാപം ആറ്റം-എൻ തമ്പുരാ

വിശ്വസ്തൻ ആം, — സ്വപ്രിയരിൽ പിതാ
കടാക്ഷിച്ചിടുമേ.

സന്തോഷത്തിൽ നടത്തിപ്പാൻ സദാ
അവന്റെ ഇഷ്ടമേ.

ഭാരങ്ങളിൽ അവൻ സഹായി, [താ.

തെരികുത്തിൽ കാണിക്കുംസ്ഥായി-എന്റെ പി

വിശ്വസ്തൻ ആം, — വിശ്വാസം തേടുന്നോൻ
സ്വഭക്തരിൽ സദാ.

ബലത്തുകോൻ — എപ്പോഴെ താങ്ങുന്നോൻ,
കരുതും കുറയാ.

പേടിക്കൊല്ലാ! ഇന്നേ പ്രയാസം

ഫലിച്ചുണ്ടാകും ജയോല്പാസം — അവാച്യമാം.

Fr.

ഫൻന. (എസ്).

Befehl du deine Wege. 147.

ഫ. എൻ ആത്മാവേ, നിൻ ഭാരം
നിൻ വഴികൾ എല്ലാം
ത്രികാലത്തിൻ വിചാരം
ചെയ്തോനിൽ ഏല്പിക്കാം.

സമൃദ്ധം ഭൂവാകാശം
ഭരിക്കും നാഥനാൽ
നിൻ ചാലിലും പ്രകാശം
ഉദിക്കും കാലത്താൽ.

൨. കത്താവെ ആശ്രയിച്ചാൽ
ഗുണങ്ങൾ പ്രാപിക്കും;
തൻവേലയെ സ്മരിച്ചാൽ
നിൻവേല സാധിക്കും.
നിൻചിന്ത കണ്ണനിതം
കൊണ്ടല്ലപേക്ഷയാൽ
യരോവമൂലം തീതം
കുന്നിച്ച പാപമാൽ.

൩. ഈ ജാതിക്കെന്തു പറ്റും
എന്നച്ഛനറിയും.
നീ ഹാനിയെ അകറ്റും
നല്ലന്തം എത്തിക്കും.
നിൻ അൻപു ധീ പ്രവൃത്തി
പോരാതെ വരുമോ?
നിൻ വാത്സല്യനിവൃത്തി
നിൻ നോട്ടം തെറ്റുമോ?

൪. നിൻ വഴികൾ അനേകം;
വിചിത്രം തക്കത്തിൽ
ഇദ്രാസനെ പ്രത്യേകം
നടത്തുന്ന തൊഴിൽ.
നീ ചെയ്യാൻ കണ്ട കാഴ്ചം
തീരാതെ നില്ക്കുമോ?

അതാരാലും നിവായും
അല്ലാത്തതെൻ പ്രഭോ!

ഉ. സാത്താൻ വിരോധിച്ചാലും
ചതി പിന്നെക്കിലും,
സദ്യേശൻ ഒന്നാളും
മടങ്ങാലേശവും.

ദൈവേഷ്ടമേ നടക്കും
ഇഹം പരങ്ങളിൽ;
തൽജയശ്രീ പരക്കും
ഇരിട്ടിൻ രാജ്യത്തിൽ.

ന. വലഞ്ഞു പോയ ദേവി,
നിവിൻ വിശ്വസി!
വിശ്വസ്തനാം നിൻ സ്നേഹി
വരുത്തും സല്ലതി;
നിൻ ഗുഹയോളം നോക്കും,
നീ വിസ്മയിക്കുമേ
എല്ലാ കഴക്കും പോക്കും
സന്ദേഹം എന്നിയേ.

ഉ. സലാം നീ ചൊല്ലു ഇന്നു
ദുഃഖാദിയോടിതാ!
വദ്ധിച്ചു ചേദത്തിന്നു
നീക്കം നിന്നാൽ വരാ.
നീ അല്ല വിശ്വനാഥൻ
സർവാധികാരത്തെ
നടത്തും യേശുതാതൻ;
ഗുണം അതെന്നുമേ.

പ. അവന്റെ വാഴ്ചയാലും
ജ്ഞാതാവെന്നറിയാം;
അടിച്ചും ശാസിച്ചാലും
ഗുണഫലം ഉണ്ടാം;
അവൻ കൃതം സമസ്തം
സുകമ്ലം ആകയാൽ
നിൻ നോവവങ്കൽ നൃസ്തം
എന്നെന്നക ക്ഷണാൽ.

ൻ. വിശ്വാസം കൈവിടാതെ
സഹിപ്പാൻ തേറ്റുകിൽ
നിൻ ദൈവവും വൈകാതെ
രക്ഷിക്കും തക്കത്തിൽ.
ഒഴിഞ്ഞു സർവ്വഭാരം,
കഴിഞ്ഞു ഭയവും;
കനിവവൻ വിചാരം,
കമ്ലങ്ങൾ ദയയും.

ഫ. വിശ്വസ്തനാകയാലേ
നിൻ അംശം ശുഭമാം;
ജയംകൊണ്ടാടും കാലേ
കിരീടം പ്രാപ്തമാം;
മറന്നു കഷ്ടപ്പാടും
കരച്ചൽ സങ്കടം;
നാവാലേ സ്തുതി പാടും
കാത്താവെ, സന്തതം.

ഫ. കത്താവേ, നീ മുതക്കും
ഈ കഷ്ടനാളുകൾ,

ബലങ്ങളെ പുതുകുറു,
തെഴുകുറു ഉൾക്കുറു.
നാൽത്തോറു വേണ്ടു പ്രാപ്തി
എത്തിച്ചു പോറുകിൽ,
സഞ്ചാരത്തിൻ സമാപ്തി
ആകും നിൻ അരികിൽ.

Fr.

ഫൻ. (൨൭൭).

Nicht menschlicher Rath. 128.

൧. സ്വയം ചെല്ലുവാൻ — സന്മാർഗ്ഗം എല്ലാ
ബുദ്ധ്യ കണ്ടെത്താൻ — ചുമാനു വല്ലാ.
നിരാശപ്പെടോല! — സഞ്ചാരി. മഹാ
പ്രത്യാശ തള്ളോല! — സഹായം കർത്താ! :|:
൨. കറുക്കുന്ന കോൾ — തെരുക്കുറു ഉൾകുറു;
മറെക്കുമ്പോൾ — കർത്താ രക്ഷിപ്പു.
വെച്ചോൻ മഴക്കാറിൽ — മറഞ്ഞൊടുങ്ങാ.
വിളങ്ങും നിൻ മാറിൽ — മറഞ്ഞ കർത്താ! :|:
൩. വിശ്വാസം വിട്ടോ — വിശ്വാന്തിയറാൽ;
വിശ്വാസം ഇട്ടോ — വിശ്വാന്തി തുറാൽ
അലച്ചലെ ഉൾകു! — അപായമർത്താ
വലച്ചലെ നീകു! — സഹായം കർത്താ! :|:
൪. ഇതൾ തെളിയാ! — സുബുദ്ധി ഇരാ!
മെതൾ അകലാ — വിശുദ്ധി വരാ!
എന്നുള്ള ഞരക്കം — വരിച്ചുൻ തള്ളാ.
നിൻ വ്യാധിക്കു സുഖം — വരുത്തും കർത്താ! :|:

൭. കഷ്ടാനുഭവം—ഇഷ്ടാനിഷ്ടവും
 ഭൂഷോപദ്രവം—ക്ലിഷ്ടോ തൃഷ്ടിയും
 എല്ലാം നന്മകാകം;—അന്ത്യായം തട്ടാ
 ഇല്ലാതവകാകം—സഹായം കർത്താ! :|:
൩. കിടന്നുണർന്നാൽ—എഴുന്ന നിന്നാൽ;
 നടന്നിരുന്നാൽ—മകിണ്ണഴന്നാൽ;
 എന്നീ നിലപാടും—എന്നും മറക്കാ.
 എന്നേ വഴികാട്ടും—എന്നേക്കും കർത്താ! :|:
൭. അന്താളങ്ങളാൽ—അന്ദോളിതനായി,
 അന്ധാളിപ്പിനാൽ—അന്ധാകലനായി,
 കരുട്ടു തടുക്കും—കൃപാലു-മഹാ
 ഇരുട്ടും ഒടുക്കും—ദയാലു കർത്താ! :|:
൮. മനിഞ്ഞ മണ്ണേ!—മണ്ണായ്യാറുപോൾ
 മങ്ങുന്ന കണ്ണേ—മന്നിങ്ങുന്നപ്പോൾ
 ഉയിർ അരുൾക്കോനിൽ—സന്ദേഹം വിനാ
 ഉയർക്കു മൂപ്പാരിൽ—സഹായം കർത്താ! :|:

D.

20. യാത്രാപ്രബോധനങ്ങൾ. HEAVENWARD PILGRIMAGE.

൧൩൫. (൧൭൭).

Aus meines Herzens. 138.

൧. ഇതാ വന്നസ്ഥാനം,
 ഇക്കാട്ടിൽ നില്ക്കുമോ?
 ചിയോനേ നിത്യസ്ഥാനം:
 ആരാന്നു പോരുന്നോ?

ഒന്നിച്ചു വരുവിൻ!
 മുതുകുമാം പ്രയത്നം,
 മഹത്വം അന്ത്യരത്നം,
 മുൻ ചാവു ജീവൻ പിൻ.

൨. ഈ ലോകർ പരിഹാസം
 പേടിപ്പിക്കരുതേ!
 നമുക്കും സ്വർഗ്ഗവാസം
 അവർക്ക് പുകയേ;
 ജഡസ്വഭാവവും
 അവർക്ക് ദേവലോകം,
 ശിഷ്യർക്കിതത്രേ ശോകം;
 ചരിപ്പു പിൻ വരും.

൩. റിശുദ്ധമാം സമ്പർക്കം
 ആവശ്യം യാത്രയിൽ.
 ഓട്ടാളർക്കുണ്ടോ തർക്കം
 ലാക്കൊന്നത്തേണ്ടു കിൽ?
 പ്രയാണക്കാർ എല്ലാം
 ഏകാഗ്രരാക ഞായം,
 വിനീതശിശുപ്രായം!
 മഹാത്മാരല്ല നാം.

൪. ഇരിട്ടിൽ പേടി പോകൂ
 നമുക്കു വേണ്ടതോ?
 അന്യോന്യം കൈകൾ കോക്കു:
 “എന്നെ പിടിച്ചു കോ,
 “എന്നിട്ടു നിന്നെ ഞാൻ”!
 ഇവണ്ണം തമ്മിൽ മെല്ലെ

പിടിച്ചു കൂടി ചെല്ല
 വേണ്ടു നന്മത്തുവാൻ.

൭. ഓരോ ചുമട്ടു പേരി
 ഞരങ്ങി ചെല്ലുമ്പോൾ,
 മൂൻ ചെന്നോൻ കൂശിലേറി
 എന്നോർത്തു തേറിക്കൊൾ!
 കുറയ താമസം
 സഹിച്ചിട്ടാറും സാദം,
 വീടത്തുമ്പോൾ ആഘാദം
 അപൂർവ്വം ഉത്തമം.

H. G.

ഫൻറ. (൧൭൮).

Morgenroth. 58.

൧. എൻ ധനം — നില്ക്കണം!
 പോരാ കെട്ടുപോം മുതൽ.
 ദ്രവ്യത്തിങ്കൽ ആത്മപ്രീതി
 വെച്ചുവെക്കു ചോരഭീതി
 തീരുന്നില്ല രാപ്പകൽ.
൨. “ദാരങ്ങൾ — പൈതങ്ങൾ,
 “ബന്ധുസ്തേഹത്തെയും താ,”
 എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഈ ഭോഗം
 തീർക്കും മൃത്യുവിൻ വിരോധം,
 തൃപ്തി നിമുലും വരാ.
൩. “ഭൂവെല്ലാം — സ്വന്തമാം
 എങ്കിലേ സുഖം വരൂ!”

ആരും മോഷ്ടിക്കാതായാലും
നീ എന്നേക്കും ജീവിച്ചാലും
ജാലകിരയാം ഈ ഭൂ.

൨. സൂര്യനും — ചന്ദ്രനും
സർവ്വസൃഷ്ടികളുമായി
സ്വന്തമാകിൽ ആത്മഹേദം
സംഭവിച്ചാൽ ഉള്ളു ഖേദം,
പിന്നെ എന്തു ലാഭമായി?

൩. സർവ്വദാ — നിറയാ
ക്ഷേയത്താലേ ഹൃദയം.
ദൈവം നിധി ആകൂ ന്യായം!
താൻ ധ്വയം വരാതോരായം;
അവൻ മാത്രം എൻ ധനം.

H. G.

ഫൻറെ. (എൻ).

Brüder streuet. 94.

൧. കേൾപ്പിൻ, ഇന്നും വിതകാലം,
നല്ല വിത്തു വാളുവിൻ!
വിളഭൂമികൾ വിശാലം,
വേലയിൽ ഉത്സാഹിപ്പിൻ!
ദിവ്യവിത്തു കിട്ടുവാൻ ഞെരുക്കും;
വേലയിൽ വിശ്വസ്തരും ചുരുക്കും.

൨. മാംസത്തിൽ, ഫലം കാരാതെ
വാളിപ്പോയതെത്ര നാൾ!
ക്ഷാമകാലം നിനയാതെ
മിനകെട്ടതെത്ര ആൾ!

നല്ല വേലക്കാകം പരിമാസം;
ഇല്ല താനും ബുദ്ധിമാന്നായാസം.

൩. കടിയാൻ നിലം അടക്കി
നല്ല വേലി കെട്ടേണം;
വാളമ്മുൻ പുനം വയക്കി
കൊത്തി മുൾ പരിക്കെണം.
ഭൂമിത്രേ സ്വർഗ്ഗവിത്തു യോഗ്യം;
എന്നാൽ ജനിക്കും വിളച്ചുൽ ഭോഗ്യം.

൪. ദൈവനാമത്തിൽ അദ്ധ്വാനം
ചെയ്താൽ ഉണ്ടുനഭവം.
മഴ വെയിലോടും വാനം
കല്പിക്കും അനുഗ്രഹം.
ക്ഷമയോടെ കാത്തു കൊള്ളുമാറു
ബഹുമാസം താമസിക്കും ഞാറു.

൫. “എന്റെ വേലയെ മറന്നു”
എന്നു നീ വിലാപിക്കും;
ആശ നഷ്ടമാകുന്നു
വിള ഹാ പഴുത്തിടും.
ചിലർ കേണു വാളി പാത്തിരിക്കും
പാടി മൂന്നു കററകൾ വഹിക്കും.

H. G.

എൻവ. (൧൮൦).

L. M. 35.

൧. തൻ ക്രൂശെ യേശു ഏല്ക്കുവാൻ
യത്രശലേമിൽ കേറിയാൻ;

സ്വരകൂടം ഒഴുകും സ്ഥലം
മാശകൂടൻ ആയി ആരോഹണം.

൨. യത്രശലേമിലേക്കു നോം
കൃശെടുപ്പാനും കേറിപ്പോം;
ജഡത്തിനുഗ്രമെങ്കിലും
നടത്തം സ്വസ്ഥതാം തരം.

൩. കരച്ചൽ അല്ലൽ വ്യാധികൾ
ചതഞ്ഞ കാൽമടമ്പുകൾ
മരത്തിൽ തൂങ്ങിച്ചത്തും
പരത്തിൽ നാം മറന്നിടും.

൪. ഭയം വെടിഞ്ഞു കേറിനാം
ജയം നിന്നെച്ചു ഘോഷിക്കാം;
വിശ്വാസത്താൽ പോരാടിയോർ
ആശ്വാസം കണ്ടു വാഴുവോർ.

H. G.

ഫൻൻ. (ഫ്രെ).

Warum sollt ich mich. 149.

൧. നഗ്നനായി ഞാൻ പിറന്നു,
നഗ്നനായി യാത്രയായി — പോകമിങ്ങു നിന്നു.
ജീവനാദികൾ തൻ അൻപു
തന്നതാം; അല്ലർ നാം, — അരുതിങ്ങു വൻപു.

൨. മാംസം ആത്മാവെ ഒഴിച്ചു
ശാപത്താൽ ചാകയാൽ, - നിത്യം ഞാൻ നശിച്ചു.
ഏകൻ ചാവിനെ അടക്കി,
രക്ഷിപ്പാൻ കേറി താൻ — ആത്മാവെ ഇറക്കി.

൩. എന്റെ ജീവനായോൻ അന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കാമുകിൽ — വഴിയായ്ക്കൂടുന്നു.
ജീവനായെന്നിക്കാ ദേശം
ആവശ്യം; ഈ സ്ഥലം — നല്ലതല്ല ലേശം.
൪. എന്തു പോൽ ഈ ലോകഭ്രമം?
പാഴുണൽ, തുനിഴൽ, — ഇല്ലതാൽ കർത്തവ്യം.
യേശു നില്പോരവകാശം:
നല്ലുണൽ, വന്ദുതൽ, — താൻ എൻ ആശാപാശം.
൭. ഞാൻ നിന്നക്കുനിക്കു നീയും,
നമ്മെ ആർ പിരിപ്പാർ. — കിട്ടി സർവ്വശ്രീയും.
എന്നെ ആഗ്രഹിച്ചതുന്തം [നം.
രക്ഷത്താൽ കൊല്ലയാൽ — ഞാൻ നിന്നക്കു സ്വ
൩. വെട്ടുമായിരിട്ടകത്തു [ത.
സ്ഥാപിപ്പാൻ നീയോ ഞാൻ-കൊണ്ടൊരു സമ്പ
ശേഷമിന്നി ഉണ്ടോത്രനം: [നം.
എന്റെ കൈ നിന്റെ മൈ-പൂണാകേണം നു
H. G.

൨൦൦. (൧൮൨).

Morgen muss ich. 148.

൧. നാളെ വേറെ പോകുന്നേൻ,
മേളുമായി വാസം
ഇന്നു പക്ഷേ ഒപ്പിപ്പേൻ;
പിന്നെ എന്തൊരു സന്യാസം!
കൊണ്ടതെല്ലാം വെട്ടിയിൽ
കണ്ടതൊന്നും കാണായ്ക്കിൽ

തങ്ങി വീണും വിണ്ണിൽ പൂക്കും,
എങ്ങനേ പൊറുക്കും?

൨. ആശു പോകും മൂന്നം ഞാൻ,
യേശു, നിന്നെ വാങ്ങി
കേട്ടു കണ്ടു പൂണുവാൻ:
കാട്ടുകെന്നെ നിത്യം താങ്ങി!
നീ എൻ തോഴനായ്ക്കൂ;
നീ മണി നീ ശ്രേഷ്ഠ പൂ
പട്ടം വീടും പാലും തേരം:
മുട്ടുണ്ടോ എങ്ങേനും?

൩. മേവി നില്ലെനിക്കു നീ
ഭാവിലോകസാരം
ആയ്യിഴിഞ്ഞു സത്യധീ
ഏകി നീക്കകന്ധകാരം!
വേണന്ന പരിചയം
കാണകിൽ ഞാൻ ചാകണം;
ചിൻ നീ കാതലായ മണ്ണും
മന്ദിയാതെ നണ്ണും.

H. G.

൨൦൧. (൧൮൩).

Valet will ich dir. 142. 221.

൧. നിസ്സാരദൃഷ്ടലോകം!
നിന്നെ ചിരിയുന്നേൻ;
നിൻ ഭോഗം നിന്റെ ശോകം
രണ്ടിന്നും തെറ്റുവേൻ.

സ്വപ്നത്തിൽ എന്റെ കാമം,
അങ്ങത്രേ സല്ലഭി;
സ്വദാസനായിശ്രാമം
ചിതാവങ്ങൾ.

൨. നിൻ ഹൃദയപ്രകാരം
നടത്തുകഴിയിൽ;
നീ, യേശുവേ, ആധാരം
എൻ അന്ത്യനേരത്തിൽ.
ദുഃഖങ്ങളെ ചുരുക്കി
ചുമന്നു ചാർ വരേ
എൻ ധൈര്യത്തെ പെരുക്കി
ജയിപ്പിക്കേണമേ.

൩. നിൻ കൃപ നിന്റെ നാമം
എൻ നെഞ്ചിൻ ആഴത്തിൽ
മിന്നുന്നു സർവ്വയുമാം
അഹർനിശങ്ങളിൽ.
എനിക്കായി രക്തം ചിന്നി
മരിച്ച സാദൃശ്യം
എൻ ശയ്യയോളം മിന്നി
വിളങ്ങി കാണണം.

൪. കാണിച്ചു താ തുറന്ന
തിരുവിലാപ്തം!
മരണക്കേ ഇരുന്ന
എന്നെയും ആ സ്ഥലം!
നിന്മടിയിൽ ഇരുന്നു
പൊറ്റത്തൊരു മകൻ

നിൻ തേജസ്സിൽ പുകന്നു
സദാവാഴുന്നവൻ.

ഒ. നിൻ പൂസ്തകേ വരെക്കു
ഉയിർപ്പാൻ എന്റെ പേർ;
അടിയന്നായി അയക്കു
എലീയാവിന്റെ തേർ;
കരേറുവാൻ ലാജാരിൻ
തൂണയ്യം വരുമോ?
തികെച്ചു താ ഈ പാരിൻ
അരിച്ചുത, പ്രഭോ!

H. G.

൨൦൨. (൧൮൪).

Wer will ein Jünger. 151. /

൧. നീ യേശുവിന്നു ചേവകൻ
ആയ്ക്കീരാൻ ഇച്ഛിക്കിൽ,
നിന്നെ വിളിച്ചു നായകൻ
ചൊൽ കേട്ടമന്റ നിൽ!
കണ്ടോ ചുവന്നതാം കൊടി,
ജയത്തിൻ വങ്കറി!
പറ മുഴങ്ങി പോയരോ!
പടൈക്കാരുങ്ങിയോ?

൨. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനെ നാം സേവിച്ചാൽ
നല്ലായുധം തരും.
അരെക്കു കെട്ടു സത്യത്താൽ
കവചം നീതിയും;

ചെരിപ്പായി സുവിശേഷത്തിൻ
മുതിച്ചു കൈക്കൊള്ളിൻ!
തീയമ്പുകൾ കെട്ടുക്കുന്ന
വിശ്വാസം പലിശ.

൩. ശിരസ്സും പൂണ്ണരക്ഷതാൻ,
തൃച്ചാൽ ആത്മാവിൻ വാൾ.
തൂണകളെ വരുത്തുവാൻ
പട തിമിക്ക്കം നാൾ,
കണ്ടോ നീ വെള്ളിക്കാഹളം
പ്രാത്ഥിക്കുന്നാരവം.
ഇതൊക്കയും പ്രയോഗിപ്പോൻ
കില്ലില്ല വെല്ലുവോൻ.

൪. വിശിഷ്ട ചേകവകെല്ലാം
കഷ്ടിപ്പതും കുറി;
പൈദാഹങ്ങൾ പൊറ്റുപ്പതാം—
അവകേതും മതി;
“പ്രസാദിക്കേണം എൻ പ്രഭു,
“ഇതത്രേ വിത്തു!”
എന്നിട്ടെല്ലാം മറന്നുടൻ
മുൻ ചെല്ലും നൽ ഭടൻ.

൫. ആർ ധമ്യമായി പോരാടുകിൽ
കിരീടം അണിവാൻ.
ആനന്ദം എന്താ നേരത്തിൽ!
പിന്നില്ല അങ്കപ്പോർ.
അനാവശ്യം പിൻ ആയുധം,
തികഞ്ഞല്ലോ ജയം!

അതോ നമുക്കു യേശു താൻ
അശേഷം പൂരിച്ചാൻ.

H. G.

൨൦൩. (൧൮൫).

L. M. 32. 215.

൧. മഹോന്നതത്തിൽ യേശുവേ
എൻ വഴിയാത്ര നോക്കുകേ!
ഞാൻ പാരിൽ പരദേശിയാം,
ചുമടു പാപഭാരമാം.
൨. ഈ ദേശത്തിങ്കൽ കാരിതലം;
എൻ ജന്മദേശം സ്വച്ഛത്തലം;
അങ്ങോട്ടെന്നെ കടത്തുവാൻ
നിന്നെക്കാൾ ആർ സാമത്ത്യാൻ?
൩. പുല കൂട്ടിൽ, കഴിയിൽ നരി!
ഈ എന്നെ വീഴ്ത്താൻ ഭൂപതി;
ഇറങ്ങി, സ്ഥാനം വീടു പായി
ഇല്ലാത്ത പരദേശിയായി!
൪. അതാലേ അന്യ മാനസം
നിന്നെക്കശേഷം ജ്ഞാപിതം;
കണ്ണീർ കരച്ചൽ ആലസ്യം,
ഇവറിലും പരിചയം.
൫. ഹേ തോഴർ, ബദ്ധപ്പെടുവിൻ!
കനാനിൽ നാം കടന്ന പിൻ
ഐല്യാക്കും മുന്നടന്നയാൾ
ഒരുക്കം മാകൂടാരനാൾ.

H. G.

൨൦൪. (ഘൃന്യ).

Unter Lilien. 85.

മീത്തലേ മഹത്വഭാരം എത്ര സാരം!
കീഴ് മാശ എന്തു പോൽ!
നല്ല സംഘത്തോടും കൂടേ-തോട്ടത്തുടേ
മെല്ല മേയ്ക്കും യേഹുകോൽ.

മുത്തവാതിൽ താൻ തുറക്കും നാം കടക്കും,
ചത്തെന്നൊന്നും അറിയാ;
ദുഷ്ടരില്ല, ഇണ്ടൽ മാറി.—ഉള്ളം പാറി,
ഇഷ്ടം പോലെഴും തദാ.

യേഹൂ, നിൻ കൃപാവിലാസം കൊണ്ടു ഹാസം
ആശു പൂരിക്കുന്നീ വായി;
ഇന്നേക്കോളം കണ്ണനീരും—വേഗം തീരും
നിന്നെ കാങ്കിൽ ഉണയായി.

ശുദ്ധദൂതർ മാത്രം പണ്ടു നിന്നെ കണ്ടു,
“ശുദ്ധൻ” എന്നു വാഴ്ത്തിനാർ;
നിന്ദ നീ എടുക്കമെന്നു—ശുദ്ധി വന്നു,
വന്ദിക്കാകെൻ മനതാർ!

H. G.

൨൦൫. (ഘൃന്യ).

Gott sei Dank. 14.

എ. ലോകമേ, ഉണർന്നടൻ
നിന്നെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നെൻ.
യേഹൂവെ നോക്കാഞ്ഞതു
നിൻ മയക്കാൽ വന്നതു.

൨. “കഷ്ടം, ഞാൻ വെടിഞ്ഞതോ
“ദൈവത്തിൻ കഞ്ഞാടയ്യോ”
എന്നു ന്യായവിധി നാൾ
ദുഃഖിച്ചാക്കും എത്ര ആൾ!
൩. വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു ഞാനപ്പോൾ
“അഞ്ചാ, എന്നെ ചേർത്തു കൊൾ!
“ഞാനും നിന്റെ പുത്രനും,
“ഏകാത്മാവും ദേഹവും.”
൪. എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി.
ചോദിക്കും സഭാപതി,
ആത്മാ സാക്ഷി പറയും,
അച്ഛൻ തീച്ച അതളും.

H. G.

൨൦൬. (ഘൃയ).—

Welt, ade. 156.

൧. ലോകമേ, സ്വലാം! ഞാൻ പോകും;
നികൽ തോന്നി നീരസം.
സ്വർഗ്ഗത്തെനി നിത്യം നോക്കും
സ്വൈരം തിരയ്ക്കും മനം.
ഇങ്ങു മായ വ്യാജവും
എങ്ങുമേ പിന്തുടരും.
യേശുപക്കൽ ഉണ്ടതാ
സത്യം സൗഖ്യവും സഭാ.
൨. അങ്ങു ചെന്നു പൂകും കാലം
വ്യാധി ക്കു വിട്ടുതേ;

ഉൾത്തൈക്കും പോയ്യിശാലാം
നെഞ്ഞിന്നു വന്നതേ.
ദോഷം ഈച്ചു കലശൽ
കൊണ്ടു പൂണ്ണം ഈ ജഗൽ.
യേശുപകൽ ഉണ്ടതാ
ശാന്തി സൌഖ്യവും സദാ.

൩. സ്പഷ്ടം ഇങ്ങു ചാവിൻ വാഴ്ച്ച,
ചത്ത പാടായൊക്കയും;
നല്ലവർക്കും ഉണ്ടു മാഴ്ച്ച;
വീരർ വേഗം തളരും.
ജീവൻ ദുല്പദം തുലോം,
മൊട്ടായാലും വാടി പോം.
യേശുപകൽ ഉണ്ടതാ
ജീവൻ സൌഖ്യവും സദാ.

൪. ഈ പ്രപഞ്ചത്തില്ല ഭക്തി,
പൂണ്ണസ്നേഹം ഇല്ലിതിൽ;
ശേഷിച്ചോരോ ദോഷസങ്കി
കാണലാം വിശ്വാസിയിൽ.
പൂണ്ണരക്ഷ താ പ്രഭോ!
നിമ്ലതാം നല്ലമോ!
യേശുപകൽ ഉണ്ടതാ
ശുദ്ധി സൌഖ്യവും സദാ.

H. G.

൨൦൭. (ഘൃന്).

Valet will ich dir. 142.

൧. സലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു — നിന്നോടു ലോകമേ!
 മതി നിൻ കള്ളച്ചുണ്ടു — ചിരിച്ചു ചൊന്നതേ.
 ചുരുക്കം കീഴല്ലാസം — വിശപ്പുണ്ടാകയാൽ
 മേൽ കിട്ടും ദിവ്യവാസം-നൽ മന്ന, ശുദ്ധ പാൽ.
൨. വിശക്കിൽ അന്നചാനം — പിതാ തരും വരം,
 മലത്തിന്നുററ സ്നാനം, — പ്രചാസിക്കാലയം.
 ഈ രാജ്യേ മുമ്പനാകാം-എല്ലാരിലും പിന്നോൻ,
 സന്തോഷത്തോടെ ചാകാം-ജീവാഗ്രഹമുജ്ജോൻ.
൩. വിശന്നു ദാഹിപ്പോക്കും — ഈ രാജ്യമേ ഗതി;
 കർത്താവു കണ്ണീർ തോക്കും — വാഗ്ദത്തവും മതി.
 അങ്ങോ നിൻ പുത്തത്താഴം-എനിക്കുമാംപ്രഭോ!
 ഈ നാവു പ്രീതിയാഴം — അരുണ ചൊല്ലുമോ?

H. G.

൨൦൮. (ഘൃന്).

Himmelan, nur. 135.

൧. സ്വർഗ്ഗയാത്ര മാത്രമേ — മാർഗ്ഗസാരമാം;
 കാണാതാശിക്കുന്നതേ — കാണിക്കുന്നെല്ലാം.
 ആകാ ഭൂവി; — മണ്ണെന്താലും ചക്ര ചേൽ;
 കാണതൊക്കെ വിട്ടു, മേൽ — മുഖം തിരി!
൨. സ്വർഗ്ഗം ഏറിപ്പുകവാൻ — സ്വർഗ്ഗം വിടുക!
 രാഗബുദ്ധിശക്കിമാൻ — ത്രാഗം ശീലിക്ക!
 ചെയ്യാൻ പണി.-സുഖത്തിൽഞെളിഞ്ഞു പോം,
 ദുഃഖത്തിൽ ചുരുങ്ങി പോം — ഈ ദുർമ്മതി.

൩. സ്വർഗ്ഗത്തോളം യേശു താൻ — വർഗ്ഗമുദമായി.
ക്ഷാന്തികൊണ്ടു വെല്ലുവാൻ-താൻ ദുഷ്ടാന്തമായി.
അവാൻ തുണ. — അന്തിയോളം തോല്ക്കുകിൽ,
ബന്ധുവൊക്കെ വിടുകിൽ — ക്ഷമിക്കുക!

൪. സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കന്നിതളിൽ — നിർഗ്ഗതം ഒളി!
കാക്കെ ദൂതർ ഏണിയിൽ — താണു കയറി!
നീയും ബെഥേൽ; — നിന്നുകായിറങ്ങിയോൻ
വിണ്ണിലും കടത്തുവോൻ, — ഇമ്മാനുവേൽ.

൫. സ്വർഗ്ഗത്തിന്നായി ചെന്നു നാം — ദുർഗ്ഗമുരവും
കാടുകൾ പിന്നിട്ടെല്ലാം — നാടും ദശിക്കും.
അങ്ങില്ല രാ. — കാണും വെട്ടം എങ്ങുമേ,
കാണും ഇഷ്ട രാജാവെ, — ഫല്ലെല്ലയാ!

H. G.

൨൦൯. (൧൯൧).

Why those fears. 87.

൧. ഭയം വേണ്ടിതാ കർത്താവു
കപ്പലെ നടത്തുന്നോൻ;
വൻസമുദ്രത്തിൻ സ്രഷ്ടാവു
ആഴത്തെ കടത്തുവോൻ!
ഇഷ്ടതീരം — കാണിക്കും എൻ ജീവകോൻ!

൨. പുകവാൻ ആശിക്കും നാടു
ശ്രുതിയാൽ അറിയുന്നേൻ;
ശ്രുതിബലത്താൽ ഈ കാടു
കേവലം വെറുക്കുന്നേൻ.
യേശുവോടെ — കടലൂടെ ചെല്ലവേൻ.

൩. തിരക്കോപം കോളം കാറും
കണ്ടാൽ പേടിക്കരുതേ!
എന്റെ ചൊൽ ഇതെല്ലാം മാറും,
ഞാൻ ഇതാ നിൻ അരികേ!
എന്റെ മുമ്പിൽ — കുന്നും കോളം താണതേ!

൪. അകരകലേ സന്തോഷം
ഇങ്ങു ചൊലാൻ കൂടുമോ?
മാൽ പിണെച്ചു ലോകരോഷം
ശുദ്ധ സ്വാസ്ഥ്യം നീക്കമോ?
ഹല്ലെലൂയാ — യേശു വാഴൂ, എൻ പ്രഭോ!

Fr.

൨൧൦.

Am I a soldier of the cross.

൧. ക്രിസ്തന്റെ ചേകമേറ്റു ഞാൻ
കഞ്ഞാട്ടിൻ ആളുമായി;
തൃപ്പേരിലെന്തു നാണവാൻ
തൃക്കയ്യേ ഭീരുവായി!

൨. രക്താഞ്ജി നീന്തിയിലയോ
വിശുദ്ധർ വിൻ പൂകാൻ?
വിമാനപുഷ്പയാനമോ
കൊതിപ്പതിങ്ങു ഞാൻ?

൩. എനിക്കുമില്ലയോ ചൊരാൻ
രിപുകൾ മൃഗവും,
ചെറുത്തടിച്ചു കേറുവാൻ
എതിർപ്രവാഹവും?

- ഭ. സുഖേന ഞാൻ സുഷുപ്തനായി
പരത്തിലെത്തുമോ?
ഇഹം കൃപയ്ക്കു ബന്ധുവായി
എന്നെ തുണയ്ക്കുമോ?
- ഒ. പോരാടുവാൻ, പൊറുക്കുവാൻ,
താ നാഥ പൗരുഷം!
ജയിച്ചു ഞാൻ ഭരിക്കുവാൻ
അതുക നീ വരം!

J. Ch.

21. കാലഗീതങ്ങൾ. TIMES AND SEASONS.

A. സന്ധ്യകളിൽ.

MORNING AND EVENING HYMNS.

൨൧൧. (൧൯൨).

L. M. Magdalene. 32. 230.

൧. ആദിത്യനോടൻ നെഞ്ചുണർ,
മടിവു പോക്കി തള്ളിടർ;
പ്രഭാതയാഗം ഒപ്പിപ്പാൻ
വിളിച്ചു നിന്നെ തന്മുരാൻ.
൨. സുഖിച്ചറങ്ങും സമയം
പാലിച്ചവന്നു വന്ദനം!
ഞാൻ ചാവിന്നെഴുനീല്ക്കുമ്പോൾ
നിൻ രൂപത്തോടുണർത്തിക്കൊൾ!

ന. പുലച്ചു മഞ്ഞുപോലരേ
എൻ പാപം ആകേ നിക്കുകേ!
എൻ ആദ്രുതോന്നൽ കാക്കുക!
നിന്നെ അകം നിറക്കുക!

ഭ. ഞാൻ ചൊല്ലി ചെയ്തുതൊക്കയും
വരുത്തിയും നടത്തിയും
അതാതു ചിററുവേലയും
നിൻ തേജസ്സു വളർത്തും.

ഉ. എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളിൻ
അന്നാദിമൂലം വാഴ്ത്തുവിൻ!
കീഴ്ജേലും സൃഷ്ടി വാഴ്ത്തുകേ
പിതാ പുത്രാത്മാവായോനേ!

H. G.

൨൧൨. (൧൯൩).

Mein erst Gefühl. 39.

൧. എൻ ഉള്ളമേ, ഉണർന്നു പാടു
പിതാവിനുള്ള സ്നേഹം!
അബ്ബാവിളി എൻ വഴിപാടു;
അതിന്നു ചായ്ക്കു ശ്രോത്രം!

൨. തൃക്കൈ ഈ രാത്രി എന്നെ താങ്ങി;
എന്മേലേ രാജദണ്ഡു
പിശാചു കണ്ടുടൻ പിൻ വാങ്ങി;
സൂക്ഷിച്ചതേ നിൻ കണ്ണു.

൩. ഈ ജീവൻ കൈ നിന്റെറ കാഴ്ച;
കെടേണം ലോകസംഗം!

ഉള്ളിൽ കഴിക്കും രാജവാഴ്ച
സ്തുതിക്കാകോരോ അംഗം!

ഭ. എൻ വാക്കു ഭാവം വേല വേഷം
സ്വർഗ്ഗസ്ഥമാം വരേക്കും
ഇന്നല്ല, പിന്നെയും അശേഷം,
നീ പുതുതായ്ക്കെടേക്കും.

ഒ. അതേ, നീ എങ്കൽ ആദി അന്തം
നടുവുമായിരിക്ക!
ഞാൻ നിന്നെ കാണും നാൾ പയ്യന്തം
പറഞ്ഞനുഗ്രഹിക്ക!

H. G.

൨൧൩. (൧൯൪).

Mein Herz sei zufrieden. 50.

൧. കഴിഞ്ഞിതിരിട്ടു തുടങ്ങി പകൽ;
മിഴിക്കു എൻ ദേഹി, ഒരുങ്ങു ക്ക് ഉടൽ;
മനസ്സു പണിക്കു മുതിന്നു വരാൻ
അനന്തവെളിച്ചം ഉദിക്കുക താൻ!

൨. വെളിച്ചം ഉജ്ജ്വലം ഉണർന്നു ക്ഷണം
തെളിഞ്ഞ പ്രവൃത്തിക്കുസാഹിത്യം.
ഒന്നാം പണി ദൈവം തുടങ്ങുന്നതോ:
തന്നാമസ്തുതിക്കു വിളിപ്പതല്ലോ.

൩. അരോ പൂഴ്വായ മനുഷ്യ, ഉടൻ
യഹോവയെ വാഴ്ത്തു ക്ക്, അവൻ ജനകൻ;
നിൻ രക്ഷകനോടൊഴുനീറ്റു മുദാ
തൻ ജീവനെ കാട്ടിയും പൊരുതും വാ!

- ഭ. പഠിപ്പതിർന്നു വിശ്വാസമഴി,
 പിടിച്ചതും ഇല്ലതിന്നൊത്ത പണി;
 മനുഷ്യനു ദൈവമേ, കാണിച്ചു താ!
 അനുഗ്രഹം നല്ല മകനു സദാ!
- ഉ. ഹാ നിത്യവെളിച്ചം എന്നുള്ളിലേ പാർ!
 ഇനി വഴികാട്ടി നീ എന്നിയേ ആർ?
 നടത്തുക ഓരോരോ നാഴികയിൽ,
 കടക്കുക ഞാനും ആ പൊൻപുരിയിൽ.

H. G.

ഉപദേശം. (പ്രൺതം).

Ermuntre dich. 170.

൧. ത്രിയേകദൈവം എന്നെ ഈ
 ഉഷസ്സിലും തുണെക്കു;
 പിതാപുത്രാത്മാവെന്ന നീ
 അനുഗ്രഹം അയക്കു;
 നീ കാത്തതിത്ര രാപ്പകൽ,
 നിന്നാൽ തണിഞ്ഞൊരോ അഴൽ;
 അതാലെ ഇന്നും പിന്നെ
 ഞാൻ എന്നും വാഴ്ത്തും നിന്നെ.
൨. കനിഞ്ഞു നീ ഉയിർ ഉടൽ
 ഇന്നൊക്കേ പുതുതാക്കു;
 ചിൻ എന്റെ മാനം എൻ മുതൽ
 നിൻ ഇഷ്ടം പോലേ കാക്ക!
 ദോഷങ്ങൾ ആകേ നീങ്ങുവാൻ
 പാലിച്ചു കൊൾ്ക, എൻ പുരാൻ;

സ്വഭാവത്തെ അടക്ക;
പിശാചിനെ തടക്ക!

ന. എൻ മേൽ കടാക്ഷിച്ചു, പിതാ,
നിൻ സ്നേഹം അറിയിക്ക!
നിൻ കൃപയെ, എൻ രക്ഷിതാ,
ഞാൻ ഇന്നനുഭവിക്ക!
വിശുദ്ധാത്മാവെൻ മനസി
വിളങ്ങിച്ചാലും നിൻ ഒളി!
എൻ സ്രഷ്ടാവെൻ മദ്ധ്യസ്ഥ,
തുണെക്ക, എൻ കായ്സ്ഥ!

ര. അനുഗ്രഹിച്ചു നിൻ ജനം,
യഹോവേ, പാലിച്ചാലും!
ഇന്നും കനിഞ്ഞു നിന്മുഖം
എന്മേൽ പ്രകാശിച്ചാലും!
എൻ ദൈവമാം ഇമ്മാനുവേൽ,
മുഖം ഉയർത്തി എൻറെ മേൽ,
ആത്മാവേ, ശ്രേഷ്ഠദാനം
ആസ്സൽ, സമാധാനം!

H. G.

൨൧൫. (൧൯൬).

Die Sonn' erwacht. 63.

൧. വെളോൻ ഇതാ — സ്വതേജസാ
മുതിന്നു തൻ ഓട്ടത്തിനായി.
മനുഷ്യ ഹോ! — ഉണർന്നിതോ,
സ്തുതിക്കു മുതിക് നിൻ വായി!

൨. മൃഗാദികൾ — തൻ കൊറുകൾ
തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നുടൻ;
ദേവേഷ്ടത്തെ — സാധിപ്പതെ
അന്വേഷിപ്പു ദേവസുതൻ.
൩. ഹാ യേശു, നീ — ഒരിക്കൽ തീ
ജപലിക്കേ ഉദിച്ചു വരും;
അന്നേരം ഞാൻ — വന്നെത്തുവാൻ
ഇന്നെന്നെ ഒരുക്കി തരും.
൪. നീ മിന്നിയാൽ, — ഈ സൂര്യനാൽ
പിൻ എന്തു പ്രയോജനമാം.
നിൻ തേജസാ — വിരഞ്ഞു വാ;
ചന്ദ്രാദിത്രന്മാരേ സ്ഥാം!

H. G.

൨൧൬. (൧൯൭).

Lobet den HERRN, alle. 48.

൧. തുടങ്ങി രാത്രി, തീർന്നതേ പ്രവൃത്തി;
ചടപ്പുള്ളൊക്കെ വന്നിതാ നിവൃത്തി;
അടക്കുകെൻ പ്രഭോ മനോവിഷാദം,
നല്ല പ്രസാദം!
൨. അകത്തിറങ്ങി പാത്തു, കൂളി പേന
അകറ്റി കൈ, കാപ്പിക്ക് നിൻ സേന;
പുകഴ്ത്തുവാൻ നീതിദീപ്തിയാലും
പോറ്റി വന്നാലും!
൩. വരിക നിദ്ര നൽ വിചാരത്തോടും;
പിരിഞ്ഞുടൻ മനം നിന്നോളം ഓടും;

അരിഷ്ടൻ എന്നിൽ നിറകെൻ ചങ്ങാതി
നിന്റെ വിപ്ലാതി!

൨. വിളമ്പുകന്നം, ആശ്വസിപ്പൂ രോഗി,
വളക് കഞ്ഞി, തോല്പൂ പ്രതിയോഗി,
തളച്ചിരുന്നോക്കാക നീ സഹായം,
തീർക്കവന്ത്രായം.

൩. നിന്നാമം എങ്ങും രാജ്യം പരത്തി,
നിന്നിപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്താകുമ്പോൾ നടത്തി,
ഇന്നപ്പോൾ തന്നെ, വെടം ക്ഷമിക്ക,
താങ്ങി ഭരിക്ക!

H. G.

൨൧൭. (൧൯൮).

L. M. 32.

൧. വെളിച്ചമായ യേശുവേ!
തമസ്സു നീ ജയിച്ചുതേ;
ഈ ലോകത്തുതന്നോദയം
സാക്ഷാൽ നിൻ വാക്യത്തിൻ ജയം.

൨. കർത്താവേ, ഉററ സ്നേഹിതാ!
ഈ രാവിൽ കാവൽ നിന്നു വാ;
നീ നില്ലേ, ഞങ്ങൾ ഇങ്ങല്ലാം
ഭയമയങ്ങൾ കളയാം.

൩. ഈ കൂട്ടം നിന്റെതല്ലയോ,
നിന്നാൽ സമ്പാദിതർ, വിഭോ!
ഞെളിഞ്ഞു വൈരി മുട്ടുമ്പോൾ
വിളിക്കുമുന്നേ കാത്തു കൊൾ!

൨. പലതദ്ദൃഷ്ടനുള്ള വാൾ,
എല്ലാം തടുപ്പാൻ നീയേ ആൾ;
പലതവന്റെ കന്നുകോൽ,
എന്നാലും സാധ്യമെന്തു പോൽ!

൩. കടക്കുന്നോടി ആറെക്കാൾ
കടക്കുന്നെന്റെ വാഴനാൾ;
ഇരുൾ അതൊഴുക കടൽ,
ഒത്തൻ നീ അതിൻ പകൽ.

൩. ആ രാത്രി ഞാൻ പ്രവേശിച്ചാൽ
വരാത്തതെ നീ ദയയാൽ
വരുത്തികൊല്ല, എന്പരാൻ,
പെരുങ്കണക്കെ ഒപ്പിപ്പാൻ!

H. G.

൨൧൮. (൧൯൯).

Nun ruhen alle. 73.

൧. മനുഷ്യർ നാടും കാടും — ഉറങ്ങുകേ നാം പാടും,
മിഴിച്ചിരിക്കെന്നും!

രാവാദിത്യനെ ആട്ടി,—വേറൊളിയെ നീ കാട്ടി
അരുൾ, ലോകവെളിച്ചം!

൨. സന്ദേഹദയമായ — ജയിച്ച സൂര്യനായ
യേശു ഉദിക്കുകേ! [നന്ന
നിന്നാൽ പ്രകാശിക്കുന്ന — മീൻകൂട്ടം പോൽ മി
വിണ്ണോനായി ഞാൻ ഉണരുകേ!

൩. കിടപ്പാൻ നേരം വന്നു, — കൈ കാൽതല തളന്നു
നിദ്രക്കു ചാഞ്ഞുതേ,

ചാവിനിതടയാളം; — പൂലന്തിട്ടും കാളം,
നീ പൂത്തുടുപ്പു തരികേ!

ഭ. എന്നെ നിന്നൊടിണക്കി; — ഇരുൾഭയം വിലക്കി,
തൃക്കാവൽക്കാരെ താ;
ചിറകുകൾ വിരിച്ചു, — നീ കഞ്ഞുകൾ വലിച്ചു
ഒർ അമ്മെ പോലേ മൂടുക!

H. G.

൨൧൯. (൨൦൦).

Nun ruhen alle. 73.

൧. ദരിദ്രനെ കനിഞ്ഞു-എൻ ശൂന്യത്തിൽ വഴിഞ്ഞു
വന്നുള്ള യേശുവേ!

പകലിൽ മാത്രമല്ല — ഇരുളിലും നീ നല്ല
നിറവായെന്നിൽ തോന്നുകേ!

൨. ഉറങ്ങുമ്പോൾ അടുക്ക, — പിശാചിനെ തടുക്ക,
കാണാക സ്വപ്നത്തിൽ; [ത്തി
വൈഷമ്യങ്ങൾ നിരത്തി,-എൻ ആത്മാവെ നട
മേയ്ക്കേണ്ട ജീവയാത്രയിൽ.

൩. നീ എന്നിൽ വല്ലഭോഹം-കീഴേതിലുള്ള മോഹം
ഇത്യാദികൾ കണ്ടാൽ,
എന്നെ ഉടൻ ഉണർത്തു, — മനം മേലോട്ടുയർത്തു,
ഉറക്കം അതതു ക്ഷണാൽ.

൪. ഇന്നേപ്പണി ക്ഷമിക്ക, — നിൻ ചോരയെ തളിക്ക,
കല്പിക്ക കാരുണ്യം!
നടന്നും ഈ കിടന്നും — ഉള്ളൊന്നെ നീ ചുമന്നും
ലാളിച്ചും വിണ്ണുത്തിക്കണം!

H. G.

B. ഭക്ഷണത്തിങ്കൽ.

AT MEALS.

൨൨൦. (൨൦൧).

O Durchbrecher. 161.

നൽ വരം തരുന്ന ദേവ!—അപ്പമല്ല ജീവൻ നീ!
ഞങ്ങൾ ഉഷാരാശ്ശിൻ സേവ—ചെയ്യമാറു സല്ലരി!
ഗുണമൊക്കേ നിന്റെ ദാനം,
എല്ലാ വൃദ്ധി നിൻ സ്തുതി;
സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ അന്നപാനം
ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായാൽ മതി.

(സ്വർഗ്ഗത്തിൽ-ഉണ്ണുകിൽ-ഞങ്ങൾക്കു ഹാനിതേ മതി).

H. G.

൨൨൧. (൨൦൨).

Die Gnade sei. 9.

പ്രഭോ, നീ ദേഹപുഷ്പി—മുഴുപ്പാനടുത്തു;
മനസ്സിലും സന്തുഷ്ടി—നിൻ വാക്കിനാൽ തത്ര.

H. G.

൨൨൨. (൨൦൩).

L. M. 230.

ഭക്ഷണത്തിൽ പിൻ.

വിശപ്പു തീർത്ത സൽപ്രഭോ!
ഉണ്ണാത്തനേകർ ഉണ്ടല്ലോ;
മനശ്ശരീരകാംക്ഷയും
നീ തീർത്തരുൾ എല്ലാരിലും!

H. G.

൨൨൩. (൨൦൪).

Alles was Odem hat. 1.

൧. ശ്വാസം മുട്ടാതെ ഭ്രമണ്ഡലത്തിൽ
വാസം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ എല്ലാം
ദാസ്യ ദാസനെ വാഴ്ത്തേണമേ!
൨. ലക്ഷം അനാഥരെ തൽക്ഷണം താൻ
ഭക്ഷണപീഠം ഒരുക്കി മുദാ
രക്ഷണം ചെയ്തുവൻ നമ്മുടെ യാഃ!
൩. ഗ്രാമവനങ്ങൾ ആകാശം കടൽ,
ക്ഷാമം അകറ്റി ഭരിച്ചവന്റെ
നാമം ഉയർത്തി പുകഴ്ത്തേണമേ!

H. G.

C. വർഷാരംഭാദികാലമാറ്റത്തിൽ.

OLD AND NEW YEAR ETC.

൨൨൪. (൨൦൫).

Schöne Ahnung. 168.

൧. ഇന്നേയോളവും വളർച്ച
തന്ന നാഥൻ നില്ക്കുവേ,
നന്ദിച്ചെന്മനം പകർച്ച
എന്നി വാഴ്ത്തേ പോരുകേ!
സങ്കടം വരകിൽ താതൻ
അങ്കം ഏറ്റും ആത്മജാതൻ;
ദേവകുണ്ഡ നോക്കി നാം
കാവൽ ഉണ്ടെന്നറിയാം.

൨. ശോകസങ്കടം സന്തോഷം
ലോകത്തിൽ സഭയിലും,
രൂഢ സന്ധി ഗുണ ദോഷം
ക്ഷുത്തു തൃപ്താവസ്ഥയും
ഇത്തരം കാരൊന്ന് അതീതം;
അത്തലല്ല സ്തോത്രഗീതം
കാലമാറത്തിൽ ഹിതം,
ചാല നന്നെല്ലാം കൃതം.

൩. ക്കു നല്ലതോ? ഹാ കഷ്ടം
തക്കതല്ലെൻ പിഴകൾ!
ഉത്തമം മൽകമ്ം നഷ്ടം,
പുത്തനായിലെൻ കരൾ;
കത്തുന്നു കഴിഞ്ഞ പാപം,
കത്തുന്നോരോരനുതാപം;
ഉത്തരം ചൊല്ലൂ സദാ:
പുത്തനാം എൻ കരുണാ.

൪. ഞാനതോടു ചാരിക്കൊള്ളും,
ധ്യാനം ചെയ്യും നിന്മൊഴി;
ഭാവിപ്രശ്നം: ഭുള്ളും പൊള്ളും,
ചാവിൽ കാണും നിൻ വഴി:
എത്ര അത്ഭുതം നിൻ പ്രാപ്തി,
ചിത്രമാം ക്രിയാസമാപ്തി,
തക്ക നാളിൽ കാണലാം
മിഷ നിൻ പൊരുളെല്ലാം.

H. G.

൨൨③. (൨൦൩).

Jesus meine Zuversicht. 80.

൧. ഇപ്പിറന്ന വാഷത്തിൽ
ആദിയന്നം യേശുമാത്രം;
നാം ഈ പേരിൽ നില്ക്കുകിൽ
നിത്യം തൻ കൃപയെ പാത്രം;
യേശു പേർ നിരന്തരം
കൊടിയായിരിക്കണം.

൨. യേശുനാമം വാക്യവും
ലോഷിച്ചറിയിക്ക വേണം;
നിന്റെ സഭ കൈയും
ഐക്യമത്രമാക വേണം;
എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും
നിന്റെ നാമം അറിയും.

൩. ആട്ടികൂട്ടം ഏകവും
ഏക മേൽനായും കാണും;
അന്നു ഭൂ സന്തോഷിക്കും
അവിശ്വാസി തോറ്റു നാണം.
ചെറുകൂട്ടം ആശ്വസി,
നില്പു യേശുവിൻ മൊഴി.

൪. അതിനാലേ സമഗ്രമാം
യാത്രയിൽ എടുത്ത ഭാരം;
സർവ്വവും സഹിക്കും നാം,
സർവ്വത്തിന്നീ നാമം സാരം;
യേശുവിന്റെ വാത്സല്യം
ആശാപൂർത്തികാരണം.

Fr.

൨൨൬. (൨൦൭).

Nun danket alle. 134. *W. Schütz*

൧. ഈ ജീവകാലത്തിൽ — ഒരാണ്ടല്ലോ കഴിഞ്ഞു;
അതിൻപ്രവൃത്തികൾ-കത്താവെല്ലാം അറിഞ്ഞു.
മനം തിരിഞ്ഞതിൻ — ഫലങ്ങൾ കാട്ടിയോ?
വിസ്കാരനേരത്തിൽ — നില്പാൻ കഴിയുമോ?

൨. കാതണ്യം എന്നിയേ-എന്തൊന്നനേപക്ഷിക്കേണ്ട?
മദ്ധ്യസ്ഥ യേശുവേ — നീയിങ്ങു പാക് വേണ്ട!
നിൻ നീതിവസ്ത്രം താ, — അകൃത്യം ക്ഷമേ
നിന്തിരു രക്തത്താൽ — അകറ്റി പോറ്റുകേ.

൩. പിറന്നോരാണ്ടിലും — സങ്കേതസ്ഥാനം കാട്ടി
സുഖേന മേയുവാൻ — ചെന്നായ്ക്കളെ നീ ആട്ടി
നിൻ പേരെ സ്ഥിരമാം — മതില്ലെട്ടാക്കണം;
അതിൽ സുഖിപ്പതാം — നിൻ ആശ്രിതകലം.

൪. പുതിയ വർഷത്തിൽ — താ പുതിയ വിശ്വാസം,
നിൻ വാക്കു സാന്നിധ്യം-കലൻ ചെയ്തു വാസം;
പുതിയ സ്നേഹവും — പടക്കു മുന്നെക്കാൾ,
വിശാചെ നീക്കുവാൻ-അയക്കാത്താവിൻ വാൾ.

൫. പഴയ ആദാമിൻ — മോഹാദി ജഡകർമ്മം
ജയിച്ചുടക്കുവാൻ — ഏകേണം നാനാവർമ്മം;
ശരീരാത്മാവിനും — വേണ്ടു നന്തൊക്കുവേ
ഈ വർഷം മുഴുവൻ — തന്നരുളേണമേ.

Fr. or Ir.

൨൨൭. (൨൦൮).

Seelenbräutigam. 66.

൧. ജീവമാർഗ്ഗത്തിൽ — യേശു, കൂട്ടരിൽ
മുന്നടന്നാൽ മടിയാതെ
ഞങ്ങൾ നിന്നെ കൈ വിടാതെ
സ്വർഗ്ഗത്തോളവും — പിന്നേ തുടരും.
൨. സർപ്പം ചീറ്റുമ്പോൾ — എന്നെ കാത്തു കൊൾ;
യാത്രായുദ്ധകഷ്ടതാലും
നഷ്ടം ഇല്ല; നീ നിന്നാലും!
എന്നാൽ സങ്കടം — വേഗം വിസ്മയം.
൩. ഓരോ ദുഃഖത്താൽ — ഞങ്ങൾ ആടിയാൽ
അന്യർക്കുല്പാൽ ഏറിയാലും —
വേണ്ടും ക്ഷാന്തിയെ തന്നാലും!
നിത്യം ഞങ്ങളെ — അന്തം ഓർപ്പിക്കേ!
൪. എന്റെ നടയെ — ക്രമമാക്കുകേ!
നിന്നാൽ ആറി യാത്രാഭാരം,
നീ തുറക്കും സ്വർഗ്ഗദാരം;
നിൻ സിംഹാസനം — ഞാനും ഏറെണം.

H. G.

22. ORDINATION.

൨൨൮.

L. M. Jesu and shall it ever be. 230.

൧. സഭാശിരസ്സേ യേശുവേ!
കൃപാലു മേഷ പാലനേ!
അനുഗ്രഹിക നിന്നുടെ
ജനത്തിനായി ദാസരെ (ദാസനെ).
൨. നീ ദിവ്യമാം കരാട്ടുണം
ഈ ദാസക്കിന്നു (ദാസന്നിന്നു) ചെയ്യേണം
സദാത്മനാ കഴിക്കണം
ഹിതാഭിഷേകമുത്തമം.
൩. അണെച്ചു മേഷസഞ്ചയം
നിന്നക്കു വേണ്ടി നിർഭയം
ഉണർച്ചയോടെ മേയ്ക്കുവാൻ
തുണെക്കു ദാസനെ (രെ) ദവാൻ.
൪. വിവേചനാ മഹാദിനേ
സ്വവേലയാലെ നിന്നുടെ
വലത്തനേകമാം ഗണം
നിറുത്തുവാനുമേകെണം.
൫. ഇരിക്കിവർ (കുതാൻ) വിശ്വസ്തരായി (നായി),
ജയിക്കു നല്ല വീരരായി (നായി),
ധരികു പിൻ ശിരോമണി
പരത്തിൽ നിത്യതേജസി.

J. Ch.

23. പള്ളി പ്രതിഷ്ഠ. CONSECRATION OF A CHURCH.

൨൨൯. (൨൦൯).

Wie schön leucht't uns. 200.

൧. ഈ ആലയത്തിൽ, ദൈവമേ,
നിൻ നാമതേജസ്സുകളെ
ഈ നാളിൽ ഉദിപ്പിക്കൂ!
ഘോരകണ്ഠകൾക്കല്ലാം
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നിതു ദ്വാരമാം
എന്നുപിൻ ഗ്രഹിപ്പിക്കൂ!
നീതി — പ്രീതി — കാണിച്ചാലും!
തേനും പാലും — ഭജിപ്പിക്കൂ!
കൂട്ടത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കൂ!
൨. ദൈവകുമാര യേശുവേ!
പണിച്ചു തീർത്ത ശാലയെ
അനുഗ്രഹിക്കു വേണം!
ലോലിച്ചു പോതും വാക്കിനാൽ
വിശുദ്ധാത്മാവിൻ സാക്ഷ്യത്താൽ
വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കേണം!
കേമം — പ്രേമം, — ദിവ്യജ്ഞാനം,
സമാധാനം — നല്ലീടാരും!
സഭയിൽ നീയേ കർത്താവു!
൩. വന്നാലും ഹേ വിശുദ്ധാത്മാ!
തന്നാലും സർവ്വകുറും മൂലം
ബലാഗ്നിയാലെ സ്നാനം!

കേൾപ്പിപ്പോർ കേൾക്കുംജനവും
പിതാക്കൾ ബാലഗണവും
ഇരക്കുന്നുണ്ടീ ദാനം.

പാപം — ശാപം, — അറക്കാരം,
ഭുച്ചിചാരം — നശിപ്പിക്ക!
ഉൾപ്പറം നവീകരിക്ക!

൨. ഗ്രിയേക ദൈവമേ, സദാ
ഈ ആലയേ വിളങ്ങി വാ;
കൈക്കൊൾക്കൂ സ്തുതി പാട്ടും!
ഈ ദാനത്താൽ സന്തോഷിക്കും
പിതാക്കളോടു മക്കളും
നിന്നക്കു നന്ദി കാട്ടും.
നാടും — കാടും — അറിയേണം
ദിവ്യപ്രേമം. — ജീവാഹാരം
ഒന്നേ സുവിശേഷസാരം.

Fr.

൨൩൦.

Saviour like a Shepherd lead us.

൧. നിന്റെ സേവ ചെയ്തുതിന്നു
യേശുവേ ഓരാലയം
ഈ സഭക്കു നല്കിയിന്നു
പ്രീതിയോടെ തൃക്കരം.
ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
നിൻ കൃപയ്ക്കു വന്ദനം!

൨. ദേഹി ആത്മശ്രേഷ്ഠനോടു
ഉൾപകർന്നടുക്കുവാൻ,

ആത്മജർ പിതാവിനോടു
കൂടിയുല്പസിക്കുവാൻ
ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
നല്ലിയിഗ്രഹം ഭവാൻ.

൩. ജീവവാക്കിനെ പകർത്തു
നല്ലകാത്മ ഭോജനം.
നിൻ ജനത്തിനീയകത്തു
നിന്നു നിത്യപോഷകം.
ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
ജീവശക്തിയേകെണം.

൪. ചെന്നൈകോസ്റ്റിൻ അഗ്നിനാവു
നീയിറക്കുകീഗ്രഹേ;
ശിഷ്യവർഗ്ഗമിങ്ങുമാറു
സത്യസാക്ഷി എങ്കിലെ.
ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
താ വിശുദ്ധ ചൂടിനെ.

൫. കൂരിട്ടു ചുറ്റിയുള്ള
ദിക്കിതികലീഗ്രഹം
ശോഭിതം വെളിച്ചമുള്ള
ദീപമായ്യിളങ്ങണം.
ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
നല്ലതിന്നനുഗ്രഹം.

൬. നന്ദി പൂണ്ണമാം മനങ്ങൾ
ഇങ്ങതീവതിങ്ങുക;
ദൈവനാമ കീർത്തനങ്ങൾ
ഇങ്ങുനിന്നു പൊങ്ങുക

ദേവ ദേവ — യേശുദേവ!
സ്തോത്രവീടിതാകക.

J. Ch.

24. വിവാഹത്തിങ്കൽ. CELEBRATION OF MARRIAGE.

൨൩൧. (൨൧൦).

Wachet auf, so ruft. 204.

൧. യേശു, ഈ കറാറെ പാത്തു,
സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ വാത്തു
ഈ യോഗത്തിൽ ഉപ്പെടുകേ;
തടുനോരോ ദുഃഖം ദീനം
ഭയാദി പോക്കി, ബലഹീനം
തീർത്തുള്ളിൽ കൂടി വാഴുകേ!
കത്താവെ നോക്കുവിൻ!
തൻ ക്രൂശെ പേറുവിൻ—ശങ്കിയാതെ!
അവൻ കരം—നിരന്തരം
അമർക്കും ശാപമരണം.

Fr.

൨൩൨.

Wie mir deine. 165.

൧. സർവ്വദാതവാശ്രിതൻ
സർവ്വകാര്യനായക!
ദാസദാസിമാരിവർക്കു,
യേശുവേ കൃപാകര,

ഈ വിവാഹബാധവത്തിൽ
ആകണം ശുഭോദയം.
ആശയിങ്ങു നിൻ പ്രിയത്തിൽ,
ആശി നീ വദിക്കണം.

൨. നിൻ കരത്തിനാലിണെക്ക
സങ്കടം വരായുവാൻ;
സന്തതം ഭവാൻ തുണെക്ക
ബന്ധമുറ്റു റെക്കുവാൻ.
മഞ്ജുവായ നിന്റെ പാശ
ഭഞ്ജനം വരുത്തുവാൻ
ശത്രുവിന്നിരിക്കുകാശ;
അത്ര ഭീതിയെന്തുവാൻ?

൩. ശാന്തനായി നിൻ സഭയ്ക്കു
കാന്തനായ വത്സല!
പ്രീതി ദിവ്യമിന്നിവയ്ക്കു
ജാതമാക്കി നല്ലുക.
നിന്റെ സ്നേഹം പാർത്തുനിന്നു
രണ്ടു പേരുമെത്രയായി
സ്വന്തകൃഷിനെ ചുമന്നു
പിന്തുടക് ചന്തമായി.

൪. സൂര്യശോഭ മാത്രമല്ല
കൂരിരുട്ടു കൂടവേ
നേരിടാവതന്നു നല്ല
ധൈര്യമേകി നില്ക്കുകേ.
ചാരുവായ നിൻപ്രകാശം
ഏറ്റു കാശയാന്തരേ;

ചുറ്റുമുള്ളോരന്ധകാരം
അററു നീങ്ങുമപ്പോഴേ.

൭. ലോകമായയിൽ വിരക്തി
രാഗമോഹവജ്ജനം.
ശുദ്ധി നീതി ദൈവഭക്തി
ബുദ്ധിയുള്ള ജീവനം.
ജീവനന്മയിൻ സമൃദ്ധി
നീയിവർക്കു നല്ലെന്നും.
ചിന്ത സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യസിദ്ധി
അന്ധിനാൽ കൊടുക്കെന്നും.

J. Ch.

25. മ ര ണ ശ്ല ശ ാ ന ഓ ദി.

DEATH AND BURIAL.

൨൩൩. (൨൧൧).

Auferstehn, ja. 55.

൧. അല്പകാലം മണ്ണിൽ പാത്തിനി
ജീവിക്കും എൻ പൊടി.— പുനരുത്ഥാനം
സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ ദാനം.— ഫല്ലെല്ലയാ!
൨. ചാകെന്നു വിതച്ചതൊക്കയും;
ചത്താറേ ജീവിക്കും.— മണിക്കൾ ധാന്യം
ഈ നിന്ദുത്തുള്ള മാന്യം— ഒളിച്ചുണ്ടു.
൩. ആദ്യവിളവായ ജ്യേഷ്ഠനെ
കാത്താശ്വസിക്കുകേ.— അവൻ വിളിച്ചു,
വിതച്ചതയിപ്പിച്ചു— പ്രതൃഷ്ഠനാം.

൨. സ്വപ്നം കണ്ടുണൻ ഭാവം നാം
മിഴിച്ചു നിവിരാം. — അങ്ങില്ല യുദ്ധം,
എവിടവും വിശുദ്ധം, — എങ്ങും സ്മൃതി. H. G.

൨൩൪. (൨൧൨).

Lass mich gehn. 59.

൧. പോക ഞാൻ:|: യേശുവോടു ചേരുവാൻ;
ലോകത്തിൻ കിനാവുണൻ
അവനെ സദാ പുണൻ
തൻ മുമ്പാകേ വാഴുവാൻ.
൨. നൽവെയിൽ:|: നിന്നാൽ നീങ്ങും എൻ മുകളിൽ.
എപ്പോൾ ഞാൻ തുമ്പിൽ താണു
നിൻ പ്രിയമുഖത്തെ കാണു
ഭക്തരുടെ കൂട്ടത്തിൽ?
൩. കേൾ, അതാ:|: ദൂതർ വാഴുന്നു മൂദാ!
ചിറകിന്നെനിക്കുണ്ടാകേ
വേഗത്തിൽ പറക്കും നാകേ,
ഇങ്ങു കാണി വൈകിടാ.
൪. കൃപയാൽ:|: ഞാൻ ശലേമകന്യകാൽ
പൊന്തെരുക്കളിൽ ഈടാടും,
ദേവവീണ മീട്ടി പാടും
ആനന്ദപരവശാൽ.
൫. മധുരം:|: ജീവവൃക്ഷത്തിൻ ഫലം.
സർവ്വവ്യാധി അന്നു മാറ്റം
ശേഷിച്ചു കണ്ണീരും ആറും.
താ എനിക്കും ഈ വരും!

H. G.

൨൩൫. (൨൩൩).

What, what is this? 187.

൧. ഹോ! എന്തഹോ!

ഇക്കുണ്ടതെന്തഹോ!—മൃത്യുവോ?:|:

കാണാത്ത കൈ

കുലുക്കുന്നെന്റെ മൈ;—മൃത്യുവോ?:|:

ചാവെങ്കിൽ എന്റെ നോവു ചാ,

എറ്റുപാപദുഷ്ടം കളയാം;

തേജസ്സരചനെ കാണാം.—നന്നെല്ലാം:|:

൨. എൻ പാങ്ങരേ,

ഇനി കരയല്ലേ!—നന്നെല്ലാം:|:

സ്വാതന്ത്ര്യവും

എൻ ദേഹി പ്രാപിക്കും.—നന്നെല്ലാം:|:

എൻ രാജാവെ മറപ്പിപ്പാൻ

അശക്തം ഇനി പാപം താൻ, [ല്ലാം:|:

ക്ഷണാൽ അവനെ കാണും ഞാൻ;-നന്നെ

൩. വീണ ഉടൻ

ധരിച്ചു പാടുവെൻ.—നന്നെല്ലാം:|:

വിശുദ്ധരെ

ഞാൻ ചേൻ പാടുമേ.—നന്നെല്ലാം:|:

ഭൂതർഗണം അടുത്തല്ലേ!

കടത്തുവാൻ ഇദ്ദേഹിയെ

എൻ രക്ഷകന്റെ അന്തികേ!-നന്നെല്ലാം:|:

൪. കേൾ! കേൾ! ഇതാ,

വിളിച്ചെന്ന പിതാ—നാമത്താൽ:|:

എൻ വാഞ്ചിതം
കല്പിച്ച വിശ്രമം — സിദ്ധമായി:|:
സലാം! സലാം! ഞാൻ പോകുന്നേൻ!
വസിച്ചു കൂടാ അടിയേൻ
തുമ്പത്തോടു എത്തുവേൻ. — നന്നെല്ലാം:|:
Fr.

൨൩൬. (൨൧൪).

Nun lasset uns Gott. 17.

൧. ഇടയൻ ക്രൂശിൽ ചത്തു
വരത്തി ഈ സമ്പത്തു:
തൻ ആടുകൾക്കു ചാവു
ഉറക്കുന്നത്രേ ആറു.
൨. “തുടങ്ങും ഹാ വിസ്കാരം!”
എന്നല്ലവർ വിചാരം;
പോരാളി വിശ്രമിക്കും,
എന്നോത്തത്രേ ശയിക്കും.
൩. ശിക്ഷാവിധിക്കു തെല്ലും
അഞ്ചാതകത്തു ചെല്ലും;
“വരും പുനരുത്ഥാനം”
എന്നുണ്ടവർക്കു ധ്യാനം.
൪. അതാൽ അഴൽ അകന്നു
വിശ്വാസത്തിൽ കിടന്നു,
നോക്കാതെ ഇങ്ങും അങ്ങും,
ശിശുക്കളായുറങ്ങും.

൭. കനിവു കണ്ട ശേഷം
 എൻ രക്ഷിതാവാശ്ശേഷം
 ചെയ്തിട്ടു രക്ഷ ആകേ
 ലഭിച്ചു, ഞാനും ചാകേ.
൩. നീ കാണാകും വരേയും
 കാത്താലും എല്ലും മെയ്യും;
 പാലിക്കെന്നെ ഉത്ഥാനം
 വരേ നിൻ സമാധാനം.
൭. നല്ലേണം നല്ലുണച്ചു
 നിൻ ജീവന്റെ തുടച്ചു,
 സ്വർഗ്ഗത്തിൻ അവകാശം,
 നിന്റെ സ്വയംപ്രകാശം.
൮. നിന്നോടിരിക്ക വാസം;
 നിറക വായിൽ ഹാസം;
 ഞാൻ പൂവു പോൽ തഴെക്ക,
 നിത്യഫലം തികെക്ക!

H. G.

൨൩൭. (൨൧൫).

Christus der ist. 9.

൧. ഉറോർ ഉടൽ മറച്ചാൽ
 സ്നേഹാൽ കരയും നാം;
 അനിത്യതാം നിന്നെച്ചാൽ
 കണ്ണിന്നു നീരുണ്ടാം.
൨. വാഗ്ദത്തം ഒന്നു പോക്കും
 ഭയം, കറച്ചൽ, മൺ;

തെളിഞ്ഞു നേരെ നോക്കും
സ്വർഗ്ഗം വിശ്വാസകുണ്ഡം.

ന. പിതാവിൻ ചൊൽ പരീക്ഷ
ചെയ്താൽ ആശ്വാസമായി.
നിഷ്കേണം ഈ പ്രതീക്ഷ:
വിത്താൽ ഉണ്ടാകും കായി.

ര. ദുഷ്ടലമായ വിത്തും
ഇട്ടാൽ പ്രബലമാം.
ആദാമുദേഹം ചിത്തും
സ്വർഗ്ഗീയ ശോഭയാം.

ഒ. നീ വീണ്ടെടുത്ത ഗോത്രം
ചേർത്തഴുനീലിച്ചാൽ
ശേഷിപ്പതത്രേ സ്തോത്രം;
മറന്നു പൂർച്ചമാൽ.

H. G.

൨൩൮. (൨൧൩).

Wie sie so sanft. 112.

൧. ക്രിസ്തശ്ശശാനം — കീഴിൽ അദ്ധ്വാനം
കൊണ്ടവർത്തമം — ആയോരിരിപ്പിടം.
മരുപ്രവാസം കണ്ട പ്രയാസം
അങ്ങു മറന്നു ലഭിച്ചാശ്വാസം.

൨. പ്രാണവിച്ഛേദം — കൊണ്ടൊരു വേദം,
മരണസ്വേദവും — യേശു തുടച്ചിടും.
കൂട മരിപ്പോൻ, കൂട ഭരിപ്പോൻ
ആം അവൻ ഉന്നതലോകേ പാറ്റോൻ.

Ir.

൨൩൯. (൨൧൭).

S. M. Halt fest. 6. 7.

൧. ചാവെന്ന രാജാവേ!

ജയിപ്പാൻ കാങ്ങുമോ?

ചാകായ്ക്ക എന്നതേ (ചാകായ്ക്ക എന്ന ഭാഗത്തെ)

എൻ യേശു തന്നല്ലോ.

൨. നീ എന്തു ചെയ്തിലും

ഒഴിഞ്ഞു നിന്റെ ഭീ;

മുക്കാ നിൻ തിരയ്ക്കും, (മുക്കാ നിൻ തിരമാലയ്ക്കും)

ചൂടാതു നിന്റെ തീ.

൩. എന്നെ പിടിക്കിലും

കാരാതെ കാടുവൻ;

നിൻ പൂട്ടം വാതിലും (നിൻ കോട്ട പൂട്ടം വാതിലും)

പ്രഭു പൊളിച്ചവൻ.

൪. എലീയാമോശമാർ

തുടങ്ങിയ പണി

മിൽ ആർ)

നല്ലൊരു നാളിൽ ആർ (നല്ലൊരു നാൾ ശലേ

തികച്ചു കയറി?

൫. യേശുവോടേല്ക്കുവാൻ

വിചാരിച്ചെന്തതാം?

മരിച്ചു പുണ്യവാൻ (മരിച്ചതാൽ ആ പുണ്യവാൻ)

ഉയിർപ്പിച്ചിങ്ങല്ലാം.

൬. അതാലേ ഈ പുഴ്

പാപിഷുൻ എങ്കിലും

താൻ ഏറിന കഴ് (താൻ പേരി ഏറിന കഴ്)

പാത്തേരി ജീവിക്കും.

൨൪൦. (൨൧൮).

Tod mein Hüttlein. 91.

൧. ചാവേ, എൻ കടിൽ പൊളിപ്പാൻ
മതിയാകും നിൻ ബലം;
ദണ്ഡവിധിയെ കഴിപ്പാൻ
അല്ല താനും നിൻ വശം;
എൻ കടങ്ങൾ ഒരുവൻ
ചത്തിട്ടാകേ തീർത്തവൻ.
൨. ചാവിൽനിന്നുണർന്നു വന്നു
ആ മധ്യസ്ഥൻ നീതിക്കായി;
അന്നെന്നിക്കിടത്തെ തന്നു
യേശു ചാർച്ചക്കാരുമായി;
എന്റെ സൗഖ്യസ്ഥാനം താൻ
രക്ഷത്തോടകമ്പുക്കാൻ.
൩. ആത്മാവിന്നിതേ നങ്കൂരം,
സദിശ്വാസത്തിൻ ജയം;
ഇതിൽ ഉന്നമേവം കൊട്ടൂരം
അല്ല ദേഹത്തിൻ ക്ഷയം.
ജീവപ്രഭു യേശു താൻ
ആകയാൽ ഉയിർക്കും ഞാൻ.
൪. ചാവെ ഏല്പാൻ ഉൾക്കൂരുത്തു
നല്ലകേ വിശുദ്ധാത്മാ!
രക്ഷകൻ തിരുവെഴുത്തു
വിസ്തരിച്ചു കാട്ടി താ!
ചാകുന്നില്ല നീതിമാൻ,
ക്രിസ്തനാൽ ഉയിർക്കുന്നാൻ.

൫. ചാകം നേരം വന്നടുക്ക
 എൻ മദ്ധ്യസ്ഥ, യേശുവേ!
 നിൻ മുറികളെ പതുക
 ചാരി ഞാൻ ഉറങ്ങുകേ;
 അങ്ങു നീതിവസ്ത്രം താ,
 നിന്റെ നീതി രക്ഷിതാ!

H. G.

൨൪൧. (൨൧൯).

Mitten wir im Leben. 211. *Handwritten text*

൧. ജീവനുമധ്യത്തിങ്കൽ നാം
 ചാവിൽ ഉപ്പെടുന്നു.
 കൃപ എങ്ങിനേ വരാം?
 തുണ ആർ നില്ക്കുന്നു
 മദ്ധ്യസ്ഥ, നീ അല്ലാതെ?
 പാപാൽ നാം ആണു ശാപത്തുൾ,
 അന്തം നാരകത്തിൽ.
 ശുദ്ധസഭാഗുരോ!— ശക്ത ജഗൽപ്രഭോ!
 ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കുന്ന ദേവ!— ത്രിയേകപുരാൻ!
 മൃത്യുവിൽ മുങ്ങാതെ
 ജീവിച്ചൊളിയെ കാണാൻ
 കൃപ ചെയ്താലും!

൨. ലോകമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ നാം
 സ്വപ്നത്തേറി പാകാം.
 യേശുപുണ്യത്തിന്നുണ്ടാം
 കൂലി ശിഷ്യന്മാകാം;
 നീ മുമ്പനായ്ക്കടന്നു.

പിതാവിൻ നിത്യസമ്മതി
 ഇങ്ങോട്ടാക്കി നിൻ ബലി.
 ശുദ്ധസഭാഗുരോ!— ശക്ത ജഗൽപ്രഭോ!
 ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കുന്ന ദേവ!— ത്രിയേകപുരാൻ!
 നിന്നെ പിന്തുടൻ
 നിൻ വാഗ്ദത്തം പ്രാപിപ്പാൻ
 കൃപ ചെയ്താലും!

൩. മൃത്യുമദ്ധ്യത്തിങ്കലും
 ഈ വിശ്വാസം താങ്ങും.
 സാത്താൻ ക്രുദ്ധിച്ചേല്ക്കിലും
 കുട്ടിക്കഞ്ചി വാങ്ങും;
 വാക്കാത്മാശ്വാസം ഏറ്റും.
 ജഡത്തിൻ ആയുസ്സൊരു ചാൺ;
 ഭൂസന്തോഷം കൈ ഞാൺ.
 ശുദ്ധസഭാഗുരോ!— ശക്ത ജഗൽപ്രഭോ!
 ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കുന്ന ദേവ!— ത്രിയേകപുരാൻ!
 ലോകക്കോളം ചേറ്റം
 വിട്ടെന്നേക്കും വാഴുവാൻ
 കൃപ ചെയ്താലും!

II. G.

൨൪൨. (൨൨൦).

Ich bin ja HERR. 178.

൧. പ്രഭോ! തൃക്കയ്യിൽ ഞാൻ ഇതാ!
 നീയല്ലോ എന്റെ ജനിതാ,
 പ്രാണന്നിന്നേവരേ ആധാരം;
 നീ എണ്ണി എന്റെ മാസങ്ങൾ;

എൻ ആയുസ്സിന്നവസ്ഥകൾ,
കിടന്നുറങ്ങി പോം പ്രകാരം,
ചാവിന്റെ നേരം, സ്ഥലവും
ഇതൊക്കെ അച്ഛനറിയും.

൨. എന്നാൽ എൻ അന്ത്യനേരത്തിൽ
ആശ്വാസം ചൊല്ലി അരികിൽ
നില്പാൻ നീ എന്നി ആർ എന്നിക്കു?
ആവതില്ലാതെ എൻ ഉയിർ
വലഞ്ഞു ചാവിനോടെതിർ
ചൊരുമ്പോൾ നീയേ എന്റെ ദിക്കു!
നീ ഇല്ലാഞ്ഞാൽ, ഹാ എന്തു കോൾ,
സർവ്വേന്ദ്രിയം മുടങ്ങുമ്പോൾ!

൩. അന്നെത്ര നോവുകൾ ഉണ്ടാം!
ഇടറും വാക്കുകൾ എല്ലാം,
എൻ കണ്ണുകൾ കഴിഞ്ഞു മങ്ങും.
പിശാചു കുററ പരയും,
ആ കാളനാദം കേൾപ്പിക്കും;
കഴഞ്ഞു മൈ, മനം മയങ്ങും!
ധനസമൃദ്ധി രക്ഷിയാ,
സഹോദരനുണ വൃഥാ!

൪. എന്നാൽ നിന്നെ സ്വന്തം ഞാൻ;
നീയല്ലോ വീണ്ടുകൊള്ളുവാൻ
കുഞ്ഞാടേ, രക്തം ചിന്നി തന്നു;
ഇതെന്നും എന്റെ ആശ്രയം,
ഇതൊന്നു നരകഭയം
അകറ്റും വീഴ്ചമുട്ടുമെന്നു:

ഞാൻ നിന്റേതായി ജീവനിൽ,
അന്യന്നാകാ ഞാൻ മൃത്യുവിൽ.

H. G.

26. നി തു ജി വ ന്.

ETERNAL LIFE.

൨൪൩. (൨൨൧).

Jesus, Jesus, nichts. 90. 220.

൧. ഐക്യമായി സ്തുതിച്ചു
പാടുന്ന കിരീടക്കാർ,
ദൈവമുമ്പിൽ ആനന്ദിച്ചു
മിന്നി നില്ക്കും കൂട്ടർ ആർ?
രൂപം താര പോൽ ഇതാ;
ഇടിനേർ ഫല്ലെലൂയാ!
൨. ഏതുന്നുണ്ടു കരുത്തോല
ജയം കൊണ്ട കൈകളിൽ;
നന്ദ സൂര്യബിംബം പോല
ശോഭിക്കുന്ന് അവർ തുകിൽ.
അരചർ, പൂരോഹിതർ,
ഏവർ? എവിടുണിവർ?
൩. കേൾക്കീ ധന്യപുരുഷാരം
ഏററം ക്ലേശിച്ചലകിൽ!
അങ്കിക്കായിതലങ്കാരം
ആട്ടികുട്ടിരക്കത്തിൽ;

ചേർതുണി അലക്കുവാൻ
ഒന്നിതേകി തമ്പുരാൻ.

ഭ. ദൈവബഹുമാനത്തിന്നു
വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടിവാൻ,
പാപത്തോടെതിർത്തു നിന്നു
കൃപയാൽ ജയിച്ചവർ,
ലോകദേവനോടും പോർ
ചെയ്തു മേന്മ പ്രാപിച്ചോർ.

ഒ. ദൈവമുമ്പിൽ ഇന്നിതന്നു,
അലയത്തിൽ രാപ്പകൽ
അവനെ ഉപാസിക്കുന്നു;
ഇല്ലാഞ്ഞിനി കലശൽ;
ദൈവപ്പാപ്പവർക്കു മേൽ
ഉണ്ടിതാ ഇമ്മാനുവേൽ!

ന. വെയിലില്ലാത്ത ചൂടും,
പൈദാഹങ്ങൾ ഇല്ലതിൽ;
കണ്ണാടവരോടു കൂടും
ജീവനീരിൻ ഉറവിൽ;
താൻ നടത്തി അവരെ
മേച്ചു കൊള്ളും എന്നുമേ.

െ. ഇങ്ങും വേണം ഈ സമ്പത്തു,
അതിനായുണർച്ചു ഞാൻ;
എന്നെ യേശുവേ നടത്തു
അപ്പൻവീട്ടിൽ എത്തുവാൻ;
ദൈവം കണ്ണനിർ എല്ലാം
എങ്കിലും തുടക്കയാം.

H. G.

൨൪൪. (൨൨൨).

Wachet auf ruft. 204.

൧. കേൾക്കൂ, നിദ്ര ഏറ്റം ധാത്രി!
 “ഉണരണർ” എന്നർത്ഥം
 ചെന്നിട്ടറക്കേ കൂവുന്നാർ.
 ഗോപുരത്തിൽ കാവലാളൻ:
 “അതാ, വരുന്നു മണവാളൻ!
 “ചെന്നെതിരേല്പിൻ, കന്നിമാർ!
 “വിശുദ്ധ വസ്ത്രവും
 “നെയ്യോടു പന്തവും — കൈക്കൊള്ളേണ്ട!
 “മഹാദിനം ഇന്നുദിതം;
 “ആട്ടിൻ കല്യാണദിവസം!”
൨. മൂലർ കേട്ടു സംഭ്രമിച്ചു.
 മൂദാ സന്നാഹങ്ങൾ ധരിച്ചു
 ആർ എന്നാൽ ചിയോൻ അവാൾ പേർ.
 അങ്ങു ദേവവാക്യാം ശസ്ത്രം,
 ബഹു കിരീടം രക്തവസ്ത്രം
 ധരിച്ചവന്റെ നാമം: നേർ;
 രാജാധിരാജാവേ!
 കർത്താധികർത്താവേ! ഹല്ലെലൂയ!
 നീ വന്നിതാ, എൻ സ്നേഹിതൻ,
 വിശ്വാസസത്യമുള്ളവൻ!
൩. ആട്ടിൻ കുട്ടിയിൻ കല്യാണ
 വിരുന്നിനെ കടന്നു കാണ
 ക്ഷണിച്ചവർക്കു ഭാഗ്യം താൻ.
 ആട്ടിൻ രക്തത്താൽ വൈരാഗ്യം

വിശ്വാസവും കൊണ്ടോന്നീ ഭാഗ്യം
 സർപ്പാന്തർജ്ജ്ഞാനി നല്ലതാൻ.
 ഒർ കണ് കാണ്മാത്തതും,
 ചെവി കേൾക്കാത്തതും — ഇന്നവ്യക്തം,
 പുതിയ നാ: “ഹല്ലെലൂയ!”
 ഇതി സ്തുതിക്കും സർവ്വദാ.

H. G.

൨൪൫. (൨൨൩).

Freu dich sehr. 158.

൧. ചിയോൻ ബദ്ധരെ കർത്താവു
 കെട്ടഴിച്ചു വിടും നാൾ
 പെട്ട പാടെല്ലാം കിനാവു,
 പൊട്ടിപ്പോകും ശത്രുവാൾ;
 ഓട്ടം യുദ്ധം തടവും
 സ്വപ്നംപോൽ മറന്നിടും;
 സ്വൈരമാസ്സാം സ്തുതി പാടും,
 ജയശക്തനെ കൊണ്ടാടും.

൨. നീ വലത്തു കൈ ഇളക്കി
 ഉദ്ധരിക്ക, രക്ഷിതാ!
 ഭൂഷ്ടാസരെ മടക്കി
 ജന്മദേശത്താക്കാൻ വാ!
 ദൂരയാത്രാകഷ്ടത
 ഏല്ക്കുവാൻ തുണെക്കുക!
 യുദ്ധനാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം
 ധരിപ്പിക്കു വെള്ള വേഷം.

൩. അന്നു ശത്രുക്കെ ഉടച്ചു
 പൊൻകിരീടം അണിയാം;
 ക്ലേശമോടരോ വിതച്ചു
 മോദമോടെ മൃഗം നാം;
 സ്വർഗ്ഗലോകനായകൻ
 നിത്യരക്ഷയാമവൻ;
 നാമിന്നോരോ കോളിൽ ആഴം,
 അന്നശിമു ചെത്തു വാഴും.

Ir.

൨൪൬. (൨൨൪).

Ich hab' von Ferne. 68. 217.

൧. ഞാൻ ദൂരേ കണ്ടു — കർത്തൃസിംഹാസനം;
 മനം വറണ്ടു — ക്ഷണം അങ്ങത്തണം
 എന്നാശ, നിന്നിൽ തളരാത
 വാഞ്ചരയ്യം ഉണ്ടു, സ്വർ്വാത്മതാത!
൨. എന്തൊരു ഭംഗി — കണ്ടിതങ്ങടിയേൻ!
 കണ്ണു മയങ്ങി — നിൻ പ്രഭ നോക്കിനേൻ;
 എപ്പോൾ എനിക്കിങ്ങേ പ്രയാസം
 തീരുകയാൽ അതിലാകും വാസം?
൩. അയ്യോ എൻ പാപം! ലൌകിക മാനസം!
 ഈ വക ശാപം — താമസകാരണം;
 വരാഞ്ഞതിന്നും നല്ല ശുദ്ധി,
 നിന്നിൽ ഉറച്ചതില്ലെന്റെ ബുദ്ധി!
൪. യേശു, നിൻ സ്നേഹം — ബോധിച്ചു വന്നതാൽ
 വിട്ടു സന്ദേഹം, — പോയിതു മിക്ക മാൽ;

സഫിപ്പാൻ ഇന്നി അഭ്യസിക്കും,
നിന്നിൽ ഒളിച്ചു ഭയം ജയിക്കും.

- ഒ. വന്നിതാ പ്രീതി — പട്ടണം കാക്കയാൽ;
അതിലേ വീഥി — കൈവേ പൊന്നിനാൽ;
മറക്കുമോ ഈരാറ്റു രത്നം?
വേഗം അടുപ്പതിന്നാകെൻ യത്നം!

H. G.

൨൪൭. (൨൨൫).

Es ist gewisslich. 123. 123. 123.

൧. നല്ലോടും ദുഷ്ടതയും വിധി
കല്പിപ്പതിന്നിറങ്ങും
തേജസ്സിൽ രക്ഷിതാ ഭൂവി;
അന്നേവതം വണങ്ങും;
അപ്പോൾ ചിരിപ്പു ദുഃഖം,
എല്ലാവരിനുള്ള ദഹനം,
എന്നതുമുണ്ടു വേദം.
൨. ഭൂവാറത്തോളം കാഹളം
ഭയങ്കരത്തിൽ ഉത്തം;
ചത്തോർ ഉയിർക്കും ആ ദിനം
കേട്ടിട്ടാ വിളിപ്പതും;
അന്നാളിൽ ശേഷിക്കും ജനം
രൂപാന്തരപ്പെടും ക്ഷണം;
സഭക്കിതേ സമാപ്തി.
൩. മനുഷ്യർ ഒക്കെ ഭൂമിയിൽ
ചെയ്ത ജോരോ ക്രിയക്കും
നൃപാധിപൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ

കണ്ടോളമേ പിന്നെക്കും.

താൻ ചെയ്തതും ചെയ്യാത്തതും
അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെല്ലാവരും
ശരി, എന്നോർത്തടങ്ങും.

൨. യഹോവയെച്ചൊൽ മറന്നവർ
എപ്പോഴും അയ്യോ കഷ്ടം!
ഭൂവി അധ്വാനിച്ചിട്ടവർ
ചേർത്തുള്ളതന്നു നഷ്ടം!
ചെറിയ കൂട്ടത്തിൽ ദയ
കാട്ടാത്തവരും അഞ്ചുക!
നിത്യാഗിയെ പുകേണ്ടു.

൩. ഹാ, യേശുവേ! എൻ നാമത്തെ
നിന്ദുറികൾ നിമിത്തം
വരെക്കു ജീവപുസ്തകേ,
പൂരികുന്നിൽ നിൻ ചിത്തം;
വിശ്വസ്തരെ നീ കൈവിടാ,
ദയങ്ങൾ നീങ്ങുവാൻ സദാ
ഫലിക്കു നിൻ അപേക്ഷ!

H. G.

൨൪൮. (൨൨൩).

Wer überwindet. 181.

൧. “ജയിച്ച ഏവരും അനുഭവിക്കും”
എന്നാത്മാവാൽ സന്ദെക്കദീരിതം;
“യഹോവപരദീസയിലിരിക്കും
“വിശിഷ്ടജീവവൃക്ഷത്തിൻ ഫലം”

അന്നവും പാനം, — അറാത്ത മാനം,
മറോരോ ദാനം — നല്ലം വിള.

൨. “ജയിച്ചവൻ രണ്ടാം ചാവിനാലേ
“ഒരിക്കലും ഒരാപത്തും വരാ;”
അവൻ പിതാവിൻ മുമ്പം കണ്ടു ചാലേ
സ്തുതിക്കും കൂട്ടത്തിൽ പാടും സദാ.
ദിവ്യപ്രമാണം — കാത്തു പ്രയാണം
ചെയ്തിൽ ഇക്കാണം — നിശ്ചയമാം.

൩. “ജയിപ്പവർക്കു നല്ലം ഞാൻ ആഹാരം,
“മറഞ്ഞിട്ടുള്ള മന്നയും അതാം;
“വെൺവിധികളിൽ പുതുനാമസാരം
“ലഭിച്ചോക്കേ ഗ്രഹിക്ക ആവതാം”
ഭവി സഞ്ചാരം — ഞെരുക്കു ഭാരം
ചെയ്തും വികാരം — യേശുകരം!

൪. “ജയിച്ചു കൊണ്ടിജ്ജീവനാന്തത്തോളം
“എൻ ക്രിയകൾ സൂക്ഷിക്കും പുരുഷൻ
“ഇരിമ്പുകോൽ ലഭിച്ചുടൻ ഭൂഗോളം
“അടക്കി മേയ്ക്കുതിന്നധികൃതൻ.”
ചീരി പിണങ്ങും — ശത്രു വണങ്ങും,
നാണിച്ചിണങ്ങും — ഓരോ പട.

൫. “ജയിപ്പവൻ ധരിക്കും വെള്ളുടുപ്പു,
“പേർ മാഞ്ഞു പോകാ ജീവപുസ്തകേ;
“പിതാവിൻ ദൂതർ കേൾക്കേ ഞാൻ മടുപ്പു
“കൂടാതാനാമം ഏറ്റുകൊള്ളുമേ.”
നവീന നാമം — നവീന കാമം
തീരാ വിശ്രാമം — ജന്മഫലം!

- ന. “ജയിപ്പാൻ നല്ലൊരു തൂണായി നില്ക്കും
 “പിതാവിൻ ആലയത്തിൽ എന്നുമേ!
 “ശലേമിൻ നാമത്തെ അതിൽ പതിക്കും,
 “എൻ പേരും ദൈവപ്പേരും കൂടവേ.”
 സ്ഥിരം വിടാതെ — ഭിന്നം വരാതെ
 കേടും പറ്റാതെ — നില്ക്കുമീ തൂൺ.
- ഒ. “ജയിപ്പവൻ സ്വർഗ്ഗാസനത്തിരിക്കും;
 “എൻ തേജസ്സാൽ അവന്നു ശോഭയാം.
 “ഞാൻ അവനോടത്താഴവും കഴിക്കും,
 “എല്ലാറ്റിനും താൻ അവകാശിയാം.”
 എന്തൊരാശ്വാസം — സ്വസ്ഥനിവാസം
 ശാശ്വതമാസം — തൽസന്നിധൗ!
- ച. ഹാ യേശുവേ! ജയിപ്പാൻ നീ തുണെക്ക
 വിരോധികൾ പെരുത്ത കൂട്ടമാം;
 പിശാചിനെ എൻ കാലികീഴ് ചതെക്ക,
 ജഡത്തിൻ ഇച്ഛകൾ പഠിക്കെല്ലാം!
 ജയ കർത്താവേ! — ഈ ദുസ്സപഭാവേ
 ആണ കിടാവെ — പാലിക്കണം.

Fr.

൨൪൯. (൨൨൭).

The happy home. 129.

൧. സമ്മോദസമ്പൂർണ്ണം — വിണ്ണിൽ കാണൂ;
 സതതം വിസ്മിതം — വാസം നല്ലു.
 സുരരെ പോലേ ഞാൻ
 ജീവന്റെ കിരീടവാൻ,
 കരത്തിൽ വീണാവാനു — എപ്പോൾ ആവു?

൨. ഇണ്ടൽ പോലും ലേശം — അന്നറിയാ;
തീണ്ടൽ അറ ദേശം — ചേൻ തഥാ.
പുത്രാലോകാൽ തൃപ്തി,
പുത്രജീവതുദ്ധാപ്തി,
മിത്രസൈന്യപ്രാപ്തി— അല്ലൽവിനാ.
൩. സമ്പന്ന സൗഭാഗ്യം — ഇന്നകലേ;
സൗജന്യം ആ ഭോഗ്യം—മീത്തൽ പുരേ!
സമ്പൂർണ്ണതുദ്ധനാർ,
സൂര്യപരിശോഭനാർ,
സാനന്ദഗീതക്കാർ — വാഴും ബേഥേൽ!
൪. രാജാധിരാജാവു — വന്ദ്യൻ സദാ;
കർത്താധി കർത്താവു — സ്തുത്യൻ മുദാ;
കേളാവു ഉച്ചത്തിൽ
കീർത്തനം പ്രസാദത്തിൽ
ധൃത്തന മേളത്തിൽ — ആകും കദാ?
൫. ഇക്കാട്ടിൽ കാക്കാതെ — നില്പു വൃഥാ;
അന്നാട്ടിൽ വൈകാതെ — വാഴുവാൻ വാ!
പുറപ്പാടേന്തിന്നു?
പാപം നീങ്ങ നിങ്കന്ന
പാരാതെ വീഴ് ഇന്ന — യേശു പാദേ!
൬. വഴിഞ്ഞൊലും ധനം — ക്രിസ്തൻ തന്നിൽ;
ഒഴിയാത നലം — നല്ലും അൻപിൽ.
മൃഷ്ട തൃജീവനാൽ,
മൃത്യുഞ്ജയ വേട്ടിയാൽ,
കൃതജ്ഞതാബദ്ധാൽ — നിൻ യാഗം ഞാൻ!

൭. ഹോ യേശു കർത്താവേ! — നിന്നോടു നാം
 ലോകൈകഭക്താവേ! — ചാൻിരിക്കാം.
 ഹല്ലെല്ലയാഗാനം,
 ഹൊശിയന്നാസമ്മാനം,
 എല്ലാം നിന്റെ ദാനം — ഞങ്ങളിലാം!

P. Ch. & D.

൨൫൦.

There is a happy Land. 112 11/11/11

൧. നൽഭാഗ്യരാജ്യം ചാർ
 പോൽ അങ്ങതാ!
 തേജോവിശുദ്ധന്മാർ
 മിന്നുന്നതാ.
 രക്ഷകൻ യേശു താൻ,
 അക്ഷയൻ, മഹാധിപൻ,
 വാഴ്ചക്കും യോഗ്യവാൻ
 എന്നാക്കുന്നാർ.

൨. ഈ ഭാഗ്യരാജ്യത്തിൽ
 പാപ്പിന്നു വാ!
 സന്ദേഹം വിട്ടതിൽ
 മേഘമുദാ!
 പാപബന്ധമറൊൽ,
 ശാപമറ്റം ശുദ്ധിയാൽ,
 യേശു സംസ്കൃത്താൽ
 ധന്യർ സദാ.

൩. അങ്ങുള്ള നൽ ഒളി
 കൺ മങ്ങിക്കും.

സ്വർഗ്ഗത്തിൻ മാനൊലി
കാതാശിക്കും.

സ്തുതുപിതൃകയ്യാൽ,
സത്യകാവലുണ്ടതാൽ,
നിത്യകിരീടത്താൽ
വാഴാം സദാ.

N.

൨൫൧. (൨൨൮).

Dir, dir Jehova. 105.

൧. നാം ദൈവപുത്രർ എന്നുചാരം
ആയുള്ള പേരിപ്പോൾ ലഭിച്ചുതേ;
ഇനി തീരേണ്ടിയ പ്രകാരം
ഇന്നാക്കും സ്പഷ്ടമായിട്ടില്ലല്ലേ!
ഈ ചെവി നാവു കൺ നിരൂപവും
അത്രോളം എത്തുന്നില്ലയായ്ക്കും.
൨. എന്നാൽ താൻ വെളിപ്പെടും കാലേ
അവന്നു തുല്യരായ്ക്കിടങ്ങും നാം
താൻ ആകും വണ്ണം കാക്കയാലേ,
എന്നിപ്പോഴും ഉദിപ്പാഞ്ഞാതമാം.
അന്നേരമില്ല ചോദ്യത്തിന്നിടം;
അവ്യക്തം സ്പഷ്ടമായ്ക്കാശിതം.
൩. ഹാ, ശബ്ദത്തേ! മഹാവിശ്രാമം!
സ്വർഗ്ഗീയനാൾ ഉദിച്ചു മിന്നുക!
കാരുണ്യത്താൽ വിളിച്ചു നാമം
സ്വഭാവസത്യമായ്ക്കുമയ്യുക!

വിശുദ്ധ ഊരിൽ പൂകുവോളത്തിൽ
ദിനം ഒരംശം താ നിൻ ശുദ്ധിയിൽ.

H. G.

൨൫൨. (൨൨൯).

O Jerusalem. 89.

൧. നിത്യാരാധനം നടക്കും
സ്തു ദൈവനഗരം!
നിന്നെ ചിന്തിച്ചിട്ടുഴക്കും
മന്നിൽ മരുവും മനം;
എന്നെ നിന്റെ പൗരന്മാർ
എന്നു ചേർത്തു കൊള്ളുവാൻ?
൨. മല്ലിതാക്കന്മാർ കണക്കേ
കല്പിച്ചുണ്ടെന്നിക്കും പോർ;
ശത്രുക്കൾ ഇതാ പരക്കേ
മിത്രങ്ങൾ ചിതറിയോർ;
മരുഭൂമിക്കോടുകിൽ
പോരു കാണും എൻ കൂടിൽ.
൩. സ്വൈരമില്ലീ നാട്ടിൽ ലേശം;
വൈരം ചേർത്തിട്ടല്ല കോൾ.
കണ്ണനിർ തുടക്കും ദേശം
വിണ്ണെന്നിങ്ങും കേട്ടുപ്പോൾ
കേട്ടു തള്ളി മിക്ക പേർ;
കാട്ടെനിക്കുതിന്റെ നേർ!
൪. പൊന്തരുക്കൾ കാണ വേണം
പന്തിരു ദ്വാരങ്ങൾ ഞാൻ;
ജീവനീർ കൊതിപ്പോരേണം,

സേവ നില്പോരടിയാൻ
ആയി പൂക്കു നിന്നുപൊ
ഞായിറന്റേ പാർക്കണം.

൭. വേറയാണ്ടു ഞാൻ ഈ കൂരം
ഏറ്റും നീരാടേണ്ടു കിൽ,
നിസ്തുലാശ ഏൻ നങ്കൂരം
ക്രിസ്തു, നിൻ വാഗ്ദത്തത്തിൽ!
കേട്ടു തേറിയതെല്ലാം
കാട്ടുവാൻ നീ ദൃശ്യനാം.

H. G.

൨൫൩. (൨൩൦).

Mach's mit mir, Gott. 92.

൧. നിനക്കായ് വെച്ചു, നിൻ
ജനങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു,
മണാളൻ ഒരുമ്പെട്ടു പിൻ
കാണാകെന്നാശിക്കുന്നു;
നിന്നെ പ്രമാണമാക്കിയോർ
ഇന്നേ തല ഉയർത്തുവോർ.
൨. നിനക്കായി ഞങ്ങൾ കഷ്ടതാ
ദിനത്തിൽ പാർത്തിളെച്ചു;
മരത്തിന്മേൽ നിൻ പ്രാർത്ഥനാ
മരണവും നിന്നെച്ചു
പൊറുക്കുന്നുണ്ടീ സമയം.
പൊറുമ നീയേ നീട്ടണം.
൩. നിനക്കായി ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹം
കനത്തു വന്നീ കാലം;

അടുത്തു നിന്നോടെൻ മനം,
ജഡത്തിന്നില്ല പാലം;
നീ തന്നെ വന്നു കൂട്ടിക്കൊൾ,
കൃതാർത്ഥനാകം ഞാനപ്പോൾ.

H. G.

൨൫൪. (൨൩൧).

Lo, he comes. 88.

൧. മേഘത്തേരിന്മേൽ വരുന്നു,
കാഞ്ച, പാപിരക്ഷിതാ!
തൻ വിശുദ്ധർ പിഞ്ചെല്ലുന്ന
ലക്ഷം നിരയായിതാ!
ഹല്ലെല്ലയാ! — വാഴുവാൻ, എൻ രാജാ, വാ!
൨. ലോകർ ഞെട്ടി നോക്കി നില്ക്കും,
ഏതു കണ്ണും ദശിക്കും;
തന്നെ നിരസിച്ച് വില്ക്കും
കൂട്ടം കത്തിയവരും
വിലപിച്ചു — കാണുവോർ മശീഹയെ.
൩. മൂൻ മനുഷ്യക്കൊക്കേ ത്രാജ്യം
എന്നു തോന്നിയ സഭ
തേജസ്സുള്ള സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
ആയ്യിളങ്ങും വൻപട.
ഹല്ലെല്ലയാ! — ദൈവനാൾ ഉദിച്ചു കാൺ!
൪. നിന്നെ മാസിംറൊസനസ്ഥ
തൊഴണം ഉലകെല്ലാം;
രാജ്യം ശക്തിയും, മദ്ധ്യസ്ഥ,

തേജസ്സം നിണക്കതാം!

ഹല്ലെലൂയാ! — ആമെൻ, വരികെൻ പ്രഭോ!

H. G.

൨൫൫. (൨൩൨).

Jerusalem, du hochgebaute. 177.

൧. യരുശലേം — നിമ്നാണം ഏറ്റം ഉന്നതം.
 നിന്നെ കണ്ടാൽ കൊള്ളാം!
 പ്രത്യാശയാൽ — ഇഹത്തിൽ കണ്ടപൂർ
 പൊറ്റത്തു പോയെല്ലാം.
 ദാഹിച്ചു — കുന്ദം ആറ്റം
 ആകാശം, മൺ, കടൽ
 ആത്മാ കടന്നു പാറ്റം
 വെടിഞ്ഞു തൻ ഉടൽ.

൨. നിന്നിൽ പുക — കല്യാണമുള്ള നാൾ
 എനിക്കെപ്പോൾ വരും?
 ഇന്നേ വരേ — ജഡം ഭൂലോകരാൾ
 ഉൾഭീതിയും പൊരും;
 സ്വാതന്ത്ര്യമായ ശേഷം
 ആതകം നീങ്ങുകിൽ
 വണ്ണിപ്പതാർ ഉന്മേഷം
 വദ്ധിപ്പതുളളത്തിൽ !

൩. ഒന്നാം പിതാ — മുമ്പുള്ളവർ, മഹാ
 ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ,
 പ്രവാചകർ — അപൊസ്തലർ നിരാ,
 തന്നൊത്ത ഗീതക്കാർ,

സാക്ഷിക്കു തീയ്യം വാളും
വീക്ഷിച്ചും നേർമൊഴി
കൊണ്ടോരെ എല്ലാ നാളും
കണ്ടീടും എന്മിഴി.

ഭ. ഹാ, സത്സഭാ! — മാരകു വന്നുവോ
എനിക്കു നിങ്ങളാൽ?
വരിച്ചുരിൽ — വരിച്ചുനാം പ്രഭോ,
വന്നങ്ങുവെൻ നിൻ കാൽ!
ദൂരത്തു നിന്നെ നോക്കി
ചാരത്തും കാണുവൻ;
നിൻ ചെ ഇണ്ടൽ പോക്കി;
കൈതൊട്ടാൽ വാഴ്ത്തുവൻ!

H. G.

൨൫൬.

Nun danket all und bringet Ehr. 24- 23

൧. യത്രാശലോ എൻ ആലയം,
ആശിച്ച ഗുഹമേ:
ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു ത്രാണനം
പ്രാപിക്കും എന്നുമേ.
൨. പൊൻ തങ്കം ഏറും വീഥിയിൽ
ഉലാവി വരുവേൻ;
പളങ്കാം കടൽതീരത്തിൽ
കർത്താവെ തൊഴുവേൻ.
൩. എണ്ണമെത്താത്ത കൂട്ടമായി
നില്ക്കുന്ന സിദ്ധന്മാർ;

കർത്താവെ വാഴ്ത്തേണമേ
വിശുദ്ധ ഗീതകാരർ.

൨. വാഞ്ചരിച്ചു ഞാൻ ആ കൂട്ടത്തിൽ
ചെന്നെത്തും നാളിനെ;
വന്നാലും കഷ്ടം ഇഹത്തിൽ
സ്തുതിപ്പേൻ അങ്ങിടെ.
൩. യരൂശലേം എൻ ആലയം;
എൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിപ്പാൻ
തന്നെക്കു, ജയപാളയം
ഇറക്കുകെൻ പുരാൻ!

S. W.

൨൫൭. (൨൩൩).

Ach Gott, vom. 144.

൧. “വരുന്നു ശ്രേഷ്ഠ വേർപ്പി;
“വിരുന്നുകാർ വരീൻ!”
എന്നുചും പൊങ്ങും കേൾപ്പി.
അന്നുള്ള നല്ല തീൻ;
അതിന്നായാർ ഒരുങ്ങും?
കത്തിച്ച ദീപത്തിൽ
പഴുതേ നെയ്യുതങ്ങും
പൊഴുതാകാ തൊഴിൽ!
൨. ഉണൻ പ്രാത്ഥിച്ചാലും!
ഇണങ്ങിച്ചേൻ പിൻ
പിണഞ്ഞ മായാമാലും
പിണങ്ങി നാശവിൻ!

വെളിച്ചനാഥൻ കണ്ടും
വിളിച്ചും നില്ക്കുന്നാൾ
ഒളിച്ചനേകർ മണ്ടും;
കളിപ്പതിന്നാർ ആൾ?

൩. എതിർപ്പാൻ നാം ഒരുങ്ങും
മതി കളിച്ചതാൽ!
കോളായി രാവൊടുങ്ങും
നാൾ അറിയാതായാൽ,
ഉറക്കിളെച്ചു നില്പിൻ
പുറപ്പെട്ടു വരേ!
പ്രളയം ഏററിൽ പിൻ
തളച്ചു പോകുമേ.

H. G.

൨൫൮. (൨൩൪).

Wie wohl ist mir. 194.

൧. ശേഷിച്ചതിന്നി ഒരു സ്വൈരം,
എൻ ആത്മാവേ, ഉണരുകേ!
പ്രപഞ്ചമരിദ്രം ദൃഷ്ടവൈരം
വിചാരിയാതെ പാടുകേ!
കണ്ടാലും അല്പം ഒരു യത്നം
കഴിച്ചാൽ അതിമൃല്യരത്നം
കുഞ്ഞാടിൻ പക്കൽ മേടിക്കാം;
അവൻ സിംഹാസനാഗ്രേ ചേദം
ഒഴിഞ്ഞിട്ടാകും ദീനഭേദം;
എന്നേക്കും അങ്ങു വാണിടാം.

൨. തളൻ പോയവർ അടുത്ത
 ഈ സ്വസ്ഥത പ്രവേശിപ്പിൻ!
 ഞെരുക്ക ഗുഹയിൽ മടുത്ത
 നിന്നോർ നിവിൻ ചെല്ലവിൻ!
 വിയർത്തദ്ധ്വാനമാണ്ട ശേഷം
 ധരിച്ച കൊൾവിൻ വെള്ള വേഷം,
 നിങ്ങളൊഴ്ചാസം യേശു താൻ.
 “ഞാൻ നിങ്ങളെ നീതീകരിച്ചു,
 “എൻ സ്വസ്ഥതെക്കും വിളിച്ചു;
 “വരുന്നോൻ തന്നെ ബുദ്ധിമാൻ!”

൩. പൈദാഹവും കണ്ണീരും ഇല്ല
 ആ സ്വസ്ഥരാജധാനിയിൽ;
 മിണ്ടാതെ ചേദിപ്പോരുമില്ല
 കഞ്ഞാടിൻ സന്നിധാനത്തിൽ;
 അവന്നു ഭക്തരോടു വാസം,
 വിശ്വാസാലാപം മന്ദഹാസം,
 സമുദ്രനാദസ്തുതിയും,
 ചോദ്യോത്തരം വേദാന്തജ്ഞാനം
 ഇല്ലീവകെക്കൊരവസാനം;
 മഹാശബ്ദത്താരംഭിക്കും.

Ir.

൨൫൯. (൧൩൫).

O Ewigkeit, du. 172.

൧. ഹാ നിത്യതാ, ഇടിധനി!
 തെളികടഞ്ഞൊരു മൊഴി!
 മുടിവില്ലാത്താരംഭം!

ഓ, കാലമററ കാലമേ!
 പ്രകാശമരണരാശമേ!
 നിന്നാൽ ഒടുങ്ങും ഡംഭം.
 നിൻ നീളം ദീപ്തമാം തുലോം;
 കളിക്കും ഭാവം കെട്ടു പോം.

൨. ഉടയവൻ, നീ നീതിമാൻ!
 തടവിലാകും അടിയാൻ
 ലംഘിച്ചല്ലോ നിൻ ഉക്തി;
 കറയ നാൾ ഈ ലോകത്തിൽ
 കറക്കൊണ്ടെന്നും ചുട്ടുകിൽ
 അതിന്നും ഉണ്ടു യുക്തി!
 പണി വിരുന്നിന്നൊരുക്കാൽ
 ക്ഷണിച്ചു വായെ നിന്ദിച്ചാൽ!

൩. സുഖം പിശാചോടല്ലമായി.
 മുഖത്തിന്നുമ്പിൽ നിന്റെ വായി
 ശാപാശിസ്സും നിറുത്തി;
 പാപക്കുളിപ്പെട്ട തള്ളുകിൽ
 ആപത്തിൽ പിൻ നിന്നരികിൽ
 സിംഹാസനത്തിരുത്തി.
 വരിപ്പതിന്നിതേ ദിനം;
 തെരിഞ്ഞു കൊൾ, എൻ ഹൃദയം!

൪. ഉറക്കിൽ നിന്നെഴുന്നണൻ.
 മറന്ന നാരകക്കയർ
 അഴിച്ചു വാ മനുഷ്യ!
 മനസ്സലിഞ്ഞു രക്ഷകൻ,
 തൻ ആത്മാവാൽ നിന്നെ ഉടൻ

നടത്തുവാൻ സന്നദ്ധ,
നിത്യാദി നിത്യതയിലും
സത്യാനന്ദ സുഖം തരും.

H. G.

27. വേദാന്തങ്ങൾ. PARAPHRASES.

൨൬൦. (൨൩൬).

Ebenezer. 203. (൧. ശമു. ൭.)

൧. കള്ളദേവകൾക്കു തെറ്റി
ഉള്ളതെന്തെ യഹോവയിൽ
അറപ്പിച്ചാലേ ഉള്ളു വെറ്റി;
ദുഷ്ടിയാതെ താഴുകിൽ
നിങ്ങൾ അവനാൽ ഉയർന്നു
മംഗലത്തെ കണ്ടിടും,
ചീറ്റം കോപത്തീ കിളിപ്പാ
നീറി ശത്രു ധൂളിക്കും.
അപ്പോഴോത്തല്ല നമുക്കു സഹായം;
കഷ്ടതയ്ക്കു സേവിച്ചതൊക്കുവേ മായം.
ഏകയഹോവ പലിശുരിന്മേൽ
ആക ജയിക്കും, എന്നാൻ ശമുവേൽ.
൨. കേട്ടുകൾ പലർ വിലാപം
കൂട്ടത്തിൽ തുടങ്ങിനാർ:
“മിത്രം ആശ്രയങ്ങൾപാപം,
“സത്യം മാത്രം നിൻ കരാര;

“പാളി കേണു ഞങ്ങൾ കോടി
 “ബാളിം അഷ്ടരോത്തേല്ലാം
 “വിട്ടു നിൻ തുകാക്കൽ ഓടി:
 “മുട്ടു തീർന്നു നിന്നാൽ ആം.
 “മിസ്രബലങ്ങൾ നിന്നോടല്ലോ തോറു;
 “ഇസ്രയേൽ ഇന്നു തുമ്പിലേ നോറു
 “നീരു പകർന്നു കരഞ്ഞതു പാർ;
 “തീർക്കീയാത്തി നിന്നാലേ,” എന്നാർ.

൩. മിസ്രയിൽ ജനങ്ങൾ കൂടി
 ആസ്സദത്തിൽ എന്ന പോൽ;
 എന്നു കേട്ടു ചേർന്നു മൂടി
 ചെന്നിതെവർ വാഴുന്നോൾ;
 തെറെന്നിസ്രയേൽക്കു പേടി
 പറവർ നിമിത്തം ആയി:
 “ഭുള്ളതല്ലീ നാൾക്കു നേടി
 “കൊള്ളുവല്ലം നിന്റെ ചായി.”
 എന്നപ്പോൾ ആടു ബലിക്കെന്നുതു,
 മന്നമകൻ വിഭവിക്കു കൊടുത്തു;
 പാത്ഥിവാർ നീണ്ട നിരക്കെതിരേ
 പ്രാത്ഥിപ്പാൻ തന്നെ ആരംഭിച്ചുതേ.

൪. പെട്ടെന്നങ്ങിടി മുഴങ്ങി;
 വെട്ടിക്കാൺ മിന്നലിണർ!
 വൻപടക്കു ധൈര്യം മങ്ങി;
 വൻപടങ്ങി, വന്നിടർ.
 “അല്ലയോ, യഹോവേ, പോറു!
 “നല്ല നാളാക്കിട്ടു നീ!”

എന്നവാരേ ശത്രു തോറു;
 വെന്ന പ്രാത്ഥനാവിളി;
 ഏതുന്ന കന്തവുമായി വിരഞ്ഞു
 പിന്തുടരേ ജയം അന്നു തികഞ്ഞു;
 അന്നെബനേസരെ നാട്ടി ചൊന്നാൻ :
 “ഇന്നേ വരേ വിളി താൻ തുണച്ചാൻ”.

H. G.

൨൬൧. (൨൩൭).

Je la connais. 43. (സങ്കീ. ൧.)

൧. അഭക്തർ ചൊല്ലുന്നതിൽ നടക്കാതെ,
 നില്ക്കാതെ ഭൂഷ്ടതടെ വഴിയിൽ,
 ചിരിക്കും കൂട്ടത്തോടെ ഇരിയാതെ,
 ലയിക്കു നീ യഹോവാ വേദത്തിൽ
൨. നിൻ ജ്ഞാനമാകവൻ ധർമ്മോപദേശം
 ധ്യാനിച്ച് കൊള്ളുവതു രാപ്പകൽ;
 ഇതേ വഴി സദാസുഖപ്രവേശം;
 ഈ പൂരുഷന്നു തട്ടുകില്ലഴൽ.
൩. അവൻ നീർ തോട്ടിൻ അരികത്തു നട്ടും
 തല്ലാലേ കാച്ചും ഉള്ളൊരു മരം;
 മറെറാക്കയും കടുംവെയിൽ വറട്ടും;
 ഇതിൻ ഇലേക്കും വാട്ടം ദില്ലഭം.
൪. ഭൂഷ്ടൻ പതിർ, അവനെ കാററു പാററും,
 വിസ്താരനാൾ അവൻ വഴി കെടും.
 പ്രഭു സ്വഭക്തരേ വഴിയും മാററും
 അറിഞ്ഞിട്ടുഗിയിന്നും രക്ഷിക്കും.

H. G.

൨൬൨. (൨൩൮).

Ringe recht. 27. (സങ്കീ. ൨.)

൧. ജാതികൾ പതെച്ചുയന്നും
ചിന്തിച്ചോടിയും വൃഥാ;
കോപം പൊങ്ങിയും കിളനും
ഭൂപർ മന്ത്രിക്കുന്നിതാ!
൨. ക്രുദ്ധം എന്തിതതിരിക്കും?
യുദ്ധം ഭാവിക്കുന്നിവർ;
കേട്ടിതോ: “ധിക്കഭിഷിക്തം!
“പൊട്ടിക്കുന്നവൻ കയർ.
൩. “സ്വാതന്ത്ര്യം ഈ ദേവങ്കു
“ജാതമാക്കും ഇങ്ങേ കൈ.
“കെട്ടുറ്റപ്പാൻ കാലം വന്നു;
“പട്ടം ഇങ്ങെന്നത്രേ മെയി.”
൪. എന്നു കേട്ടുടൻ ചിരിച്ചു
മന്നം വിണ്ണം കാപ്പവൻ;
അട്ടഹാസമാഞ്ചിച്ച്
പൊട്ടരെ ഞെട്ടിപ്പവൻ:
൫. “എന്റെ രാജാവെ ഇരുത്തി
“എൻ വിശുദ്ധ മലയിൽ;
“ലോകം ഒക്കെ തൻ വിരുത്തി,
“ഏകാം ഏതും ചോദിക്കിൽ.
൬. “നില്ക്കുകിന്നും എന്നും പിന്നെ,
“മല്ലമാരൻ നീ, ഇതി
“കല്പന, ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ
“ഉല്പാദിപ്പിച്ചേൻ, അറി!”

൭. ക്രോധവിമലലക്ഷി വാത്ത്
 ബോധം കൊല്പാൻ ചെലപതാർ?
 പക്ഷേ പേടിയോടെ പാത്ത്
 രക്ഷിതാവെ സേവിപ്പാർ?
 ൮. മന്നൻ കോപം വേവാരാകും
 മൂന്നും ചുംബിപ്പിൻ ഉടൻ;
 അന്യഥാ വഴിക്കൽ ചാകും
 ധന്യൻ വിശ്വസിച്ച് വൻ!

H. G.

൨൬൩. (൨൩൯).

Die Gnade sei. 9. (സങ്കീ. ൮.)

൧. സർവ്വേശനാം യഥോവ
 ഇവിണ്ണും സൈന്യവും
 നിലാനക്ഷത്രക്കോവ
 എല്ലാമേ കരുതും.
 ൨. മറഞ്ഞു വെയിൽ ചൂടും,
 മനസ്സിലായി കളിർ.
 ഇതാരാലെണ്ണി കൂടും?
 ഇവറിനെന്തതിർ?
 ൩. ഓരോന്നു സൂര്യപ്രായം,
 ഓരോന്നു ലോകം താൻ;
 നിരൂപണാവസായം
 പണി നിറുത്തുവാൻ.
 ൪. ഒരിക്കൽ ഞാനും കാണും
 തൃക്കൈത്തൊഴിൽ എല്ലാം;

മനുഷ്യനായി നീ താണോ
പിറന്നതെന്തതാം?

ഒ. ഈ ഭൂമിയോ വിശിഷ്ടം
ഐല്യാ ഗ്രഹങ്ങളിൽ;
വിണ്ണോരൊക്കോളോ ഇഷ്ടം
ഈ മത്സരാതിയിൽ.

ന. നിന്നൊക്കെസെന്റം അല്പം
കൊടുന്ന പൂഴി പോൽ;
പിന്നെന്തു നിൻ സങ്കല്പം?
മഹത്തേതൊന്നു ചൊൽ!

ഒ. ഭൂവി തുലോം പ്രശസ്തം
ആയ്ക്കാണോ എന്റെ പേർ;
മനുഷ്യനിൽ സമസ്തം
അടങ്ങും ദൈവനേർ.

പ. “എൻ പോരിന്നായ്യാമാണം
ശിശുക്കളേ മുഖം”;
“മഹിഷം എൻ നിർമ്മാണം
പാലുണ്ണുന്ന ബലം.”

ന. ഇവുണ്ണും അല്ലെൻ ബുദ്ധി;
നീ ഏറ്റവും മഹാൻ!
അകറ്റുകെൻ അശുദ്ധി
നിൻ വേല തിരിവാൻ.

H. G.

മനുഷ്യ. (മരം).

O Mensch, beweine. 206. (സങ്കീ. മര.)

൧. എൻ ദേവനേ! എൻ ദേവനേ!
നീ എന്നെ വിട്ടതെങ്ങനേ!
ഹാ, എത്ര നീ അകന്നു!
ഞാനലറുന്നു രാപ്പകൽ;
ഇല്ലത്തരം, ഇല്ലാ തണൽ;
എൻ ആശ അമ്പരന്നു;
നീയോ വിശുദ്ധൻ! — ഇസ്രയേൽ
അയക്കും സൂതികൾക്കു മേൽ
ഇതന്നു കൊണ്ടു കർത്താ!
പിതാക്കൾ നിന്നെ തേറിയാർ;
നാണം വരാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചാർ;
അവർക്കു നീ ഉദ്ധർത്താ.

൨. പുരുഷനല്ല പൂഴ് ഞാൻ,
എല്ലാക്കും കീഴേ അടിതാൻ;
കണ്ടാർ പരിഹസിക്കും:
“യഹോവെക്കിവൻ ആശ്രിതൻ;
“താൻ ഇഷ്ടരെ രക്ഷിപ്പവൻ,
“മയക്കില്ല” എന്നിളിക്കും.
നീയോ എൻ രക്ഷ ഗർഭത്തിൽ,
എന്നെ അമ്മാമുലകളിൽ
നീ ആശ്രയിപ്പിച്ചുണ്ടു;
ഇപ്പോഴും ദൂരത്താകൊല്ലാ!
തുണ മറെറങ്ങുമേ വരാ;
നിന്മേലേ ഞാൻ ഉരുണ്ടു.

൩. ചുറ്റുന്നു പല കാളകൾ,
 എന്നെ വളഞ്ഞു കൂററങ്ങൾ,
 എൻ നേരേ വായിളൻ;
 ഞാൻ തുകപ്പെട്ടു നീരു പോൽ,
 നെഞ്ഞു തുകി മെഴുകു പോൽ,
 എൻ അസ്ഥികൾ തകൻ,
 അണ്ണാക്കിനോടു പററി നാ,
 എണ്ണാം എൻ എല്ലുകൾ ഇതാ,
 ഞാൻ മണ്ണിനോടുത്തു;
 കൈകാലുകൾ തുളച്ചു പിൻ
 ഇരുന്നു നോക്കി, വസ്യത്തിൻ
 ഖണ്ഡങ്ങളെ പകുത്തു.

൪. നീയോ, യഹോവേ! എൻ ബലം,
 തുണെപ്പാൻ ഇങ്ങു വരണം,
 നായികനുമായി!
 രക്ഷിച്ചുകൊൾ സിംഹമായി!
 ഞാനോ സഹോദരമായി
 നിൻ നാമത്തെ സ്തുതിക്ക!
 യാക്കോബ്ബർ ഒക്കെ വാഴ്ത്തൂ വിൻ!
 യഹോവാദകൾ അഞ്ചുവിൻ!
 താൻ ദീനനിൽ കനിഞ്ഞു.
 എളിയോരെ അറക്കയോ,
 വിമുഖനായ്ക്കൊക്കെയോ
 ചെയ്യാതെ ഉള്ളിഞ്ഞു.

൫. ഇതാലേ സാധു തൃപ്തനാം.
 സന്തോഷിക്കുകയോർ എല്ലാം!

വന്നിക്കാദാശ്വജാതി!
 ഓത്തോർത്ത ഭൂമിവംശങ്ങൾ
 തിരിഞ്ഞു നിന്റെ പൂജകൾ
 ചെയ്തോതുക നിൻ പ്രാതി:
 “യഹോവെക്കുള്ള രാജത്വം!
 “അവനീ ഏകൻ കാരണം
 “ഉണ്ടായി നമ്മിൽ പ്രീതി.
 “നിൻ സേവ ചെയ്തും സന്തതി
 “എങ്ങും പരത്തും നിൻ സ്തുതി,
 “സദാ ചൊല്ലും നിൻ നീതി.”

H. G.

൨൬൫. (൨൪൧).

Saul. 86. (സങ്കീ. ൨൩.)

൧. യഹോവ എന്റെ ഇടയൻ!
 ഇങ്ങൊന്നും കുറയാ;
 പച്ച പുലങ്ങളിൽ അവൻ
 കിടത്തുന്നുണ്ടിതാ;
 സ്വസ്ഥജലങ്ങൾ ചാരത്തും
 താൻ എന്നെ ലാളിക്കും.
൨. തണുപ്പു തന്നെൻ ദേഹിയിൽ
 തൻ നാമം മേതുവാൽ;
 സ്വനീതിയിൻ വടക്കുകളിൽ
 നടത്തുന്നാകയാൽ,
 ഞാൻ തിന്മയെ ഭയപ്പെടേൻ;
 എപ്പോഴും തേറ്റുമേൻ.

൩. മരണച്ഛായത്താഴ്ന്ന
കടക്കുന്നുണ്ടു പോൽ.
നീയോ എനിക്കുതിൽ തുണ,
താങ്ങുന്നു നിന്റെ കോൽ.
നീ കൂടേയുള്ള സമയം
എന്തൊന്നു ദുഃഖം?
൨. നീ വൈരി കാണെ സുദ്രയെ
എനിക്കൊരുക്കിയോൻ;
സുതൈലം കൊണ്ടെൻ തലയെ
അഭ്രംഗവും ചെയ്ക്കോൻ;
വഴിഞ്ഞു പാനപാത്രവും,
നിറഞ്ഞു ഭോജ്യവും.
൭. അനുഗമിക്കും നന്മകൾ
എൻ വാഴനാൾ എല്ലാം;
സദാ യമോവാപ്രീതികൾ
അനുഭവിപ്പതാം;
എൻ വാസം നിന്റെ ആലയേ
സ്ഥിരമാകേണമേ!

H. G.

൨൬൬. (൨൪൨).

Last hören. 84. (സങ്കീ. ൨൯.)

൧. യമോവെക്കു നല്ലവിൻ
ബലം, തേജസ്സും ഏകവിൻ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാകുന്ന ഭൂതർ!
ആദാമുരിൽനിന്നാഹുതർ

അറിവിക്കേണം തൻ തൊഴിൽ
പരിശുദ്ധാലങ്കാരത്തിൽ!

൨. മുഴക്കുന്നതാർ എന്നാൽ
യഹോവ തന്റെ ഊക്കിനാൽ;
പരക്കേ ഇരുങ്ങേണ്ടും
കേൾക്കുന്നീ യഹോവാശബ്ദം;
മലകൾ ഞെട്ടി ഇളകും,
തകന്നു ദേവാദാരുവു.

൩. യഹോവാചിനത്തിൻ കോൾ
ഈ ഭൂമിയിൽ കടക്കുമ്പോൾ
നടുങ്ങുന്നു മെയ്യും ഉള്ളും,
ഹെമോൻ ലിബനോനും തുള്ളും;
അവന്റെ മന്ദിരത്തെല്ലാം
തേജസ്സിതെന്നരെക്കേ ആം.

൪. ഇതന്നാൻ യഹോവ ഏൽ
ജലപ്രളയത്തിന്നു മേൽ;
ശത്രുക്കളെ കൈ വെന്നും,
ജനത്തെ ലാളിച്ചും എന്നും
അരചനായി വാഴ്വാൻ,
ഇതന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നാൻ.

H. G.

൨൬൭. (൨൪൩).

In dich hab ich. 95. (സങ്കീ. ൩൧.)

൧. എൻ ആശ്രയം യഹോവയിൽ
ഇട്ടിട്ടിരപരങ്ങളിൽ
ഞാൻ നാണിയാതിരിക്ക.

നിൻ നീതിയാൽ — വിഭോ ക്ഷണാൽ
നീ എന്നെ ഉദ്ധരിക്ക!

൨. ചെവികൾ ചാച്ചു രക്ഷ താ,
നീ മാത്രം പാറ, നീ പിതാ,
എൻ കോട്ടയ്ക്കും മിടുക്കും;
നീ എൻ ബലം, — എൻ ശരണം;
നിൻ ഇഷ്ടം ആർ തടുക്കും?

൩. എൻ ആത്മാവെ തൃക്കൈയിൽ ഞാൻ
ഏല്പിക്കുന്നേകസത്യവാൻ,
നീ എന്നെ വീണ്ടെടുത്തു;
പകയറിൽ — കള്ളത്തൊഴിൽ
കണ്ടോളം ഞാൻ വെറുത്തു.

൪. നീ നോക്കി എന്റെ താഴ്ചകൾ,
പരീക്ഷയോടും പോക്കുകൾ
തരുന്നു നൽകരുത്തും;
കനിവിനാൽ — നീ എന്റെ കാൽ
വിശാലത്തിൽ നിറുത്തും.

൫. എൻ കാലങ്ങൾ നിൻ കൈക്കലാം,
വരുന്ന തിന്മയിന്നെല്ലാം
നീ എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും;
വളക് നിൻ — വാത്സല്യത്തിൻ
പുകൾ ഈ നാവിനാലും!

H. G.

൨൬൮. (൨൪൪).

Auf Brüder, auf. 182. (സങ്കീ. ൩൩.)

൧. യഹോവയിൽ സന്തോഷിച്ചാത്തു പാടി,
ഏകോപിച്ചേകനെ ഉയർത്തുവിൻ;
അവൻ ദയാനയങ്ങളെ കൊണ്ടാടി,
കവിണ്ണുവീണ വാക്കു വാഴ്ത്തുവിൻ!
റാക്കൊന്നിനെ ഉരച്ചു
മാലോകത്തെ പടച്ചു;
വിളിച്ചുടൻ ആകാശ സൈന്യം നിന്നു;
നിലെച്ചെല്ലാം ചൊല്ലുകിനാലേ ഇന്നു.

൨. യഹോവ താൻ നിരൂപിച്ചുള്ളതൊന്നും
ഈ ലോകമായയാൽ ക്ഷയപ്പെടാ;
വരിച്ച ജാതിയെ മറിച്ചും കൊന്നും
നശിപ്പിയാതെയിപ്പിക്കും സദാ;
മാവ്യാധി, യുദ്ധം, ക്ഷാമം
ഇത്യാദിയിൽ തന്നാമം
നിത്യാശ്രയം തരും സങ്കേതസ്ഥാനം;
സത്യാത്മികായി തൃക്കണ്ണിൻ അവധാനം.

H. G.

൨൬൯. (൨൪൫).

Dieu mon rocher. 38. (സങ്കീ. ൪൬.)

൧. നമുക്കു ദൈവം ആശ്രയം;
ആപത്തിൽ കെ താൻ സഹായം,
ചേതത്തിൽ നില്ക്കുന്നോരാദായം,
അശങ്കിയിൽ പോരും ബലം.

൨. ഈ ഭൂമി മാറി പോകിലും
മലനിര കലുങ്ങിയാലും
കടൽ പതെച്ചു പൊങ്ങിയാലും,
നാം പേടിയാതെ ദർശിക്കും.
൩. വിശുദ്ധനഗരം നദി
ആനന്ദിപ്പിച്ചു നന്നെക്കുന്നു;
പുലച്ചെക്കും തുണ വരുന്നു
അതിൽ വസിക്കുവതി.
൪. മുഴങ്ങും ലോകക്കുടയോൻ
ശബ്ദിച്ചു കല്പിക്കുന്നമച്ച്;
ഉലകുക്കും തൻ അലച്ച്;
ഉയർന്നിലും നമുക്കു കോൻ.
൫. അവൻ ഭൂവി സംഹാരങ്ങൾ
ചെറുതായുധങ്ങളെ ഒടിച്ചു,
സ്വതേജസ്സെങ്ങും അറിയിച്ചു;
വിരോധിൻ സർവ്വജാതികൾ!
൬. യഹോവെക്കത്രേ ഔന്നത്യം;
സൈന്യങ്ങളുള്ളവൻ തുണെക്കും;
യാക്കോബിൻ ദൈവം എന്നെന്നേക്കും
നമുക്കിരിപ്പുയർന്നിലും.

H. G.

൨൭൦. (൨൪൬).

HERR, Dir ist. 196. (സങ്കീ. ൧൦൪.)

൧. യഹോവയാം എൻ ദേവ, വാഴ്ക്ക!
മഹോന്നത തുമ്പിയിൽ താഴ്ക്ക
എന്നോടു സൃഷ്ടിസഞ്ചയം!

ഒളി തേജസ്സിൻ സർവ്വസാരം
വെളിച്ചവസ്ത്രത്തലങ്കാരം,
ആകാശം നിൻ വിരിപ്പടം,
ജലം നിൻ ശാലേക്കാരം വിതാനം,
ജലധരങ്ങൾ വാഹനം,
ചലിക്കും കാറ്റു നിന്റെറ യാനം,
ജലിക്കും തീ പരിജനം.

൨. അനക്കം എന്നിയേ നീ ഉഴി
കനത്തിൽ തീർത്ത ശേഷം ചൂഴി
മലമേലോളം മൂടിയോൻ.
നിന്ദിച്ചതാൽ മല നികന്നു,
മന്ദിച്ച വെള്ളവും കിടന്നു;
നീയും അതിന്നതിർ ചൊച്ചോൻ.
മൊഴിഞ്ഞുടൻ ത്രിലോകവാഴി
ഒഴിഞ്ഞുതേ ജലാക്രമം;
നിലം നന്നെപ്പാൻ മാത്രം ആഴി
ജലത്തെ കാക്കുകുണം.

൩. സിംഹാദികൾക്കൊലിക്കും കൂപം
ആഹാരം വിളയുന്നനൂപം
കായ്ക്കാച്ച വന്മരം എല്ലാം
തേൻ മുന്തിരിരസപ്പെരക്കും
എൾ മുമ്പാം തൈലങ്ങൾ മിനുക്കും
ഇത്യാദി നിൻ വരങ്ങളാം.
മൃഗങ്ങൾ ആവാസിക്കും ചോല
ഖഗങ്ങൾ പാടും നൽ തണൽ
മററാനും മറതി ചൊയ്ക്കാല,
ചുറ്റുന്നിതാക്കി നിൻ വിരൽ.

ര. പകൽ രാവുദയാസ്തമാനം
 സകല മാററം നിൻ വിധാനം.
 നീ ചൊല്ലിയാൽ ജനിച്ചുയിർ;
 കൈ നീട്ടിയാൽ ഉണ്ടാകും പുഷ്പി;
 കൺ നീങ്ങിയാൽ കെടും സന്തുഷ്ടി,
 വരണ്ടു മാഴ്കും ഉല്ക്കളിർ;
 നീ വിശ്വം പൂതുതാക്കി കാക്കും;
 ഭവിക്കെന്നിക്കും നിജു പാ!
 ഞാൻ എന്നും നിന്നെ സ്തുതിയാക്കും,
 നീ എന്നെ രക്ഷിക്കും സദാ.

H. G.

൨൭൧. (൨൪൭).

S' altroché lacrimé. 210. (സങ്കീ. ൧൩൩.)

ഭ്രാതാക്കൾ ഐക്യമായി — കൂടെ വസിക്കിൽ,
 കാഞ്ചെത്ര ചന്തമായി, — സൗഖ്യം ആ ദിക്കിൽ:
 ആറോന്റെ താടിമേൽ
 പവിത്രതൈലം — ഓലുന്ന ചേൽ;
 ഹെമോന്റെ മഞ്ഞിനാൽ — ചീയോന്യശൈലം
 പരന്നിട്ടാദരാൽ — മിന്നുന്ന പോലേ.
 അങ്ങല്ലോ ശാശ്വതം
 ജീവാനുഗ്രഹം — ദൈവമിതം!

H. G.

൨൭൨. (൨൪൮).

Ein Lämmlein geht. 195. (സങ്കീ. ൧൩൭.)

൧. കല്പയർ കമ്പിടുന്ന ബോൽ
 അമൻ പ്രാത്തിൻ തോടും

കരക്കു വീണ കൊമ്പിന്മേൽ
 നാം തൂക്കി കണ്ണീരോടും
 ഇരുന്ന് ചീയോൻ കാത്ത്പ്പോൾ:
 “ഹോ! ചീയോൻ പാട്ടു പാടിക്കൊൾ
 “നാം ആടി ചെയ്തു മോദം”!
 എന്നോരോ പാഴൻ ചൊല്ലിപ്പോയി.
 യഹോവാജാതിക്കുള്ള നോയി
 സഹിക്കുമോ വിനോദം?

൨. യഹോവാഗാനം പാടുവാൻ
 കോളോ ഈ അന്യദേശം?
 യരൂശലേമേ! നിന്നെ ഞാൻ
 മറക്കുന്നില്ല ലേശം.
 മറക്കിൽ എൻ വലത്തു കൈ
 പഠിച്ചതേ മറതി ചെയി!
 വരണ്ടു നില്ക്കു നാവു!
 ഈ കച്ച ദുഃഖശാന്തിയും
 സുഖത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠഭോഗവും;
 നിൻ കാഴ്ച മോക്ഷമാവൂ.

൩. ഇന്നോ നിൻ പാട്ടെത്രശലോ
 കേൾക്കാകീയന്നാടും!
 ചീയോൻ, മൊറീയാ, ബെത്തൂരോ,
 ഗല്ലെമനിങ്ങും പാടും.
 നിന്നക്കും, കേൾ, മഹാ ബാബേൽ,
 എല്ലാവർക്കും കൃശിന്മേൽ
 സ്ഥാദിച്ചുണ്ടു പോക്കു;
 നശിപ്പിച്ചാൻ മുതിന്നേദോ—

എന്തിന്നു നീ നശിച്ചു പോം?
രക്ഷാകൊടി നീ നോക്ക!

H. G.

൨൭൩. (൨൪൯).

Milton. 98. (സങ്കീ. ൧൪൫.)

൧. ഈ നമ്മെ ഇത്ര സ്നേഹിച്ചോൻ
വാത്സല്യ മാനസൻ സ്നേഹം;
അവൻ മഹത്വമുള്ള കോൻ,
ആവോളം ഏറ്റം കാരുണ്യം!
ശത്രുക്കളിൽ കനിഞ്ഞവൻ
തികഞ്ഞ നന്മയായവൻ.
൨. എന്നാലോ നിൻ പ്രവൃത്തികൾ
അശേഷം നിന്നെ പുകഴും;
വിശേഷാൽ രാജ്യപ്രജകൾ
നിൻ നീതി ദീപ്തമാനിയും
ഉയർത്തി, നൽ തലവനെ
സദാ സ്മരിക്കാകേണമേ.
൩. മാറാത്ത നിത്യ രാജത്വം
വിടാതെ പോരുന്ന പ്രഭു
തൻ ആശ്രിതർക്കുള്ളീ സുഖം
നാം തേറിയേ നലം വത്ര.
പോക്കുണ്ടല്ലോ പരീക്ഷയിൽ;
ഉയർച്ച കിട്ടും താഴ്ചകിൽ.
൪. കർത്താവേ, കണ്ണുകൾ എല്ലാം
ആശിച്ചു നിങ്കലേക്കിതാ!
എല്ലാവർക്കും നീ പോററിയാം;

ആത്മാവിൻ മക്കൾക്കോ പിതാ;
നീ കൈ തുറന്നു സർപ്പവും
കരുണയാലേ പൂരിക്കും.

ഒ. നിന്നെ ബഹുമാനിപ്പവർ
അരികിൽ നീ വസിപ്പവൻ;
നിന്നെ വിളിച്ചുതരിപ്പവർ
എപ്പോഴെയും നീ കേൾപ്പവൻ;
വേണ്ടുന്ന സർപ്പാശ്വാസവും
നിൻ സാധുക്കൾക്കുടൻ തരും.

ന. നിൻ കൂറുകാരെ നീ സദാ
രക്ഷിച്ചുയിപ്പിക്കുന്നല്ലോ!
ആക്കോ നിന്നിൽ മനം വരാ
അവൻ നശിച്ചു പോയഹോ!
നിന്നെ ഏതുയികളുമായി
സദാ പുകഴ്ക്കേണ്ടൻ വായി!

H. G.

൨൭൪. (൨൭൦).

Es zogen drei. 108. (സുഭാ. ൧.)

൧. പുറത്തു വിളിപ്പോരു ജ്ഞാനസ്വരം
ഉറക്കേ തെരുക്കളിൽ നീളേ ശ്രുതം;
പറഞ്ഞതു കേൾക്കിൽ എല്ലാക്കുമിതം:
“എത്രോളം മൃഗതയിൽ സുഖം?
“എത്രോളമേ ഹാസനം പ്രിയം?
“എത്രോളമേ സത്തിൽ നീരസം?

൨. “ചൈശ്വചിക ശാഗ്ദം ഉടൻ വിടുവിൻ!
“എൻ ശാസനത്തിന്നു ചെവി തരുവിൻ!

“മാശാപത്തെ ഞാൻ ഒഴിച്ചുകീയ പിൻ
 “യഹോവാദീതി വിജ്ഞാനം
 “സഹോദരപ്രീതി സേവയും
 “മഹോത്സവസ്വരൂപം തതം.”

൩. ഈ മന്ത്രണം കേട്ടു നിരാകരിച്ചാൽ
 ക്രമാൽ പല ശിക്ഷ, മയക്കുന്ന മാൽ,
 അമർത്ഥ നാശവും എത്തി ക്ഷണാൽ.
 വിളിക്കും അന്നവർ, ഞാൻ വരാ;
 ഞെളിഞ്ഞവർ അററാൽ ദുഃഖിയാ;
 ഞെളിഞ്ഞു വശങ്കൽ ഞാൻ സദാ.

H. G.

൨൭൫. (൨൫൧).

Russian. 76. (യശ. ൯.)

൧. ഇരിട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കും
 വാശത്തിന്മേൽ ഉദിക്കും
 ഏറേ വലുതാം ഒളി.
 മൃത്യുനിഴൽ അമർക്കും
 നാട്ടിലുള്ളവർക്കും
 സത്യവെളിച്ചം മിന്നിയരുളി.

൨. നമുക്കുണ്ണി പിറന്നു
 മകനെ അപ്പൻ തന്നു
 രാജ്യഭാരം പേറുവാൻ.
 ആശ്ചര്യ മന്ത്രി അറാൻ,
 വീരൻ ആകും ദേവൻ,
 നിത്യപിതാവു, സന്ധിതന്മുരാൻ.

൩. ഈ പേർക്കു ഉള്ളവന്നു
വർദ്ധിച്ചശ്രീ നടന്നു
ദാവിദിൻ സിംഹാസനേ.
ഇല്ലിതിനററം എന്നും,
വാണു ചെന്നും വെന്നും
കൊണ്ടു സ്ഥിരീകരിപ്പോൻ വാഴ്ത്തയെ.

൪. ഇന്നു മുതൽക്കു നേക്കും
നീതി നേരും ഉറക്കും,
സന്ധി എങ്ങും കല്പിക്കും.
ആയതു സ്വന്തകാലേ
തൻ എരിവിനാലേ
സൈന്യങ്ങളുടയോൻ അനുഷ്ഠിക്കും.

H. G.

൨൭൬. (൨൫൨).

Freu dich sehr. 158. (യശായ ൪൦.)

൧. നിങ്ങൾ ദേവൻ പറയുന്നു:
ആശ്വസിപ്പിക്കുൻ ജനം!
തൻ പോരാട്ടം ഇന്നറുന്നു;
മോചിതം തൻ പാതകം;
എല്ലാ പാപത്തിൽ ദിധാ
കൂലി നല്കി രക്ഷിതാ;
എന്നെരൂശലേമിൻ താപം
ആറ്റുവാൻ ചെയ്തിൻ സല്ലാപം.

൨. കാട്ടിൽ ഘോഷിക്കുന്ന നാദം
കേട്ടിതോ: ഒരുങ്ങുവിൻ,

മരുവിൽ യഹോവപാദം
പൂകും മാഗ്ഗും ചെത്തുവിൻ!
താഴ്വര ഉയരുക,
പർവ്വതങ്ങൾ താഴുക,
ഏറക്കുറവും നിഷിദ്ധം;
ദൈവതേജസ്സാം പ്രസിദ്ധം.

൩. തന്നെ കാണും സർവ്വലോകം,
എന്നുരച്ചേരോവവായി.
സർവ്വരോടും ഒരു ശ്ലോകം
ഘോഷിപ്പിച്ചുതെന്തതായി?
“ലോകർ പുല്ലെന്നേ വത്ര,
“ലോകഭംഗി പൂല്ലിൻ പൂ.
“വാടി പൂവുണങ്ങി സമ്പ്രം,”
എന്നെല്ലാവർക്കും പരമ്പ്രം.

൪. ദൈവാത്മാവു വന്നുടാടി,
ദൈവകാറ്റു തട്ടിയാൽ
പൂല്ലുണങ്ങി, പൂഷ്പം വാടി,
തേജസ്സുറതാകയാൽ;
ദൈവവാക്യമോ സദാ
നിഷ്കൂലം വാട്ടവും വരാ;
വാക്യവിത്തിനാൽ മുളെക്കും
ജാതി നിഷ്കൂലം എന്നെന്നേക്കും.

H. G.

൨൭൭. (൨൫൩).

Allein Gott in der Höh. 122. (യശായ ൪൩.)

൧. എൻ നാമത്തെ പ്രശംസിപ്പാൻ
തെക്കീടുള്ള ജാതി!

നിന്നെ പടച്ച നാഥൻ ഞാൻ;
എനിക്കേ സർവ്വശാതി.
നിൻ പേരെ ഞാൻ വിളിച്ചവൻ,
ഭയത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടവൻ;
ഞാനത്രേ നിൻ ചങ്ങാതി.

൨. ഒഴുകത്തിൽ മുങ്ങാതെ നീ
കടക്കും വെള്ളത്തൂടെ;
നിന്നെ ദഹിപ്പിക്കില്ല തീ,
കടക്കിൽ കാണാ ചൂടെ;
നിൻ മോചനത്തിനായ്ക്കു രാമൻ
വേണ്ടുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ എല്ലാം,
മരണകലങ്ങൾ കൂടേ.

൩. കിഴക്കുനിന്നും പശ്ചിമാൽ
ഇനി നിന്നെ വരത്തും;
വടക്കു നല്ലും ചോദിച്ചാൽ,
ഞാൻ തെക്കേ കീഴ്ചടത്തും;
“മല്ലത്രരെ എൻ തേജസ്സിൻ
പ്രകാശത്തിനായ്ക്കു തവിൻ”
എന്നേകി മുനിറുത്തും.

൪. നിന്നോടെതിർത്താൽ അശ്വതേരു
ബലങ്ങൾ ആകേ ചാരം;
സമുദ്രത്തിൽ നിന്നെക്കു നേർ
വഴിക്കേ ആം സഞ്ചാരം;
ജലങ്ങൾ പൊങ്ങും മരുവിൽ;
ഐൻ ഇഷ്ടർ എത്തി മുട്ടുകിൽ
തുറക്കും സർവ്വദാരം.

ഉ. എന്നെ വിളിച്ചു മൂലമോ?
എനിക്കായിൻ പ്രയാസം
പെരുത്തതിൻ നിമിത്തമോ?—

അതെത്രയും വ്യത്യാസം.
ബലി തന്നില്ല നിന്റെ കൈ,
അസാരം ധൂപം, കുറെ നൈ,
അതുല്യം നിൻ വിശ്വാസം.

ന. നിൻ പാപമേ, വിചാരിച്ചാൽ,
മികച്ച നിന്റെ ദാനം.
എനിക്കു നിന്റെ ദ്രോഹത്താൽ
പെരുത്തു വന്നദ്ധ്യപാനം.
ഞാൻ എൻ നിമിത്തം നിൻ പിഴാ
ക്ഷമിച്ചു, പാപം നിനയാ,
നിൻ നീതി എൻ സമ്മാനം!

H. G.

൨൭൮. (൨൫൪).

Wo sind sie. 56. (ഹബ. ൩.)

൧. തെരുക്കുടിനങ്ങൾ സഭക്കു വരും.
ഇത്തരക്കളിൽ പൂവു കുറയും,
ദ്രാക്ഷാഫലം ഇല്ലാലിവിൻ പഴവും
വിശ്വാസഭവം വിളയാ വയലും,
പശ്ചാദികൾ മെല്ലെ മരയും.

൨. എന്നിട്ടും യഹോവെ ഉയർത്തും ഈ ഞാൻ;
അന്നിപ്പാട്ടിനാൽ ദിക്കു മുഴക്കും:
“എൻ രക്ഷകനാലേ ശിശു ബലറാൻ,
“തളന്നോരു കാൽ അവനാൽ ഇളമാൻ
“ആയോടി, ഞാൻ ഏറി നടക്കും”.

H. G.

൨൭൯. (൨൫൫).

Fröhlich soll mein. 150. (യോഹ. ൧൪.)

൧. നെഞ്ചു മറുകാതിരിപ്പിൻ!
എന്നുടെ — ദൈവത്തെ
മററും വിശ്വസിപ്പിൻ!
ഇപ്പോൾ ആരും പിഞ്ചെല്ലാതെ
പോകിലും — എന്നെയും
തേറ്റുവിൻ അഞ്ചാതെ.
൨. എൻ പിതാവിൻ വാസസ്ഥാനേ
ഉചിതം — ആലയം
ഞാൻ ഒരുക്കും താനേ.
എന്നു ചൊന്ന വാക്കു പോരേ?
ആകെണ്ണാം — അങ്ങെല്ലാം
പാറ്റാൻ കൂടുനോരെ?
൩. നിങ്ങളായിതാ ചേല്ലു ന്നു
പാറ്റിപ്പാൻ — എങ്കിൽ ഞാൻ
പിന്നേയും വരുന്നു.
ഞാൻ ഇരിപ്പാനുള്ള ദേശം
നിങ്ങളെ — ഞാനല്ലേ
ചെയ്യിക്കും പ്രവേശം.
൪. നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു സമാധാനം
വെച്ചുടൻ — പോകുവൻ,
പേടികില്ല സ്ഥാനം.
എന്റെ വായി തരുന്ന നല്ല
ഈ സ്ഥാനം — ലോകക്കാം
ഞായം പോലെ അല്ല.

രവു. (രഘു).

Herbei, herbei etc. 179. (പയോഹ. ര.)

൧. അലങ്കരിച്ചൊരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു
ബലം ധരിച്ചു വയ്ക്കുവാലരാശി!
പടക്കു ചെല്ലുവാൻ ഇതാ തരം;
അടച്ചിരിട്ടെഴുന്നു ശത്രുവാശി;
വെളിച്ചത്തിൻ ജയം വരുത്തുവാൻ
കളി കളഞ്ഞു വേണ്ടു പ്രാണത്യാഗം.
തല ചതഞ്ഞു തോറു പോം പഴയ നാഗം
തലവൻ ചൊല്ലാൽ, എന്നു നൽകുവാൻ.
൨. ഇതോത്തുടൻ ആ വാൾ പിടിക്കണം;
ഹിതോപദേശത്തിന്നു കാതു ചായ്ക്കൂ!
പുരാണന്മാർ പോരാടിയ വിധം
വരാ എന്നാലും, ശീലം മെല്ലെ വായ്ക്കൂ!
യുവാക്കളേ, കേൾക്കൂ ദിനേ ദിനേ
ആ വാക്കിന്നേകിയാലും ചിത്തവാസം,
യഹോവാ താനുരച്ചു വാക്കിലേ വിശ്വാസം
അഹോരാത്രം നിന്നുദ്രസിക്കണം.
൩. ഹരാ ശിവാ നാരായണാവിളി,
പരാപരാത്മരാമകൃഷ്ണനാമം,
ആ മക്കത്തോൻ സങ്കല്പിച്ചു പൊളി,
നമുക്കിപ്പിള്ളിൽ ഒട്ടും ഇല്ല കാമം.
ഞെളിഞ്ഞു പോകിലോ നമ്മെ ഓരോർ
ചളിയിൽ വീഴിക്കും സമാനപാപം;
ജഡാഭിലാഷം, കണ്ണൊതി, പുലർപ്രതാപം;
വിടാതിവറെ വെട്ടി ചെയ്തു പോർ!

൨. ഈ ലോകം ആശ്രയിക്കുതു കേൾ!
 ആലോലഭാവങ്ങൾ വെറുത്തു ചാടു!
 ചങ്ങാതിയെങ്ങുമില്ല! ചാമ്പു തേൾ
 മങ്ങാതെ പൊറ്റു പോറുന്ന വങ്കാടു
 ഇതാകയാൽ, ഇഹത്തെ സ്നേഹിക്കിൽ
 പിതാക്കുറില്ല, ദൈവശത്രുവാകും.
 തദിഷ്ടനോ പ്രപഞ്ചദിഷ്ടനായി ചാകും,
 ഉദിച്ചു നിത്യം വാഴും അച്ഛനിൽ.

H. G.

28. ബാലഗീതങ്ങൾ. HYMNS FOR THE YOUNG.

൨൮൧. (൨൫൮).

Ringe recht. 25.

Sweet the moment A. & M. 95.

൧. പിള്ളകൾക്കു നല്ല സ്നേഹി
 ആതുദിച്ച യേശുവേ!
 നീ പടച്ച എന്റെ ദേഹി
 കൂട നിന്നെ വന്ദിക്കേ!

൨. കവി തീർത്ത സാമവാക്കു
 ഇല്ലാഞ്ഞാലും ഊനമോ?
 ഉള്ളും അത്രേ ശുദ്ധമാക്കു,
 വാക്കും നല്ലതാം ഗുരോ!

൩. നിന്നെ പോലേ ഞാനും കേറും
 എൻ പിതാവിൻ ആലയേ;

ദൈവാരാധനത്തിൽ ഏറ്റവും
ആനന്ദം ജനിക്കുവേ.

ഭ. കേട്ടു ചോദിച്ചാനും നാണം
വേണ്ടാ എന്റേറ ഭാവത്തിൽ;
വശമാകു നിൻ പ്രമാണം
മുഖ്യമാക എൻ തൊഴിൽ.

ഉ. നീയും അമ്മയച്ഛസ്ഥാനം
കല്പിച്ചാചരിച്ചു പോൽ,
ഞാൻ പിതാക്കൾക്കുക മാനം,
വാല്കൃത്തിൽ ഊന്നും കോൽ.

ന. മറ്റുതാണ്ടു തക്ഷകമ്ലം
ചെയ്തു വന്നതോർക്കുമ്പോൾ
ഇങ്ങും വേണ്ടാ രാജധമ്ലം,
മതി ജീവനത്തിൻ കോൾ.

ഒ. നാളെക്കുരുതേ വിചാരം
എന്നതും നിൻ കല്പിതം;
ഇന്നു തന്ന ഗുണഭാരം
ഓർത്തു നിത്യം വാഴ്ത്തണം.

പ. പാരം അല്ലീ ദുഷ്ടബുദ്ധി
ഇത്ര നന്മെക്കും പ്രഭോ;
ഈ വല്ലാത്ത നെഞ്ഞിൽ ശുദ്ധി
വല്ല നാളും എത്തുമോ?

ൻ. എപ്പോഴൊട്ടു ദോഷമുക്തി
അടിയന്നു കിട്ടുവാൻ,
നല്ല തക്കം ശുഭയുക്തി
ഇങ്ങയക്കു എന്തുരാൻ.

൧൦. ഞാൻ, അലറും സിംഹനാദം
 സൂക്ഷിപ്പാൻ പോരാത്തവൻ;
 പോരുമേ നിൻ ആശീർവാദം;
 നീ എല്ലാം അറിഞ്ഞവൻ.
൧൧. ബാലക്കേകം അഭിഷേകം
 എന്റെ മേൽ പകർന്നു! —
 കള്ളം ഏറ്റും, സത്യം ഏകം;
 നില്ക്കു ഞാൻ പ്രകാശത്തു.
൧൨. ഞാൻ പിഴച്ചാൽ നിന്റെ രക്തം
 എനിക്കായിലിരിക്കണം.
 ആടു ഞാൻ, എന്നിട്ടു ശക്തം
 ആയ കൈ എൻ ആശ്രയം.
൧൩. വർഷിക്കു എൻ ദോഷത്താലേ
 എന്നെ ദേവിച്ചു തൂക്കുൺ
 വിട്ടുകറും മുമ്പിനാലേ,
 ഇന്നെന്നെ മറെക്കു മൺ.
൧൪. എപ്രകാരം ആകിയാലും
 ഞാൻ നിന്നോടിരിക്കണം;
 യേശു എന്നെ കാണിച്ചാലും
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിൻ വൈഭവം!

H. G.

൨൮൨. (൨൫൯).

Lerche woher. 26.

൧. അയ്യോ! മഹാ ജനമായും
 ക്കു മറന്നിട്ടു നാം
 പാൽ നകുതം ശിശുപ്രായം
 ആകിലതേറ കൊള്ളാം.
൨. അമ്മ മുലകുലേ വാസം,
 അപ്പന്റെ മടിയിലും,
 അന്ത്യരിൽ ഇല്ല വിശ്വാസം
 ഇല്ലൊരു വിപ്രിയവും.
൩. മാനവും ഭാവിവിചാരം
 സൽക്രിയയും നിനയാ;
 ഉള്ളിൽ വരെച്ചിതാധാരം:
 സ്നേഹം ഇങ്ങുണ്ടു സദാ.

H. G.

൨൮൩. (൨൯൦).

St. Martin's lane. 99.

൧. എന്നാത്ത ദേഹി ദേഹമേ
 പുകഴ്ത്തുകകൂടാൻ സ്നേഹത്തെ;
 അത്യന്തം ആയവൻ കൃപ.
 ദിനേന നല്ലും ഭോജനം,
 ക്ഷമിക്കും പാപത്തിൻ കടം.
 അത്യന്തം ആയവൻ കൃപ!
൨. വങ്കാട്ടിൽ നരിമദ്ധ്യത്തിൽ
 ഉഴന്നൊരാടാസ്തിപ്പൂയിൽ

ഓത്തില്ല ഞാൻ അവൻ കൃപ;
യഹോവ എന്നെ ഓർത്തു താൻ,
മനം തിരിഞ്ഞു ജീവിപ്പാൻ
കാണിച്ചത് ആ മഹാകൃപ!

൩. മശിഹ എൻ നിക്ഷേപമാം;
കേൾപ്പിച്ച വാക്കുകൾ എല്ലാം
വിളങ്ങിക്കുന്നു മാകൃപ;
എൻ അന്നം വസ്ത്രം പാപ്പിടം
തേജസ്സ് നിത്യമാം സുഖം
ഇതൊക്കെയും അവൻ കൃപ!

Fr.

൨൮൪. (൨൩൧).

Ich bin ein armes. 23.

൧. എളിയ ചെറു കുട്ടി ഞാൻ,
കുറഞ്ഞതെൻ ബലം;
എൻ ഇച്ഛ രക്ഷപ്പെടുവാൻ,
വഴിക്കോ വൈഷമ്യം.

൨. എളിയ ചെറു കുട്ടി നീ
എനിക്കു വേണ്ടി ആയി;
നിൻ ചോര യേശുവേയല്ലീ
എൻ ജീവവിലയായി.

൩. അയ്യോ, എൻ പ്രിയ രക്ഷിതാ!
നിൻ അൻപിൻ പകരം
എനിക്കു ചെമ്പാൻ കഴിയാ;
എന്നിട്ടും ചെന്തെന്നം.

- ഭ. നിന്നക്കുന്തൊന്നുദീപ്തമാം
 എന്നോടു ചൊൽ, വിഭോ!
 ഈ ഹീനഹൃദയം എല്ലാം
 നീ വന്നു വാങ്ങിക്കോ!
- ക. നീ എന്നെ ജലസ്നാനത്താൽ
 വിശുദ്ധസഭയിൽ
 അംഗീകരിച്ചു ചേർത്തതാൽ,
 നിൻ നീതി എൻ തുകിൽ.
- ന്ന. വാഗ്ദത്തം കാത്തു നിന്നെ ഞാൻ
 വിടാതെ ചാതുവൻ.
 വെടിപ്പായെന്നെ സൂക്ഷിപ്പാൻ
 ഇതാ മുതിർന്നവൻ!
- റ. എന്നാൽ സുബുദ്ധി സല്ലഭം
 എനിക്കയ്യോ വരാ!
 നിന്നന്നന്തമാം ധനം
 തുകേണമേ സദാ!
- ച. നിൻ സത്യത്തിൽ നടത്തുക,
 കാപ്പികു നിന്റെ ചൊൽ;
 നീ നടത്തെ വളർത്തുക
 ചാകേണ്ടവനെ കൊൽ.
- ള. പുതുകാൻ നീ തുടങ്ങിയെൻ
 മനസ്സു, വാക്കു, മെയി
 വിടാതെ നോക്കി മുഴുവൻ
 ശോധിച്ചു ശോഭ ചെയി!

൧൦. വിരഞ്ഞു പക്ഷേ ഞാൻ ഈ മൺ
വെടിഞ്ഞുറങ്ങി പോം;
അന്നെന്ന നോക്കുകേ തൃക്കുണ്ഡ;
ആശ്വാസം താ തുലോം.

൧൧. എനിക്കു വേണ്ട അമ്മയും
നീ മാത്രം കൈക്കൊണ്ടാൽ!
ഉറക്കിൽനിന്നും ഉണരും
പ്രഭോ! നിൻ മുത്തത്താൽ.

H. G.

൨൮൫. (൨൩൨).

Seht hier in. 4.

൧. കണ്ടോ ചെറു കുട്ടി—തൊട്ടിയിൽ ഇതാ!
ഇന്നു വാക്കു മുട്ടി—പിൻ ചൊല്ലും സദാ.
൨. ജന്മപീഡ ഓക്കും—പോൽ കരഞ്ഞവൻ;
കണ്ണനീരെ തോക്കും—ഏവക്കും ഇവൻ.
൩. പേരോ ദൈവവാക്കും—ദൈവപുത്രനും,
എന്നീ ചുണ്ടും നാക്കും—പിന്നേ കേൾപ്പിക്കും.
൪. ദൈവം അവതീർണ്ണം—എന്നു കാണതാർ?
താനടുത്ത ജീർണ്ണം—ഭൂതർ ചൂണ്ടിനാർ.
൫. കേട്ടു പോലേ കണ്ടും—തൊട്ടും ആ തുകിൽ
നല്ലിടയർ മണ്ടും—ഓരോ പുരയിൽ.
൬. എന്തയ്യോ ഉറക്കം!—ക്രിസ്തൻ വന്നല്ലോ!
അതതേ കലക്കം!—നോക്കി വാഴിക്കോ!

൭. നീയും കേട്ടുണൻ — രക്ഷാവാത്ത്യാൽ,
 നല്ലർ പിൻതുടൻ — തേടും യേശു കാൽ!
 ൮. അങ്ങു മുട്ടുകത്തി — നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ [ൻ"]!
 തന്നിൽ ഏല്പെടുത്തി — ചൊൽ: “നീ എൻ പുരാ
H. G.

൨൮൬. (൨൬൩).

Worgan's. 16.

൧. ഇന്നുമിച്ഛ മശിഹ! — ഹല്ലെല്ലയാ!
 ഛിന്നഭിന്നം പാപരാ — ഹ.
 കാവൽ മൂടി മുദ്രയും — ഹ.
 ചാവഴിഞ്ഞുടൻ വിടും — ഹ.
 ൨. പ്രാണനുള്ളോൻ ചത്തോരിൽ — ഹ.
 കാണുന്നില്ലണ്ട തുകിൽ — ഹ.
 തേടുന്നോരെ ദൂതന്മാർ — ഹ.
 പേടിപ്പിച്ചുറപ്പിച്ചാർ — ഹ.
 ൩. എമ്മവുസ്സിൽ രണ്ടു പേർ — ഹ.
 ചെമ്മേ കണ്ടു നിന്റെ നേർ; — ഹ.
 നൂതനാത്മാവിന്റെ ചേൽ — ഹ.
 ഉത്താചായ് ശിഷ്യർമേൽ — ഹ.
 ൪. ഹോമം തീർന്നുനിവാൻ — ഹ.
 തോമാ തൊട്ടു നോക്കിയാൻ — ഹ.
 ഞാൻ കാണാതരിയുന്നേൻ — ഹ.
 താൻ വിളിച്ചാൽ തൊടുവേൻ — ഹ.

H. G.

൨൮൭. (൨൩൪).

Mein Jesu im Herzen. 2.

൧. നടക്കുന്നവർക്കു വഴി തിരിയാ;
പടക്കുളത്തിന്നു സ്വശക്തി വൃഥാ;
മുടങ്ങുന്നതൊക്കെയും യേശു വിനാ.
൨. ഈ രക്ഷകനാലേ ഉണ്ടാവൂ ജന്മം;
തരത്തിൽ ഉണ്ടായതവൻ മരണം;
ആ രക്തമല്ലാതെ വരാ ശരണം.
൩. എല്ലാറ്റിലും ഞാൻ ഇവനെ തിരയ്ക്കും;
ചൊല്ലാത്ത മനുഷ്യരെ താൻ കനിയും;
ഇല്ലാത്തവനും അവിനാൽ നിറയും.
൪. വിശ്വാസികളെ വഴി കാട്ടും അവൻ;
ആശ്വാസം ഓരോന്നു കൊടുക്കും ഉടൻ;
വിശ്വാസനിവൃത്തിയും ആരും മുഴുവൻ.
൫. ഈ യേശുവെ കിട്ടുകിൽ ജീവനതാം;
ഈ ഏകനെ വിട്ടവർ ആഴം എല്ലാം;
ഈ യേശുവോടെന്നും ആനന്ദിക്കും നാം.

H. G.

൨൮൮. (൨൩൫).

Schönster Herr Jesu. 69.

൧. യേശു കത്താവേ! — സർപ്പത്തിൻ രാജാവേ!
എന്നിലും നീയേ വാഴണം!
നീ തന്നെ ശ്രേഷ്ഠൻ, — എനിക്കും പ്രേഷ്ഠൻ,
എൻ ഉള്ളത്തിന്റെ ആനന്ദം.

൨. ശോഭിച്ചു നാടും — ശോഭിക്കുന്നു കാടും
 പരക്കേ പൂക്കും കാലത്തിൽ;
 യേശുവിൻ തേററം — ശോഭിക്കുന്നേററം
 പാഴായ നെഞ്ഞിൽ തോന്നുകിൽ.
൩. നക്ഷത്രാകാശം — എന്തൊരു പ്രകാശം!
 കണ്ണിനു ജ്യോതി സമിയാ.
 യേശു അതിന്നും — മീതേറേ മിന്നും;
 തൻ മൂലം നോക്കുവാൻ സദാ.

H. G.

൨൮൯. (൨൮൯).

Hoffnung, Hoffnung. 176.

൧. യേശു ചേർത്തു വെച്ചോരവകാശം
 തൻ വിശ്വസ്തർക്കിന്നും ഭാഗ്യമാം;
 അന്ധകാരേ കണ്ണിനു പ്രകാശം
 നല്ലും ചൊല്ലി തന്ന വാക്കെല്ലാം;
 കാടിനെ കടന്നു ചെല്ലുവാൻ —
 യേശു ഇന്നും തുണ നിന്നും —
 നാടെത്തിക്കും താൻ.
൨. യേശുരക്ഷം എന്റെ പാപശാന്തി;
 യേശുമൃത്യു എന്റെ ജീവനം;
 പിന്നയിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കാന്തി
 ഹീനദേഹത്തിന്നും നിശ്ചിതം;
 വേഗത്തിൽ യത്രാശലോംപുരേ
 പൂക്കു താണും കൊണ്ടു കാണും —
 എന്നിടയനെ.

Fr.

൨൯൦. (൨൩൭).

Gute Nacht. 60.

൧. രാത്രിയിൽ: ||: — ചന്ദ്രനോടാകാശത്തിൽ
മീനകൾ ഉദിക്കും ചാലേ
നീങ്ങുമോ ഇതൾ അതാലേ?
ഏകാദിത്യശോഭയാ — പോയി രാ.: ||:
൨. ലോകത്തുൾ: ||: — പാപത്താലേ കൂരിതൾ;
ഉണ്ടാരോ ദിവ്യോപദേശം,
ജ്ഞാനമോ ഫലിച്ചു ലേശം.
കല്പനാപെരുകുത്താൽ — വാച്ചു മാൽ.: ||:
൩. ഭൂമിമേൽ: ||: — വന്നിഴിഞ്ഞിമ്മാനവേൽ,
സ്വർഗ്ഗപാപവും ഗ്രസിച്ചു
സ്വർഗ്ഗപുണ്യം ഉദിപ്പിച്ചു
ഇരുളെ ജയിച്ചെല്ലാം — ഏകനാം.: ||:
൪. യേശുവേ: ||: എന്നിൽ നീ ഉദിക്കുകേ;
നീക്കനെല്ലാ നന്മ കോരും,
തിന്മ നീക്കാൻ നീയേ പോരും,
എൻ ഇരിട്ടെ ആടും നാൾ — നീ എൻ ആൾ.: ||:

H. G.

൨൯൧. (൨൩൮).

Joyful. 53.

൧. സേവ ചെയ്തു തീർന്നെല്ലാം
ദൈവമുമ്പിൽ എത്തി നാം
സ്വാതന്ത്ര്യം പുകഴും.
ഓ ഏത്ര സന്തോഷം
സേവ ചെയ്തു തീരുമ്പോൾ!

൨. വണ്ണവേഷഭേദവും
സ്വണ്ണഭൂഷണങ്ങളും
ഇല്ലാക്കും, മാററുണ്ടാം.
ഹാ എത്ര സന്തോഷം
വണ്ണവേഷഭേദം പോം!

൩. പട്ടുടുത്തു നില്ക്കുന്നാർ
ആട്ടുകഞ്ഞിൻ ശിഷ്യന്മാർ
വിശുദ്ധ കൂട്ടക്കാർ;
ഹാ എത്ര സന്തോഷം
പട്ടുടുത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ!

൪. ജീവന്റെ കിരീടവും
ദൈവമകുശ്ശേഖരം
ജയിച്ചതാൽ വരും.
ഹാ എത്ര സന്തോഷം
ജീവന്റെ കിരീടത്താൽ!

H. G.

൨൯൨. (൨൬൯).

Singet mit. 116.

൧. സ്നേഹത്തിൽ പാടുക,
ദുഃഖമാഹം ആട്ടുക — ശിഷ്യഗണം!
സ്വർഗ്ഗീയനാമവും — നിത്യാവകാശവും
(ദിവ്യസ്വഭാവവും) — നല്ല ധനം.

൨. വേണമോ ലൌകികം?
യേശുവിൽ വൈകല്യം — കാണമുണ്ടോ?

നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തൻ — പുത്രനെ തന്നവൻ
(ശത്രുവെ ചേർത്തവൻ) — കൈ വിടുമോ?

൩. ക്രൂശിൽ മരിച്ച പിൻ
ജീവിച്ചെഴുന്ന നിൻ — രക്ഷകനെ
തീവ്രദുഃഖങ്ങളിൽ — (ചാടിയുഴക്കയിൽ)
സർവ്വദാ തേറ്റുകിൽ — സൗഖ്യം അതേ.

൪. യേശുവോടെന്തെല്ലാം
കൂടവേ നല്ലലാം — തൻ ജനകൻ!
നമ്മെ ചുമന്നു താൻ — രാജ്യത്തിൽ കൂട്ടുവാൻ
(ഒക്കെ നന്നാക്കുവാൻ) — ശക്തനവൻ.

Fr.

൨൯൩. (൨൭൦).

Ruhe ist das beste.. 135.

൧. ക്ഷേമം ഉണ്ടു ചാവില്ലം — ക്ഷമ കിട്ടിയാൽ;
ചാവതോരോ ബാലതം — ദൈവഹിതത്താൽ;
പടച്ചവൻ — ശോകം മൃക്കം മുന്നമേ
പോകമാറനേകരേ — വിളിപ്പവൻ.

൨. യോഗ്യൻ ആതം ഇല്ലല്ലോ! — ഭാഗ്യവാൻ ശിശു;
തിന്മയിൻ കണക്കല്ലോ — നന്നേ ചെറുതു;
വിലമതി — രക്ഷകൻ ശിശുക്കളിൽ
പക്ഷം ഏറി ചൊന്നതിൽ — ആരാഞ്ഞരി!

൩. ബുദ്ധി അല്പം ബാലക്കൾ; — ശുദ്ധിയേറും കൺ
കാണാ ദ്രവ്യത്തിൻ പൊരുൾ, — വേണമല്ലീമൺ;
ഒന്നിച്ചുമായി — തല്ലിക്കൊണ്ടും പോറിയും
നല്ലിതെന്നു തോന്നീടും — തൻ തന്ത തായി.

ഭ. തന്തതായിമാകെല്ലാം — ചിന്ത തീരെണം;
നമ്മെന്നോക്കും അച്ഛനാം-അമ്മ പോൽമനം;
അങ്ങത്തുകിൽ — ബാലക്കൊന്നും കുറയാ,
ചാല തോഴർ ഉണ്ടതാ — മാശാലയിൽ.

ഒ. പാപമറതാ ഗുഹം, — ആപത്തില്ല പിൻ;
ഇല്ല വഞ്ചകനീടം — അല്ല തള്ളവിൻ!
ശരീരവും — ഇഷ്ടനാളിൽ ശോഭിപ്പാൻ
ശിഷ്ടരോടു വാഴ്ത്തുവാൻ — ഉയിർത്തഴം.

H. G.

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരുടെ പട്ടിക.

	NAMES	HYMNS	BORN	DIED
<i>P. Ch.</i>	Chandren, Paul	131. 135. 249.	1809	1894
<i>J. Ch.</i>	Chandren, Jehuda	41. 81. 86. 87. 146. 158. 159. 210. 228. 230. 232.	1856	
<i>D.</i>	Diez, E.	175. 194. 249.	1826	
<i>S. E.</i>	Elias, Samuel	100.	1856	
<i>Fr.</i>	Fritz, Fr.	2. 8. 9. 15. 22. 25. 29. 37. 38. 64. 68. 70. 72. 79. 80. 84. 85. 99. 102. 119. 120. 139. 155. 157. 170. 171. 192. 193. 209. 225. 226. 229. 231. 235. 248. 283. 289. 292. ആ ശീർഷം.	1815	1883
<i>Fro.</i>	Frohnmeier, L. J.	145.	1850	
<i>H. G.</i>	Dr. Gundert, Her.	1. 3-7. 9-14. 16-21. 23. 24. 26-35. 39. 40. 42-57. 59-63. 66-69. 71. 73-78. 82. 83. 89-93. 95-98. 101. 103-116. 118. 121-130. 132-134. 136-138. 140-144. 147. 150. 154. 156. 160-168. 172. 173. 177-191. 195- 202. 204-208. 211-224. 227. 233. 234. 236. 237. 239-244. 246. 247. 252- 255. 257. 259-282. 284- 288. 290. 291. 293.	1814	1893
<i>Ir.</i>	Irion, Chr.	36. 117. 137. 148. 149. 151. 153. 168. 169. 226. 238. 245. 258.	1812	1891
<i>Kno.</i>	Knobloch, J.	174.	1838	
<i>Fr. M.</i>	Müller, Frederic	70. 152.	1818	1888
<i>L.</i>	Porathur, Lauren.	176.	1872	
<i>N.</i>	Simon, Nathan	65. 94. 250.	1840	
<i>W.</i>	Wagner, G.	58.	1846	
<i>Wa.</i>	Walter, S.	256.	1841	
<i>T. Z.</i>	Zacharias, Tobias	88.	1852	

ഒത്തുപാകൃതികൾ.

Genesis	Hymns	Psalms	Hymns
9, 13—17.	173	1.	261
18, 27.	12	2.	262
22, 1—19.	103	4, 3.	180
32, 24ff.	18	4, 8.	219
32, 26.	142	6.	95
47, 9.	224	8.	263
		9, 11. 12.	122
Exodus		13, 3.	216
15, 26.	13	17, 15.	234
"	149	18, 2. 3.	136
19, 4.	122	19.	215
20.	71	20, 5.	225
20, 8ff.	4	22.	264
		23.	105
Leviticus		"	155
26, 13.	149	"	265
		23, 4.	242
Numbers		24, 7—10.	37
6, 24—27.	214	25, 8.	133
		27, 1.	184
Deuteronomy		"	290
2, 7	203	"	188
8, 10.	222	27.	148
28, 48.	149	29, 5.	7
32, 4.	190	29.	266
		31, 15.	242
Joshua		31.	267
5, 13 ff.	18	31, 6.	151
		32.	104
Judges		33.	268
7, 18 ff.	18	34, 2—5.	129
		34, 1ff.	3
I. Samuel		34, 6.	157
7.	260	36, 9.	14
7, 12.	224	36, 10.	11
20, 3.	241	37, 5.	193
		"	15
II. Samuel		"	4
7, 29.	214	42, 2.	252
		"	14
Job		"	234
1, 21.	199	42, 2. 3.	167
1. 2.	175		
5, 19.	183		
19, 25—27.	233		

Psalms	Hymns	Psalms	Hymns
42, 6 ff.	4	118, 24.	4
42, 12.	184	118, 27.	213
"	188	119, 72.	6
43, 3.	148	119, 105.	148
45, 2.	288	119, 103. 114.	7
45.	109	120, 5.	252
46.	78	121.	217
"	269	"	218
46, 1—3.	192	"	115
51.	100	121, 8.	87
51, 12.	95	126.	233
55, 6.	234	"	245
55, 23.	4	126, 1. 2.	179
59, 17. 18.	212	126, 2.	3
62.	128	126, 5. 6.	197
62, 7.	149	127, 1. 2.	193
68, 9.	5	133.	271
72, 6.	"	134, 6.	157
73, 23 ff.	160	136, 1.	122
73, 23.	169	"	133
73, 25.	16	137, 5. 6.	256
"	171	137.	272
"	142	139, 16.	242
84, 10.	167	143, 8.	214
86, 5.	133	145.	122
90.	226	"	273
90, 14—17	211	145, 15. 16.	220
90, 40.	157	145, 15—21.	187
91, 2.	16	147, 8. 9.	223
91, 4.	7	148.	132
91, 5. 6.	216	150, 6.	223
91, 11. 12.	122		
94, 9.	184	Proverbs	
103.	121	1.	274
"	127	8, 31.	180
103, 1—4.	124		
"	283	Ecclesiastes	
103, 8.	125	3, 1.	122
104.	270		
109, 1.	128	Song of Solomon	
110, 2.	81	1, 4.	165
116, 2. 3.	129		
116, 15.	235	Isaiah	
116, 18. 19.	119	1, 18.	98
118, 8. 9.	110	6, 3.	8
118, 15. 16.	59	"	12
		7, 14.	24

Isaiah	Hymns	Ezekiel	Hymns
8, 8.	24	33, 11.	97
9.	275	36, 26.	14
9, 2.	41	Daniel	
9, 6.	32	12, 2.	247
11.	19	Joel	
11, 2.	70	2, 28. 29.	71
21, 11.	79	Micha	
28, 29.	180	2, 13.	147
33, 17.	288	Habakkuk	
35, 6.	13	2, 3.	18
38, 10—20.	217	2, 20.	12
38, 17.	96	3.	278
40.	276	Zecharia	
41, 8—14.	186	9, 9 ff.	17
42, 1.	43	Matthew	
43.	277	2, 1—12.	34
43, 1.	186	3, 8.	226
43, 2. 3.	209	3, 11.	159
44, 21.	139	3, 13 ff.	36
49, 13.	27	3, 13—15.	40
52, 7—10.	81	5, 6.	89
52, 13.	43	5, 13 ff.	14
53.	42	5, 13.	158
53, 2.	19	5, 14—16.	75
53, 4. 5.	47	5, 17—48.	150
53, 5.	119	6, 13.	158
53, 12.	48	6, 19. 20.	196
55, 1. 2.	124	6, 24.	166
55, 1—6.	94	6, 25—30.	187
55, 2.	6	7, 1—12.	129
55, 7.	104	7, 13 ff.	160
55, 8. 9.	194	7, 24—27.	74
55, 10.	5	8, 11.	255
60, 1.	213	8, 18—22.	227
"	25	8, 20.	203
60, 2.	29	8, 23 ff.	36
62, 6 ff.	77	9, 1—8.	104
64, 1.	"	9, 12.	13
Lamentation		9, 24.	293
1, 1.	80	9, 27.	36
3, 23.	214	9, 35—37.	35
Ezekiel			
11, 19.	14		
18, 23. 32.	97		

Matthew	Hymns	Matthew	Hymns
9, 37. 38.	197	26, 39.	151
10, 16.	75	26, 57—27, 31.	47
10, 19.	117	27, 46 ff.	49
10, 24—33.	189	27, 50—53.	56
10, 39.	141	28, 1—10.	59
11, 5.	13	28, 18.	150
11, 16—24.	98	28, 19.	82
11, 27 ff.	"	28, 20.	2
11, 28—30.	6	"	74
12, 22 ff.	36		
12, 38—42.	173	Mark	
13, 4. 19 ff.	117	4, 26—32.	197
13, 23.	6	4, 35—41.	190
13, 24—30; 36—43.	197	"	194
13, 44. 45.	123	6, 34.	156
15, 1—15.	6	7, 37.	235
15, 21—28.	167	"	13
16, 18. 19.	74	8, 36.	196
16, 21 ff.	44	8, 38.	210
16, 24.	198	10, 13 ff.	35
16, 26.	169	10, 13—16.	284
17, 1—9.	288	10, 14.	83
18, 2. 3.	282	12, 41—44.	182
"	293	13, 33—37.	244
18, 20.	14	16, 1 ff.	64
18, 21—38.	104	16, 3. 4.	61
19, 27—30.	227	16, 14—20.	67
19, 41—44.	80		
21, 1—9.	20	Luke	
21, 1—12.	34	1, 46—55.	127
21, 5.	17	1, 78. 79.	30
21, 18—22.	154	2, 1—20.	26
21, 33—43.	262	"	39
22, 1—15.	257	2, 9—12.	23
22, 2—14.	102	2, 10. 11.	22
22, 23—33.	204	2, 11.	29
22, 41—46.	134	2, 14.	1
24, 30. 31.	254	"	38
24, 45—49.	163	2, 16.	31
25, 1—13.	244	"	285
25, 6. 7.	89	2, 21.	225
25, 21—46.	247	2, 30. 31.	153
26, 17—28.	90	2, 40—52.	281
26, 29.	89	3, 7 ff.	40
26, 33.	161	4, 14—24.	142
26, 36—46.	46	5, 31.	13

Luke	Hymns	Luke	Hymns
6, 1—10.	4	24, 29.	2
6, 20—31.	178	"	5
7, 11ff.	36	24, 13—35.	59
7, 38.	35	24, 29.	217
8, 15.	6	24, 36—47.	59.
10, 20.	201	24, 49—53.	68
10, 23—37.	139		
10, 38—42.	126	John	
"	162	1, 1ff.	150
11, 9—13.	184	1, 9.	96
11, 14—28.	147	1, 14.	39
12, 13—21.	196	"	21
12, 32.	2	1, 29.	149
"	189	"	92
12, 35—40.	215	"	43
12, 35—48.	253	2, 1—11.	273
12, 49.	77	2, 13—22.	12
13, 6—9.	226	3, 5.	83
13, 10—17.	4	3, 16.	131
14, 1—11.	75	3, 22—36.	27
14, 13.	13	4, 13ff.	14
14, 16—24.	257	4, 35. 36.	197
15, 1—7.	113	4, 46—54.	185
15, 1. 2.	35	5, 25.	259
15, 18ff.	9	5, 28. 29.	62
15, 21.	100	6.	36
16, 1—13.	247	6, 14ff.	"
16, 19—31.	201	6, 33.	123
17, 13.	158	6, 48—56.	91
17, 20—25.	254	6, 67—69.	110
18, 8.	163	"	142
18, 10—14.	99	"	117
18, 31—43	44	"	146
19, 1—10.	156	"	160
19, 41—48.	80	"	171
21, 25—36.	254	"	174
22, 31.	74	7, 37.	94
22, 61.	156	"	14
23, 6ff.	43	8, 12.	25
23, 22.	47	"	148
23, 28.	45	"	290
23, 34.	48	"	117
"	49	8, 21—29.	147
23, 40—43.	"	8, 31—45.	182
23, 42.	55	8, 46—59.	13
24.	286	9, 1—7.	168
		9, 24—39.	

John	Hymns	John	Hymns
10.	35	19, 25—30.	49
10, 1ff.	86	19, 30.	50
10, 10.	287	"	53
10, 11ff.	56	"	51
10, 12 ff.	155	19, 34.	55
10, 12—28.	106	19, 41. 42.	57
10, 16.	79	20, 1—18.	63
11.	36	20, 22.	159
11, 16.	198	20, 24—31.	286
11, 25. 26.	242		
12, 1—8.	171	Acts	
12, 15.	17	1, 9—11.	66
12, 24.	73	2, 1—14	69
"	233	2, 4. 37 ff.	72
12, 32.	165	2, 26—31.	57
12, 44—50.	217	2, 29—32.	60
13, 8—10.	10	2, 32—41	72
14.	279	2, 42—47.	76
14, 1.	250	3, 19—26.	134
14, 6.	21	4, 12.	130
"	143	"	52
14, 15—21.	70	4, 12. (4).	125
14, 16.	131	5, 34—42.	75
14, 16—18.	67	7, 59.	236
14, 18ff.	110	9, 1—20.	112
14, 19.	138	9, 36—42.	126
14, 23.	145	10, 33.	11
14, 27.	177	10, 42—48.	72
15, 1—8.	154	16, 9—15.	11. 162
15, 3.	5	17, 24—31.	12. 247
15, 4.	170		
15, 4. 5.	10	Romans	
"	157	1, 16.	210
"	168	2, 4—11.	259
"	138	3, 25.	52
15. 13.	54	5, 1ff.	178
"	112	5, 12—21.	101
15, 14—16.	110	5, 12 ff	53
15, 26—16, 4.	178. 69	6, 1—11.	45
16, 5—15.	178	6, 3—6.	82
16, 16—23.	249	6, 4. 5.	289
16, 23—33.	177	6, 8.	53
17, 3.	179	6, 19—23.	147
17, 20—23.	76	8, 10—17.	117
19.	54	7, 18—8, 4.	178
19, 1 ff.	43	8, 12—26.	108

Romans	Hymns	II. Corinthians	Hymns
8, 18 ff.	147	3, 4—11.	106
8, 28.	194	4, 11—18.	193
8, 28—39.	181	5, 1—10.	240
"	199	5, 14. 15.	139
"	144	6, 1—10.	180
8, 32.	129	8, 9.	28
8, 33—39.	63	"	33
10, 1.	80	11, 23—30.	267
10, 21.	118	12, 9.	157
11, 33—36.	112	"	183
"	180	13, 13.	1
12, 1. 2.	143	Galatians	
12, 6—16.	71	2, 20.	140
12, 17—21.	177	"	162
13, 8—10.	163	"	182
13, 12.	30	4, 1—7.	18
14, 7—12.	140	4, 19.	28
14, 17—19.	279	4, 26.	255
15, 1—13.	196	5, 24.	47
I. Corinthians		5, 25—6, 10.	195
		6, 8. 9.	197
		6, 14.	207
		Ephesians	
		1, 3—6.	108
1, 4—9.	183	"	111
1, 30.	150	1, 21. 22.	134
2, 2.	137	2, 2.	140
2, 9.	249	2, 3ff.	3
3, 11—15.	74	2, 6—11.	97. 177
4, 1—5.	202	2, 12—18.	127
6, 19. 20.	135	"	168
9, 24—27.	202	2, 21.	153
10, 4.	176	3, 14—21.	112
10, 13.	192	4, 1—6.	76
10, 16. 17.	90	4, 22—30.	284
12, 1—11.	70	5, 1—9.	166
13, 1—13.	292	5, 14.	205
15, 1—20.	63	5, 15—21.	11
15, 43.	237	5, 26. 27.	126
15, 44.	233	6, 1—4.	281
15, 45.	103	6, 10—17.	85
15, 51—58.	62	6, 10—18.	141
"	60	"	202
"	129	6, 16.	152
"	239		
II. Corinthians			
1, 5.	185		
1, 20.	18		

Philippians	Hymns	II. Timothy	Hymns
1, 3—11.	153	1, 10.	61
1, 23.	206	"	65
"	234	"	239
2, 8.	29	"	241
2, 6—9.	164	2, 3. 4.	202
2, 6—11.	127	2, 11.	63
2, 9—11.	150	2, 11—13.	238. 111
2, 10. 11.	134	4, 6.	201
2, 11.	125		
3, 7.	106	Titus	
3, 8—14.	142	2, 11—14.	25
3, 20.	200. 208	3, 4—7.	101
4, 4.	107		
4, 7. 8.	177	Hebrews	
5, 26. 27.	126	1, 1.	150
		2, 4.	116
Colossians		2, 14—18.	203
1, 12—14.	181	2, 14.	52
1, 14.	93	2, 15.	65
1, 15.	28	4, 9.	258
2, 3.	167	"	251
3, 1—4.	68	4, 12.	7
3, 16.	292	4, 14 ff.	16
3, 18—41.	76	4, 14—16.	68
I. Thessalonians		"	143
2, 9—13.	6	"	150
4, 1—12.	153	6, 17—20.	116
4, 13.	237	9, 14.	10
5, 5—10.	219	10, 5—18.	143
5, 23.	159	10, 19—29.	120
5, 14—24.	131	10, 36.	191
		11, 7.	103
II. Thessalonians		11, 10.	255
1, 7—12.	247	12, 1.	227
1, 10.	253	12, 2.	15
2, 13.	111	"	195
I. Timothy		12, 2. 3.	54
1, 15—17.	116	12, 6. 7.	118
2, 4—6.	107	12, 6—11.	188
2, 5.	150	"	189
3, 16.	27	"	191
"	114	12, 14.	147
6, 8.	199	12, 18—24.	71
6, 11—16.	116	12, 24.	116
		13, 8.	225

James	Hymns	Revelation	Hymns
1, 4.	191	1, 10.	7
1, 17.	172	1, 5.	150
1, 21—27.	281	1, 7.	254
3, 1—12.	69	2, 4. 10. 14. 28.	75
3, 17.	11	2. 3.	248
4, 4—10.	140	3, 1. 8. 16.	75
I. Peter		3, 3. 5.	120
1, 18. 19.	93	4, 8.	12
2, 2.	282	"	131
2, 4. 5.	153	4, 8—11.	8
2, 11. 12.	195	5, 12.	118
2, 21—24.	58	"	126
2, 25.	149	6, 15. 16.	205
3, 8—15.	168	7.	243
4, 7—11.	154	7, 9—14.	120
4, 12—19.	192	7, 13—17.	258
5, 8—10.	117	7, 17.	207
5, 10. 11.	153	7, 9—17.	291
"	195	12, 10. 11.	181
II. Peter		15.	249
1, 2—11.	168	15, 2—4.	179
1, 19.	289	15, 2. 3.	256
3, 3—14.	257	19, 6—9.	244
I. John		19, 9.	257
1, 1—4.	10	19, 11—16.	244
1, 7.	22	19, 15.	7
"	120	21.	246
"	152	21, 2—4.	252
2.	280	21, 4.	207
2, 1. 2.	152	21, 5.	129
2, 15—17.	166	21, 12—27.	204
2, 28.	170	22, 1.	179
3, 1.	112	22, 17.	14
3, 1—4.	251	22, 17—20.	20
3, 13—24.	76	22, 16. 17.	109
4, 7—12.	172	22, 20.	50
4, 16—21.	45	22, 21.	183
4, 19.	145. 292		
"	131	Sirach	
5, 4. 5.	141	50, 24—26.	3
5, 19.	206		

വിജ്ഞാപനപ്രാർത്ഥന.

ഉപദേഷ്ടാവു.

കർത്താവേ, കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണമേ;
ക്രിസ്തുവേ, കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണമേ;
കർത്താവേ, കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണമേ;
സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവായ യഹോവാദൈവമേ,
ലോകരക്ഷിതാവെന്ന പുത്രനായ യഹോവാദൈവമേ,
പരിശുദ്ധാത്മാവായ യഹോവാദൈവമേ,
ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണമേ;
കരുണ ഉണ്ടായി രക്ഷിക്കേണമേ;

സഭ.

പ്രിയ ദൈവമായ കർത്താവേ, കരുണ ഉണ്ടായി
ഞങ്ങളെ തുണക്കേണമേ.

ഉപദേഷ്ടാവു.

സകല പാപത്തിൽനിന്നും
എല്ലാ ബുദ്ധിമയക്കത്തിൽനിന്നും
എല്ലാ തിന്മയിൽനിന്നും

സഭ.

പ്രിയ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞങ്ങളെ കാ
ക്കേണമേ.

ഉപദേഷ്ടാവു.

പിശാചിന്റെ ചതികൗശലത്തിൽനിന്നും
ക്ഷണത്തിൽ തട്ടുന്ന ദുർമ്മരണത്തിൽനിന്നും
മഹാരോഗക്ഷാമങ്ങളിൽനിന്നും

യുദ്ധഹിംസകളിൽനിന്നും
കലഹമത്സരങ്ങളിൽനിന്നും
ചാഴി പുഴ ഇടികളിൽനിന്നും
തീപ്പെടി പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്നും

സഭ.

പ്രിയ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞങ്ങളെ കാ
ക്കേണമേ.

ഉപദേശ്യാവു.

നിന്റെ പുണ്യത്തിൻ ഉപേക്ഷയിൽനിന്നും
സകല സ്വന്ത പ്രീതിയിൽനിന്നും
പാപത്തിൻ വഞ്ചനയിൽനിന്നും
നിത്യമരണത്തിൽനിന്നും

സഭ.

[കേണമേ.

പ്രിയ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞങ്ങളെ കാ

ഉപദേശ്യാവു.

നിന്റെ ദാസരൂപദാരിദ്ര്യങ്ങളാലും
നിൻ ബലഹീനതാവേദനകളാലും
നിന്റെ സകല പരീക്ഷകളാലും
നിൻ അത്യാസനത്തിലെ രക്തസ്പന്ദത്താലും
നിന്റെ ചങ്ങല പരിഹാസ തല്ലുകളാലും
നിന്റെ ക്രൂര കഷ്ടങ്ങളാലും
നിൻ വിലയേറിയ മരണത്താലും
തേജസ്സുള്ള ഉയിർപ്പാരോഹണങ്ങളാലും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവിനാലും
ഞങ്ങളുടെ മരണനേരത്തിലും
അവസാന ന്യായവിധിയിലും

സഭ.

പ്രിയ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞങ്ങളെ തുണെക്കേണമേ.

ഞങ്ങളെ ചെവികൊൾകേ വേണ്ടു എന്നു അരിഷ്ടപാപികളായ ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു.

ഉപദേശാദി.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവുമായുള്ളോവേ,
നിന്തിരുസഭയെ നടത്തി ഭരിക്കുകയും
നിൻ നാമം എടുത്തവർക്കു ഏവർക്കും
തിരുക്രൂശിന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും
എല്ലാ ദൈവമക്കളെയും ഓർ ആത്മാവിൽ യോ
ജിപ്പിക്കുകയും

തിരുസഭയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരായ ഇടയന്മാരെ
ഒക്കയും

സൗഖ്യവചനത്തിലും വിശുദ്ധനടപ്പിലും കാ
ത്തുരക്ഷിക്കുകയും

എല്ലാ മതഭേദങ്ങളെയും ഇടച്ചുകളയുകയും വില
ക്കുകയും

തെറ്റി ഉഴന്നവരെ തിരിച്ചു വരുത്തുകയും
സാത്താനെ ഞങ്ങളുടെ കാല്ക്കീഴെ ചതെക്കുകയും
വിശ്വസ്തവേലക്കാരെ നിൻ കൊള്ളിൽ അയക്കു
യും

വചനത്തോടു നിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും
കൂടുകയും

ഇടിഞ്ഞു ചതഞ്ഞവരെ എല്ലാം താങ്ങി തണു
പ്പിക്കുകയും

സഭ.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവും ആയുളളോവേ, ഞ
ങ്ങളെ ചെവിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യ.

ഉപദേശാവാദം.

സകല ജാതികൾക്കും പ്രകാശവും ആശ്വാസ
വും ആയുളളോവേ,
കരമേലും കടലിലും ഉള്ള നിന്റെ വേലക്കാരെ
കാത്തുകൊല്ല,
അവരുടെ സാക്ഷ്യവാക്കിന്മേൽ ആത്മാവും അ
ഗ്നിയും ഇറക്കുക,
ജാതികളിൽനിന്നു നിനക്കായി ചേർത്തവരെ പാ
ലിക്ക,
ജാതികളിൽ ശേഷിച്ചവരെയും സന്ദർശിക്ക,
നിൻ ജനമായ ഇസ്രായേലെ അന്ധതയിൽനിന്നു
വിടുവിക്ക,
ഇഷ്ടയേലും നിന്റെ മുമ്പാകെ ജീവിച്ചിരിപ്പു
താക.

സഭ.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവും ആയുളളോവേ, ഞ
ങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ.

ഉപദേശാവാദം.

സകല രാജാക്കന്മാർക്കും സന്ധിയും ഐക്യതയും
നല്കുക,
ഞങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തി(നി)യെയും രാജകുടും
ബത്തെയും

മന്ത്രിഭൃത്യരെയും നടത്തി പരിപാലിക്കും.
 ഞങ്ങളുടെ ദേശവും ഉത്തം നാടും
 സഭകളും പാഠശാലകളും എല്ലാം
 വിവാഹവും പുത്രസമ്പത്തും
 കൈ അനുഗ്രഹിച്ചു കൊള്ളേണമേ.

സഭ.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവും ആയുള്ളോവേ, ഞ
 ങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ.

ഉപദേശ്യാവു.

സങ്കടത്തെതകുങ്ങളിലുള്ളവകൾല്ലാം
 നിന്റെ സഹായത്തോടെ വിളങ്ങി വന്നു
 ഗർഭിണികൾക്കും മൂലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും
 ശുഭഫലവും തഴെപ്പും ഏകുക,
 ശിശുക്കളെയും രോഗികളെയും പോറുക,
 ബലഹീനരെയും വയസ്സന്മാരെയും താങ്ങുക,
 കുറുമില്ലാതെ തടവിലായവരെ വിടുവിക്കും,
 സകല വിധവമാരെയും അനാഥരെയും
 എളിയവരെയും അഗതികളെയും
 ചാലിച്ചു സംരക്ഷണം ചെയ്തു,
 യാത്രക്കാർക്കും അപകടം ഒഴിപ്പിച്ചു
 എല്ലാ മനുഷ്യരിലും കനിഞ്ഞു കൊണ്ടു

സഭ.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവും ആയുള്ളോവേ, ഞ
 ങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ.

ഉപദേശാവാ. .

ഞങ്ങളെ ദോഷിച്ചു നാണം കെടുത്തു ഹിംസി
ക്കുന്നവർക്കു

പാപം ക്ഷമിച്ചും മനം തിരിച്ചും കൊടുത്തു,
നിലത്തിൻ അനുഭവം കല്പിച്ചു രക്ഷിച്ചു
ഞങ്ങളുടെകൈത്തൊഴിൽ എല്ലാം സഫലമാക്കി
കരുണയാലെ ഞങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ.

സഭ.

പ്രിയ കർത്താവും ദൈവവും ആയുളളോവേ, ദൈ
വപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവേ, ഞങ്ങളോടു കരുണ
ചെയ്യേണമേ.

ഉപദേശാവാ. .

ലോകത്തിൻ പാപത്തെ ചുമന്നെടുക്കുന്ന ദൈ
വത്തിൻ കരുണയോടെ, ഞങ്ങളോടു കരുണ
ചെയ്യേണമേ.

ലോകത്തിൻ പാപത്തെ ചുമന്നെടുക്കുന്ന ദൈ
വത്തിൻ കരുണയോടെ, നിത്യസമാധാനം ഞ
ങ്ങൾക്കു ഏകേണമേ,

ക്രിസ്തുവേ, ഞങ്ങളെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ,
കർത്താവേ കരുണ ഉണ്ടാകേണമേ.

ക്രിസ്തുവേ, ഞങ്ങളെ കേട്ടരുളേണമേ,
കർത്താവേ, ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യേണമേ.

സഭ.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ
നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ, നിന്റെ രാജ്യം
വരേണമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലെ

ഭൂമിയിലും നടക്കേണമേ, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ഇന്നു തരേണമേ, ഞങ്ങളുടെ കടക്കാർക്കു ഞങ്ങളും വിടുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ വിടു തരേണമേ, ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദോഷത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും തേജസ്സും എന്നേക്കും നിണക്കല്ലോ ആകുന്നു. ആമെൻ.

ഉപദേശോദ്ധ.

സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമേ, ഈ സമയത്തു ഞങ്ങൾ ഏകമനസ്സോടെ നിന്നോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ നീ കൃപ തന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു പേർ നിന്റെ നാമത്തിലേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂടുന്ന ഏതു സ്ഥലത്തും യാചിച്ച പ്രകാരം തരുവാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇന്നും കർത്താവേ, അടിയങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും അപേക്ഷകളെയും ഞങ്ങൾക്കു നന്നാകുവണ്ണം നിവൃത്തി വരുത്തി ഇഹലോകത്തിൽ നിന്റെ സത്യജ്ഞാനവും പരലോകത്തിൽ നിത്യജീവനും തരേണമേ. ആമെൻ.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണയും ദൈവത്തിൻ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻ കൂട്ടായ്മയും ഞാം എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിപ്പുതാക. ആമെൻ.

പാപസപീകാരം.

(എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തിട്ട്.)

അരിച്ചുപാപികളായ ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവായ ദൈവത്തിന്നുമുമ്പിൽ സങ്കടപ്പെട്ടു അറിയിക്ക

നന്തു: - ഞങ്ങൾ നിന്റെ വിശുദ്ധകല്പനകളെ പല
 ഏപ്പാഴും പലവിധത്തിലും ലംഘിച്ചു പോന്നു; ആ
 കാത്ത വിചാരങ്ങളാലും വാക്കുകളാലും ക്രിയകളാലും
 നാനാപ്രകാരം അവിശ്വാസം നന്ദികേടു ചതിവുക
 ളാലും, എല്ലാ നടപ്പിലും സഹോദരസ്നേഹമില്ലായ്മ
 യാലും, വളരെ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊ
 ണ്ടു നിന്റെ ശിക്ഷയാകുന്ന നിത്യമരണത്തിന്നു
 ഞങ്ങൾ യോഗ്യരാക്കിനിന്നു എങ്കിലും ഈ സകല പാപ
 ങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾക്കു അനുതാപവും മനഃശ്ലേ
 ഷവും ഉണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ കടക്കുന്ന ദൈവ
 കൃപയും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ അരുവറ പൂ
 ണ്ണവും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ രൊശ്വാസവും വഴിയും
 കാണുന്നതും ഇല്ല. ഈ കൃപയെ അപേക്ഷിച്ചു ഞ
 ങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നത്: പിതാവേ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോ
 ടും നിന്നോടും പാപം ചെയ്തു, ഇനി നിന്റെ മകൻ
 എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല. എങ്കിലും
 എല്ലാ പാപത്തിന്നും ക്ഷമയും, ദൈവത്തിങ്കലെ
 പ്രാഗത്ഭ്യവും, ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തി
 ന്നു ശക്തിയും, സൗജന്യമായി ലഭിക്കേണം എന്നു
 യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നു യാചിക്കുന്നു.
 ആമെൻ.

തിരുവത്താഴത്തിന്നു മുന്പേയുള്ള പാപസ്വീകാരം.

നിസ്സാരപാപിയായ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാ
 വിൻ മുമ്പിൽ ഏറ്റു പറയുന്നിതു: ഞാൻ പലവിധ
 ത്തിലും കൊടിയ പാപം ചെയ്തു കഷ്ടം. തിരുകല്പ
 നകളെ പുറമേ ലംഘിച്ചു നടന്നതിനാൽ മാത്രമല്ല
 ഉള്ളിൽ ആത്മാവിനെ കെടുത്തു കറയാക്കിയതിനാ

ലും തന്നെ. പലമടിയും, നന്മചെയ്യുന്നതിൽ ഉപേക്ഷയും, അഹങ്കാരഗർവ്വവും, അസൂയ പക സിദ്ധാന്തങ്ങളും, കോപകൈപ്പകളും, മായാസങ്കി പ്രപഞ്ചാനുരാഗവും, ജഡകാമമോഹങ്ങളും, ലോഭലൗകികഭാവങ്ങളും മറ്റും ഹൃദയത്തിൽ അരുതാത്ത ദുഷ്ടതകൾ പലതും നിറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ ദൈവക്രോധത്തിനും ന്യായവിധിക്കും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നാനാ ശിക്ഷകൾക്കും നരകത്തിലേ നിത്യശാപത്തിനും പാത്രമായ് മഞ്ഞു സത്യം. ഈ എന്റെ പാപങ്ങളെ എന്റെ കർത്താവായ ദൈവം അറിയുമ്പോലെ മറ്റും അറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ കഴിയാത്തവൻ എങ്കിലും ഞാൻ വിചാരിച്ചു ദുഃഖിച്ചു സങ്കടപ്പെടുന്നു. പ്രിയപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുനിമിത്തം ഇതെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു വിട്ടു എന്നെ കരുണയോടെ കാക്കുകേണം എന്നു ഞാൻ കെഞ്ചി യാചിക്കുന്നു. ആമെൻ.

വിശ്വാസപ്രമാണം.

സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ഭ്രമിക്കും സ്രഷ്ടാവായി, സർവ്വശക്തനായി, പിതാവായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിങ്കൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അവന്റെ ഏകപുത്രനായി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിങ്കലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആയവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മറിയ എന്ന കന്യകയിൽ ഉല്പാദിതനായി ജനിച്ചു, പൊന്തൂപിലാതന്റെ കീഴിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചു, അടക്കപ്പെട്ടു, പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങി, മൂന്നാം ദിവ

സം ഉയിർത്തെഴുന്നിറ്റു, സ്വർഗ്ഗാരോഹണമായി, സർവ്വ ശക്തിയുള്ള പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു; അവിടെനിന്നു ജീവികളോടും മരിച്ചവരോടും ന്യായം വിസ്തരിപ്പാൻ വരികയും ചെയ്യും.

പരിശുദ്ധാത്മാവിലും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയാകുന്ന ശുദ്ധ സാധാരണസഭയിലും, പാപമോചനത്തിലും, ശരീരത്തോടെ ജീവിക്കുവാനുള്ള നീക്കത്തിലും, നിത്യജീവങ്കല്പം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആമെൻ.

കത്തു പ്രാർത്ഥന.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ, നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലേ പോലെ ഭൂമിയിലും നടക്കേണമേ, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ഇന്നു തരേണമേ, ഞങ്ങളുടെ കടകൾക്കു ഞങ്ങളും വിട്ടു നൽകു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ വിട്ടു തരേണമേ, ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ, ദോഷത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും തേജസ്സും എന്നേക്കും നിണക്കല്ലോ ആകുന്നു. ആമെൻ.

ആശീർവാദം.

കത്താവായ യേശുവിൻ കൃപയും
ദൈവത്തിൻ സ്നേഹവും
വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സംസർഗ്ഗവും
എല്ലാവരോടും — ഭവിക്കേണം; :— ആമെൻ.

Fr.

പാട്ടുകളുടെ അ ക റ റ ടി.

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

അത്യുന്നതന്നത്രേ സൂതി	൧
അനുഗ്രഹിക്ക ദൈവമേ	൮൭
അഭക്തർ ചൊല്ലുന്നതിൽ നടക്കാതെ	൨൩൧
അയ്യോ മഹാജനമായം	൨൮൨
അപ്പിച്ച ക്രിസ്തുൻ ജീവനും	൫൫
അലങ്കരിച്ചൊരുങ്ങി നില്ക്കണം	൨൮൦
അലകാലം മണ്ണിൽ പാത്തിനി	൨൩൩
അവനുള്ളതത്രേ പ്രേമം	൩൫
അവന്റെ ദുഃഖകഷ്ടപ്പാട്	൫൪
അഹോ! എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും	൨൩
ആകാശ വില്ലു നോക്കിയാൽ	൧൭൩
ആരും ജന്മമാസ്തിരുന്ന	൧൦൧
ആദിത്യനോടെൻ നെഞ്ചുണർ	൨൧൧
ഇടയൻ ക്രൂശിൽ ചത്തു	൨൩൩
ഇതാ വന്നസ്തമാനം	൧൯൫
ഇത്ര സ്നേഹിച്ചു നിണക്കു	൪൫
ഇന്നുതമിച്ച മശിഹ	൨൮൩
ഇന്നേയോളവും വളർച്ച	൨൨൪
ഇപ്പിറന്ന വക്തവിൽ	൨൨൫
ഇപ്പോൾ യഹോവാനാമം	൧൨൧
ഇമ്മാനുവേലിന്റെ നാളെല്ലാ	൭൩
ഇരിട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കും	൨൭൫
ഇ ു അന്ധകാര കാലത്തിൽ	൨
ഈ ആലയത്തിൽ, ദൈവമേ	൨൨൯
ഈ ജീവകാലത്തിൽ	൨൨൩

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

ഈ നമ്മെ ഇത്ര സ്നേഹിച്ചാൻ	൨൭൩
ഈ നാളിൻ വാങ്ങിയെ	൨൪
ഉണിന്നി വിസ്കാരം	൧൦൨
ഉത്ഥാനനാൾ — ഉദിക്കയാൽ	൩൪
ഉറോർ ഉടൽ മറച്ചാൽ	൨൩൭
ഈലോപാദയം — അയ്യോ, അങ്ങനുമിച്ച്!	൫൩
എനിക്കീ രാത്രിയിൽ മാമേവ	൨൫
എന്നാത്ത ദേഹി ദേഹമേ	൨൮൩
എൻ ആത്മാവേ, നിൻ ഭാരം	൧൯൩
എൻ ആശ്രയം യഹോവയിൽ	൨൩൭
എൻ ഉള്ളമേ, ഉണർന്ന പാട്ടു	൨൧൨
എൻ ദേവനേ!	൨൩൪
എൻ ധനം — നിഷ്കണം	൧൯൩
എൻ നാമനാകും യേശു നീ വരാതെ	൧൭൪
എൻ നാമത്തെ പ്രശംസിപ്പാൻ	൨൭൭
എൻ വിശ്രാമം — നിന്റെ നാമം	൧൩
എന്റെ രക്ഷകനു പാടി	൧൨൨
എന്റെ രക്ഷിതാവേ, നിന്നെ	൧൪൩
എന്നെ നിന്റെ കോപത്തിൽ	൯൫
എന്നേക്കും നിന്നെ സ്നേഹിപ്പൻ	൧൩൩
എല്ലാ ദ്രവ്യത്തിൽ വിശിഷ്ടം	൧൨൩
എല്ലാരും നിന്നെ വിട്ടാൽ	൧൩൧
എല്ലാവിടത്തിലും	൩
എഴുന്നു ഞാൻ	൯
എഴുന്നുണൻ കേൾ എൻ ഹൃദയം	൪
എളിയ ചെറു കുട്ടി ഞാൻ	൨൮൪
ഏക കൂട്ടം ആം ഇതാ	൭൯
ഏക രക്ഷിതാ, പ്രഭോ!	൮൩
ഏതു പാശവും തകർക്കും	൧൪൭
ഐകമത്യമായി സ്തുതിച്ചു	൨൪൩
ഒന്നാകെന്റെ പാനം	൧൩൭

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

ഒന്നാവശ്യം എന്നു വേദം	൧൬൨
ഒന്നിനെ ഇപ്പോൾ എല്ലാറെറക്കും	൧൮൨
ഒഴുതുന്നാഥൻ തന്ന	൧൨൪
കിണ്ടോ ചെറുകുട്ടി.	൨൮൫
കർത്താ ബലിക്കോരാട്ട	൧൦൩
കർത്താവേ, ജീവാദിത്യ	൧൪൮
കർത്താവേ, ലോകരക്ഷിതാ!	൧൪൯
കല്പ യർ കമ്പിടുന്നബേൽ	൨൭൨
കള്ളദേവകൾക്കു തെറ്റി	൨൬൦
കഴിഞ്ഞിതിരിട്ടു തുടങ്ങി പകൽ	൨൧൩
കാക്കെടോ! അപ്പച്ചട്ടതം!	൬൬
കാരുണ്യജ്യോതിയായ	൯൬
കററം പോയി ശിക്ഷ വിട്ടു	൧൦൪
കൃപ എല്ലാവരോടും	൧൮൩
കൃപാദിത്യപ്രകാശം	൧൫൦
കേട്ടാലും ഇടിശബ്ദം പോൽ	൨൬
കേൾക്ക, നിദ്ര ഏറ്റം ധാത്രി!	൨൪൪
കേൾപ്പിൻ, ഇന്നും വിതക്കാലം	൧൯൭
കേൾ സ്വർഗ്ഗഭൂതർ ഗീതങ്ങൾ!	൩൮
കോപം നിന്നോടില്ലെന്നിട്ടു	൮൯
ക്രിസ്തൻ അൻപ് അവാച്ചം	൧൬൩
ക്രിസ്തന്നാടാസ്തന്നതാൽ	൧൫൫
ക്രിസ്തന്റെ തോഴരേ	൨൭
ക്രിസ്തുപിതാവു തരം സമാധാനം	൧൭൭
ക്രിസ്തുശ്ശശാനം.	൨൩൮
ക്രിസ്തുപേർ ധരിച്ച ജാതി	൧൬൪
ക്രൂശിന്റെ ചേകമേറ്റു ഞാൻ	൨൧൦
വേദിയായ്ക്കു വിശ്വാസി!	൧൮൪
മുണസമ്പൂർണ്ണമന്നൻ	൧൨൫
മലിനം പെരുത്തതു ഏവനും ഈ സ്ഥാനം	൧൦൬
മോക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാനദിക്കേ	൧൦൭

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

ചാവിനെ ജയിച്ച വീര!	൫൯
ചാവിൻ കെട്ടിനെ അഴിച്ചു	൬൦
ചാവെന്ന രാജാവേ!	൨൩൯
ചാവേ, എൻ കടിൽ പൊളിപ്പാൻ	൨൪൦
ചീയോൻ ബലരെ കത്താവു	൨൪൫
ചീയോൻ പുത്രി, നിൻ രാജാവു	൧൭
ചെയ്ക്കോരപരാധ — സമൃദ്ധം എല്ലാം	൧൮൫
ചെവിക്കു മധുനാഭം	൩൭
ജിനാദികൾക്കുലത്താ	൬൧
ജയിച്ച ഏവരും അനുഭവിക്കും	൨൪൮
ജാതികൾ പതെച്ചയന്തം	൨൬൨
ജീവനാഥൻ ക്രൂശിൽ തന്റെ	൪൮
ജീവനോടുതമിച്ച വന്നു	൬൨
ജീവന്മദ്ധ്യത്തിങ്കൽ നാം	൨൪൧
ജീവപ്രളവേ — രക്ഷിതാ നീയേ!	൧൩൮
ജീവമാഗ്ഗത്തിൽ	൨൨൭
ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ കൃപ	൫
“ഞാൻ അയക്കാം” എന്നു പ്രാർക്ക	൧൮
ഞാൻ എങ്ങനേ മറക്കും	൧൩൯
ഞാൻ കന്നിനെ നേന്മ	൧൪൦
ഞാൻ ഭൂരേ കണ്ടു	൨൪൬
ഞെരുക്കിനങ്ങൾ സഭയ്ക്കു വരും	൨൭൮
നൻ ക്രൂശെ യേശു ഏല്ക്കുവാൻ	൧൯൮
തൻ ജഡരക്തം ഉണ്ണുവാനും തന്നു	൯൦
താത നിന്നടുക്കേ വന്നു	൮൬
തുടങ്ങി രാത്രി, തീർന്നതേ പ്രവൃത്തി	൨൧൬
തൂനിഞ്ഞു വാ	൧൮൬
തോന്നുന്ന പോലെ എന്നിൽ ചെയി	൧൫൧
തോഴരേ, രക്തം കഴിച്ചു തരും ബലിയാടും	൧൨൬
ത്രാഹിമാം, ത്രാഹിമാം	൧൫൨
ത്രിയേകദൈവം എന്നെ ഈ	൨൧൪

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

ദൂരിഭനെ കനിഞ്ഞു	൨൧൯
ഭിദ്യ രക്തം! നീ പടച്ച ശാന്തി	൯൩
ദേവ സന്നിധാനെ നിന്നു	൮൮
ദേവശുദ്ധാത്മാ!	൬൯
ദേഹിയും ദേഹവും കൂടും മട്ടും	൧൨൭
ദൈവക്കുഞ്ഞായുള്ളോവേ!	൯൧
ദൈവം എൻ പ്രശംസ	൧൨൮
ദൈവം സ്നേഹമൂലം ആം	൧൭൨
ധന്യരാർ? വിശ്വാസത്താൽ	൧൭൮
നഗ്നനായി ഞാൻ പിറന്നു	൧൯൯
നടക്കുന്നവർക്കു വഴി തിരിയാ.	൨൮൭
നനവില്ലാതെ ക്ലിഷ്ടം	൧൯
നമുക്കു ദൈവം ആശ്രയം	൨൬൯
നമുടെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുക യോഗ്യം	൧൨൯
നല്ല കാർമ്മയായുണൻ	൬
നല്ലൊച്ചയത്രേ യേശു പേർ	൧൩൦
നല്ലൊക്കും ദുഷ്ടക്കും വിധി	൨൪൭
നൽവരം തരുന്ന ദേവ!	൨൨൦
നൽഭാഗ്യരാജ്യം പാർ	൨൫൪
നാം ദൈവപുത്രർ എന്നുചാരം	൨൫൧
നാളെ വേറെ പോകുന്നേൻ	൨൦൦
നിങ്ങൾ ദേവൻ പറയുന്നു	൨൭൬
നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു വന്ന	൧൭൦
നിത്യജീവൻ നിന്റെ സേവ	൧൭൯
നിത്യാരാധനം നടക്കും	൨൫൨
നിനക്കായ്ക്കു വെച്ചു	൨൫൩
നിൻ വഴിയേ — ആകർഷിക്കേ!	൧൬൫
നിന്നെ ഞാനെതിരേററു	൨൦
നിന്റെ സ്നാനം, രക്തപാനം	൭൪
നിന്റെ സേവ ചെയ്തതിന്നു	൨൩൦
നിലനിൽ : , : ! — മീയോൻ എന്ന പദ്യം!	൭൫

നിവൃത്തിയായി! — അതേ നിവൃത്തിയായി!	. . .	൫൦
നിവൃത്തിയായി! അവൻ കഴിഞ്ഞു.	. . .	൫൧
നിസ്സാരദുഷ്ടലോകം!	. . .	൨൦൧
നീ അരുതങ്ങൾ പലതും	൩൬
നീ എത്ര നന്നായി സ്വന്തരെ നടത്തും	൧൮൦
നീ എന്റെ ശക്തി എന്റെ ക്ഷേമം	൧൪൫
നീ യേശുവിന്നു ചേവകൻ	൨൦൨
നെഞ്ചു മറുകാതിരിപ്പിൻ!	൨൭൯
നെഞ്ചേ, എന്തു വിഷാദം?	൧൮൭
നെഞ്ചിനോടു നെഞ്ചു കൂടി	൭൬
പകത്തു സ്നേഹം ശിഷ്യനിൽ	൧൬൬
പണ്ടുലകത്തിറങ്ങി	൪൨
പരത്തിൽ ഏറി ചെന്നതാ	൬൭
പരമണ്ഡലത്തിലുള്ള	൧൬൭
പററുള്ള താതനേ	൧൭൫
പാടുവിൻ കർത്താവിൻ കീർത്തി!	൧൩൫
പാപിയേ, നിൻ ദുഃഖം പോക്കി	൫൨
പാറി നിന്റെ ദൈവത്തെ	൧൮൮
പാഹിമാം എൻ യേശുനാഥ!	൧൦൦
പിതാപുത്രാത്മാവായ നാഥ!	൧൫൩
പിതാപുത്രാത്മാവഭിധാനം	൮൨
പിതാവു സ്നോത്രത്തിന്നു പാത്രം	൧൩൧
പിതാവേ, നിന്റെ ദാനം	൧൦൮
പിള്ളകൾക്കു നല്ല സ്നേഹി	൨൮൧
പുരാണസാക്ഷികൾക്കുതന്നെ കത്തും	൭൭
പുറത്തു വിളിപ്പോരു ജ്ഞാനസ്വരം	൨൭൪
പോക ഞാൻ: :	൨൩൪
പ്രകാശിച്ചുരുണോദയം	൧൦൯
പ്രഭോ! തൃക്കൈയിൽ ഞാൻ ഇതാ!	൨൪൨
പ്രഭോ, നീ ദേഹപൂജി	൨൨൧
പ്രിയമുള്ള പുസ്തകം	൭

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

പ്രിയസഭ! — ഇന്നു തന്നെ	൨൨
ബൈത്തേ ഹേമിൽ ജനിച്ച	൨൮
ഭയം വേണ്ട ശിഷ്യനേ!	൧൮൯
ഭയം വേണ്ടിതാ കർത്താവു	൨൦൯
ഭൂമി ചങ്ങാതികൾ ചുറ്റക്കും	൧൧൦
ഭൂമിപുരാണയുദ്ധം	൧൪൧
ഭൂ, സമുദ്ര, വാനവും	൧൩൨
ഭൂവാസികൾ എല്ലാം	൧൩൩
ഭൂവികൽ എല്ലാ നാളും	൧൫൭
ഭാതാക്കൾ ഐക്യമായി	൨൭൧
മകനും അച്ഛനും സ്തുതി!	൧൧൧
മനുഷ്യർ നാടും കാടും	൨൧൮
മശിഹ പുരാൻ — എൻ രക്ഷകനും	൧൧൯
മശിഹയിൽ വിളങ്ങും സ്നേഹം	൧൧൨
മശിഹാത്മാ! — ഇറങ്ങി വാ!	൭൨
മശിഹാരക്തംനീതിയും	൧൨൦
മഹോന്നതത്തിൽ യേശുവേ	൨൦൩
മാരാജ്യത്തിൻ വ്യവസ്ഥ	൪൪
മീത്തലേ മഹത്വഭാരം എത്ര സാരം!	൨൦൪
മൃത്യുവെ ജയിച്ച കർത്താ!	൮൫
മേഘത്തേരിന്മേൽ വരുന്നു	൨൫൪
യരൂശലേം, യരൂശലേം	൮൦
യരൂശലേം നിർമ്മാണം ഏറ്റം ഉൾ	൨൫൫
യരൂശലേം എൻ ആലയം	൨൫൬
യഹോവ എന്റെ ഇടയൻ!	൨൬൫
യഹോവയായാ എൻ ദേവ, വാഴ്ക്ക!	൨൭൦
യഹോവയിൽ സന്തോഷിച്ചാൽ പാടി	൨൬൮
യഹോവാ കർമ്മം സർവ്വതരം	൧൯൦
യഹോവേ, യഹോവേ	൮
യഹോവെക്കു നല്ലവിൻ	൨൬൬
യേശു ഈ കറാറെ പാൽ	൨൩൧

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

യേശു കർത്താവേ	൨൮൮
യേശു ക്രിസ്തുൻ ലോകപാലൻ	൧൩൪
യേശു ചേർത്തു വെച്ചോരവകാശം	൨൮൯
യേശു ജനിച്ചതു കാരണം	൨൯
യേശു തൻ ശിരസ്സു ചാച്ചു	൫൩
യേശു നിന്നെ താ	൧൦
യേശുപാടുമരണം	൪൬
യേശു പാപിരക്ഷകൻ	൧൧൩
യേശു പേർ ക്രിയയും	൧൧൪
യേശു മാത്രം വന്നാൽ	൧൬൦
യേശു വിനാ സൽക്രിയകൾ	൧൬൮
യേശുവെന്നി ഞാനിങ്ങേതു?	൯൭
യേശുവെ ഞാൻ വിടുമോ?	൧൪൨
യേശുവെന്റെ മോദം	൧൪൪
യേശുവെ മുനിഞ്ഞുകേ!	൧൫
യേശുവേ, നൽ പാറയേ!	൧൭൬
യേശുവേ, നിൻ വാക്യത്തെ	൧൧
യേശുവേ, നീ സ്നേഹശക്തി	൧൫൪
യേശുവേ വരേണമേ!	൧൫൮
യേശുവേ — യേശുവേ	൧൫൯
യേശുവോടേ നിത്യം പാക്കം	൧൭൧
യോദ്ധാനിൽ മുങ്ങി വന്നിതാ	൪൦
റക്ഷകൾ വരുന്ന കുന്നു	൧൧൫
രക്ഷാത്ഥമായ യേശുവേ	൧൬൯
രാജസന്നിധാനേ	൧൨
രാജാധിരാജാവിനു	൩൪
രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനോടാകാശത്തിൽ	൨൯൦
ലോകത്തിൻ പാപങ്ങൾ എല്ലാം	൪൩
ലോകമേ, ഉണർന്നു	൨൦൫
ലോകമേ സലാം! ഞാൻ പോകും	൨൦൬
ലോകരാവകുന്ന നല്ല	൪൧

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

വേങ്കടയായുധങ്ങളും	൭൮
വന്നാലും ഹേ വിശുദ്ധാത്മാ!	൭൦
വന്നോ സൽപരദേശി!	൩൦
വരുന്ന ശ്രേഷ്ഠവേട്ടി	൨൫൭
വാ, സർവ്വലോകരക്ഷിതാ	൨൧
വാഴുക വിശ്വചരാചര രാജാ	൮൧
വിടാതെ കണ്ടെന്റെ നങ്കൂരം	൧൧൬
വിശപ്പു തീർത് സൽപ്രഭോ!	൨൨൨
വിശ്വസ്യൻ ആരും	൧൯൨
വിശ്വാസം ഏന്റെ ആശ്രയം	൧൮൧
വിശ്വാസത്തിന്നാധാരം	൧൧൭
വീണ്ടെടുപ്പിന്നായെന്നിക്കു യാഗം	൧൪൩
വെച്ചോൻ ഇതാ സ്വതേജസാ	൨൧൫
വെളിച്ചമായ യേശുവേ!	൨൧൭
വൈകാതെ അണഞ്ഞു മാപാപിയേ വാ	൯൮
ശുദ്ധാത്മയേശു ഏതഹോ നിൻ ഭോഷം!	൪൭
ശേഷിച്ചതിന്നി ഒരു സ്വൈരം	൨൫൮
ശ്രേഷ്ഠവീരൻ യേശുമാത്രം	൬൫
ശ്വാസം മുട്ടാതെ ഭ്രമണ്ഡലത്തിൽ	൨൨൩
സന്തോഷിച്ചീടുവിൻ!	൩൧
സന്തോഷിപ്പിൻ നിർഭാഗ്യജാതി	൩൯
സഭാശിരസ്സേ യേശുവേ!	൨൨൮
സമ്മോദസമ്പൂർണ്ണം	൨൪൯
സർവ്വഭാ തവാശ്രിതകു	൨൩൨
സർവ്വേശ്വരനാം യഹോവ	൨൬൩
സലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു	൨൦൭
സീനായുലകു യഹോവാ	൭൧
സേവചെയ്തു തീർന്നല്ലാം	൨൯൧
സ്നേഹത്തിൽ പാടുക	൨൯൨
സ്വർഗ്ഗയാത്ര മാത്രമേ	൨൦൮
സ്വർഗ്ഗ ചെല്ലുവാൻ	൧൯൪

പാട്ടിന്റെ എണ്ണം.

സ്വവംശം യേശു രക്ഷിപ്പാൻ	൧൧൮
ഹല്ലെല്ലുയാ! ആമെൻ, ആമെൻ!	൮൪
ഹല്ലെല്ലുയാ! ഈ ദിവസം	൩൨
ഹാ, ടുഖനാൾ!	൫൭
ഹാ ദൈവത്തിൻ കണ്ഠാഴ്ച	൩൨
ഹാ നിത്യതാ, ഇടിധാനി!	൨൫൯
ഹാ യേശു ആത്മവൈദ്യനേ	൧൩
ഹാ യേശു എന്നിടയനേ!	൧൫൫
ഹാ യേശു, എന്റെ പാപം	൯൯
ഹാ! യേശു ക്രിസ്തു കന്യയിൽ	൩൩
ഹാ രക്തം നിന്ദ കത്തം	൪൯
ഹാ വാഴ്ച യുദ്ധവീര	൩൩
ഹാ, ശ്രേഷ്ഠവീര യേശുവേ!	൩൮
ഹേ, ശ്രീശിരസ്സ് തറച്ച മിത്ര!	൧൫൩
ഹേ ദാഹിക്കുന്ന ഏവരുമേ	൯൪
ഹേ നിത്യജീവൻ കഴുകുന്ന രൂപം!	൧൪
ഹേ ലോകമേ! നിൻ നാഥൻ	൫൮
ഹോ! എന്തഹോ!	൨൩൫
കർമ്മാത്തിയേ ആവശ്യം	൧൯൧
കേരളം ഉണ്ടു ചാവില്ല	൨൯൩